உ

அறநெறி
உண்மையே கடவுள்.

தத்துவ ஞான சிந்தனையும் வினைப் பயன் பதிவுகளும் ஆன்மா பிறவாமை அடைதலும்.

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை; மற்று அது
வேண்டாமை வேண்ட வரும். —குறள்

தத்துவ ஞானச் சுருக்கமும்,
விநாயகர் தரும நிதிய நிறுவனரின்
சிந்தனைத் தொகுப்புகளும்.

சாதி சமய இன வேற்றுமையற்ற பொது நிறுவனங்களுக்கான

இலவச வெளியீடு - சஉ 43

3-10-1995

நிறுவனர்

விநாயகர் தரும நிதியம்

புலோலி மேற்கு - பருத்தித்துறை.

✻ உடலுழைப்பு ✻ சிக்கனம் ✻ சமத்துவம்

பிரதிகள்; 1213 பக்கங்கள்; 133 முடிவு விலை: ரூ. 39/-

சமர்ப்பணம்

இம் மாநிலம் உருவாகி அதில் உயிரினங்கள் உருவாக தங்கள்சக்தியை எந்நேரமும் உதவிக் கொண்டிருக்கும் ஐந்து பூதங்களான காற்று, தீ, நீர், நிலம், ஆகாயம் இவற்றிற்கும், எம்மை உருவாக்கிய தந்தை, தாய், குரு, சிறியதாயார் முதலானோருக்கும், நாம் வாழ உணவு அளித்துக் கொண்டிருக்கும் தாவர வர்க்கம் முதல் மனிதகுலம் வரையான சகல சீவ ராசிகட்கும் எமது வணக்கத்தைச் செலுத்தி இவர்கள் பாதார கமலங்கட்கு இந் நூலைச் சமர்ப்பணம் செய்வதில் பூரண ஆத்ம திருப்தி அடைகிறோம்.

புலோலி மேற்கு,
3-10-1995

நிறுவனர்.
விநாயகர் தரும நிதியம்

உள்ளே........

* முன்னுரை
* வேதம்
* உபநிடதம்
* கீதை
* உலகாயதம்
* சமணம்
* பௌத்தம்
* சாங்கியம்
* வைசேடிகம்
* நியாயம்
* மீமாம்சை
* வேதாந்தம்
* இராமானுச வேதாந்தம்
* மத்துவ வேதாந்தம்
* சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மாவைப் பற்றியது

* வேதம்
* உபநிடதம்
* சமணம்
* நியாயம்
* மீமாம்சை
* மத்துவ வேதாந்தம்
* சைவசித்தாந்தம்

அணுவைப் பற்றியது

* சமணம்
* வைசேடிகம்
* மீமாம்சம்

கன்மம் பற்றியது

* சமணம்
* மீமாம்சம்
* சைவசித்தாந்தம்

சமயங்கள் கூறிய தத்துவத்தை விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்தல்.

தத்துவ ஞான சிந்தனையும்
வினைப் பயன் பதிவுகளும்
ஆன்மா பிறவாமை அடைதலும்.

முதற் பதிப்பு: 3-10-1995
பிரதிகள்: 1213
பக்கங்கள்: 133
இலவச வெளியீடு
பொது நிறுவனங்களுக்கானது
உற்பத்திச் செலவு: ரூ. 39/-

Spiritual and Philosophical Thoughts
Records of Karma Performance
Soul not Attaining Rebirth.

உ

முன்னுரை

பிரபஞ்ச தத்துவத்தை ஆராய்ந்த நாம் பூகோள ரீதியிலே நிலப்பரப்பை ஆராய்ந்தோம். ஏன் யப்பானியர் சுறுசுறுப்பாய் நாட்டுக்காய் உழைத்து எவரிடமும் கையேந்தாது உயரிய வாழ்க்கை வாழ்கின்றனர் என்பதையும் இந்தியாவின் தமிழ் நாட்டில் பல ஞானிகளும் மேதைகளும், ரிசிகளும் தோன்றி சித்தாந்த கோட்பாடுகளை மையமாக வைத்து காலத்தால் அழியாத பலசெயல்களைப் படைத்தார்கள் என்பதும் எம்மைப் பெரிதும் இவ்வாராய்வில் முழுமையாக ஈடுபடத் தூண்டியது.

நாம் புது மனையை அமைக்கும் போது எமது பஞ்சாங்கக் கோட்பாடு தெற்கு மேற்குப் பகுதி உயர்ந்த பிரதேசமே மனை அமைப்பிற்கு உகந்த பிரதேசம் என கூறுகிறது. இந்த சோதிட முறையிலான தகவல்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு பூகோள ரீதியாக இலங்கை – இந்தியா – யப்பான் பிரதேசங்களை ஆராய்ந்தோம். இப்பிரதேசங்கள் மேற்குப்பகுதி மலைப் பிரதேசங்கள் அமைந்த பிரதேசங்களுக்குள் கீழ் உள்ள பிரதேசமாகும். இங்கு ஞானிகள் உடல் உழைப்பாளிகள், அறிஞர்கள் போன்றவர் அநேகர் தோன்றியுள்ளதை நாம் கண்டு கொண்டோம். மேற்கு உயரமான இப்பிரதேசங்களில் தான் கிழக்கில் தோன்றும் சூரிய உஷ்ணம் செறிவாகப்படுகின்றது. உஷ்ணம் செறிவாக படுவதால் சுத்தமான காற்று வீசுகின்றது. நல்ல காற்றும் வெப்பமும் மனிதனில் தீயணுவை கூட்டுகின்றது. தீயணுக் கூடும்போது உடலுழைப்பும் தன்னலமற்ற சேவைமனப்பான்மை போன்ற நற்சிந்தனைகள் மேலோங்க வாய்ப்பு வர இடமேற்படுகிறது.

நாம் செய்யும் பாவபுண்ணியச் செயல்களை மறந்து இறைவனையே முழுமையாக நம்புகின்றோம். இறைவன் என்ற ஒருபெரும் சக்தி இருப்பதாக தத்துவ ஞானத்தில் பல சமயங்களும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது, எமது நல்ல செயற்பாடுகளுக்கும் நல்ல சிந்தனைகளுக்கும் உரிய அணுசக்தி ஆன்ம அலையில் பதிவாகின்றது. இதே போலவே தீய சிந்தனைகளும் தீய செயற்பாடுகளும் ஆன்ம அலையில் உரிய அணுவாகப் பதிவாகின்றது. இவ்விதம் இருவகை செயற்பாடுகளும் ஆன்ம அலையில் பதிவாகின்றது. இந்தப் பதிவுகளுக்கு ஏற்பவே நா

செயற்பட இடம் ஏற்படுகின்றது. இவ் அணுசக்தியை எவ்வகையிலும் மாற்றவே முடியாது. இதைவிடுத்து பாவத்தைச் செய்துவிட்டு இறைவனின் பாதாரவிந்தங்களில் மண்டியிடுவதால் சேர்மானசக்தி மாறி எவ்வகை நன்மைகளையும் ஏற்படுத்தப் போவது கிடையாது.

மறுபிறப்பைப்பற்றி பல சமயங்கள் பலவிதமான கருத்தைக் கூறுகின்றது. இந்து சமயமும் மறுபிறப்பை ஏற்றுக் கொள்கின்றது. ஆனால் பௌத்தம் மறுபிறப்பை இல்லை என்கின்றது. மறுபிறப்பை இல்லை என்ற பௌத்த சமயத்தை உடைய இரண்டு மக்கள் மறு பிறப்பை எடுத்து முன் நடந்த கதையைக் கூறியுள்ளனர். மரணங்களில் வயது வந்து இறப்பவர்கள் ஒருவகை. திடீரென துப்பாக்கிச் சூட்டால் இறப்பது மறுவகை. நஞ்சருந்தி மனம்வருந்தி இறப்பது இன்னொருவகை. இந்த இறப்புக்களில் திடீரென இறப்பவர்கள் தான் முற்பிறவியின் நிலையைக் கூறக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. இவர்களின் சிந்தனை செயலிழக்க முன்னரே உடல்உயிர் பிரிந்து விட்டதால் இது கை கூடுகிறது. திரும்பப் பிறந்து இவர்களது வளர்ச்சி ஏற்படும் போது திடீரென இறந்தவர்களது மன எண்ணம் அவர்களது மறுபிறவி நினைவில் முற்பிறவி ஞாபகத்தை ஏற்படுத்துகின்றது என்பதையும் கண்டுள்ளோம்.

சமயங்கள் கூறும் கருத்துக்கள் ஒவ்வொரு சமயத்தில் ஒவ்வொரு வித வகையில் அமைந்துள்ளது. பல சமயங்கள் பலவிதமாகக் கூறினாலும் தத்துவத்தில் விஞ்ஞானமுறையில் ஒரே கருத்தாகவே அமைகின்றது என்ற உண்மையை இத்தத்துவ ஞானத்தில் அறிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கும் என்பதை நம்புகின்றோம். ஆன்மாவைப் பற்றியும், அணுவைப் பற்றியும், கன்மத்தைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு சமயங்கள் கூறிய கருத்தை தொகுத்துத் தந்துள்ளதோடு எமது கருத்தையும் இவற்றோடு தருகின்றோம்.

நாம் இளமையிலே இருந்து வளர்ந்த அறநெறிப் பண்பாடு காரணமாகவும், கடும் உடல் உழைப்பால் பெற்ற அனுபவம் காரணமாகவும், உண்மைப் பொருளைக் கண்டுபிடித்தே ஆகவேண்டுமென்ற கடும் உணர்ச்சி காரணமாகவும், இந் நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தோம். நாம் வெளியிடும் நூல்களில் ஆன்மா ஞான ஒளியில் ஒன்று சேரும் விளக்கங்களை எழுத முற்படும்போது ஐந்து பூத சேர்க்கை விகிதாசாரத்

தைப்பற்றி அடிக்கடி எழுதவேண்டியுள்ளது. வேறு எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்த நூல்களிலும் இவ்விதமான விளக்கங்கள் வெளிவருவதில்லை. உதாரணமாக சைவசமய நூல்களை எடுத்தால் புராண வரலாறுகளையும், நாயன்மார்கள் சரித்திரத்தையும், கடவுள்களின் சரித்திரத்தையும் திரும்பத் திரும்ப எழுதுகிறார்களே அன்றி வேறு எவ்விதமான புது ஆக்க்ங்களையோ தொழில் விருத்தியைப் பற்றிய கருத்துக்களையோ எழுதப் பெறுவதில்லை. இங்கே நாம் எடுத்துக்கொண்ட செயல் உண்மையான கடவுளை அறிந்தே தீரவேண்டுமெனவும் நாம் கண்டுபிடிக்கும் உண்மைகளை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமெனவும் பொது ஆன்ம ஈடேற்றத்தை கருத்திற் கொண்டு செயற்பெறுகின்றோம். (யதார்த்த வாதி – வெகுசன விரோதி)

எல்லா உயிர்களிடத்தும் காட்டும் இரக்கத்தையே அறம் குறித்து நிற்கின்றது. அறநெறியாளன் ஒருபோதும் மற்றவன் துன்பத்தைக் கண்டு சகிக்கமாட்டான். எமது பாரம்பரிய தமிழ் சமுதாயத்தில் அறமே தலையானதாக இருந்துள்ளது. பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்பே இந்த அறமானது நாயன்மாரிடத்தும், ஞானிகளிடத்தும் ஊற்றெடுத்துப் பாய்ந்திருப்பதை நாம் சரித்திர வாயிலாக அறிகின்றோம்.

இதேபோலத்தான் யப்பான் நாட்டை எடுத்துப் பாருங்கள். தங்கள் நாட்டில் அண்மையில் ஏற்பட்ட பூமி நடுக்கத்தில் பல உயிர்கள் அழிந்து கட்டிடங்கள் பல சிதைந்தது. அவர்கள் யாரிடமும் உதவியைக் கோரவில்லை. உதவிகள் தரலாம் என்று பல நாடுகள் முன் வந்த போதும் தேவையானால் நாங்கள் கேட்கிறோம், என்று புன்சிரிப்புகளை தம் காலில் நின்று தம் தேவைகளை நிறைவேற்றி எமக்கெல்லாம் முன் உதாரணமாக திகழ்கின்றார்கள். இப்படியான நிலையைத் தான் நாம் விரும்புகின்றோம். எமது செயற்பாடுகள் மூலம் நாட்டில் அறநெறி மேலோங்கி தன்காலில் நின்று யாரையும் எதிர்பார்த்து நிற்காத நல்வாழ்வை விரும்பியே எமது பணிகளைத் தொடருகின்றோம்.

வள்ளுவர் குறளிலே 'வஞ்சக மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள் ஐந்தும் அகத்தே நகும்' என்றும் பாரதியார் பாடலிலே ''புத்தம் புதிய கலைகள் பஞ்சபூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை'' என்றும், மாணிக்கவாசகர் திருவாசகத்திலே ''சென்று

சென்று அணுவாய் தேய்ந்து தேய்ந்து ஒன்றாகும்" என்றும் திருவாயருளியுள்ளார்கள். ஆகவே ஐந்து பூத விகிதாசாரம் என்று நாம் சொல்லுவது புதிய கருத்துக்கள் அல்ல.

வள்ளுவரது கூற்றிலே கபட எண்ணமுள்ள ஒருவனது ஒழுக்கத்தைக் கண்டு அவனது உள்ளத்திலே உள்ள ஐந்து பூத சக்திகளும் நகைக்கின்றன என்கிறார். ஒருவனது மனதை வேறொருவராலும் அறியமுடியாது. ஆனால் அவனது மனதிலுள்ள ஐந்துவித சக்திகளுக்கும் தெரியாமல் அவன் எந்த எண்ணத்தையும் எண்ண முடியாது. ஆகவே சகல உயிரினங்களின் மனமும் ஐந்துவித ஆட்சிக்கு உட்பட்டது என்பது முற்றிலும் உண்மையே.

ஔவையார், வள்ளுவர், மணிவாசகர், பாரதியார் போன்றோர் அவ்வக் காலத்தில் எழுதிய நூல்களாலே தான் அறம் வளர்கின்றது. அவர்கள் அவ்வாறு எழுதியிருக்காவிட்டால் அறம் என்ன என்பதை அறியமுடியாது. அவர்களுக்கமைந்த சேர்மான அணுத்தொகைக்கு ஏற்பவே அவர்களால் அறநெறியை ஆராய முடிந்தது. சில பல நூறு ஆண்டுகளுக்கிடையிடையேதான் இவ்வாறான சேர்மான அணுத்தொகை உள்ளவர்கள் தோன்றுகிறார்கள். அவர்களும் தங்கள்தங்களுக்கமைந்த அணுத்தொகை வித்தியாசம் காரணமாக வெவ்வேறு விதமாக அறம் பற்றிக் கூறியுள்ளார்கள். உ+ம் ஆக, ஔவையார் ஒரு வரிக் குறளில் கூறியதை, வள்ளுவர் இரு வரிக் குறளிலும், மணிவாசகர் நான்கு வரி வாசகமாகவும் கூறியுள்ளார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் அமைந்த சேர்மான அணுத்தொகைக்கு அமையவே கடமையின் உண்மையை உணர்ந்து மனிதன் மேல் நிலை அடைந்து பிறப்பறுக்கும் வழிவகைகளை கூறியதைக் காண்கின்றோம்.

நாம் இப் பூமியில் பிறக்கும் பொழுது அரைச்சதம் தானும் கொண்டுவரவில்லை. முன் வினைப் பயனின் ஐந்துவித அணுத்தொகையால் அமைந்த சக்தி அணுக்களை மட்டுமே கொண்டுவந்தோம். இவை எமது தலைமையகத்தில் சூக்கும தேகத்தில் நின்று எம்மை வழிநடத்தி உரிய இடத்தில் சேர்ப்பித்துள்ளது. நாம் கொண்டுவந்த அணுத்தொகைகளே எமது செயற்பாட்டுக்கு காரணமாகிறது. அவ்வாறான அணுத்தொகைகளில் எமது சிந்தனை, எண்ணம், செயல் மூலம் கூடிக் குறைந்த சேர்மான அணுத்தொகைகளை மட்டுமே கொண்டு செல்லப்

போகிறோம். கொண்டு போகும் அணுத்தொகைகளுக்கமையவே நாம் செல்லும் இடம் அமையப் போகிறது. அவ்வாறான ஐந்துவித அணுத்தொகைகளில் ஞான ஒளியணுவைக் கூட்ட வேண்டுமென எமது மற்றைய ஆகாய பூத அணுக்கள் கட்டளை இட்டுள்ளன. இதன் பயனாக நாம் சிறு வயதில் பயின்ற அறநெறிக்கேற்ப எமது கடமையை செய்தே ஆக வேண்டுமென்ற நோக்கில் அறநெறிக் கருத்துக்களை செயற்படுத்துவதற்குரிய வழிகளை ஆராய்ந்து வெளியிடுகின்றோம்.

நாம் பிறந்ததில் இருந்து தொழில் செய்து உணவைத் தேடும் வரை பட்ட கடனை ஆராய வேண்டும். நாம் குடிக்கும் நீர், சுவாசிக்கும் காற்று, உண்ணும் உணவு இவைகளை உருவாக்கித் தருவதற்கு அனேக மக்கள் வியர்வை சிந்தி இருக்கிறார்கள். நாம் உண்ணும் தானிய வகைகளுக்காக அனேக உயிர்கள் தங்களைப் பலி கொடுத்துள்ளன என்பதை ஆராயும் போது எம்மால் அடைக்க முடியாத கடன்கள் பல உண்டு என்பதை உணர்கிறோம். இறையருள் மனிதப் பிரயத்தனம் ,சூழ்நிலை ஆகிய இவற்றிலே தான் ஒரு மனிதனின் நிலைப்பாடு முழுவதும் அமைந்துள்ளதை உணர முடிகிறது.

முதலாவதாக வினைப்பயனாய் அமைந்த அணுத்தொகை உடைய மனித உடல். இரண்டாவதாக அந்த உடல் மூலம் செய்யும் தொழிலால் ஏற்படும் அணுத்தொகையின் மாறுபாடுகள். மூன்றாவதாக அவரது சமூக சூழ்நிலையிலுள்ள அறிவு, உடல்நிலை, பழக்க வழக்கங்களால் ஏற்படும் அணுத்தொகை மாற்றங்கள் என்பனவாகும். இவைகளில் ஒரு மனிதன் தேவனாவதற்குரிய அணுத்தொகைகள் அமைவதும் அசுரனாவதற்குரிய அணுத்தொகைகள் அமைவதும் கூடுதலாக சமூக சூழ்நிலைகளிலே தங்கியுள்ளன. ஞான அறிவு மிக்க மனிதருள்ள சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்களின் அணுத்தொகைகள் ஞான மார்க்கத்திற்கு வரக்கூடியதாக மாறி அமைகின்றன. அசுர குணம் மிக்க மனிதருள்ள சூழ்நிலையில் வாழ்பவர்களின் அணுத் தொகைகள் அசுரமார்க்கத்திற்கு செல்லக் கூடியதாக மாறியமைகின்றன.

முற்கால நாயன்மார்கள் கடும் உழைப்பால் தமது கையாலே தானியங்களை விளைவித்து அத்தானியங்களை தமது கையாலே சுத்தமாக்கி தமது வயிற்றுப் பசிக்கு உண்ணும் போது தமது கண்ணிற் தென்படும் ஏழையின் பசியை நீக்கி அதில் இன்பங்கண்ட

பிற்பாடே தமது பசியை நீக்கி வாழ்ந்துள்ளனர். இக் காரணத்தால் அவர்களது ஒளியணுக்கூடிய தன்மையினை நன்கு காட்டுகின்றது. அதே போன்று நாமும் எமது ஒளியணுவைக் கூட்ட அறச் செய்கைகளை மேற்கொள்வோமாக.

ஆகவே அறநெறிப் புதிய சமுதாயம் உருவாக நீங்கள் இந்நூலை வாசித்து சரியெனத் தோன்றுவதை உங்கள் சிந்தனையில் இருத்தி பயனடையுமாறு அன்புடனும், பண்புடனும், பணிவுடனும் இருகரம் கூப்பி வேண்டுகின்றோம்.

※ ※ ※ ※ ※

சமய தத்துவங்களை நுணுகி ஆராய்ந்து இந்திய தத்துவ ஞானம் என்னும் நூலை உருவாக்கிய திரு. இலக்ஷ்மணன் *M. A, Dip., Ed*. அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இந்நூலை உருவாக்குவதற்கு தமது உடல் உழைப்பை நல்கியவர்களான திருவாளர்கள் ஆ. வேலும்மயிலும் அவர்களுக்கும் உடுப்பிட்டி மு. அற்புதராசா அவர்களுக்கும் வ. ச. செல்வராசா அவர்களுக்கும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அத்துடன் இந்நூலை எழுதுவதற்கு மூலகாரணமாய் அமைந்த இந்திய தத்துவ ஞானம் என்ற நூலை உவந்தளித்த நெல்லண்டை இந்து பரிபாலன சபையினருக்கும் அதன் தலைவர் ச. ரவீந்திரன் அவர்களுக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம் இந்திய தத்துவஞானம் என்னும் நூலை செப்பனிடுவதற்குக் கொடுத்த சமயம் இதைச்சுருக்கி வெளியிடுவதற்கு வழிவகுத்தவர்களான தரும நிதிய அச்சக ஊழியர் பொ. குமரகுரு அவர்களுக்கும் அச்சக ஊழியர்களுக்கும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். இவர்கள் அனைவருக்கும் இந்நூலால் பயன் பெறும் மக்களது நல்லாசிகளும் இறைசக்திகளும், ஒளியணுப் பெருக்கமும் உரியதாகுக.

விநாயகர் தரும நிதியம், நிறுவனர்.
03 - 10 - 1995

''வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்று அது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்'' — குறள்

இந்திய தத்துவ ஞானச் சுருக்கம்

வேதம்

வேதம் ''வித்'' என்னும் வடமொழிச் சொல்லடியிலிருந்து தோன்றியது. ''வித்'' என்ற வடமொழி சொல்லுக்கு அறிதல் என்பது கருத்து.

இருவகை அறிவு:

அறிவில் இரண்டு வகை உண்டு. மனிதன் தன் வாழ்க்கையை இனிதாக்குவதற்கு உலகில் உள்ள பொருள்களை எவ்விதமாகப் பயன்படுத்தலாமென்பதை அறிவது ஒருவகை அறிவு. இந்த வாழ்க்கையும் இந்த உலகமுமே எதற்காக என்பதை அறிவதே இரண்டாவது வகை. இந்த இரண்டாவது வகை அறிவின் விரிவே தத்துவஞானம் எனப்படுவது. முதலாவது அறிவுக்கு உலகிலுள்ள பொருள்களும் உலகின் பகுதிகளும் விஷயமாக, இரண்டாவது வகை அறிவு உலகம் முழுவதையுமே தனக்கு விஷயமாக்கி இந்த உலகம் எதிலிருந்து எங்ஙனம் எதற்காக உற்பத்தியானது என்பதை ஆராய்கின்றது. ஆகவே இந்த இரண்டாவது வகையே அடிப்படையானது. இந்த அடிப்படை அறிவை நமக்குத் தருவன என்ற காரணத்தால் தான் அறிவுநூல் என்ற கருத்தையுடைய பெயர் வேதங்களுக்கு ஏற்படலாயிற்று.

வேதங்களை ஆக்கியோன்:

இனி இந்த வேதங்களை ஆக்கியவர் யார் என்பது பற்றி இரண்டொரு குறிப்புக்களை இங்கு குறிப்பிடுவோம். வேதங்கள் மனிதர் எவராலும் ஆக்கப்பட்டன அல்ல என்ற கருத்தில் வேதங்களுக்கு ''அபௌர்ஷேயம்'' என்றொரு பெயர் உண்டு. புருஷன் என்பதற்கு மனிதன் என்பதே கருத்து. வேதங்கள் எவராலும் எழுதப்படாதவை என்ற கருத்துப்பட அவற்றை எழுதாமறை எனக் குறிப்பிடும் வழக்கமும் உண்டு. வேதங்கள் சில சாதியினரால் ஓதப்படல் ஆகாது அவர்களிடமிருந்து அது மறைத்து வைக்கப்படல் வேண்டும், அதனால் தான் அவற்றிற்கு மறை என்ற பெயர் ஏற்படலாயிற்று. எனச் சிலர் தவறாகக் கருதுகின்றனர். மறை என்பதற்கு கருத்து மறைத்து வைக்கப்பட வேண்டிய நூல் என்பதல்ல, மறைந்து நிற்றும் பரம்பொருளை விளக்கும் நூல் என்பதுதான் அதன் கருத்து என்பது கவனிக்கத்தக்கது

வேதங்களுக்கு சுருதி என்றொரு பெயருமுண்டு. சுருதி என்பது காதால் கேட்பது என்பது கருத்து. ஆதியில் வேதங்கள் எழுதிவைக்கப்படா மலிருந்த காலத்தில் குரு சிட முறையில் ஒருவர் சொல்ல மற்றவர் அதை காதால் கேட்டு மனத்தில் வைத்துப் பின் தமக்குச் சீடராய் வருபவருக்குச் சொல்ல அவரும் அதனைக் கேட்டு மனனம் பண்ண இவ்வாறு கேள்வியினால் பல நூற்றாண்டுகளாக பாதுகாக்கப்பட்டமையாலேயே அப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று. இவ்வாறு பலவற்றையும் ஆராயுமிடத்து வேதங்கள் குறிப்பிட்ட ஒருவரால் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் ஆக்கப்பட்டவையல்ல என்ற முடிவே உறுதியாகின்றது.

வேதங்களிலே பேசப்படும் விஷயம்:

இந்த மந்திரங்கள் இயற்கையின் பகுதிகளாகிய நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று ஆகியவற்றைத் தெய்வங்களாக்கி அவற்றுக்குச் செலுத்தும் வழிபாடுகளாகவே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. மின்னல் முழக்கம், முகில், மழை, கடல் இவைகளைத் தெய்வங்களே இயக்குகின்றன. என ஆதிமனிதன் கருதினான். தனக்கு எவ்வித கேடும் செய்ய வேண்டாமென இத்தெய்வங்களை வேண்டி வழிபட்டான். தனக்கு நன்மைகள் செய்யும்படியும் இத் தெய்வங்களை வேண்டினான். தனக்கு கேடு செய்யாதிருப்பதற்கும் நன்மை செய்வதற்கும் கைமாறாகத்தான் தன்னாலியன்ற பொருட்களை வழங்குவதாகவும் கூறினான். அக்கினியும் ஒரு தெய்வம். மற்றத் தெய்வங்களுக்கு மனிதன் கொடுக்கும் பொருட்களை அவைகளிடம் கொண்டு போய்ச் சேர்ப்பதே அக்கினியின் கடமையாகக் கருதப்பட்டது. இதனாலேதான் தெய்வங்களுக்கு சேரவேண்டிய பொருட்களை அக்கினியில் இடும் வழக்கம் இன்றும் இருந்து வருகின்றது. தெய்வங்கள் மனிதன் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலையும் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. மனிதன் ஒழுக்கம் தவறினால் தெய்வத்தின் சீற்றத்திற்கு ஆளாவான். வேறுயாரிடமிருந்து மறைத்தாலும் தெய்வங்களிடமிருந்து எதையும் மறைக்க முடியாது. ஒழுக்கத்திற்கு தெய்வம் வருணன். வருணன் மனிதனுடைய செயல்களை எவ்வளவு தூரம் கவனிக்கின்றான் என்பதை உணர்த்துவதற்காகப்போலும் சூரியனையே வருணனுடைய கண்ணாக வேதத்திலே பல இடங்களிலே கூறப்பட்டுள்ளது.

தெய்வப் பிரிவுகள்

இத் தெய்வங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொரு பிரிவும் பதினொன்று கொண்ட மூன்று பிரிவுகளில் அடக்கலாம் என்பது அறிஞர் சிலரது கருத்து. விண்ணுக்குரியவை ஒரு பிரிவு. வருணன், மித்திரன் போன்றவை அப்பிரிவைச் சேர்ந்தவை. மண்ணுக்குரியவை ஒரு பிரிவு இப்பிரிவுக்கு அக்கினியை உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். விண்மண் இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட வாயு மண்டலத்திற்குரியவை மூன்றாவது பிரிவு. இந்திரன் வாயு ஆகியவை இப் பிரிவைச் சேர்ந்த தெய்வங்கள். இத் தெய்வங்களின் வருணனைகளும் இத் தெய்வங்களை அஞ்சியும் கெஞ்சியும், நயந்தும் வியந்தும் வேண்டிய வேண்டுதல்களுமே வேதத்தின் பெரும் பகுதியாகும். இவற்றை நோக்கும் போது மனிதன் இயற்கையைத் தெய்வமாக கருதி அதனை வழிபட்ட இயற்கை வழிபாடு அல்லது பல தெய்வங்களைக் கற்பனை செய்து அவற்றை வழிபட்ட பல தெய்வவழிபாடுதான் வேதங்களிலே பேசப்படும் முக்கிய விஷயம் என்றுதான் தோன்றும்.

அடிப்படை தத்துவங்கள்

அங்ஙனமாயின் இவ் வேதங்களிலே சிறப்பேது. அறியாமையும் பிற்போக்கும் நிறைந்த நிலையல்லவோ இவை காட்டுகின்றன. இந்திய தத்துவ ஞான வளர்ச்சிக்கு இவை எங்ஙனம் அடிகோலின என்ற ஐயங்கள் எழுவது இயல்பு. கூர்ந்து நோக்கினால் தெய்வங்களைப் பற்றிய இக் கொள்கைகளிலே மிக நுட்பமான அடிப்படைத் தத்துவங்கள் பல பொதிந்திருப்பதைக் காணலாம். அவற்றுள் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுவது தான் இக் கட்டுரையின் முக்கிய நோக்கம்.

ஒருமைவாதம்

போகப்போக இந்த ஒரு தெய்வக் கொள்கையிலும் மாற்றம் ஏற்படுகின்றது. தெய்வம் என்ற சொல் கைவிடப்பட்டு மூலமாகவுள்ளது. ஒரே ஒரு பொருள் என்ற கொள்கை வலியுறுத்துவதைக் காண்கிறோம். ஒரு பொருள் மட்டுமே உள்ளது என்ற இக் கொள்கை ஆங்கிலத்தில் மொனிசிம் எனப்படும். அப்பொருள் அவன் அவள் என்ற பாகுபாடு கடந்தது. சத் என்ற சொல்லாலும் தத், ஏகம் என்ற சொற்களாலுமே அந்த மூலப்பொருள் குறிப்பிடப்படுகின்றது பொலிதீயிசிம் எனப்படும் பல தெய்வவாதம் படிப்படியாக மொனோதீயிசிம் எனப்படும் ஒரு தெய்வ வாதமாக மாறிப் பின் மொனிசிம் எனப்படும் ஒரு பொருள் வாதம் அல்லது ஒருமை வாதமாக மாறிய கருத்து வளர்ச்சியை வேதங்களிலே காண்கின்றோம். இக் கருத்து வளர்ச்சியே நான்காவது அடிப்படைத் தத்துவம். பிற்காலத்திலே விரிவடைந்த வேதாந்த சித்தாந்தக் கொள்கைகளுக்கு இதுவே மூலம். உதாரணமாகப் பிரம்மம் மட்டுமே உள் பொருள் என வேதாந்திகளும் சுவதந்திரமான பொருள் ஒன்றே ஒன்றுதான் என சைவ சித்தாந்திகளும் கொள்வதற்கு வேதங்களிலே காணப்படும் இக் கருத்துக்களே வித்துக்கள் என கொள்ளலாம்.

ஆன்மா:

ஒவ்வோர் உடலுள்ளும் ஒவ்வோர் ஆன்மா உண்டு. நமது கண்ணுக்குப் புலனாகாவிடினும் அத்தகைய ஆன்மாக்கள் உளவென்பது நிச்சயம். அவை நித்தியமானவை. உடல் அழியும் போதும் ஆன்மா அழிவதில்லை என இன்று நம்மிடையே வழங்கும் கருத்துக்கள் யாவும் வேதகாலத்திலேயே உள்ளவையும், வேதங்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவையுமாகும். ஆனால் உடல் அழிந்தபின் ஆன்மாவுக்கு என்ன நிகழ்கின்றது என்பதில் மட்டுமே வேதங்களில் காணப்படும் கொள்கைக்கும் பிற்காலத்திலே இந்துக்களிடையே வளர்ச்சியடைந்துள்ள கொள்கைக்கும் சற்று வேற்றுமை காணப்படுகின்றது. ஒருவன் இறந்ததும் அவனுடைய ஆன்மா அவன் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்குத்தகுந்த மோட்ச லோகத்திற்கோ அல்லது நரக லோகத்திற்கோ செல்லும் என்னும் கருத்தைத்தான் வேதங்களிலே காண்கின்றோம். ஆன்மாக்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டென்னும் கருத்து வேதங்களிலே வெளிப்படையாகக் காணவில்லை. மிக முக்கியமாகிய இக் கருத்து வேத மந்திரங்களிலே வெளிப்படையாக இடம் பெறாதது சற்று வியப்பாகவேயுள்ளது. இது இந்துக்களுக்குள்ளே பிற்காலத்திலே மத்துவர் எனப்படுபவர் தாபித்த மதத்தின் கொள்கையை நினைவூட்டுகின்றது. இந்து மதங்களில் மத்துவ மதம் மட்டுமே ஆன்மாக்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றுள் ஒரு பிரிவு மீளா நரகத்திலேயே நிரந்தரமாக தங்கிவிடும் என்ற கொள்கையுடையது. வேதங்களின் முற்பகுதியாகிய மந்திரப் பகுதியிலே மறு பிறப்புப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் காணப்படவில்லையாயினும் பிற்பகுதியாகிய பிராமணத்திலே சிற்சில குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இவையே பின்னர் மறுபிறப்புப் பற்றிய கொள்கைகள் விருத்தியடைந்து நிறைவு பெறுவதற்கு அத்திவாரமாயின.

உலகம்

(இனி உலகைப் பற்றி வேதங்களிலே காணப்படும் கருத்துக்களில் இரண்டொன்றைக் குறிப்பிடுவோம்) இந்த உலகம் உண்மையா பொய்யா என்பது பற்றித் தத்துவ ஞானிகளிடம் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. இந்திய தத்துவ ஞானிகளுள் சங்கரரும் அவரைப் பின்பற்றுவோரும் இந்த உலகம் கயிறு பாம்பாகத் தோன்றுவது போன்ற ஒரு தோற்றமேயொழிய உண்மையல்ல எனக் கருதத் தொடங்கினர். இவர்களுடைய கருத்துக்கு மாறாக ஏனையோர் அவருள்ளும் சிறப்பாகச் சைவ சித்தாந்திகள் உலகம் பொய்யல்ல அது உள்ள பொருளே. என்ற கருத்துடையவர்கள். தம்முள் பெரிதும் மாறுபடும் இந்த இரு கருத்துக்களில் எதை வேதங்கள்

ஆதரிக்கின்றன என்பதை அறியப் பலரும் விரும்பக் கூடும். உலகம் உண்மை என்பது தான் வேதங்களிலே காணப்படும் கருத்து. உலகம் உண்மையல்ல என்ற குறிப்பு வேதங்களிலே ஓரிடத்திலாவது வெளிப்படையாகக் காணப்படவில்லை. இது கவனித்தற்குரியது.

இந்த உலகம் எதிலிருந்து உற்பத்தியாவது என்பது பற்றி வேதங்களிலே பல கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் இரண்டொன்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுவோம். தண்ணீர்தான் மூலப்பொருள் அதிலிருந்து தான் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாக ஏனைய பஞ்சபூதங்களும் அவற்றாலாகிய இந்த உலகமும் உற்பத்தியாயின என்ற கருத்தை வேதத்திலே காண்கின்றோம். இக் கருத்தையே கி. மு. 6ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பிரபல கிரேக்க தத்துவ ஞானியாகிய தேகல்ஸ் என்பவனும் கொண்டிருந்தமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தேல்ஸ் மேல் நாட்டுத் தத்துவ ஞானமனைத்திற்கும் தந்தை எனக் கருதப்படுபவன்.

அறிவுடைய ஒருவனே இந்த உலக உற்பத்திக்குக் காரணமானவன் என்பதும் வேதங்களின் கருத்து. ஆனால் அறிவுடைய அவன் அறிவற்ற சடப்பொருளாகிய இந்த உலகை எதிலிருந்து உற்பத்தி செய்தான். தன்னிடத்திலிருந்தே உற்பத்தி செய்தானா அல்லது சடமாகிய இந்த உலகத்தைச் சடமான ஒரு மூலப் பொருளிலிருந்து உற்பத்தி செய்தானா என்ற வினாவுக்குத் தன்னிடத்திலிருந்தே உற்பத்தி செய்தான் புறம்பான ஒரு பொருளிலிருந்து உற்பத்தி செய்தான் என்ற இரண்டு விடையையும் வேதங்களிலே காண்கின்றோம். இதுவும் நாம் கவனிக்கவேண்டியது. இறைவனுக்குப் புறம்பான பொருள் எதுவுமே கிடையாது. அவன் தானே உலகாகவும் தோன்றுகின்றான் எனப் பிற்காலத்திலே சங்கர வேதாந்திகள் கொண்ட கொள்கைக்கு முதல் வித விடையும், மாயை எனப்படுகிற ஒரு மூலப்பொருளிலிருந்தே இறைவன் இந்த உலகைப் படைத்தான் எனச் சைவசித்தாந்திகள் கொண்ட கொள்கைக்கு இரண்டாவது விடையும் ஆதாரங்களாவதை இங்கு காண்கின்றோம்.

மனித ஒழுக்கம்

இதுவரை இறைவனைப் பற்றியும், ஆன்மாவைப் பற்றியும், உலகைப் பற்றியும் வேதங்களிலே காணப்படும் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டோம். இவற்றோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடையது மனிதனுடைய ஒழுக்கம். இறைவன் ஆன்மா ஆகிய இவைகளைப் பற்றி ஒருவன் எத்தகைய கருத்துக்களை உடையவனாகின்றானோ அதற்கு ஏற்பவே அவனுடைய ஒழுக்கமும் அமையும். உதாரணமாக இறைவன் ஒருவன் உளன். ஆன்மா ஒன்றுண்டு என்பதை ஒப்புக்

கொள்பவனுக்கும் ஒப்புக் கொள்ளாதவனுக்கும் ஒழுக்கத்திலே வேற்றுமை இருந்தே தீரும். எனவே இறைவன் ஆன்மா, உலகம் ஆகியவை பற்றிய வேதக் கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பிட்ட நாம் மனித ஒழுக்கத்தைப் பற்றி வேதங்களில் கூறப்படுவன சிலவற்றையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அன்றியும் எல்லாவற்றுள்ளும் ஒழுக்கமே முக்கியம். எந்தவித ஆராய்ச்சியும் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய அறிவுக்கு நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ துணை செய்வனவாதல் வேண்டும். இதனாலும் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களை இங்கு ஆராய்வது அவசியம். இதுமட்டுமன்றி வேதங்களிலே மனித ஒழுக்கம் பற்றி என்ன கூறப்பட்டுள்ளது என்பதை இங்கு குறிப்பிடுவதற்கு இன்னுமொரு காரணமும் உண்டு. இன்று வேதங்களைப் பற்றி குறை கூறி எழுதியும் பேசியும் திரிவோர் சிலர் வேதங்களிலே பலியிடுவதன் மகிமையும் புரோகிதர்களின் உயர்வும் இன்னும் இவை போன்ற பல ஒவ்வாத கருத்துக்களுமே முக்கியமாக இடம் பெற்றுள்ளன என்ற கருத்துக்களையே பெரிதும் பரப்புவதைக் காண்கிறோம். இவர்கள் கருதுவது தவறு என்பதை உணர்த்துவதன் பொருட்டும் வேதங்களிலே மனித ஒழுக்கத்தைப்பற்றி காணப்படும் கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

ஒழுக்கத்துக்கு முதன்மை

ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாப்பதே வருணன் எனப்படும் தெய்வத்தின் கடமை என்பதையும் தெய்வங்களுள்ளே வருணனுக்கு வழங்கப்பட்ட முதன்மையையும் முந்தைய கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டோம். இதிலிருந்தே, வேதங்களிலே ஒழுக்கம் எவ்வளவு முக்கியமாகக் கருதப்பட்டதென்பதும் புலனாகும். வேதங்கள் மனிதனுடைய கடமைகளை ஐந்தாகப் பிரித்துள்ளன. தெய்வம் ஞானிகள், பிதிரர் உடன் வாழும் ஏனைய மனிதர் ஆகிய நான்கு பகுதியினருக்கு மட்டுமன்றிப் பிராணிகளுக்கும் தன்னால் ஆவன செய்ய ஒவ்வொரு மனிதனும் கடமைப்பட்டுள்ளான் என்பது வேத வாக்கு ''தென்புலத்தார், தெய்வம். விருந்து ஒக்கல்தான் என்றாங்கு ஐம்புலத்தாறோம்பல் தலை" என வள்ளுவர் கூறுவது இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது. பிதிர்கள், தெய்வம் விருந்தினர், உறவினர், தான் ஆகிய ஐவருக்கும் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்வது ஒருவனுக்கு அறம் என்பதே இக் குறளின் கருத்து. வேதங்களும் ஐந்து கடமைகளைக் கூறுகின்றது. அவற்றுள் தென்புலத்தார் தெய்வம், விருந்து ஆகிய மூவரையும் பேண வேண்டுமென்பது இரண்டுக்குப் பொதுவாகவுள்ளது. ஆனால் குறள் ஒருவன் தன்னையும் தன் உறவினரையும் பேணவேண்டுமென் கூறியதற்குப் பதிலாக வேதங்கள் ஞானிகளையும் மக்களல்லாத ஏனைய பிராணிகளையும் பேணுவது ஒருவனுக்கு அறம் எனக் கூறியிருப்பது ஒப்பிடத்தக்

கது. ஒருவன் தன்னைப் பேணுவதை ஓர் அறமாக வேதங்கள் கருதாதது இங்கு சிந்திக்கத்தக்கது. தன்னைப் பேணுவது பிறரைப் பேணுவதற்குத்தான் நிலைக்களனாய் நின்று பயன்படும் பொருட்டே. எனவே தன்னைப் பேணுவதும் ஓர் அறமாகுமென வாதாடலாம். எனினும் சுயநலமின்மையே எல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறமாக வேதங்கள் பேசுவதை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். சதபத பிராமணத்தில் ஒருவன் தனக்குரிய எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்தலே வீடு பேற்றுக்கு வழி எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சுயநலமின்மை தியாகம் ஆகிய இவற்றோடு சேர்த்து அன்பையும் விருந்தோம்பலையும் மிக முக்கியமான அறங்களாக வேதங்கள் பேசுகின்றன. சூதாடல், பிறன்மனை விழைதல், பொய் பேசுதல் ஆகியவற்றைப் பெரும் பாவங்களாக வேதங்கள் கண்டிக்கின்றன.

தவறான கருத்துக்குக் காரணம்

வேதங்களிலே ஒழுக்கத்தைப் பற்றி இவ்வளவு உயரிய கருத்துக்கள் காணப்பட்ட போதும் இன்று சிலர் வேதங்கள், யாகங்களின் சிறப்பையும், மிருகபலி, நரபலி உட்படப் பலவித பலிகளின் மகிமையையும், புரோகிதர்களின் உயர்வையுமே முக்கியமாகப் பேசுவன எனக் கருதுவது எதனால் என்பது பற்றிச் சில வார்த்தைகள் கூறுவோம். வேதங்களை ஆராயும் போது ஒவ்வொரு சமயம் ஒவ்வொன்று ஏனை எல்லாவற்றையும்விட மிக முக்கியமானதாகத் தோன்றும். ஒருசமயம் தெய்வங்களே மிக முக்கியம் எனத் தோன்றும். இன்னொரு சமயம் தெய்வங்களை விட அத்தெய்வங்களை நோக்கி உச்சரிக்கப்படும் மந்திரங்களே முக்கியமெனத் தோன்றும். அம்மந்திரங்களை விட அவற்றை உச்சரிக்கும் போது செய்யும் கிரியைகளும் யாகங்களுமே முக்கியமென மற்றொரு சமயம் தோன்றும். அக்கிரியைகளையும் யாகங்களையும் விட அவற்றைச் செய்யும் புரோகிதர்களே முக்கியம் எனப் பிறிதொரு சமயம் தோன்றும். இவ்வாறு சமயத்திற்கு சமயம் முக்கியத்துவம் மாறுவது எதனால் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். வேதங்களிலே காணப்படும் சுலோகங்கள் யாவும் ஒரேகாலத்தவையல்ல. ஒரு வேதத்திலேயே காலத்தால் மிக முற்பட்ட சுலோகங்களும் மிகப் பிற்பட்ட சுலோகங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதைவிட முக்கியமான செய்தியும் ஒன்றுண்டு. அதாவது இன்று நூல்வடிவாக்கப்பட்டவற்றுள் வேதம் அனைத்தும் இடம்பெற்று விட்டது எனக்கருத இடமில்லை. இந் நூல்களிலே சேர்க்காமல் விடப்பட்ட வேத சுலோகங்கள் பல இருக்கலாம் எனத் தோன்றுகின்றது. யாகங்களும் கிரியைகளும் அதிகமாக இடம்பெற்ற காலத்திலே தான் சுலோகங்கள் நூல்களாகத் தொகுக்கப்பட்டிருத்தல் கூடும். தொகுத்தவர்கள் ஏனைய கருத்துக்களையுடைய சுலோகங்களை நீக்கிவிட்டு அக்காலத்தில்

மிருதியும் வழங்கிய யாகங்களையும் கிரியைகளையும் பற்றிய சுலோகங்களையே மிருதியாகச் சேர்த்துத் தொகுத்திருத்தல் கூடும். வேதங்களிலே யாகம், பலி ஆகியவையும் புரோகிதரும் பிரதானமான இடம் பெற்றமைக்கு இதுவே காரணம் என்பதே அறிஞரது கருத்து. தெய்வங்களே! உங்களுக்காக நாங்கள் எதையும் பலியிடோம். பலியிடுவதற்காக எந்தப் பிராணியையும் கொல்லோம். தோத்திரங்களைப் பலமுறை சொல்லுவதன் மூலமே உங்களை வழிபடுவோம் என்பதும் வேதத்திலே உள்ள ஒரு சுலோகம். மிருகபலி முதலிய பலவித பலிகளையும் வேதங்கள் ஒருமுகமாக ஆதரிக்கின்றன என்பது தவறு என்பதற்கு இந்தச் சுலோகம் ஒரு நல்ல உதாரணம்.

பிராமணங்களுக்கு உபநிடதங்கள் மறுப்பா

உபநிடதங்கள் வேதங்களின் உட்பிரிவே என்றும் அவை வேதங்களின் உட்கிடையையே கூறுகின்றன என்றும் மேலே கூறினோம். ஆகவே அவை ஒன்றை ஒன்று தழுவியும் ஒன்றுக்கொன்று ஆதாரமாயும் அமைந்துள்ளன என்பது புலனாகும். ஆனால அறிஞர் சிலரது கருத்து இதற்கு சற்று மாறாயிருக்கக் காணலாம். வேதத்திலே கர்மானுட்டானங்களை விதந்து பேசும் பகுதியாகிய பிராமணங்களை மறுக்கவும் கண்டிக்கவும் எழுந்தவையே உபநிடதங்கள் என்பதே அவ் அறிஞருடைய கருத்து. வீடுபேற்றை எய்துவதற்கு ஆன்மா, உலகம் ஆகிய இவைகளின் உண்மை இயல்புகளைப் பற்றிய ஞானம் மட்டுமே போதும். கிரியைகள், சமயச் சடங்குகள் ஆகிய கன்மமெதுவும் தேவையில்லை என்பதே இவர்களுடைய கொள்கை. இவர்களுடைய கொள்கைக்கு ஏற்றாற் போல உபநிடதங்களிலும் கன்மங்களை அதாவது கிரியைகளைக் கண்டிக்கும் தொனியுடைய சில கூற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன. ஆயினும், இத்தகைய ஒருசில உபநிடதக் கூற்றுக்களைக் கொண்டு கிரியைகள் யாவும் அர்த்தமற்றவை, பயனற்றவை என்றோ கிரியைகளுக்கு மறுப்பாக எழுந்தவையே உபநிடதங்கள் என்றோ வாதாடுவது பொருந்தாது. வீடுபேற்றுக்கு ஞானம் தேவையேயில்லை. அதனை அடையக் கன்மம் மட்டுமே போதும் எனச் சிலர் கருதத் தொடங்கியதால் கன்மத்திற்கு மட்டுமே முதன்மை கொடுக்கும் ஒரு மனப்போக்கு ஏற்பட்டபோது, அப்போக்கைச் சற்று மட்டுப்படுத்தி ஞானமும் தேவை என்பதை உணர்த்த எழுந்தவையே இக் கூற்றுக்கள் எனக் கொள்ளலாமேயொழிய இவை கன்மங்களை அறவே ஒதுக்க எழுந்தவையெனக் கொள்ளலாகாது. நாம் இங்கு கூறுவதை உபநிடதக் கூற்றுக்களிலிருந்தே ஓர் உதாரணங் காட்டி நிலைநாட்டலாம். ஈசாவாசியம் என்ற உபநிடதத்திலே பின்வரும் கூற்றைக் காணலாம். 'ஞானமின்றி கிரியைகளையும் சடங்குகளையும் கைக்கொள்கிறவர்கள் காரிருளில் கிடக்கிறார்கள். ஆனால் செய்ய

வேண்டிய கருமங்களைப் புறக்கணித்து விட்டு வேதாந்த ஆராய்ச்சிகளிலே மகிழ்ச்சியடைந்து திருப்தி கொள்கிறவர்களும் அதை விடப் பெரிய அந்தகாரத்தில் மூழ்குவார்கள்" இந்த உபநிடத வாக்கியத்திலிருந்து அன்று சிலர் கருதியது போல் கன்மம் மட்டும் போதும் என்பதும், இன்று சிலர் கருதுவது போல் ஞானம் மட்டும் போதும் என்பதும் தவறு. தமது ஈடேற்றத்துக்கு ஞானம், கன்மம் இரண்டும் இன்றியமையாதனவென்பதே உபநிடதங்களிலே வற்புறுத்தப்படுவன என்பது புலனாகும். ஞானம், கன்மம் இரண்டுமே இன்றியமையாதன என்ற இக் கொள்கைக்கு ''ஞான கன்ம சமுச்சியம் என்று பெயர். இது மிக முக்கியமானது நன்கு கவனிக்க வேண்டியது.

உபநிடதம் பிரஸ்தானத் திரயத்தில் ஒன்றாகக் கொள்ளப்படுவதிலிருந்து அதன் முக்கியத்துவத்தையும் அப்பிரஸ்தானத் திரயத்திலே வேதம் இடம்பெறாமல் உபநிடதமே இடம் பெறுவதற்குரிய நியாயங்களையும் வேதத்தில் கன்மத்தை விதந்து பேசும் பகுதியாகிய பிராமணமும். ஞானத்தை விதந்து பேசும் பகுதியாகிய உபநிடதமும் ஒன்றை ஒன்று எதிர்ப்பவை எனக் கருதுவது தவறு என்பதையும் இதுவரை விளக்கினோம் இனி உபநிடதம் என்ற சொல்லுக்குக் கருத்து என்ன? உபநிடதங்களின் அமைப்பு முறை யாது? அவை யாரால் எக்காலத்தில் ஆக்கப்பட்டன? அவை எப்பொருளைப் பற்றி பேசுகின்றன அப் பொருளைப் பற்றி என்ன பேசுகின்றன என்பவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

சந்தேகங்கள் எதைப்பற்றியன

உபநிடதங்களிலே காணப்படும் குருசீடர்கள் பல திறப்படுவர். சில இடங்களில் மனைவி சீடராகவும் கணவனே குருவாகவும் அமைவதைக் காண்கின்றோம். வேறு சில இடங்களில் மகனே சீடனாகவும் தந்தையே குருவாகவும் அமைவதை காண்கின்றோம். இன்னும் சில இடங்களில் யமனே குருவாகவும் அவனிடம் செல்லும் சிவனே சீடனாவும் அமைவதைக் காண்கின்றோம். இச்சீடர்களுக்கெழும் சந்தேகங்கள் எதுவும் விஞ்ஞானம், பொருளாதாரம், சமூகம் போன்ற உலகியல் ஞானம் பற்றியதன்று எவ்வளவு பெருந்தொகையான செல்வத்தை ஈட்டிக் கொண்ட போதிலும் விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டு விதம் விதமான எத்தனை அற்புத சாதனங்களைக் கண்டு பிடித்த போதிலும் நம் வாழ்வு பூரண சுகமுடையதாயில்லை. நம் மனமும் திருப்திப்படுவதாயில்லை. அளப்பரிய செல்வமோ, நம் வாழ்வை இனிதாக்குவதற்கென ஆக்கப்படும் நவீன விஞ்ஞான சாதனங்களோ இம் மானிட ஜன்மத்தின் நோக்கத்தையோ இப் பிரபஞ்சத்தின் இரகசியங்களையோ அறியத் துணை செய்ய வல்லனவாயில்லை. பண்டைய இந்தியாவில் வாழ்ந்த தலைசிறந்த சிந்தனையாளர் பலர் இவ்வுலக வாழ்வை இன்பமாக்குவதற்கான சாதனங்கள் சிலவற்றையாவது கண்டு பிடிக்கக் கூடிய

ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களாக இருந்த போதிலும் அவர்கள் அத்திசையிலே தங்கள் சிந்தனையைச் செலவிடாததற்குக் காரணமும் இதுவேயாகும்.

மைத்திரேயியும் யஜ்ஞவல்கியரும்

உபநிடதங்களிலே வரும் சீடர்கள் வினவிய வினாக்களி சில வற்றை இப்போது குறிப்பிடுவோம். யஜ்ஞவல்கியர் என்பவர் இல்லறத்தை முடித்துவிட்டுத் துறவறத்தை மேற்கொள்ளப் புறப்படும் போது தம் மனைவி மைத்திரேயி என்பவளைப் பார்த்து ''மேற்கொண்டு நீ வாழ்வதற்கு வேண்டிய செல்வத்திற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு யான் வனம் செல்லக் கருதுகிறேன்'' எனக் கூறினார். அதற்கு மைத்திரேயி ''பகவானே சகல சம்பத்துக்களையும் வைத்து இந்தப் புவி முழுவதையும் நீர் எனக்குத் தந்தாலும் அதைக் கொண்டு நான் இறவாமை அடைவேனா'' என்றாள். யஜ்ஞவல்கியர் ''அது எவ்வாறு முடியும்? செல்வத்தினால் என்ன சுகங்கள் அடையலாமோ அவற்றையெல்லாம் நீயும் அடையலாம். இறவாமையை எதிர்பார்த்தல் கூடாது'' என்றார். மைத்திரேயி 'முத்தி தராத செல்வத்தை வைத்துக்கொண்டு நான் என்ன செய்வேன் தாங்கள் வனம் போகுமுன் மெஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தருளுவீராக'' என்றாள். உடனே அவர் அவளைத் தன் அருகிலே உட்காரவைத்து மெய்ப்பொருள் பற்றிய உபதேசத்தைத் தொடங்குகின்றார்.

நாரத முனிவரும் சநற் குமாரரும் :

நாரத முனிவர் சநற்குமாரரிடம் சென்று ''எனக்கு நான்கு வேதங்களும் தெரியும். இதிகாசங்கள் புராணங்கள் அனைத்தும் அறிவேன். கர்மங்கள் மந்திரங்கள் யாவும் அறிவேன். கணிதம், சோதிடம், கால அளவு சாஸ்திரம், வியாகரணம், காவியம், யாப்பியல், அலங்காரம், பூத நூல்கள், ஆயுத நூல்கள், வான சாஸ்திரம், நாட்டியம், சங்கீதம் முதலிய எல்லாக் கலைகளும் கற்றிருக்கிறேன். இவைகளை எல்லாம் அறிவேனாயினும் ஆத்மாவைப் பற்றி நான் அறியவில்லை. ஆத்ம ஞானம் அடைந்தால்தான் துக்கம் தீரும் என்று தங்களைப் போன்ற பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்னும் துக்கம் எனக்குத் தீரவில்லை. எனக்கு ஞானம் அருள்வீராக'' எனக் கூறினார் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நசிகேதனும், யமனும் :

யமனிடம் சென்ற நசிகேதன் என்ற இளைஞன் ஒருவன் யமன் அவனுடைய வருகையை அறிந்து எதிர்பார்த்திராத காரணத்தால் மூன்று நாள் காத்திருந்த பின்னரே யமனைக் காணக் கூடியதாயிற்று.

விருந்தாக வந்தவனை மூன்று நாள் காக்க வைத்த குற்றத்துக்கு மன்னிப்புக் கோரும் முகமாக யமன் தன்னிடம் மூன்று வரங்கள் கேட்குமாறு நசிகேதனை வேண்டினான். நசிகேதன் முதலாம் வரமாகத் தன் மீது கோபம் கொண்டிருந்த தன் தந்தையைச் சாந்தப்படுத்த வேண்டுமென்றும், இரண்டாம், மூன்றாம் வரங்களாகப் பரம்பொருளைப் பற்றிய அறிவைத் தனக்குத் தர வேண்டுமென்றும் வேண்டியதாக உபநிடதம் கூறுகின்றது. ஆத்மா என்பது எத்தகைய பொருள், அது தேகத்துக்குள் எவ்வாறு மறைந்து நிற்கிறது. உடலுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் என்ன உறவு என்பன போன்ற வினாக்களையும் நசிகேதன் யமனிடம் வினவியதாக கூறப்பட்டுள்ளது.

சூரியனுடைய ஒளி சந்திரனுடைய நிலவு வேறு வெளிச்சம் ஆகியவற்றின் துணையினாலேயே பொருள்களைக் காண்கிறோம். ஆயினும் நம் கண்ணுக்குள் படைத்த உணர்வெனும் ஒளியில்லையேல் இப்புற ஒளிகள் பயன்படா. பொருள்களைப் பார்ப்பது உள்ளத்துள் உள்ள ஒளியேயன்றி வெளியில் உள்ள ஒளியல்ல. ஒளிக்கெல்லாம் ஒளியாகி நம் முன் நிற்கும் பேரொளியே அந்தராத்மா. இந்த அந்தராத்மா தானாக ஒளிர்கிறதா அல்லது ஈசுவரனுடைய ஒளியினால் ஒளிர்கிறதா என்பது இன்னொரு வினா?

இந்திரனும் பிரஜாபதியும் :

இந்திரனும் விரோசனனும் பிரஜாபதியிடம் சென்று ''ஐயனே மூப்பு, மரணம், சோகம், பசி, தாகம் இவைகளில் யாதும் தீண்டாத ஆத்மா என்ற ஒன்று உண்டென்றும் அதுவே அறியத்தக்கதும் அடையத்தக்கதுமான பொருள் என்றும் அதை ஒருவன் அடைந்து விட்டால் எல்லாப் பதங்களும் பேரின்பங்களும் அடைவான் என்றும் தாங்கள் சொன்னதாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அந்தப் பொருள்களைக் காண வந்தோம், ஆத்மா என்பது எது? எனக் கேட்டதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுவேதகேதுவும் உத்தாலகரும் :

நிற்த ''அனைத்தும் ஒரு சக்தியிலிருந்து வந்ததாகச் சொல்கிறீர்களே, இந்த அற்புத உலகமும், இந்த பல்லாயிர உருவவேற்றுமைகளும் பெயரும் வடிவமுமற்ற ஒரு பொருளிலிருந்து எவ்வாறு உண்டாயின?'' என்று சுவேதகேது என்பவன் தன் தந்தையாகிய உத்தாலகரிடம் வினவியதாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இது சாந்தோக்கியம் என்ற உபநிடதத்தில் உள்ளது. இதே உபநிடதத்தில் இந்தச் சுவேதகேதுவே ''உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் இந்தப்பொருள் எங்ஙனம் மறைந்து போயிற்று?'' என்றும் தனது தந்தையிடம் கேட்டதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிற்கால இந்திய தத்துவ தரிசனங்களனைத்தினது விரிவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உபநிடதங்கள் எவ்வாறு அடிகோலின என்பதை உணர்த்துவதற்கு இவ்வினாக்களே போதும்.

ஆத்மா :

முதலில் ஆத்மாவை எடுப்போம். ஆத்மாவைப் பற்றி அறியும் பொருட்டுப் பிரஜாபதியிடம் சென்ற இந்திரன், விரோசனன் ஆகிய இருவருடைய மனோ நிலையையும் பரீட்சிக்கும் பொருட்டுச் ''சரீரமே ஆத்மா" எனப் பிரஜாபதி கூறியதாகவும், அசுரர் பிரதிநிதியாகிய விரோசனன் அந்த விடையோடு திருப்திப்பட்டுக்கொண்டு சரீரத்தைப் பூசிப்பதில் கருத்தைச் செலுத்தத் தலைப்பட்டதாகவும், தேவர் பிரதிநிதியாகிய இந்திரன் அந்த விடையில் திருப்திகொள்ளாது, மேலும் வினவ ஈற்றில் பிரஜாபதி "வண்டியில் கட்டிய குதிரையைப் போல் ஆத்மா சரீரத்தில் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறது" காண்பது கண் அல்ல. கண்ணைக் கருவியாகக் கொண்டு காண்பது ஆத்மா. பேசுவது நாக்கல்ல. நாக்கைக் கருவியாகக் கொண்டு பேசுவது ஆத்மா. காதைக் கொண்டு இதைக் கேட்டேன் என்பது ஆத்மா. மனதும் ஆத்மா அல்ல இதை எண்ணுவேன் என்று மனதைக் கொண்டு எண்ணுபவனும், மனத்தை அடக்குபவனும் ஆத்மா. பரமாத்மாவைக் கண்டு ஆனந்தம் கொள்பவன் ஆத்மா. இவ்வாறு உடலினின்றும், இந்திரியங்களினின்றும், உடலின் செயற்பாடுகளிலின்றும், மனத்தினின்றும் வேறான பொருளே ஆத்மா. அது தன்னில் தானே பரமானந்தம் அடையும். சரீரம் வேறு: அது வேறு எனக்கூறியதாக அறிகிறோம். இது ஆத்மாவைப் பற்றிய விடைகளின் ஒன்று.

பிரம்மம் :

இனிப் பிரம்மத்தைப் பற்றிய விடைகளில் ஒன்றைக் குறிப்பிடுவோம். ''சொல்லால் பிரம்மத்தை விளக்க முடியாது. அதனின்று அல்லவோ சொல் என்பது உண்டாகின்றது. மனத்தைக் கொண்டு நினைப்பது பிரம்மம் அல்ல. எந்தச் சக்தியால் மனம் நினைக்கின்றதோ அதுவே பிரம்மம். கண்ணால் பார்ப்பது பிரம்மம் அல்ல பிரம்மத்தினால் கண் பார்க்கிறது. காதுகளால் கேட்பது பிரம்மம் அல்ல. எதனால் காது கேட்கின்றதோ அதுவே பிரம்மம் உயிர்ப்பதும் பிரம்மம் அல்ல. எதனால் சுவாசம் சுவாசிக்கிறதோ அதுவே பிரம்மம் வண்டி ஓடுவது சக்கரம் உருளுவதால் வண்டி சக்கரத்தை உருட்டிப் பார்ப்பது போலாகும் நம் அறிவினால் பிரம்மத்தைக் காணப்பார்ப்பது இதை இன்னொரு உவமை மூலம் கூறுவதாயின் ஒருவன் தான் தன் தோள் மீதே ஏறிநிற்க முயல்வது போன்றதே பிரம்மத்தைப் காணப் பார்ப்பது அது நித்தியமாய் எங்கும் பரவி நிற்கும் மிக நுட்பமான பொருள் அது அறிவற்றது. அனைத்துக்கும் அது பிறப்பிடம்.

சிலந்திப் பூச்சி தன்னிலிருந்து நூலை உண்டாக்கி அதைப் பற்றிக் கொண்டு நிற்கிறது. அதைப்போலவும் பூமியிலிருந்து செடிகள் உண்டாவது போலவும் தலையிலும் உடலிலும் மயிர் முளைப்பது போலவும் உலகம் யாவும் அப்பிரம்மத்திலிருந்து உண்டானவை.

நுட்பமான ஒரு பொருளிலிருந்து இப்பருப்பொருட்கள் யாவும் எங்ஙனம் உண்டாயின என்ற வினாவுக்கு மிக நுண்ணியதான ஆலம் வித்திலிருந்து கிளைகளும் இலைகளும் விழுதுகளும் கொண்ட பிரமாண்டமான விருட்சம் உண்டாவது போல என்றும், உலகம் முழுவதும் பரவியிருக்கும் இப்பரம்பொருள் மறைந்திருப்பது எங்ஙனம் என்பதற்குத் தண்ணீருள் கரைந்த உப்பின் உருவம் கண்ணுக்குப் புலப்படாதபோதும், அதன் இயல்பு தண்ணீர் முழுவதும் செறிந்திருப்பது போல என்னும் உவமைகள் மூலம் விடைகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

சீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் :

சீவன் தானாக ஒளிர்கிறதா, சீவாத்மாவுக்கும் பரமாத்மாவுக்குமுள்ள தொடர்பென்ன என்ற வினாக்களுக்கு தேகத்திற்குச் சீவாத்மா எப்படியோ அப்படியே சீவாத்மாவுக்குப் பரமாத்மா. தேகத்தை, அதாவது சேதனமற்ற ஒருசவத்தை உயிரும் சேதனமும் கொண்ட பொருளாக்கி அதற்குள் அந்தர்பாவமாய் சீவன் இருந்து வருகிறது. அம்மாதிரியே சீவனுக்கும் பரமாத்மா அந்தர்பாவமாய் நின்று அந்தச் சீவனைத் தாங்கி வருகிறது. பரமாத்மா இன்றிச் சீவனில் ஒன்றுமிராது. அது உயிரற்ற உடலைப்போலாகிவிடும். என்பன போன்ற விடைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உடலை இயக்கும் சக்தி :

படுக்கையிலே கிடக்கும் நமது உடலை எழுந்து உட்காரச்செய்வதும், உட்கார்ந்திருக்கும் உடலை எழுந்து நடக்கச் செய்வதும் உடலினுள்ளே இருக்கும் ஒரு சக்தியாகும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு உடலையும் அதன் உள்ளே நின்று எழுப்பி ஆட்டி இருத்தி அசைத்து இயக்கும் சக்தி எதுவோ அதுவே ஆத்மா என்று வைத்துக்கொள்வோம்.

உலகை இயக்கும் சக்தி :

இந்த உடலைப்போலவே உலகமும் இயங்குகின்றது. தீக்குச் சுடும் இயல்பு, நீருக்குக் குளிரும் இயல்பு ஆகியவற்றை அளிப்பது ஒரு சக்தி. பூமியைச் சுழலச் செய்வதும் ஒரு சக்தி. பூமியின் மேலுள்ள மரம், செடி, கொடிகளனைத்தும் வளர்வதும் பூப்பதும் காய்ப்பதும் அச் சக்தியினாலேயே. உடலுள் நின்று உடலை இயக்கும் சக்தியை ஒப்புக்கொண்டால் இப் பிரபஞ்சம் முழுவதனுள்ளும் நின்று அதனை

இயக்கும் சக்தி ஒன்று உண்டு என்பதையும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அச் சக்திதான் பிரம்மம். இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையுமே ஒரு பிரமாண்டமான உடலாகக் குறிப்பிடும் இடங்களும் உபநிடதத்தில் உண்டு. ஆத்மாவுக்கு அதன் உடல் எப்படியோ அப்படியே பிரம்மத்திற்கு இப் பிரபஞ்சமும் உடல் ஆகும் என்ற குறிப்புப்படும் வசனங்களை உபநிடதத்திலே காண்கிறோம். விண் அப்பிரமத்தின் தலை, சூரிய சந்திரர் அதனிரு கண்கள் திக்குகள் அதன் செவிகள். வேதம் அதனுடைய வாக்கு. காற்று அதனுடைய மூச்சு என இவ்வாறு உபநிடதம் வருணிக்கின்றது.

இவ்வாறு உடலுக்கு ஆத்மாபோலப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரமம் அமைந்த போதிலும் ஆத்மாவுக்கும் பிரம்மத்திற்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. உடலுள் இருந்து உடலை இயக்குவது மட்டும்தான் ஆத்மாவின் வேலை. ஆனால், இப் பிரபஞ்சத்துள் நின்று பிரபஞ்சம் முழுவதையும் இயக்குவது மட்டுமல்ல பிரம்மத்தின் வேலை. இப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உற்பத்தி செய்வதும் அதன் வேலையாகும். ஆன்மா உடலை உற்பத்தி செய்வதில்லை. இயக்குவது மட்டும்தான். ஆனால் பிரம்மமோ பிரபஞ்சத்தை இயக்குவது மட்டுமன்றி அதனை உற்பத்தியும் செய்கின்றது. பிரம்மம் என்பது 'பிரஹ்' என்றும் வினையடியாகப் பிறந்தது. 'பிரஹ்' என்பதற்கு வளர் என்பது கருத்து. பிரம்மம் தன்னிலிருந்து இந்த உலகம் முழுவதும் வளர்வதற்கு மூலமாயுளது என்ற காரணத்தால் அதற்கு அப்பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

ஆத்மாவின் கோசங்கள்:

(பிரம்மத்தைப் பற்றிய குறிப்பை இம்மட்டிலே நிறுத்தி ஆத்மாவைப் பற்றி இரண்டொரு குறிப்பை இங்கு தருவோம்.) ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாகப் பல கவசங்களால் மூடப்பட்டால் போல ஆத்மா மூடப்பட்டிருப்பதாக கூறும் ஒரு குறிப்பைத் தைத்திரிய உபநிடதத்திலே காண்கின்றோம். எல்லாவற்றிற்கும் புறத்தேயுள்ள கவசமே இந்த உடம்பு. அது அன்னத்தால் அதாவது, உணவினால் ஆனது என்ற காரணத்தால் அதற்கு அன்னமயகோசம் என்று பெயர். கோசம் என்ற சொல்லுக்கு உறை என்பது கருத்து. இதற்குள்ளே இதைவிட நுட்பமாக உள்ளது பிராணமயகோசம். இதுவே சீவ சக்தி. இதற்குள்ளே உள்ளது மனோமயகோசம். இதற்கு முள்ளே உள்ளது விஞ்ஞானத்தால், அதாவது அறிவால் ஆயது என்ற காரணத்தால் விஞ்ஞான மயகோசம் எனப்படும். இதற்கு முள்ளே உள்ளது ஆனந்தமயமானது என்ற காரணத்தால் ஆனந்தமயகோசம் எனப்படும். ஒன்றுள் ஒன்றாக இத்தனை உறைகளாலும் மூடப்பட்டு இவற்றுக்கு நடுவில் உள்ளதே ஆன்மா. மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானிகள் பிராணன்,

மனம், அறிவு ஆகிய அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்டதே ஆன்மா என்ற அடிப்படைவரை செல்லவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆன்மா தனக்கு அன்னியமான இவைகளையே தான் எனக் கருதுவதாலேயே அதற்குக் கன்மங்களும் மறு பிறப்புக்களும் அவற்றோடு சேர்ந்த துன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன.

ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு

ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பை அறிவதற்காக நனவு நிலை, கனவு நிலை ஆகிய இரண்டுமன்றி அதற்கு அப்பாலும் இரண்டு நிலைகள் உபநிடதங்களில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று கனவில்லாத உறக்க நிலை. மற்றது அதற்கும் அப்பாற்பட்ட நிலை. அது துரிய நிலை எனப்படும். இன்று உள தத்துவ ஆராய்ச்சியில் மிக முன்னணியில் நிற்கும் மேல் நாட்டவரும் அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் இத்தகைய ஆழமான ஆராய்ச்சியில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்திய தத்துவ ஞானிகள் ஈடுபட்டமை வியப்புக்குரியது. நான்காவதாகச் சொல்லப்பட்ட துரிய நிலை சாதாரணமாக எல்லோராலும் உணரக்கூடியதன்று. அது யோகப் பயிற்சி உடையவர்களால் மட்டுமே உணரக்கூடியது. அதற்கு முற்பட்டதாகிய கனவற்ற உறக்கம் எதுவித அனுபவமும் அற்ற நிலை. ஆனால் துரியம் அனுபவமற்ற நிலையல்ல. அது ஓர் ஆனந்த அனுபவம் உள்ள நிலை. அந்த ஆனந்தம் தான் ஆன்மாவின் உண்மை நிலை. அந்த ஆனந்தம் தான் ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு.

இருவித முக்திகள்:

மேலே ஆத்மா தனக்கு அன்னியமானவற்றோடு தன்னை ஒன்றுபடுத்துவதாலேயே அது துன்பத்துக்குள்ளாகிறது எனக் கண்டோம். துன்பத்திலிருந்து நீங்கிய நிலையே முக்தி. இருவித முக்திகள் பேசப்படுகின்றன. ஒன்று விதேக முக்தி அதாவது தேகம் நீங்கிய பிற்பாடு ஏற்படுவது. மற்றது சீவன் முக்தி. அது இந்த உடலோடு இருக்கும் போதே பெறக்கூடியது.

முக்தியை அடைவதற்கு வழிகள் வைராக்கியம்

இந்த முக்திகளைப் பெறுவதற்கு உரிய வழிகளும் உப நிடதங்களிலே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஞானமும், வைராக்கியமும் முக்கியமானவை. வைராக்கியமென்பது பற்றறுத்தல் இது அகங்காரத்தை நீக்குவதன் மூலமே கைகூடும். அகங்காரமே எல்லாக் கேடுகளுக்கும் காரணம். பிரமசரியம், கிருகஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம் முதலிய வாழ்க்கைப் படிகளை முறையாகக் கடப்பதன் மூலமே அகங்காரத்தை நீக்கிப் பற்றற்ற நிலையை அடையலாம்.

ஞானம் :

அடுத்ததாகிய ஞானத்திற்கு மூன்று வழிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனம் என்பவை அவை. சிரவணம் என்பது தக்க குருவின் மூலம் உபநிடதங்களைக் கற்றல். மனனம் என்பது கற்றவற்றைச் சிந்தித்தல், நிதித்தியாசனம் என்பது அவற்றைத் தியானித்தல் இதுவே மிக முக்கியமானது. இது இலகுவிலே கைவரக் கூடிய ஒன்றல்ல. அதனாலேதான் இத்தியானம் கைவருவதற்கு வழியாகப் பலவித உபாசனைகள் உபநிடதத்திலே கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வுபாசனைகள் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்துவதற்குப் பயிற்சி அளிப்பனவாகும். இப் பயிற்சிகளுக்குப் பின்பே தியானம் பரிபூரணமாகக் கைகூடும்.

இவ்வுலக வாழ்வுக்கு நேரடியாகப் பயன்படுபவை:

நாம் சுலபமாக உணரமுடியாத பொருள்களாகிய பிர்ம்மம் ஆத்மா போன்றவற்றைப் பற்றி மட்டுமா உபநிடதங்கள் பேசுகின்றன? நமது இக வாழ்வுக்குப் பயன்படக் கூடிய பொருளாதாரம், சமூக ஒழுக்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றி உபநிடதங்களிலே ஒரு குறிப்பாவது கிடையாதா என சிலர் வினாவக் கூடும். அவர்களுடைய வினாவுக்கு விடையாக உபநிடதங்களில் காணப்படுவனவற்றுள் சில கூற்றுக்களை இங்கு தருவோம். செல்வத்தை புறக்கணிக்க வேண்டாம். வந்த விருந்தினரைத் தெய்வமாகக் கருது. உனக்கு மட்டும் உணவு உண்டாக்கினால் போதாது. நாட்டுக்குப் பயன்படுமாறு உணவு ஏராளம் உண்டாக்கு. பொருள் உண்டாக்குவது உனக்காக அல்ல மற்றவர்களுக்காக. எவருக்கும் இடமில்லை என்று சொல்லாதிருப்பாயாக. இதுவே ஒழுக்கம். இவை உபநிடதங்களிலே காணப்படும் உபதேசங்களுக்குச் சில உதாரணங்கள். இவ்வுபதேசங்களிலே முக்கியமாகப் பிறர் நலம் பேணும் குறிக்கோள் வற்புறுத்தப்படுவதைக் காண்கின்றோம். (இதைவிட உயர்ந்த குறிக்கோள் வற்புறுத்தப்படுவதைக் காண்கின்றோம்) இதைவிட உயர்ந்த குறிக்கோள் எதையும் வேறெந்த சிறந்த இலக்கியத்திலும் காண இயலாது. இதனோடு சேர்ந்த விருந்தோம்பலுக்கு உபநிடதங்களிலே கொடுக்கப்பட்ட இடமும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. யமன் தன்னிடம் விருந்தினனாக வந்த நசிகேதனை அவனது வருகையை அறியாத காரணத்தால் மூன்று நாள் காக்க வைத்த குற்றத்தை உணர்ந்ததும் அடைந்த துயரையும் அதற்குப் பிராயச்சித்தமாக மூன்று வரங்கள் கேட்குமாறு யமன் நசிகேதனை வேண்டியதையும் விருந்தோம்பலுக்கு எவ்வளவு முக்கியமான இடத்தை உபநிடதங்கள் கொடுத்துள்ளன என்பதை உணர்த்துவதற்கு உதாரணமாக இங்கு குறிப்பிடலாம்.

கீதை

கீதை உபதேசிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பம்:

கீதை எந்தச்சந்தர்பத்திலே உபதேசிக்கப்பட்டது என்பதைப் பலரும் அறிவர். மகாபாரதப் போரிலே துரியோதனாதியோரை எதிர்த்துப் போர் செய்வதற்கு வந்த அர்ச்சுனன் எதிர்க்கட்சியிலே நின்ற தனது உறவினர்களையும், ஆசாரியர்களையும் கண்டு அவர்களை எல்லாம் கொல்ல வேண்டுமேயென்று மனங்கலன்று தயங்குகின்றான். அந்த நிலையிலே அவனுக்குத் துக்கம் மேலிடுகிறது. கலக்கம் அடைகின்றான். இந்தத் துக்கத்தை நீக்கிக் கலக்கத்தை தெளிய வைப்பதற்காக அமைந்ததே கீதோபதேசம். அர்ச்சுனனுக்கு ஏற்பட்டது போன்ற துக்கமும் கலக்கமும் மனிதப்பிறப்பெடுத்த நம்மெல்லோருக்குமே ஏற்படக்கூடியவை. சந்தர்ப்பங்களும் ஏற்படும் விதங்களும் வேறுபடலாம்.

துக்கமே தத்துவ ஆராய்ச்சிக்கு மூலம் :

துக்கம்தான் தத்துவ விசாரத்துக்கு ஆரம்பம். தன்னுடைய நெருங்கிய உறவினர்களையும், நண்பர்களையும் ஆசாரியர்களையும் கொல்லவேண்டுமே என்ற துக்கம் அர்ச்சுனனுக்கு ஏற்பட்டது. அந்தத் துக்கமே பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்குத் தொடக்கமாக அமைந்தது. தன் மதிப்புக்குப் பாத்திரமானவர்களைக் கொல்ல வேண்டியிருக்கிறதே என்பது அர்சுனனுக்கு ஏற்பட்ட துக்கம். மதிப்புக்குப் பாத்திரமானவர்கள் யார்? மதிப்புக்குப் பாத்திரமானவர்கள் எனக் குறிப்பிடும்போது நாம் அவர்களுடைய உடலைக் குறிக்கின்றோமா அல்லது உயிரைக் குறிக்கின்றோமா? இத்தகை வினாக்களோடு தொடங்குகிறது அர்ச்சுனனுடைய கலக்கத்தைத் தெளிவிக்க முயன்ற கண்ணனுடைய உபதேசம்.

உடலும் உயிரும்

நாமும் பலரிடம் மதிப்பு வைத்திருக்கிறோம். அவர்களை இழக்க நேரிடும் பொழுது துக்கப்படுகிறோம். பல பொருள்களிலே பற்று வைத்திருக்கிறோம். அவற்றை இழக்க நேரிடும் போது துன்பப்படுகிறோம். நாம் துக்கத்தை நீக்க வேண்டுமானால் நம்பற்றுக்கு காரணமாகவுள்ள பொருள்களின் உண்மையியல்பை ஆராயவேண்டும். "போரிலே உன்னால் அழியப்போகும் பகைவர்களுடைய உடலைப் பற்றித் துக்கப்படுகிறாயா? அல்லது உயிரைப் பற்றித் துக்கப்படுகிறாயா?" என்று கண்ணன் கேட்கிறான். உடல் நீ அழிந்தாலும் அழியாவிட்டாலும் எப்படியாவது ஒருநாள் அழிந்தே தீருவது. அழிந்து போகும் உடலுக்காகக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. அவர்களுடைய உயிர்களுக்காகவென்றால், அவ்வுயிர்கள் அழியாதவை. அவற்றை யாராலும் அழிக்க முடியாது. இவ்வாறு ஆன்மாவுடைய

முக்கியமான லக்ஷணம் ஒன்றைக் கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

''ஒருவன் நான் கொல்லுகிறேன் என்று எண்ணுவதும் நான் கொல்லப்படுகிறேன் என்று எண்ணுவதும் இரண்டும் அறியாமை. உயிரானது கொல்லுவதுமில்லை. கொல்லப்படுவதுமில்லை.

உயிரானது பிறப்பதுமில்லை, இறப்பதுமில்லை. இல்லாமலிருந்து புதிதாக உண்டாகி விடவில்லை. உண்டாகிப் பிறகு இல்லாமற் போவதுமில்லை. பிறப்பற்ற அந்தப் பொருள் மரணம் அடைவதில்லை. கொல்லப்படுவது உடலே அதுவல்ல.

நைந்து போன ஆடைகளைத் தள்ளிவிட்டுப் புது உடைகளை அணிவதுபோல் உடலைக் களைந்து விடுகிறது உயிர். களைந்து விட்டுப் புது உடலைப் பூணுகிறது. இவை ஆத்மாவைப் பற்றிக் கண்ணன் அர்ச்சுனனுக்குக் கூறியவை.

அழியும் இந்த உடலுக்கூடாக அழியாத ஒரு பொருள் நிலைத்து நிற்கின்றது. அதுவே ஆன்மா என இங்கு குறிப்பிடப்படுவது கவனிக்கத்தக்கது. ஆன்மாவைப் பற்றிய இக் கருத்து இந்திய தத்துவ ஞானத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்றாகும். இந்திய தத்துவ ஞானிகளுள் பெரும்பாலோர் இத்தகைய நிலையான ஒன்றுண்டு எனக் கருதுவதையும் உலகாயதர், பௌத்தர் போன்றோர் மட்டுமே அத்தகைய ஒரு பொருள் கிடையாதென வாதாடுவதையும் பின்னர்க் காண்போம்.

நான்கு விஷயங்கள்:

மனிதனுக்கு ஏற்படும் துக்கம்தான் இப்பிரபஞ்சம் பற்றிய ஆராய்ச்சிக்கு மூலகாரணம் என மேலே குறிப்பிட்டோம். பிற்காலத்தில் இந்திய தத்துவ ஆராய்ச்சியில் ஏற்பட்ட விரிவனைத்தையும் ஒரு விதத்தில் நான்கு விஷயங்களில் அடக்கலாம். அவை துக்கம், துக்க நிவாரணம், துக்க உற்பத்தி, துக்க நிவாரண மார்க்கம் என்பனவாகும். கூர்ந்து நோக்கினால் பகவத் கீதையிலே கூறப்படும் முக்கிய விஷயங்களும் இந்த நான்கினுள்ளும் அடங்குவது புலனாகும். இந்த நான்கையும் பற்றியே பௌத்த மதமும் பேசுகின்றது. ஆனால் பகவத் கீதை காலத்தால் புத்தருக்கு முற்பட்டது என்பதை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். அர்ச்சுனனுக்கு ஏற்பட்டதும் ஒருவித துக்கம். அவன் நாடியது அத்துக்கத்திற்கு நிவாரணம். அவனுடைய தேருக்கு அச்சமயம் சாரதியாகவிருந்த பகவான் துக்கம் எதிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றது என்பதையும், அத்துக்க நிவாரணத்துக்கு மார்க்கம் எது என்பதையும் ஆசறுதியாக விளக்கியுள்ளார். பகவான் மூலம் அன்று கூறப்பட்ட அவையிரண்டும் உலகிலுள்ள நம் அனைவருக்கும் இன்றும் பயன்படும்.

துக்கத்துக்குக் காரணம்:

துக்கமனைத்துக்கும் காரணம் பற்று. நாம் ஒவ்வொருவரும் விஷயத்திலோ பொருளிலோ பற்று வைத்திருக்கிறோம். அர்ச்சுனனுக்கும் பற்று இருந்தது. தனது உற்றார், உறவினர் ஆசாரியர் ஆகியோரிடம் அவனுக்குப் பற்றிருந்தது. அதனாற்றான் அவர்களது அழிவை எண்ணியதும் அவனுடைய மனம் கலங்கியது.

நிஷ்காமிய கன்மம்:

பற்றை நீக்குவதே துக்கமனைத்தையும் போக்குவதற்கு வழி எனப் பகவான் உபதேசிக்கின்றார். அப் பற்றை நீக்குவதற்கு வழியையும் அவரே கூறுகின்றார். ஏதாவதொரு பொருளிலோ செயலிலோ சிறிதுகூடப் பற்றில்லாதவர் நம்முள் ஒருவராவது இருப்பது அருமை. அத்தகையவர் இரண்டொருவராவது இருக்கக்கூடுமென ஒப்புக்கொண்டாற்கூட தாம் தாம் செய்யும் செயல்களின் பலனிலே பற்றில்லாமல் எவரும் இருக்கமுடியாது. செய்யும் செயல் சிறிதோ பெரிதோ அதன் பலனைப் பற்றி ஓரளவாவது ஆவற்படாமல் இருக்க யாரால் முடியும்? தாம் திட்டமிட்டுப் பாடுபட்டுச் செய்யும் செயலொன்றின் பலனிலே பற்றில்லாமல் இருப்பதென்பது மிக மிகக் கடினமானதொன்று. ஆயினும், இதைத்தான் கீதாசாரியன் அர்சுனனுக்குச் உபதேசிக்கின்றான். ''கடமையைச் செய். ஆனால் அதன் பலனில் பற்று வைக்காதே.'' என்பதே பகவானுடைய உபதேசம். பலனை விரும்பாமல் செய்யும் செயல் நிஷ்காமிய கன்மம் எனப்படும். பகவத்கீதை முழுவதும் திரும்பத்திரும்ப வற்புறுத்திப் பேசப்படுவது இந்த நிஷ்காமிய கன்மமேயாகும். காமிய என்பது விருப்பம் என்னும் கருத்தை யுடைய காமம் என்னும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது. நிஷ் என்பது எதிர்மறைப் பொருளை உணர்த்தும் சொல். எனவே நிஷ்காமிய கன்மம் என்பதற்குப் பலனை விரும்பாது செய்யும் கருமம் என்பதே கருத்தாகும். போர் முனைக்கு போர்செய்வதற்காக வந்த அர்ச்சுனன் போர் புரிதலையும், எதிரிகளை அழிப்பதையும் தனது கடமையாகச் செய்து முடிக்க வேண்டுமேயொழிய அதன் பலன்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கலாகாது. என்பதே கீதாசாரியனின் உபதேசம்.

உன்னுடைய உரிமை செய்யும் காரியம் மட்டுமே. காரியத்தின் முடிவும் பயனும் உன் உரிமையல்லவேயல்ல பயனில் ஆசை செலுத்தி எதையும் செய்யாதே இதைச் சொன்னேன் என்று செய்ய வேண்டுவன செய்யாமல் சும்மா இருந்து விடுவதில் மனம் செலுத்தாதே. பற்று வைத்துக் கொள்ளாமல் பகையை அகற்றிச் செய்வதைச் செய். நிறைவேறுவதும் நிறைவேறாமல் போவதும் இரண்டையும் ஒன்றாகக் கருதிச் செய். இந்தச் சம நிலைக்கே யோகம் என்று பெயர்.

''எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம்; உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு." — குறள்

செய்யும் செயலில் உள்ள பயனை ஆசைப்படாமல் துறந்த வாழ்க்கை நடத்தும் அறிஞர்கள் பிறவித்தளையிலிருந்து விடுபட்டு நோயற்ற உயர் பதவியை அடைவார்கள் - இவை கண்ணனுடைய உபதேசங்கள்.

துறவும் சன்னியாசமும்:

கீதையிலே யோகம், துறவு, சன்னியாசம், தியாகம், வேள்வி ஆகிய யாவும் ஏறத்தாழ ஒரே கருத்திலேயே உபயோகிக்கப்படுவதை நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். துறவு, சன்னியாசம் என்பன தாடியும் சடையும் வளர்த்துக் கொண்டு காட்டுக்குப் புறப்படுவதல்ல, துறவு என்பது வாழ்வைத் துறப்பதல்ல. உண்மையில் வாழ்வைத் துறத்தலாகாது என்பதை வற்புறுத்த எழுந்ததே பகவத்கீதை. எது உண்மையான துறவு என்பதைக் கீதை தெளிவாகக் கூறுகின்றது. செய்யும் செயலின் பலனில் நாம் கொள்ளும் பற்றையோ ஆசையையோ துறப்பதே துறவு. அதுவே உண்மைச் சன்னியாசம். உண்மையான தியாகமும் அதுவேயாகும். ஆசைகளை ஞானமாகிய அக்கினியினால் எரிப்பதே வேள்வி. வேதங்களிலே பேசப்படும் வேள்விக்கும் இக் கருத்துப் பொருந்தும். மிருகங்களை நெருப்பிலே போட்டுப் பொசுக்குவதுதான் வேள்வியென்றோ யாகமென்றோ கொள்ளாது நமது ஆசைகளாகிய விலங்குகளை ஞானமெனப்படும் அக்கினியிலே இட்டு எரிப்பதே வேள்வியும் யாகமும் எனக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

செய்யும் செயலின் பலனைக் கருதாவிடின் எவருக்குமே செயலிலும் நாட்டம் ஏற்படாது. இதனைக் கீதாசாரியனும் உணராமலில்லை. அதனால்தான் இதனைச் சொன்னேன் என்று செய்ய வேண்டியன செய்யாமல் சும்மா இருந்து விடுவதில் மனத்தைச் செலுத்தாதே என்பதையும் உடனேயே சேர்த்துக் கொண்டான்.

பலனைக் கருதலாகாது என்பதன் கருத்தென்ன?

நாம் செய்யும் செயல்களின் பலனை நாம் சிறிதும் கருதலாகாது எனப் பகவத்கீதை கூறுவது மிகக் கடினமான கட்டளையாக உள்ளது. இதனை நாம் எங்ஙனம் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்பது ஊன்றி ஆராய வேண்டிய ஒன்று. பலனைக் கருதலாகாது என்னும்போது அதனால் நமக்கு என்ன பலன் எனக் குறுகிய அளவில் கருதலாகாது என்பதே கருத்தெனக் கொள்ள வேண்டும். நமது செயல்களினால் பிறருக்கோ சமுதாயத்திற்கோ ஏற்படக்கூடிய பலன்களைக் கூட கருதலாகாது என்பது கருத்தல்ல. இன்னும் ஆழ்ந்து நோக்குவோமாயின் நாம் நம் நலத்தைவிடச் சமுதாய நலத்தைக் கருதியே

ஒவ்வொரு செயலையும் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதே கீதா வாக்கத்தின் உட்கிடை என்றுகூடத் தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் கொள்ள இடமளிப்பதாகச் சில கீதா வாசகங்கள் அமைந்துள்ளன. ''சுயநலக் கருத்தும், சுயநலப்பற்றும் அறவே துறந்து கடமைகளைச் செய்து கொண்டு போவது அவசியம். அறிஞன் சமுதாய நன்மைக்காகப் பற்றை ஒழித்து எல்லாக் காரியங்களையும் செய்துகொண்டு போவான்" என்ற வாசகங்களையும் கீதையிலே காண்கின்றோம். பிரபஞ்சம் பற்றி நாம் கொள்ளும் கருத்துக்களுக்கு ஏற்பவே நமது வாழ்க்கை ஒழுக்கமும் அமையும்.

உலகாயதம்

உலக உற்பத்தி:

காட்சிக்குப் புலனாகும் நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு ஆகிய நான்கும்தான் மிக அடிப்படையான பொருள்கள். ஆகாயம் என்பதை ஐந்தாவது பூதமாக ஏனைய தத்துவஞானிகள் கொள்வர். ஆனால், ஆகாயம் காட்சிக்குப் புலனாகாது. அநுமான மூலமே அறியப்படுவது. அநுமானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாத உலகாயதர் ஆகாயத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. மேலே கூறிய அடிப்படையான பூதங்கள் நான்கும் வெவ்வேறு விதத்தில் ஒன்றுசேர, அச் சேர்க்கையால் எழுந்தனவே இவ்வுடலும் உலகில் உள்ள பல்வேறு பொருட்களும். திரிகையின் மேல் வைத்த மண்ணில் பல்வேறு வடிவினவாகிய பல மட்கலங்கள் உற்பத்தியாவதைப் போன்றதே இவ்வுலகிலுள்ள பொருட்கள் உற்பத்தியாவதும் இச் சேர்க்கை நீங்கப் பொருள்கள் அழிந்து மீண்டும் நான்கு பூதங்களாக மாறும். இவை ஏன் இங்ஙனம் மாறி மாறித் தோன்றி அழிகின்றனவென உலகாயதரைக் கேட்பின் அது அவற்றின் சுபாவம் என அவர்கள் கூறுவர்.

உயிர் உண்டாகும் விதம்:

உடலின் வேறாய் உயிர் என்ற ஒன்றை நாம் யாரும் கண்ணால் கண்டதில்லை. அநுமான வாயிலாகத்தான் உயிர் உண்டு என நாம் அறிகின்றோம். அநுமான அளவையை ஏற்காது கண்ணால் கண்டது மட்டுமே மெய். ஏனைய யாவும் பொய் எனக்கொள்ளும் உலகாயதர் உடலின் வேறாய், உடல் தோன்றுவதற்கு முன்னுமுளதாய் உடல் அழிந்தபின்னும் நிலைத்து நிற்பதாய் உள்ள உயிரென்ற ஒன்று உண்டென்பதை ஒப்புக்கொள்ளார். எனவே அவர்களுக்கு உயிரும் உடலும் ஒன்றே. பூதங்களின் சேர்க்கை உடலாகும் போது அதே சேர்க்கையின் விளைவாக அவ்வுடலுக்கு உணரும் சக்தியோ சிந்திக்கும் சக்தியோ ஏற்படுகின்றது. பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பு எதிலும் இல்லாத சிவப்பு நிறம் அவை மூன்றையும் சேர்க்க எங்கிருந்தோ வந்து குதித்துத் தோன்றுகிற மாதிரிதான் பூதச் சேர்க்கையில் தோன்றுகிற இந்த அறிவும் சக்தியும்.

இங்ஙனமாகவும் காட்சிக்குப் புலனாகாத உயிர் என்ற ஒன்று உண்டு. அது முற்பிறப்பிற் செய்த கன்ம பலன்களைப் புசிப்பதற்கேற்ற உடலொன்றை இறைவன் கொடுக்கின்றான் என்றெல்லாம் சமயிகள் கூறுவது நம்மை மயக்குவதற்கே. அவர்கள் கூறுவது மலடி பெற்ற மகனொருவன் முயற்கொம்பிலேறி ஆகாயத்தில் பூத்த பூவைப் பிடுங்கினான் என்று சொல்வது எவ்வளவு வேடிக்கையானதோ அவ்வளவு வேடிக்கையானது என்பது உலகாயதர் கூற்று.

ஆட்சேபணைகளும், சமாதானங்களும் :

அப்படியாயின் யதேச்சையாக ஏற்படுகின்ற பூதச்சேர்க்கையிலே தோன்றுகின்றவற்றுள் ஆண், பெண் என்ற வேறுபாடு காண்கின்றோம். விலங்கு, மனிதர் என்ற வேறுபாடும் காண்கின்றோம். மனிதருள்ளும் பிறந்தநாள் தொட்டு பிழையெதுவும் செய்யாதார் துன்புறவும், பிழை பல செய்தார் இன்புறவும் காண்கின்றோம். உயிரையும் அதன் முற்பிறப்பையும் உண்மை என ஏற்றால், இவ் வேறுபாடுகளும் இன்ப துன்பங்களும் உயிர்கள் முற்பிறப்பில் செய்த கன்ம பயன் எனலாம். உயிரும் முற்பிறப்பும் இல்லையெனில் இவற்றுக்குக் காரணம் யாது என்ற கேள்வி எழும். இக் கேள்விக்குப் பதிலாக, ஒரு கையில் தோன்றும் ஐந்து விரல்களும் தாம் முற்பிறப்பில் என்ன கன்மங்கள் செய்து இங்ஙனம் தம்முள் நீண்டும் குறுகியும் தோன்றுகின்றன என உலகாயதர் கேட்பர். இயற்கையிற் காணும் சகல வேறுபாடுகளும், நல்லோர் துயருறுதலும், அல்லோர் இன்பம் நுகரலும் இயற்கையின் சுபாவம் என்பதே அன்னோர் கருத்து. மயிலைச் சித்திரிக்கவும் குயிலைக் கூவிக்கவும் கடவுள் தேவையில்லை. புனலின் தண்மையும் அனலின் வெம்மையும் அமைக்க ஓர் இறைவன் வேண்டாம். அவை யாவும் அவற்றின் சுபாவம் எனச் சுபாவ வாதம் பேசுவர் சுபாவவாதிகள் எனப்படும் இவ்வுலகாயதர்.

சமணர்

கருத்துவாதம் :

இப்பிரபஞ்சம் எதிலிருந்து தோன்றியது? எங்ஙனம் தோன்றியது? எதற்காகத் தோன்றியது? இதற்கு அழிவு அல்லது ஒடுக்கம் என்றாவது ஏற்படுமா? பின் என்ன ஆகும்? இவைதாம் தத்துவ ஞானத்துக்கு விஷயம். இவ்வினாக்கள் தாம் தத்துவஞானிகளை உலகையும் பொருள்களையும் உற்று நோக்குமாறு செய்தன. அவர்கள் புறத்தேயுள்ள பொருள்களை ஊன்றிக் கவனித்தனர். நன்கு ஆராய்ந்தனர். அவ்வாறாராய்ச்சியின் விளைவாகத் தத்துவ ஞானவுலகில் இருபெரும் கொள்கைகள் எழுந்துள்ளன.

புறத்தேயுள்ள பொருள்களை ஆராய்வதில் ஆராய்பவனுக்கும் ஆராயப்படும் பொருள்களுக்கும் சம்பந்தம் எப்படி ஏற்படுகின்றது என்பதே முதலில் ஆராயப்பட வேண்டும். காண்பவனும் அறிபவனுமாகிய ஆத்மா அதி சூக்குமப் பொருள். காணப்படுவன தூலப் பொருள்கள் இவை இரண்டும் ஓரினத்தன அல்ல. ஓரினப் பொருள்கள்தாம் சம்பந்தப்பட முடியும். ஏதாவது ஒரு விதத்திலாவது ஒற்றுமை இருந்தால்தான் தொடர்பு ஏற்பட முடியும். முற்றிலும் முரணான இரு பொருள்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படுவது எப்படி? சூக்குமப் பொருளாகிய ஆத்மா புறப்பொருள்களில் தூலமாகப் பொருந்துவதில்லை. ஆத்மாவில் ஏற்படும் அறிவுக்குப் பொருளாகப் புறத்தே பொருள்கள் உள்ளனவோ என்பதைத் தானும் அறிய வழி இல்லை. புறத்தே பொருள்கள் இருக்கின்றன. என்பதை நுணுகி ஆராயின் அப்பொருள்கள் நம் எண்ணத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றன என்பது புலனாகும். யாவும் நம் எண்ணமே எல்லாம் எம் கருத்தே. வெளியிலே உள்ள ஒரு பொருளை நம் கண்ணால் நேரே காண்கின்றோமே. அது நம் கையால் தொடத்தக்கதாயிருக்கின்றதே, அப்பொருள் உண்மையில் வெளியில் இல்லை அது நம் கருத்தில் மட்டுமே உள்ளதென்பது எங்ஙனம் பொருந்தும் என ஆட்சேபிக்கலாம். ஆனால் கண்ணால் காண்கின்றோம். கையால் தொடுகின்றோம் என்ற உணர்ச்சிகள் கூட நமது கருத்தில் தானே நிகழ்கின்றன. நாம் காணும் அதே பொருளை பிறர் பலரும் காணுகின்றார்கள். அப்பொருள் இருப்பதாக அவர்களும் கூறுகின்றார்கள். எனவே அப்பொருள் இருக்கிறதென்பது உண்மையெனக் கொள்ளலாமே எனின் பிறர் பலர் இருக்கின்றார்கள் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பன கூட எமது மனத்தின் மூலமே எமக்குக் கிடைக்கின்றன. எனவே அவையும் எம் மனக்கருத்திலுள்ளவை தாமே.

கருத்துக்களுக்கு அப்பாற்சென்று அவை ஒவ்வொன்றும் குறிக்கும் நிகழ்ச்சிகளும் பொருள்களும் உளவோ இலவோ என ஆராய்ந்து முடிவு செய்வது கூட நம் கருத்தே நம் எண்ணமே. நாம் நிற்கிறோம் நடக்கிறோம் எழுதுகிறோம் பேசுகிறோம் பிறர் கேட்கிறார்கள் என்பன யாவும் நம் எண்ணமே. பெரிய உலகம் இருக்கின்றது. அது ஒரு நியதிக்கு உட்பட்டு இயங்குகின்றது, மக்கள் பிறக்கிறார்கள், வாழ்கிறார்கள் மடிகிறார்கள் என்பன போன்ற இவையாவும் உண்மையில் வெளியே நடைபெறுகின்றன என்றே சாதாரணமாக நாம் ஒவ்வொருவரும் நம்புகின்றோம் ஆனால் ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் இவை யாவும் நம் எண்ணத்திலேதான் நிகழ்கின்றனவென்பது புலனாகும்.

எண்ணத்தைத் தாண்டி அப்பாற் பாய முடியாது, பாய்ந்து புறப்பொருள்களை நேரே தொட முடியாது இதோ தொடுகின்றோம். தொட்டு விட்டோம் எனக் கருதுவது, உணர்வது கூட எண்ணமே. எப்படி முயன்றாலும் நம் மனத்திரைக்கும் நமக்கும் தொடர்பு இருக்க முடியுமேயொழியப் புறநிகழ்ச்சிகளுக்கும் புறப்பொருள்களுக்கும் நமக்கும் தொடர்பு இருக்க முடியவே முடியாது. புறநிகழ்வுகளும் பொருள்களும் பொறிகள் வாயிலாக நம் மனத்திரையில் வீழ்வதும் நமக்கு அறிவு, உணர்வு, அநுபவமாகியன ஏற்படுவதும் மின் வேகத்தில் நிகழ்கின்றன. எனவே இதற்குள் எவ்வெவ் மாற்றங்கள் நிகழ்கின்றன என்பதைக் கூட யாம் நன்கு அறியோம், எப்போது ஆத்மாவுக்கும் புறவுலகத்திற்கும் நேரான தொடர்பு கிடையாதோ அப்போதே புறஉலகம் ஒன்று உண்மையில் இருக்கின்றது என்பதும் அங்ஙனம் இருப்பின் நாம் கருதுவது போலவே இருக்கின்றது என்பதும் சாதிக்க முடியாதன ஆகின்றன. இந்த ரீதியில் படிப்படியாகவும் மிக விரைவாகவும் ஆராய்ந்ததன் முடிவாகக் கருத்து மட்டுமே உண்மை என்ற கருத்து வாதம் எனப்படும் புரட்சிகரமான தத்துவம் ஒன்று தோன்றிற்று.

மெய்ம்மை வாதம்:

இக் கொள்கையைத் தர்க்க ரீதியாக மறுத்து உலகம், பொருள்கள் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவை நம் கருத்து அல்ல, அவை யாவும் புறத்தே மெய்யாகவே உள்ளன எனக் கொள்வதே மெய்ம்மை வாதம் எனப்படும். இதனை யதார்த்தவாதம் எனக் குறிப்பிடுவதுமுண்டு.

மெய்ம்மை வாதத்தின் விளைவு:

எண்ணத்தில் மட்டும் அல்ல. உண்மையிலும் பொருள்கள் உள்ளன எனக் கொள்வோருக்குப் பொருள்கள் பல என்ற கொள்கையாகிய பன்மைவாதம் தவிர்க்க முடியாதது ஆகின்றது.

எனவே, கருத்து வாதத்தை ஆதரித்து உலகத் தோற்றத்துக்கு மூலப்பொருள் ஒன்றே – அதாவது, ஆத்மா ஆகிய ஒன்றே என்று கொள்வோர் ஒரு பிரிவினர்; மெய்ம்மை வாதத்தை ஆதரித்து உலகத் தோற்றத்துக்கு மூலப்பொருள் பல என்று கொள்வோர் ஒரு பிரிவினராகத் தத்துவ ஞான உலகில் இரு பெரும் பிரிவினர் காணப்படுகின்றனர்.

சமணர்களின் நடுநிலை:

கண்ணால் காண்பது மட்டுமே மெய், ஏனைய யாவும் பொய் எனக் கொள்ளும் உலகாயதர், "சீவன் என்ற அழிவற்ற நிலையான நித்தியப் பொருள் ஒன்று கிடையாது. பாக்கு, வெற்றிலை, சுண்ணாம்பு மூன்றும் சேரும்போது சிவப்பு நிறம் உண்டாவது போல் அசீவனான பஞ்சபூதக் கூட்டத்தில் ஓர் அறிவுச் சக்தி ஏற்படுகின்றது. பின் அக் கூட்டம் குலையவே அந்த அறிவுச் சக்தியும் அழிந்து விடுகின்றது. எனவே, சீவன் அநித்தியம் அசீவன்தான் நித்தியம் என்ற விபரீத முடிவை அடைந்துள்ளனர். இக் கொள்கைக்கு நேர் மாறானது வேதாந்தியின் நிலை. அசீவன் எனப்படுவது ஒரு தோற்றம். தோற்றம் மாத்திரமன்றி அதற்கு நித்தியத்துவம் எதுவும் கிடையாது. உண்மையில் நித்தியப் பொருள் சீவன் மட்டுமே, இதுவே வேதாந்தியின் கொள்கை. ஆக ஒருபுறம் அசீவன் தான் நிலையானது, சீவன் நிலையற்றது என்னும் உலகாயதா மறுபுறம் சீவன் தான் நிலையானது, அசீவன் நிலையற்றது என்னும் வேதாந்திகள் இவர் இருவருக்கும் நடுவில் நிற்கின்றனர் சமணர். சீவன், அசீவன் இரண்டும் அழிவற்றன. இரண்டுமே நித்தியமானவை என்பதே சமணர் கொள்கை.

மெய்ம்மைவாதிகள் கூறுவதுபோல உலகம் உள் பொருளே. கருத்து வாதிகள் கூறுவதுபோல அது இல்பொருளல்ல. உலகத்தோற்றத்துக்கு மூலப் பொருள் ஒன்றல்ல பல. உலகத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கலாம். ஒன்று சீவன், மற்றது அசீவன். இவைதாம் நாம் இது வரை கண்ட சமணக் கொள்கைகள்

ஆன்மா பற்றிய கொள்கை:

இனி சீவன், அசீவன் இரண்டையும் பற்றி அவர்கள் கருதுவதை ஆராய்வோம். முதலில் சீவனை எடுத்துக் கொள்வோம். சீவன் அல்லது உயிர் அல்லது ஆன்மா ஒன்றா பலவா? இங்கும் சமணரின் நிலை நடு நிலைதான். உடல் தோன்றுமுன்னும் உள்ளதாய் உடல் அழிந்த பின்னும் அழியாததாய் என்றும் உள்ளதான ஆன்மா என்ற ஒன்று இல்லை என்பர் உலகாயதர். ஆன்மா உள்ளது. ஆனால் ஒரேயொரு ஆன்மாதான் உள்ளது. அதுதான் பரமாத்மா. பரமாத்மாவே பல ஆன்மாக்களாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த ஒன்றைப் பலவாகக் காண்பது அஞ்ஞானம். யாவும் ஒன்று என காண்பதே ஞானம் என்பர் வேதாந்திகள். உலகாயதர் போல ஆன்மாவே இல்லையெனக் கொள்ளாது, வேதாந்திகள் போல ஒரேயொரு ஆத்மாவே உள்ளது எனவுங் கொள்ளாது, ஆத்மாக்கள் உள், அவை பல எனக் கொள்கின்றனர் சமணர்

ஆன்மாவின் உண்மைச் சொரூபம்:

ஆன்மாக்கள் அனந்தம். அவை என்றைக்கோ ஒரு நாள் தோன்றியவை அல்ல. என்றைக்கோ ஒருநாள் அழிவனவும் அல்ல. அவை சட சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கும் போதுதான் அவற்றின் சுயரூபம் விளங்கும். அந்த நிலையில் அவை முற்றுணர்வும் முடிவிலாற்றலும் உடையவை. சாந்தமும் ஞானமுமே அவற்றின் இயல்பான சொரூபம். அசீவ காரியமாகிய உடலோடு சேர்ந்தமையினால்தான் அவை தம் இயல்பு நீங்கி பேரறிவு கெட்டுச் சிற்றறிவுற்று அல்லல்படுகின்றன. அசீவ காரிய நிலையில், அதாவது உலகோடும் உடலோடும் தொடர்புற்ற நிலையில் அறிவு மழுங்குகின்றது. ஆன்மா காண உதவுவன போன்று காணப்படும் இக் கண்கள், உண்மையில் ஆன்மாவின் காட்சியைத் தடைப்படுத்துகின்றன, புலன் பொறி, அனைத்தும் ஆன்மாவுக்குக் கட்டுக்கள். இக் கட்டுக்களைக் களைந்தால் ஆன்மா தன் இயல்பாகிய சைதன்யமே சொரூபமாகிவிடும். ஆன்மா அடையும் இம் முற்றுணர்வுக்கு முழுஞானத்துக்கு கேவல ஞானமென்று பெயர். ஞானம் மட்டுமே என்பது அதன் பொருள். இதுவரை குறிப்பிடப்பட்ட சமணக் கொள்கைகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் வேறு தத்துவ ஞானிகளும் உளர். ஆனால் சீவனைப் பற்றி வேறு எவருமே ஏற்காத மிக விசித்திரமான கருத்து ஒன்றைச் சமணர் சாதிக்கின்றனர்.

விசித்திரமான கொள்கை:

சீவன் அல்லது உயிருக்குப் பருமனும் அளவும் குறிக்கின்றது சமணரது தத்துவம். உயிர் எந்த உடலைத் தனக்கு உறைவிடமாகக் கொள்கின்றதோ அந்த உடலின் பருமனுக்கு ஏற்பத் தன்னைக் கூட்டவும் குறைக்கவும் விரிக்கவும் சுருக்கவும் வல்லது. இக்கருத்தை விரிக்குமுன் நினைவுபடுத்த வேண்டிய குறிப்புக்கள் இரண்டுள. சீவன்கள் அல்லது உயிர்கள் பல. அவை நித்திய பொருள்கள். அவற்றின் உண்மை இயல்பு ஞானமே. எனினும் அசீவ காரியமாகிய உடலோடு கட்டுண்ட நிலையில் உயிர்கள் யாவும் ஒரே தரத்தன அல்ல. புலன் பொறிகளின் தொகைகளுக்குத் தக்க ஓரறிவுடையன தொடக்கம் ஆறறிவுடையன வரையுமாகப் பல தரத்தன. இது ஒரு குறிப்பு. உடலெடுத்த உயிர்கள் கேவல ஞானத்தை அடையும்வரை மீண்டும் மீண்டும் பிறவியுட்படுந் தன்மையன. இது மற்றக் குறிப்பு. எனவே மிகச் சிறிய அளவினதாகிய ஓர் எறும்பின் உடலுள் புகுந்து சீவித்த சீவன் மிகப் பெரிய அளவினதாகிய யானையின் உடலில் புகவேண்டின் அவ்வுடல் முழுதுஞ் சென்று செறியத் தக்கதாகத் தன்னைப் பெருப்பித்துக் கொள்ள வல்லது இதே போல யானை உடலில் குடியிருந்த சீவன் பின் ஓர் எறும்பின் உடலிற் குடியிருக்க

நேரிடின் அதற்குத் தகத் தன் பருமனைச் சுருக்கிக் கொள்ளும். ஆக அமூர்த்தியான அரூபியான அதாவது தனக்கென வடிவமேதும் இல்லாத சீவன் தான் எந்த உடலை எடுக்கின்றதோ அந்த உடலினது வடிவத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றது. இது ஒரு பாத்தியுட் பாயும் நீர் அப்பாத்தியை நிரப்பி அதன் வடிவைத் தான் கொள்வது போன்றது. அன்றியும் பிறந்த பொழுது தனது சிறிய உடலுக்குத் தகச் சிறிய அளவினதாயிருந்த சீவன் பின் அவ்வுடல் வளரத் தானும் வளர்ந்து பெரிதாகின்றது எனக் கொள்ளவும் வேண்டியிருக்கின்றது.

உலகத் தோற்றம் :

உலகில் உள்ள ஆடு, மாடு, மரம், செடி யாவும் தோன்றிச் சில காலமோ பல காலமோ சென்றபின் இறக்கின்றன. இறந்து மண்மேல் விழுகின்றன. விழுந்து சில நாட்களில் மண்ணோடு மண்ணாகின்றன. மனித உடல்களும் இறந்து மண்ணாகின்றன. உயர்ந்த மாடமாளிகைகள், கூட கோபுரங்கள், வனம், வனாந்திரங்கள் யாவும் ஈற்றில் மண்தான். மண் என்னும்போது மண் மட்டுமல்ல மண், நீர், நெருப்பு, காற்று என்னும் பூதங்களில்தான் யாவும் ஒடுங்கும் பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கை தான் பொருள்கள். பொருள்கள் அழிந்தால் பஞ்ச பூதமாக மாறிவிடும் என்பதை எல்லோரும் அறிவர் மேலும் நுணுகி ஆராயின் இப்பஞ்ச பூதங்கள் ஒவ்வொன்றும் மேலும் அழியக் கூடிய அதாவது மேலும் பிரிபடக் கூடிய பொருள்கள் எது ஸ்கந்தமோ அதாவது எது கூட்டுப் பொருளோ அது அழியும்.

அணு

அணு பகுதிகளால் ஆகாதது. எனவே அதற்குப் பக்கம் என்றோ மேல், கீழ் நடுவென்றோ பேசுவதற்கெதுவுமில்லை பகுதிகளில்லையாகவே வடிவமும் இல்லை. எனினும் அதுவே வடிவங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் தோற்றிடம், வடிவம் அற்றதாகையால் அது காட்சிக்குப் புலனாகாது. காட்சிக்குப் புலனாகாதாகவே அத்தகைய ஒன்று உண்டு. என்பது எங்ஙனம் தெரியும் என்ற வினா எழும். அநுமானத்தால் தெரியும் என்பர் சமணர் அன்றியும் நம் போன்றோர் காட்சிக்குப் புலனாகாவிடினும் கேவலிகளின் அதாவது பூரண ஞானிகளின் காட்சிக்குப் புலனாகும் எனவுங் கூறுவர்.

அணுவை அழிக்க முடியாது. அழிக்க முடியாதென்றால் பிரிக்க முடியாது. என மேலே கண்டோம் அழிக்க முடியாதெனவே அது என்றும் உள்ளது. என்றும் உள்ளதாகையால் அது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருளல்ல. இப்பரமாணுக்கள் தான் அசீவ உலகின்

ஒழுக்கம் இப்பரமாணுக்களிலிருந்து தான் (அவை பற்பல விதமாக ஒன்றோடொன்று சேர்வதனால்) உலகம் யாவும் தோன்றுகின்றது. நமது மனம், பேச்சு மூச்சு, யாவுமே இவ்வணுக்களால் தான் ஆனவை.

சமணருக்கும் ஏனையோருக்குமுள்ள வேற்றுமை:

இந்திய தத்துவ ஞானிகளுள் சட உலகின் தோற்றத்திற்கு அணுக்களை மூலகாரணமாகக் கொள்ளுவோர் சமணர் மட்டுமல்லர். நியாய வைசேடிகரும் அணுக்களின் சேர்க்கையால் பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றாலாகிய உலகமும் தோன்கின்றன எனக் கொள்வர். ஆனால் அணுக்கள் பற்றிய கருத்தில் இரு பகுதியினருக்குமிடையில் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் உண்டு. நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு ஆகிய நான்கையும் உண்டு பண்ணுவன ஒரே வித அணுக்கள் அல்ல. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருவித அணு உண்டு என்பது நியாய வைசேடிகர் கருத்து. உதாரணமாகக் காற்றை உண்டு பண்ணும் அணுக்களுக்குக் காற்றின் தன்மையாகிய பரிச குணமுண்டு. மற்றவற்றுக்கும் அப்படியே. ஆனால் சமணர் கருத்தின்படி அணுக்களுக்குத் தன்மையோ குணமோ எதுவும் கிடையாது. சேர்க்கையில் எண்ணிக்கை வேறுபாடுகளால் குணவியல்புகளும் பிறவும் தோன்றுகின்றன.

தர்மமும் அதர்மமும்:

சட உலகை விளக்குவதற்கு அணுக்கள், காலம், இடம் ஆகிய மூன்றும் போதாவெனக் கண்ட சமணர் வேறு இரு தத்துவங்களைச் சேர்த்துக் கொண்டனர். ஒன்று இயக்கு சக்தி. மற்றது நிறுத்து சக்தி. இயக்கு சக்தியை தர்மம் என்பர். நிறுத்து சக்தியை அதர்மம் என்பர் சமணர் இவ்விரு சொற்களுக்கும் கொடுக்கும் இக் கருத்துக்களை நினைவில் இருத்துதல் வேண்டும். புண்ணியம் பாவம் என்பனவற்றை இச் சொற்கள் குறிப்பனவல்ல. நன்மை தீமையைக் குறிப்பனவுமல்ல. ஒரு வேளை உலகை இயக்க ஒரு கடவுள் தேவையில்லை எனச் சாதிக்க மேற்கொள்ளக் கூடிய பல வழிகளுள் ஒன்றாகச் சமணர் இந்த இரு தத்துவங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டனர் போலும். ஆனால் இதில் நூதனமென்னவெனில் சமணருடைய தருமம் அதாவது இயக்கு சக்தி முதல் இயக்கத்தைக் கொடுக்கவல்லதல்ல. அதாவது இயக்கமற்று நிற்குமொன்றை இயக்காது இயக்கம் தொடங்கிவிட்டதனால் தொடர்ந்து இயங்கிக் கொண்டிருக்கத்தான் அதனால் முடியும். நிறுத்து சக்தியாகிய அதர்மமும் அப்படியே தான் நிறுத்தாது. ஆனால் நிறுத்தப்பட்டதை அந் நிலையிலேயே வைத்திருக்கும். ஆகவே முதன் முதல் உலகு எங்ஙனம் இயங்கத் தொடங்கிற்று என்ற வினாவுக்கு விடை பகரச் சமணரது இயக்கு சக்தியாகிய தர்மம் பயன்படாது.

பொதுவான குறிக்கோள்:

இந்த உலகம் சீவன், அசீவன் ஆகிய இரண்டினால் ஆயது. சீவனது உண்மையியல்பு முற்றறிவு. பரிபூரண ஞானம் அது தனக்கு நேர்மாறான அசீவத் தொடர்பால் முற்றறிவு கெட்டுச் சிற்றறிவுற்று அல்லற்படுகின்றது. எனவே, சீவன் முயலவேண்டியது முற்றறிவை மீண்டும் எய்துவதற்கு அதனை எய்தின் அல்லல் நீங்கும். சீவனுக்கு அசீவத் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கும், அதனால் அறிவு மழுங்குவதற்கும் நேர் காரணம் கன்மம். எனவே அசீவத் தொடர்பை நீக்கி அறிவேமயமாக வேண்டுமாயின் கன்மத் தளையை நீக்க வேண்டும். இவைதான் சாதாரணமாகத் தத்துவஞானிகள் பலரும் கூறுவதின் சுருக்கமும் சாரமும் ஆகும். சமண தத்துவத்தின் சாரமும் இதுவே.

பொதுவான இடர்ப்பாடு:

இந்த இடத்தில் ஆட்சேபணைகள் சில எழுகின்றன. முற்றறிவையே தன் உண்மையியல்பாகக் கொண்ட சீவன் தன் உண்மையியல்போடு முன் என்றாவது இருந்ததுண்டா? உண்டாயின் அவ்வியல்புக்கு முதன் முதல் பங்கமேற்பட்டது எங்ஙனம்? பிறப்புக்கு மூலகாரணம் கன்மம் ஆனால் கன்மத்துக்கும் விளைவிடம் பிறப்பு. முற்பிறப்பெதுவு மில்லையேல் கன்மத்துக்கும் இடமில்லை. சீவனுக்கு முதன் முதல் கன்மம் பிறப்பு என்பன ஏற்பட்டது எவ்விதம்? இயல்பாகவே அசீவனுக்கு நேர்மாறான சீவன் அசீவத் தொடர்பற்ற சீவன் அத்தொடர்பில் சிக்குண்ணக் காரணமென்ன? முற்றறிவுடைய சீவன் அந்த நிலையில் தானே தனக்குக் கேட்டைத் தேடிக் கொள்ளாது அசத்தாகிய அசீவனுக்குத் தானாகச் சீவனைப் பந்திக்கும் வல்லமை இல்லை. சமணர் கொள்கைப்படி இவற்றை விட மூன்றாவதொரு பொருள் கிடையாது. எனவே இயல்பாகவே முற்றறிவுடைய சீவன் எங்ஙனம் முதன் முதல் தன்னைச் சிற்றறிவுடையதாக்கிக் கொண்டது என்ற வினாவுக்குச் சமணத்தில் பதில் கிடையாது.

மூன்றாவது பொருளாக கடவுளைக் கொள்வோரும் இவ்வினாவுக்கு விடை பகர இடர்ப்படுவர். ஆணவம், கன்மம் ஆகிய பாசங்களால் கட்டுண்ட சீவனை அக்கட்டிலிருந்து விடுவிக்க உதவுவது இறைவனது தொழிலேயல்லாமல் ஆதியில் பாசத் தொடர்பெதுவுமில்லாதிருந்த சீவனுக்கு அத்தொடர்பை ஏற்படுத்துவது இறைவனின் தொழிலல்ல. ஆகவே அத்தொடர்பு முதலில் ஏற்பட்டமைக்கு விளக்கம் கடவுள் உண்டெனக் கொள்வோரிடமிருந்தும் கிடைப்பதாயில்லை. இதுதான் தத்துவ ஞானிகளனைவரும் மிக இடர்ப்படும் இடம், தத்துவ ஞானிகளனைவரும் தக்க விடை காணாது தத்தளிப்பது இங்குதான். திருப்தியான விடையை இதுவரை யாருமே கொடுக்கவில்லையென்றுதான் சொல்லத் தோன்றுகின்றது.

மேலே, மூலப்பொருள் இரண்டு (சீவன், அசீவன்) என்போரும் மூலப் பொருள் மூன்று (சீவன், அசீவன், இறைவன்) என்போரும் இச்சிக்கலை விடுவிப்பதில் இடருறுகின்றனர் எனக் குறிப்பிட்டோம். மூலப்பொருள் ஒன்றே எனக் கொள்ளும் வேதாந்திக்கும் இங்கு இடர்ப்பாடுதான். அன்னாரின் கொள்கை ஆதியில் அறிவே சொரூபமான பிரம்மம் மட்டுமே இருந்தது என்பது. அங்ஙனமாயின் அந்த அறிவே சொரூபமான பொருள் தன்னிடத்தே அறியாமையைத் தோற்றுவித்துத் தான் அந்த அறியாமையாற் கட்டுண்டது எதற்காக? அறிவிலிருந்து அதற்கு நேர்மாறான அறியாமை தோன்றியது எங்ஙனம்? இவ்வினாக்களுக்கு வேதாந்தத்திலே ஏற்ற விடையைக் காணோம்.

பொதுவான சமாதானம்:

ஒரு வினாவைத்தான் மேலே பலவிதமாக எழுப்பினோம். இந்த வினாவுக்குத் தத்துவஞானிகளனைவரும் அளிக்கும் விடை சற்று ஏமாற்றத்தை அளிக்கிறதென்றுதான் சொல்ல வேண்டும். விடை சொல்ல முடியாது என்பதுதான் அவர்களது விடையாகத் தெரிகின்றது. அசீவத் தொடர்பு — பசு பாசத் தொடர்பு — அநாதி என்பதே அவர்களது மறுமொழி. சீவன் அசீவனால் கட்டுண்ட நிலையிலிருந்து மேற்கொண்டு ஆவது அதாவது கட்டை அவிழ்ப்பது பற்றிப் பேசுவதேயன்றி யாரும் இக்கட்டு எங்ஙனமேற்பட்டது என்பதைப் பூரணமாக விளக்க முற்படுவதில்லை. இத்தொடர்பு என்றாவது திடீரென ஏற்பட்டதென கொண்டால் தானே ஏன், எங்ஙனம் என்னும் வினாக்கள் எழும். இத்தொடர்பு அநாதி தொடக்கமில்லாதது என்று கூறி விட்டால் இவ்வினாக்களுக்கே இடமில்லையல்லவா? சீவனுக்கும். அசீவனுக்குமுள்ள தொடர்பு அநாதி, பசுவுக்கும் பாசத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு அநாதி. தொடர்பில்லாதிருந்து பின் தொடர்பேற்பட்டது என நாம் எண்ண வேண்டியதில்லை. தொடர்புள்ள நிலையிலே காண்கிறோம். இத்தொடர்பை அறுத்துச் சீவனை அதன் சுய நிலையை அடையச் செய்ய முயலுவதே நாம் செய்யக் கடவது. இதுவே யாவரும் கூறும் சமாதானம்.

சில வினோதமான கொள்கைகள் :

சமணர் பிறப்புப் பலவென்றும், ஒரு பிறப்பின் கன்ம பலன்களுக்கு ஏற்ப மறுபிறப்பு அமைகின்றதென்றும் கொள்வர். இவற்றை ஏனைய பலரும் ஏற்பர் ஆனால் சமணர் கன்மத்தைப் பற்றிக் கூறுவன வினோதமானவை அவரவர் செய்த கன்மங்களின் பலன்களை அவரவர் புசிக்கும்படி செய்வது கடவுளின் தொழில் என்பது ஏனையோர் கொள்கை. சமணரது கொள்கை இதுவன்று. அவர்கள் கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பதை ஏற்காதவர்கள். சீவன்களை அவைகளின் கன்ம பலன்களை புசிக்கச் செய்ய ஒரு கடவுள் வேண்டாம் கன்மங்கள் தாமாகவே தத்தம் பலன்களைத் தரவல்லன என்பது சமணர் கொள்கை. சமணர் வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்காதவர் வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்கும் மீமாம்சகரது கொள்கையும் இதுவே. கடவுளை ஒதுக்கி விட்டுக் கன்மத்துக்கு முன்னீடும் முழு வல்லமையும் கொடுப்பதற்குச் சமணர், மீமாம்சகர் ஆகிய இருவர் கொள்கையும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

அகிம்சை :

விரதங்கள் ஐந்தினுள்ளும் அகிம்சையே தலையாயது. சமணர் அதனை அனுட்டிப்பது போல் வேறு யாருமே அனுட்டிப்பதில்லை. புத்தர் கூட ஊன் உண்பதை அனுமதித்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. சமணர் அதை அறவே நீக்குவர். இந்த அகிம்சையிலும் ஒரு நுட்பம் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். பிற உயிர்களுக்கு தீங்கு விளைவியாதிருப்பது மட்டுமல்ல அகிம்சை பிற உயிர்களுக்கு அகிதம் செய்யாமை மட்டோடு நில்லாது இதமும் செய்வதே அகிம்சை. ஏனெனில் ஓர் உயிருக்குச் செய்யக் கூடிய இதத்தைச் செய்யாமலிருப்பது அவ்வுயிருக்குத் தீங்கு செய்வதற்குச் சமமாகும். பிறவுயிருக்குத் தீங்கு செய்யாமை என்னும் விரதத்தைச் சமணர் அனுட்டிக்கும் போது தம்முயிருக்குத் தீங்கு செய்யும் எல்லைவரை சென்று விடுகின்றனர். இன்று சட்ட விரோதமாகக் கருதப்படும் தற்கொலையைக் கூட சமணர் குற்றமாகக் கருதார். ஆனால் பிறவுயிருக்கு அணு அளவு தீங்கு கூட இழைக்க ஒருப்படார். நிலத்திலுள்ள சிறு செந்துக்களுக்கு கூடத் தீங்கு இழையாதிருக்கும் பொருட்டு உறிகட்டி அவ்வுறியில் உட்கார்ந்து "உறியிற் சமணர்" என்ற சிறப்புப் பெயரையும் அவர்கள் பெற்றனர். சுவாசிக்கும் போது வாயுமண்டலத்திலுள்ள கண்ணுக்குப் புலப்படாத செந்துக்கள் சுவாசத்தோடு உட்சென்று இறக்காதிருக்கும் பொருட்டு மூக்கைத் துணிகொண்டு மூடியே அவர்கள் சுவாசிப்பர்,

கடவுள் உண்டு என்பதற்கு மறுப்புக்கள் :

இந்த உலகைப் படைக்க ஒரு கடவுள் வேண்டாம் என்பது சமணரின் வாதம். உலகைப் படைக்க ஒரு கடவுள் தேவை என்னும் போது உலகம் படைக்கப்பட்ட பொருள் என்ற கருத்தை முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் உலகம் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள் எனக் கொண்டாலன்றோ சிருஷ்டித்தவனைப் பற்றிய பேச்சு எழும். உலகம் சிருஷ்டிகப்பட்ட பொருள் என்பதையே சமணர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அன்றியும் உலகைப் படைக்க கடவுள் வேண்டுமென்றால் அக் கடவுளைப் படைக்க இன்னொரு கடவுளும் அவரைப் படைக்க மேலு

மொரு கடவுளாக ஆதி காண முடியாமல் இச்சிக்கல் மேலும்மேலும் பின்னுக்குப் பின்னன்றோ சென்று கொண்டிருக்கும். அந்தமற்ற இந்த அவைஸ்தைக்கு எங்காவது ஓரிடத்தில் முடிவு காணவேண்டும். இதன் பொருட்டே பிற எதனாலும் படைக்கப்படாததும் தான் பிறவற்றைப் படைப்பதுமான பொருள் ஒன்று உண்டு. அப்பொருள் தான் கடவுள். கடவுள் பிறவற்றால் படைக்கப்படாதவர் ஆனால் தான் பிறவற்றைப் படைப்பவர். அவரே உலகைப் படைப்பவர் என்பவர் கடவுள் உண்டென்போர். படைக்கப்படாத பொருளும் உண்டெனக் கொள்ளின் கடவுள் மட்டுமே அத்தகைய பொருளென ஏன் கொள்ள வேண்டும்? இவ்வுலகமும் அத்தகைய படைக்கப்படாத ஒரு நித்திய பொருள்தான் என ஏன் கொள்ளக் கூடாது? என ஆட்சேபிக்கின்றனர் சமணர்.

எது உண்மை :

இது ஒரு புறமாக மேலே காட்டியவாறு காணப்பட்ட இவ்வுலகைக் கொண்டு காணப்படாத கடவுள் உண்டென அநுமானிக்க முற்பட்டது போல காலத்துக்குக் காலம் தத்துவ ஞானிகள் பலரும் கடவுள் உலகம் ஆகிய இந்த இருபொருள்களையும் வைத்துக்கொண்டு ஒன்றிலிருந்து மற்றதைப் பெறவைக்க – மற்றதை அடைய எத்தனையோ விதமாக முயன்றிருக்கிறார்கள். எனத் தோன்றுகின்றது. ஆனால் உலகத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அதிலிருந்து கடவுள் உண்டென நிலைநாட்ட முற்படும்போதும் கடவுளை மூலமாகக் கொண்டு கடவுளிலிருந்து உலகம் உற்பத்தியானது என நிலைநாட்ட முற்படும் போதும் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. அச்சிக்கல்களினின்று தப்புவதற்குப் போலும் சில தத்துவ ஞானிகள் சுலபமான சில வழிகளைக் கையாள முற்பட்டனர். அவருட் சிலர் கண்ட முடிவுகள் சற்று விசித்திரமானவை. கடவுள், உலகம் ஆகிய இரண்டும் உள்பொருள்கள் எனக் கொண்டாலன்றோ ஒன்றிலிருந்து மற்றதை அடையும் வில்லங்கம் யாவும் எழும். உள்ளது ஒன்றுதான் எனக் கொண்டால் வில்லங்கம் எதுவும் இல்லையன்றோ இதன் விளைவாக உள்ள பொருள் கடவுள் மட்டுமே. உலகம் உள்ள பொருளல்ல. அது ஒரு தோற்றம் எனக் கொள்கின்றனர் போலும் ஒரு சாரார் இவர்களுக்கு நேர்மாறாக உள்ளபொருள் உலகம் மட்டுமே கடவுள் உள் பொருள் அல்ல என்பர் இன்னொரு சாரார். இந்த இரண்டாவது பிரிவைச் சேர்ந்தவரே சமணர்.

கௌதமருக்கு முந்திய புத்தர்கள் :

கௌதம புத்தர்தான் புத்த மதத்தைத் தாபித்தவர். எனவே பௌத்தத்தின் மூலாதாரக் கொள்கைகள் அனைத்துக்கும் ஆதிகாரணம்

அவரே எனப் பலரும் எண்ணுவது இயல்பு. அன்னோருக்கு பௌத்த மதத்திற்குள்ள ஆதாரங்கள் கௌதமருக்கு முந்திய காலத்திலேயே இருந்தன கௌதமபுத்தருக்கு முன்பு பல புத்தர்கள் இருந்தார்கள் அவர்களுள் இருபத்து நால்வர் மிகப் பெயர் பெற்றவர்கள். என்பன போன்ற செய்திகள் சற்று வியப்பினை அளிக்கக்கூடும்.

''இறந்த காலத் தெண்ணில் புத்தர்களும்
சிறந்தருள் கூர்ந்து திருவாய் மொழிந்தது''

என்கிறது மணிமேகலை. இங்கு இறந்த காலத்து எண்ணில்லாத புத்தர்களும் எனக் கூறப்படுவது கவனிக்கத் தக்கது.

கௌதமரது மூலதனம

அல்லாமலும் தத்துவ விசார முயற்சி எவ்விடத்தும் மிகுதியாக இருந்த காலத்திலேயே கௌதம புத்தர் அவதரித்தார். முன்னோர்களின் ஞானமே அவருக்கு மூலதனம். என்பன போன்ற கருத்துக்களையும் பலர் வற்புறுத்த முற்படுகின்றனர். அவர்கள் அங்ஙனம் செய்தலின் நோக்கம் புத்தர் மிக நூதனமாக எதனையும் கண்டு பிடித்து விடவில்லை. எனத் தாபித்து அவருடைய மகிமையைக் குறைப்பதன்று. ''புத்தரும் தொடக்கத்தில் ஓர் இந்துவாய்த்தான் இருந்தவர். அவர் தம் ஞான திருட்டியினால் அடைந்த முடிபுகள் இந்து மதத்திற்கு முற்றிலும் மாறானவையல்ல. அடிப்படையில் எல்லாம் ஒன்றுதான்'' என்று பௌத்தத்துக்கும் இந்து மதத்துக்குமுள்ள வேற்றுமைகளைக் குறைத்து ஒற்றுமைகளைப் பெருக்கிக் காட்டுவதே அன்னோர் நோக்கம். அன்னோரில் மிக முன்னணியில் நிற்பவர் உலகப் புகழ் பெற்ற பேரறிஞர் ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள்.

ஒற்றுமை காண விளைவதன் நோக்கம்:

முற்காலத்தில் மத தாபகர்களும் மத குருமார்களும் ஒருங்கு வாழவோ ஒருங்கு சேரவோ வேண்டிய சூழ்நிலைகள் ஏற்படக் காரணங்கள் இருக்கவில்லை. ஒரே ஒருக்கால் ஒருங்கு சேரின், அது பிறமதங்களைக் கண்டித்துத் தம் மதமே உண்மையானது என நிலைநாட்டுவதற்கேயாகும். அன்று சர்வமத சமரசம் காணக் கூட்டம் எதுவும் கூடினதாக கருத இடமில்லை.

கடவுளுக்குரிய இரு தொழில்கள் :

கடவுள் உண்டெனக் கொள்ளாவிடின் அதன் விளைவாக ஏற்படும் கொள்கை மாற்றங்கள் பலவாகும். அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். கடவுள் உண்டென கொள்ளும்

மதங்கள் அக்கடவுளுக்கே சிறப்பாக உரியன எனப் பேசும் தொழில்கள் இரண்டுண்டு. பிறப்புக்கள் பலவென்பதும் உயிர் ஒரு பிறப்பிலே செய்த கன்மங்களின் பலன்களையே மறு பிறப்பில் அனுபவிக்கின்றதென்பதும் இந்துக்களின் கருத்து. ஆனால் கன்மம் தானாகவே தன்னைச் செய்தானைச் சென்று சேரும் வல்லமை உடையதன்று. தனது முன் வினைகளுக்கு ஏற்ற உடலை எடுக்கவும் அவ்வினைகளைத் தேடிச் சேரவும் உயிரால் இயலாது. அந்தந்த உயிரோடு அதனதன் கன்மங்களைக் கூட்டுவதே இறைவனது முதலாம் தொழில். படைத்தல் எனப்படுவதும் இதுதான். பழவினை கழியும் போது புதுவினை வந்து சேராது தடுத்து உயிர் வினைத் தொடர்பிலிருந்து முற்றாக நீங்கத் துணை செய்வது இறைவனது இரண்டாவது தொழில், பௌத்தர்களும் பிறப்புப் பல என்றும், ஒரு பிறப்பில் செய்த கன்ம பலனுக்கு ஏற்பவே மறு பிறப்பு அமைகின்றது என்றும் கொள்ளுகின்றனர். ஆனால் கடவுள் உண்டு எனக் கொள்ளார். எனவே கடவுளுண்டென்போர் கடவுள் ஒருவராலேயே ஆகத் தக்கனவெனக் கொள்ளும் மேற்கூறிய செயல்கள் இரண்டும் நிகழ்வதற்கு வழி சொல்ல வேண்டிய பொறுப்புப் பௌத்தருக்கு ஏற்படுகின்றது. ''வினையை வினைக்குரியானோடு சேர்க்க ஓர் இறைவன் வேண்டாம் வினை தானாகவே தனக்குரியானை அடையவல்லது.'' எனக் கன்மத்துக்கு சர்வ வல்லமையையும் அளிக்கின்றனர் பௌத்தர். பெரும் தொகையான பசுக்கள் நிற்கும் தொழுவத்தில் ஒரு கன்றை விடின் அது எங்ஙனம் ஏனைய பசுக்களை எல்லாம் தவிர்த்துத் தன் தாயைத் தேடி அடைய வல்லதோ அங்ஙனமே பழவினையும் தனக்குரியானை அடைய வல்லது என்ற சமணர் கருத்தே பௌத்தர் கருத்துமாகும். இந்து தரிசனங்களுக்குள்ளே மீமாம்சகர் கொள்கையும் இதுவே, உயிர்கள் கன்மத்தளையிலிருந்து தம்மை விடுவிப்பதற்கும் இறைவனது துணை வேண்டாம். அவைகள் தாமாகவே தமது தனி முயற்சி கொண்டே அதனைச் சாதித்து விடலாம் என்பதே பௌத்தர் கொள்கை.

பொருள்களில் ஏற்படும் மாற்றம்:

ஓடும் புகைவண்டியில் இருக்கும் போது அப் புகைவண்டி ஓடுவதாகத் தோன்றுவதில்லை. நிலையாய் நிற்பதாகவே தோன்றுகிறது. ஓட்டம் அதிகமாக அதிகமாக ஓடவில்லை என்ற உணர்ச்சியும் நிலையாய் நிற்கிறது என்ற உணர்ச்சியும் அதிகமாகின்றன. மணித்தியாலம் இருபது மைல் வேகம் செல்லும் புகைவண்டியை விட மணித்தியாலம் இரு நூறு மைல் செல்லும் ஆகாய விமானத்தில் இதனை நன்கு உணரலாம். விமானம் ஒரு துளி கூட நகராமல் அந்தரத்தில் ஒரே நிலையாய் நிற்பது போலவே தோன்றும். இத்தகைய ஒன்றுதான் பொருள்களில் ஏற்படும் மாற்றமும், பொருள்கள் அதி வேகமாக மாறிக்

கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் மாறுவது நமக்குத் தெரிவதில்லை. ஒரே மாதிரி இருப்பதாகவே தோன்றுகின்றது. வீட்டில் இருக்கும் தளபாடங்களும் வளவில் உள்ள பொருள்களும் நாம் தினமும் காணும் கல்லும், மண்ணும், இரும்பும், செம்பும் ஒரு நாள் இருந்த மாதிரியே மறு நாளும், ஒருவருடம் இருந்த மாதிரியே மறு வருடமும் காணப்படுகின்றன. துலக்கமான மாற்றங்களைக் கண்டபின்தான் அதற்கு முன்னும் மாற்றம் நிகழ்ந்த படிதான் இருந்திருக்க வேண்டும், அதன் விளைவு தான் அப்போது துலக்கமாகத் தோன்றுவது என யூகித்தே உணர்கின்றோம். விமானம் அடைய வேண்டிய இடத்தை அடைந்ததும் அதுவரை அது ஓரிடமாக நிற்கவில்லை அதி வேகமாகப் பறந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது தெரிவதைப் போன்றதே இது.

பொருள் முழுதும் மாறுகின்றதா? அல்லது பகுதி மட்டும் மாறுகின்றதா?

மாற்றம் பொருளின் சில பகுதிகளில் மட்டும் நிகழ சில பகுதிகள் மாற்றம் அடையாது நிலைத்து நிற்கின்றன எனக் கொள்வது தவறு. மாற்றம் ஒவ்வொரு பொருளிலும் உள்ளும் புறமும் மேலும் கீழும் அணு அணுவாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது தான் உண்மை. ஒவ்வொரு பொருளும் ஒவ்வொரு கணமும் அதேபோன்று இன்னொன்றாகவோ அல்லது அதனின்று வேறுபட்ட ஒன்றாகவோ மாறியபடியே இருக்கின்றது. மாறுமுன் இருந்த அதே பொருள் தான் மாறிய பின்னும் இருக்கின்றது என நாம் கருதுவது தவறு. மாறுமுன் இருந்ததும் மாறியபின் இருப்பதும் ஒன்றே போல இருப்பதால் நாம் அவை இரண்டையும் ஒரே பொருள் என எண்ணுகின்றோம். உண்மையில் அவை இரண்டும் ஒன்றல்ல. ஒரு கணத்தில் இருக்கும் பொருள் மறு கணத்தில் இருப்பதில்லை. எனினும் மாற்றம் நிகழும் வேகத்தில் தொடர்ச்சி அறாத ஒரே பொருளாகவே அவை காணப்படுகின்றன. காலையில் நாம் விட்டு நீங்கும் வீடுவேறு. மாலையில் வந்து புகும் வீடு வேறு. நாம் ஏறும் மோட்டார் வண்டி அதன் படியில் நமது ஒரு காலை வைக்கும் போது ஒன்றாக இருந்து மறுகாலை வைப்பதற்குள் அதே போன்ற இன்னொன்றாக மாறிவிடுகின்றது. ஏறும் நாமும் அங்ஙனமே ஒரு கணத்தில் இருக்கும் நாம் அல்ல. மறு கணத்தில் இருக்கும் நாம் மோட்டோரில் ஏறிய நாம் வேறு. இறங்கும் நாம் வேறு.

மாற்றம் சிறிய அளவில் நிகழும்போது அது நமக்குப் புலப்படுவதில்லை. மாற்றம் நிகழுகின்றது என்று கூட நம்மால் உணர முடிவதில்லை. அது பெரிய அளவான பின்தான் நாம் அதனைக் காண்கின்றோம் என மேலே கூறினோம். ஒரு பொருள் அது போன்ற இன்

''பற்றுஅற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கும்; மற்று
நிலையாமை காணப்படும். — குறள்

னொன்றாக மாறும்போது மாற்றம் நமக்குப் புலப்படுவதில்லை. அது வேறு ஒன்றாக மாறும்போதுதான் புலனாகின்றது. ஒரு கணத்தில் உள்ள காய் மறு கணத்தில் அதே போன்ற இன்னொரு காயாக மாறிய போதும் இரு கணத்தில் உள்ளதும் ஒரே காய் என நாம் கருதுகிறோம். காய் பழமாக மாறியபின் தான் மாற்றம் புலனாகின்றது.

மாறும்பொருள் எதுவுமின்றி மாற்றம் மட்டுமே நிகழ்கின்றது.

ஒன்று மறைய அதனிடத்தில் அதே போன்ற இன்னொன்று தோன்றுவது தான் மாற்றம் எனப்படுவதாயின் ஒன்று தான்மாறி இன்னொன்றாய் நிற்கின்றது எனக் கூறுவது பிழை. மாறிய பொருள் மாறிய பின்னும் நிலைக்கின்றது என்பது அழிந்த பொருள் அழிந்த பின்னும் இருக்கின்றது என்பது போன்றது. நோய்மாறிவிட்டது என்றால் நோய் அழிந்து அதற்குப் பதில் நோயின்மை தோன்றி விட்டது என்பதுதானே கருத்து.

நாம் அனைவரும் சாதாரணமாக நினைப்பது ஒரே பொருள் தான் காலத்துக்குக் காலம் பெரிதாகவோ, சிறிதாகவோ சில மாறுதல்களை அடைந்து நிலைத்து நிற்கின்றது என்பதே ஆனால் மேலே நாம் காட்டியவை மூலம் உண்மை நாம் நினைப்பதற்கு நேர் மாறானது என்பது புலனாகும். ஒரு கணத்துக்கு மேல் நிலைத்து நிற்பது எனப் பேசத் தக்க பொருள் எதுவும் இல்லை. மாற்றம் ஒன்றுதான் உண்மை. அதுதான் தொடர்ச்சியாக இடையறாது நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒன்று அழிகின்றது இன்னொன்று தோன்றுகின்றது. ஒரு பொருளும் கணம் கூட நிலைப்பதில்லை. எனவே பொருள் என ஒன்றும் இல்லை. மாற்றந்தான் உள்ளது. நிலைபேறு என்பது பொய். மாற்றம் என்பது தான் மெய் ஊன்றிச் சிந்திப்பின் இது விளங்கும். இதுதான் புத்தர் கண்ட மகத்தான முடிவு இது மிக விசித்திரமானது. மக்கள் பொதுவாகக் கொள்ளும் கொள்கைக்கு முற்றிலும் முரணானது. நமது சாதாரண நம்பிக்கைகளைத் தகர்த்து விடுவது போன்றது. இதனையும் இதன் பயனாக ஏற்படும் விளைவுகளையும் நன்கு விளக்குதல் எளிதன்று.

மாற்றம் நிலைபேறு இவற்றுள் எது உண்மை :

இம்முடிவுதான் பௌத்தத்திற்கும் இந்து மதங்களில் தலையாய ஒன்றாகிய வேதாந்தத்திற்கும் அடிப்படை வேற்றுமையை அமைப்பது

நிலைபேறும் மாற்றமும் ஒன்றுக்கொன்று நேர்மாறானவை. இரண்டும் உண்மையாய் இருத்தல் முடியாது. நிலைபேறு உண்மையானால் மாற்றம் பொய். மாற்றம் உண்மையானால் நிலைபேறு பொய். காய் கனியானபின் அக்காயே கனியானது. இரண்டும் ஒன்றுதான். காய் இன்னும் உள்ளது. காயான ஒரே பொருள்தான் கனியாயும் நிலைத்திருக்கின்றது எனின் மாற்றம் நிகழவில்லை. மாற்றம் நிகழ்ந்தது என்பது பொய் என்றாகும். மாற்றம் நிகழ்ந்தது உண்மையாயின் நிலைபேறு என்பது பொய் நிலைபேறா நிலைபேற்றுக்கு நிலைகளான பொருளோ கிடையாது என்பதே புத்தரின் முடிவு. மாற்றங்களூடாக நிலைத்து நின்று அம்மாற்றங்களை அடையும் உள்ளீடான ஒருபொருள் உண்டு என நாம் நினைப்பது அறியாமையின் விளைவு. இது உலகிலுள்ள அசித்துப் பொருள்களுக்கு மட்டுமன்றிச் சித்துப் பொருள்களுக்கும் பொருந்தும். அன்று இளைஞனாக இருந்தவன்தான் இன்று முதியவனாக இருக்கின்றேன் நேற்றிரவு உறங்கச் சென்ற அதே நான் தான் இன்று காலை விழித்து எழுந்தேன் என அனுபவங்களைத் தொடர்பு படுத்தும் ஒரு நிலையான அடிப்படைப் பொருளாகிய மனம் ஆன்மா என்ற பொருள் எதுவுமில்லை. மாறி மாறி அதிவேகமாக நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் எண்ணக்கோவை, உணர்ச்சிச் சேர்க்கை போன்றவைதாம் உள்ளவை கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயைப் போலவும், வேகமாக ஓடும் நீர் போலவும் இடையீடில்லாத காரணத்தால் அவை ஒரே பொருளாகக் காணப்படுகின்றன. அன்றியும் அழியும் பொருளும் அதனிடத்தில் தோன்றும் பொருளும் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதும் இன்றி ஒன்று போலக் காணப்படுவதால் ஒன்று போன்ற இரண்டை ஒன்று என்று கருதுகின்றோம்.

கடலில் தூரத்திலிருந்து கரையை நோக்கி வரும் திரையை ஆக்கும் நீர்த் திவலைகள் இடத்துக்கு இடம் வேறானவை. அவ்வவ்விடத்துத் திரை அவ்வவ்விடத்திலுள்ள நீர்த் திவலைகளால் ஆயது. எனினும் ஒரே திரையை தொடர்ந்து கரையை நோக்கி வருவது போலக் காணப்படுகின்றது. ஓடும் நீரில் ஒரே இடத்தில் நாம் இருமுறை நமது காலை வைப்பினும் ஒரே நீரில் வைப்பதில்லை. காலைத் தூக்கி மறுமுறை நீருக்குக் கொண்டுபோவதற்கிடையில் முதலிருந்த நீர் போய் வேறு நீர் அவ்விடத்துக்கு வந்துவிடும். அதே போலத் தான் வைக்கப்படும் நமது பாதமும் மேலே தூக்கிய பாதம் மீண்டும் நீரில் வைக்கப்படுவதற்குள் மாறி வேறு ஒரு பாதமாகிவிடும். சதா நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்த ஓட்டத்தாலும் மாற்றத்தாலும் ஆயதே இப்பிரபஞ்சமும் இதன் கண்ணுள்ள சேதன அசேதனப் பொருள்கள் அனைத்தும். இதில் விசித்திரம் என்னவென்றால் ஓட்டம் நிகழ்கின்றது. ஆனால் ஓடுவோன் இல்லை. மாற்றம் நிகழுகின்றது மாறும் பொருள் கிடையாது. செயல் நிகழுகின்றது செய்வோன்

இலன். புத்தர் உணர்ந்த முனைந்த இக் கருத்தைச் சொற்களால் விளக்குவது எளிதான செயலன்று. இம் மகத்தான முடிவை முதன் முதல் அடைந்த பெருமை புத்தர் பெருமானுக்கே உரியது. அவருக்கு ஏறத்தாள இரண்டு நூண்றாண்டுகளுக்குப்பின் வாழ்ந்த பிரபல கிரேக்க தத்துவஞானியாகிய ஹெரகிளிற்றஸ் என்பவரும் அண்மையில் வாழ்ந்த பிரபல பிரெஞ்சுத் தத்துவஞானியாகிய பேக்சன் என்பவரும் தத்தம் தனிப்பட்ட ஆராச்சியின் விளைவாக அடைந்த முடிவும் இதுவே. மாறும் பொருள் இல்லாமல் மாற்றம் மட்டுமே நிகழ்கின்றது எனக் கூறினோம். பொருள் எனப் பேசப்படுவது என்ன என ஆராயினும் இம் முடிவே ஏற்படும். நாம் உதாரணத்துக்கு எந்தப் பொருளை எடுத்து ஆராயத் தொடங்கினாலும் குண இயல்புகளின் சேர்க்கையை அல்லது தொகுப்பை விடக் குண, அதாவது அவ்வியல்புகளை உடைய பொருள் எதுவும் இல்லை என்பதை நன்கு உணரலாம். மேசை கடினமுடையது. சதுரவடிவமுடையது மாநிறமுடையது என்று நாம் கூறுகின்றோம். இது தவறு. கடினம், சதுரம், மாநிறம் ஆகியவற்றைத் தனித் தனி பிரித்தெடுத்து விடின் அவற்றையுடைய மேசை என்ற பொருள் எதுவும் இல்லை என்பது புலனாகும். அவ்வியல்புகள் இல்லாமல் மேசை என்று ஒன்று இல்லை. எனவே மேசை என்ற பொருள் அவ்வியல்புகளை உடையது எனக் கூறல் அர்த்தமற்ற பேச்சாகும். குண இயல்புகளின் சங்காதத்தை அதாவது தொகுப்பையே நாம் உடல் என்றும் உயிர் என்றும் குறிக்கின்றோம். இவற்றையே பௌத்தர் நாம ரூபமென வழங்குவார். இடையறாது மாற்றமடைந்து கொண்டிருக்கும் இந் நாம ரூபம் தவிர, நிலையான ஆன்மா என்ற பொருள் இல்லை என்பது புத்தரது வாதம் எனவே அவர் கொள்கை நைராத்மிய வாதம் (ஆன்மா இல்லை) அல்லது அநாத்ம வாதம் எனப்படும். இதற்கு நேர்மாறான ஆன்மா உண்டென்ற ஆன்மாவாதமே இந்து மதங்கள் கைக்கொள்வது.

பௌத்தர் கூறுவது போல ஆன்மா இல்லை என்றாலும் நியம நிட்டைகளால் பயனில்லை. முன்னேற ஓர் ஆன்மா இல்லையானால் முன்னேற்றம் ஏது? வேதாந்தி கூறுவது போல ஆன்மா உண்டு. ஆனால் அது எதனாலும் மாற்றம் அடையாது என்று கொண்டாலும் ஈடேற வழியில்லை. ஒழுக்க நியதிகளில் அம்மூல ஆன்மா பாதிக்கப்படாத போது முன்னேறி வீடு பேறு அடைய வழி ஏது?

பௌத்தரும் ஆன்மவாதிகள் தான் என வாதிப்பதின் நோக்கம்:

பௌத்தருடைய அடிப்படைக் கொள்கைகளாகிய இந்த அநாத்ம வாதம் பற்றி அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே அவற்றை இங்கு ஆராய்வது அவசியமாகின்றது. ஆன்மா இல்லை என்பது பௌத்தரது கொள்கையாக இருக்க முடியாது என்பது சிலருடைய வாதம். ஆன்மா இல்லை, பொருள் இல்லை என்பதே பௌத்தர் கொள்கை போலத் தொடக்கத்திலே தோன்றினாலும் அவர்களது முடிவு ஒன்றுமே இல்லை என்பதாக இருக்க முடியாது என வாதாடுகின்றனர் இன்னும் சிலர். இவர்கள் எதற்காக இங்ஙனம் வாதாடுகின்றனர் என ஆராய்வது நலம். இரண்டு நோக்கங்கள் தாம் இவர்களை இங்ஙனம் வாதாடத் தூண்டுகின்றன எனத் தோன்றுகின்றது. பௌத்தர் கன்மம், மறு பிறப்பு, வீடு பேறு ஆகியவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றனர். ஆத்மா என்று நிலையான பொருள் ஒன்றை ஏற்றுக் கொண்டால்தான் கன்மம், மறுபிறப்பு, வீடு பேறு என்பன பற்றிப் பேச முடியும். ஆன்மா என ஒன்று இல்லை என்போர் கன்மம், மறுபிறப்பு, வீடுபேறு போன்றவை உண்டெனப் பேசுவது ஒன்று அர்த்தமற்ற பேச்சு அல்லது முன்னுக்குப் பின் முரண்பட்ட பேச்சு பிறப்பதற்கு ஓர் உயிர் இல்லாமல் மறுபிறப்பு எனப்பேசுவது எங்ஙனம்? நிர்வாண நிலையை அடைய ஓர் ஆன்மா இல்லையானால் நிர்வாணம் எனக் குறிப்பிடுவதன் பொருள் என்ன? பறத்தல் நிகழுகின்றது. ஆனால் பறவை இல்லை என்று கூறுவது எவ்வளவு அர்தமற்றதோ அவ்வளவு அர்த்தமற்றதே பிறவி உண்டு ஆனால் பிறப்போன் இலன் என்பதும் எனவே பௌத்தர் கன்மம் மறுபிறப்பு போன்றவற்றை ஏற்பதனால் ஆன்மாவும் உண்டெனக் கொள்ள வேண்டும். ஆன்மாவை ஏற்கவில்லையாயின் கன்மம் மறுபிறப்பு ஆகியனவும் இல்லை எனக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் ஒழுக்கம் போன்றவற்றிற்குப் பௌத்தர் பிரதான இடம் கொடுத்திருக்கின்றனர். எனவே அவர்களது கொள்கைகள் முன்னுக்குப் பின் முரண்படாதிருப்பதன் பொருட்டு அவர்கள் ஆன்மா உண்டு என்றே கொள்ள வேண்டும். கொண்டுதான் ஆக வேண்டும் என்பதே முதற் பிரிவினரின் வாதம். ஆகவே இவ்வாறு வாதிப்போரது நோக்கம் பௌத்த மதத்தினுள்ளே உள்ள கொள்கைகள் ஒன்றுக் கொன்று முரண்படாமற் காப்பதே ஆகும்.

மௌனத்திற்கு விளக்கம்:

இந்த மௌனத்திற்குப் பலரும் பலவித விளக்கம் கொடுக்கின்றனர் என முன்னர்க் குறிப்பிட்டோம். அவற்றுள் மூன்று விளக்கங்

களை முதலில் குறிப்பிடுவோம். புத்தருக்கு இவ்வினாக்களுக்கு விடை தெரியவில்லை. அதனால்தான் அவர் மௌனமாக இருந்துவிட்டார் என்பது ஒரு விளக்கம். ஆன்மா, உடல், உலகம் எனப் பேசப்படுவன எதுவும் உண்மையில் இல்லை என்பதே அவரது மௌனத்தின் அர்த்தம் என்பது இரண்டாவது விளக்கம். கடைசி ஒடுக்கம் சொல்ல முடியாதது அது சொல் கடந்தது என்பதுதான் அவரது மௌனத்துக்குக் கருத்து என்பது மூன்றாவது விளக்கம். இந்த மூன்றாவது விளக்கத்தைக் கைக்கொள்ளுவோரே பேராசிரியர் மூர்த்தி போன்றோர்.

தத்துவார்த்த வினாக்களுக்குப் புத்தர் விடை பகராமைக்குக் காரணம் நிச்சயமாகத் தெரியாத எதைப்பற்றியும் அவர் உபதேசிக்க விரும்பாமையே என்பர் சிலர் என மேலே கூறினோம். பிரபஞ்சத் தோற்ற ஒடுக்கம் பற்றி வெறும் கொள்கைகளால் பயனில்லை என்று கொண்டு நேரடியாக உணரத்தக்கன. காட்சியாலும், அநுமானத்தாலும் தரப்படுவன ஆகியவற்றிலேயே அவர் கவனத்தைச் செலுத்தினார். இவற்றிற்குப் புறம்பானவற்றைப் பற்றி அவர் கவலை கொள்ளவில்லை என்பர் அன்னோர். அன்றியும் புத்தர் பிரபஞ்ச மூலம் பற்றி எதையும் முடிந்த முடிவாகவோ ஆப்த வாக்கியமாகவோ கூற விரும்பவில்லை. ஒவ்வொருவரது சிந்தனையையும் தூண்டி அவர்கள் தத்தம் காட்சியையும், அநுமானத்தையும் கொண்டு துன்ப நீக்கத்திற்கு வழி காணத் துணை செய்வதே தம் கடமை என அவர் கொண்டார், ''தத்துவ விசாரம் எவரையும் புனிதமாக்காது சாந்தி மட்டுமே புனிதமாக்க வல்லது என்பது புத்தரது கொள்கை. ஆகவே வீண் விசாரங்களிலும் விவாதங்களிலும் காலத்தைக் கழிக்காமல் மக்கள் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்கு உடனடியாகக் கைக்கொள்ள வேண்டியவைகளையே அவர் உபதேசித்தார். இக்காரணத்தால் தான் புத்தரின் உபதேசங்களில் தரும சிலங்கள் மனத்தை ஒரு வழிப்படுத்தும் யோக சாதனைகள், உபாசனைகள், தியானங்கள் போன்ற ஒழுக்க நெறிகள் பிரதான இடம் பெறுகின்றன. ஆனால் இதிலிருந்து யோகசாதனைகள் நியம நிட்டைகள் ஆகியவை மட்டும் பௌத்தத்தின் தனிச் சிறப்புக்கள் என்றோ அல்லது அவை தாம் பௌத்தம் கண்ட புதுமைகள் என்றோ கொள்ளல் ஆகாது. யோக சாதனைகள் போன்ற ஒழுக்க நியதிகள் புத்தருக்கு எவ்வளவோ முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே உபதேசிக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

கடவுளுக்கு இடம் இல்லையா?

புத்தர் தாமே உலகத் தோற்றத்திற்குக் காரணம் என்றும் தரும வழியைக் கடைப்பிடியாதோர் கூடத் தன்னிடத்திலே நம்

பிக்கையும் பக்தியும் கொண்டால் வீடுபேறு அடைவது நிச்சயம் என்றும் தன்னை நம்புவோருக்குத் தான் இதம் செய்வதாயும் தன்னிடம் சரண் புகுவோர் தன் நண்பர்கள் என்றும் இன்னும் இவை போன்ற பலவும் கூறியதாக வாக்கியங்கள் பல உள்ளன, இவை பகவத் கீதையிலே காணப்படும் வாக்கியங்களை ஒத்தவை.

மறுப்புக்கு மறுப்பு:

சாங்கியர் நியாய வைசேடிகருக்குப் பதில் சொல்லாமல் விடவில்லை. காரியம் அதன் காரணத்தில் இல்லையாயின் எவ்வளவு முயன்றாலும் அதனை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. மண்ணில் பானை ஏற்கனவே இல்லையாயின் குயவன் எவ்வளவு முயன்றாலும் அதனை உண்டு பண்ண முடியாது. காரியம் அதற்குரிய காரணத்தில் இருப்பதால் தான் குயவனுடைய முயற்சி பலனளிக்கின்றது. சூக்கும ரூபத்தில் இருக்கும் பானையைத் தூல ரூபமாக்குவதுதான் குயவன் செய்யும் தொழில் அங்ஙனமன்றிக் காரணத்தில் இல்லாத ஒன்றைக் காரியத்தில் சிருட்டிக்க முடியுமாயின் ஒவ்வொரு பொருளையும் அது அதற்குரிய காரணத்திலிருந்து தான் பெறவேண்டும் என்பதில்லை என்ற நிலை ஏற்படும். எதையும் எதிலிருந்தும் பெற்றுக்கொள்ளலாம் எண்ணெயைப் பெற எள் தேவை இல்லை. பானையை உற்பத்தி செய்ய மண் தேவை இல்லை. புடவைக்கு நூல் தேவை இல்லை தேங்காய்க்கு தென்னை தேவை இல்லை. மாமரத்திலிருந்து தேங்காயைத் தோற்றுவிக்கலாம் என்பன போன்ற விபரீதமான முடிவுகளைத்தான் அடையலாம். அது மட்டுமன்று காரணத்தில் இல்லாத ஒன்று காரியத்தில் தோன்றியிருக்கின்றதென்றால் இல்லாத ஒன்று தோன்றியிருக்கின்றது இல்லாதது திடீரென உள்ளதாயிருக்கின்றது. என்ற முடிவும் ஏற்படும். இதை இன்னொரு விதமாகச் சொல்லுவதாயின் ஒன்றும் இல்லாத சூன்யத்திலிருந்து ஒன்று உண்டாகின்றது எனலாம். நியாய வைசேடிகர் எழுப்பும் தடைகளுக்குச் சாங்கியர் இவ்வித விடைகளைக் கூறித் தமது சத்காரிய வாதத்தை நிலைநாட்டுகின்றனர்.

முக்குணம் சத்துவம்

சாங்கியர் குணம் எனக் கூறுவது இயல்பு அல்லது தன்மை என்ற கருத்தில் அல்ல என்பதைக் கருத்தில் இருத்துதல் வேண்டும். அவர்கள் கொள்கைப்படி குணங்களும் பொருள்களே. கனமற்ற இலேசான தன்மை மேல் நோக்கி எழும் இயல்பு, கண்ணாடி பளிங்கு போன்றவற்றுக்குரிய பிரதி விம்பத்தைக் காட்டும் சக்தி, அறிவு, ஒளி போன்ற அனைத்தும் சத்துவகுண அம்சங்கள். நெருப்பு, நீராவி, காற்று ஆகியன மேல் நோக்கி எழுதல் இச் சத்துவ குணத்தால் தான் மகிழ்ச்சி திருப்தி போன்ற உணர்ச்சிக்குக் காரணமும் இதுவே.

2. ராஜசம் :

தானும் இயங்கி ஏனையவற்றையும் இயக்குவது ராஜசம், சத்துவம், தாமசம் ஆகிய ஏனைய இரண்டையும் இயக்குவதும் இந்த ராஜசமே. தீ பரவுவதும், காற்று வீசுவதும் நம் புலன்கள் பொருள்கள் மேற்செல்லுவதும் ராஜசத்தால். துக்கத்துக்குக் காரணமும் இதுவே,

3- தாமசம் :

மேலே கூறிய இரண்டுக்கும் நேர்மாறானது தாமசம். இயக்கத்தைத் தடுப்பது அது. கனம், மந்தம், அயர்வு, மயக்கம், இருள் போன்றவற்றின் காரணம் தாமசம். சத்துவத்துக்கு வெண்மையையும் ராஜசத்துக்குச் செம்மையையும் தாமசத்துக்குக் கருமையையும் ஒப்பிடுவது வழக்கம்.

உலக உற்பத்தி :

இந்த மூன்று குணங்களுக்குமிடையே தீராத போர் நிகழ்ந்தபடியே இருக்கும். அதே சமயம் இவை மூன்றும் ஒத்து இயங்கும். ஒன்று மற்ற இரண்டின் துணையுமின்றி எதையும் செய்ய வல்லது அல்ல. எப்போதும் மூன்றும் சேர்ந்தே இருக்கும். அவற்றை ஒரு போதும் பிரிக்க இயலாது. எண்ணெய், திரி, சுடர் ஆகிய மூன்று பொருள்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறுபட்டன ஆயினும் ஒன்று சேர்ந்து விளக்கொளி ஆகின்றன. அதே போலவே தம்முள் மாறுபட்ட இம்முக்குணங்களும் சேர்ந்து உலகிலுள்ள பொருள்கள் அனைத்தையும் உண்டு பண்ணுகின்றன இம் முக்குணங்களும் ஒருங்கே பொருந்தப் பெறாத பொருள் உலகில் எதுவும் இல்லை. ஆனால் எந்தப் பொருளிலும் மூன்றும் சமநிலையில் இருப்பதில்லை. ஏதாவது ஒன்று மேலோங்குவதே பலவகைப்பட்ட பொருள்களும் உற்பத்தியாவதற்குக் காரணம்.

பிரகிருதி மூன்று குணங்களாலாயது என ஏன் கொள்ள வேண்டும்? ஒரு குணத்தால் அல்லது இரு குணங்களால் ஆயது எனக் கொள்ளக் கூடாதோ என்று வினாவலாம். ஆகக் குறைந்தது மூன்று குணங்களாவது இருக்க வேண்டும். உள்ளது ஒன்றே ஆயின் அதைக் கொண்டு பல வகைப்பட்ட பொருள்களின் தோற்றத்தை விளக்க இயலாது. இரண்டாயின் ஒன்றின் வலியை மற்றது அழித்து மேற்கொண்டு பரிணாமம் எதுவும் நிகழவொட்டாமற் செய்யும் அல்லது அவற்றுள் ஒன்று எப்போதும் மேலோங்கி நின்று எப்போதும் ஒரேவித நிகழ்ச்சியே நிகழ ஏதுவாகும் என்பது சாங்கியர் விடை. கூர்ந்து நோக்கின் இவ்விடை அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாகாது என்பது புலனாகும்.

சாங்கியம்

உயிர்களைப் பற்றிச் சாங்கியர் கூறுவனவற்றை இங்கு ஆராய்வோம். உயிர் என்று ஒரு பொருள் உண்டா? அது உடல் அழியும் போது அதனுடன் அழிந்து விடுகின்றதா? உடலை விட்டுப் பிரிந்து நிற்கும் நிலையில் உயிர் ஒன்றா பலவா? உயிர் உடலோடு சேர்வது ஏன்? பின் அதனை விட்டுப் பிரிவது ஏன்? இத்தகைய வினாக்களை மனிதன் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வினவத் தொடங்கி விட்டான். இன்றும் வினவிக் கொண்டே இருக்கின்றான். ஆனால் இன்னும் ஏகமனதான விடைகளை அடைந்தபாடில்லை.

உடலிலிருந்து உயிர் தோன்றியதா உயிரிலிருந்து உடல் தோன்றியதா :

உடல் அழியும் போது அதனோடு அழியாது நிலைத்து நிற்கும் உயிர் என்ற பொருள் ஒன்று உண்டு என்பதைக் கேட்டு எள்ளி நகையாடும் மக்கள் சிலர் இன்னும் நம்மிடையே உள்ளனர். இத்தகையோர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னும் இருந்தனர். இவர்கள் கண்ணால் காண்பது மட்டுமே மெய் என வாதிப்போர். உடல் அழிவதைக் காண்கின்றோம் ஆனால் அதிலிருந்து பிரிந்து நிற்கும் உயிர் எதையும் காண்கிலோம். எனவே அத்தகைய ஒரு பொருள் உண்டு என்பதற்குப் பிரத்தியட்சப் பிரமாணம் இல்லை என்பதே இவர்கள் வாதம். ஆனால் இவர்கள் கூட உடலை இயக்கும் சக்தி ஒன்று உடலிலிருந்து தோன்றி அதனை இயக்கிக் கொண்டிருந்து ஈற்றில் மறைந்து விடுகின்றது என்பதை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர், அங்ஙனமாயின் இவர்கள் கொள்கைப்படி உயிருக்கு நேர்மாறான பொருளாகிய உடலிலிருந்து உயிர் தோன்றுகின்றது. அதாவது உயிரற்ற ஒரு பொருள் உயிரை உற்பத்தி செய்கின்றது என்ற விசித்திரமான முடிவு தான் ஏற்படுகின்றது. இம் முடிவு தானாக இயங்க வல்லமையற்ற பொருள் தன்னை இயக்கும் சக்தியைத் தானாகவே தன்னிடத்திலிருந்தே தோற்றுவிக்கின்றது என்ற முற்றிலும் முரண்பட்ட ஒன்றாகும். இது பொருந்தாது என மறுக்கின்றது சாங்கியம். உயிரும் உடலும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முற்றிலும் மாறுபட்ட பொருள்கள். எங்ஙனம் உயிரிலிருந்து உடல் தோன்றாதோ அதே போல் உடலிலிருந்தும் உயிர் தோன்றாது என்பதே சாங்கியர் கொள்கை.

எட்டு அங்கங்கள் :

இன்று சாதாரணமாக நாம் செய்ய முடியாத சிலசெயல்களைச் சிலர் மந்திரங்களாலும், தந்திரங்களாலும் செய்து காட்டுகின்றனர். அவையல்ல யோகம். மூச்சை அடக்குவது, மூக்கு நுனியை நோக்கிச்

கொண்டு மௌனியாய் உட்கார்ந்திருப்பது ஆகியவையும் யோகமல்ல. சித்த சுத்தி ஏற்பட்டு நான் எனது என்ற நினைவு அறவே ஒழிதலே யோகமாகும். இச் சித்த சுத்தியின் பொருட்டுப் படிப்படியாக அனுட்டிக்க வேண்டிய எட்டு விதிகளை யோக மதத்தினர் வகுத்தனர். உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்த வேண்டின் முதலில் உடலைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இது பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த இந்திய தத்துவ ஞானிகள் கண்ட பேருண்மை. சித்த சுத்தியின் பொருட்டு யமம், நியமம் என இரு விதிகள் வகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவையிரண்டும் நம் விழைவுகளை நேர் வழிப்படுத்தத் துணை செய்வன. இவற்றுள் முன்னதான யமம் இது தகாது, இது தகாது என எதிர்மறை முகமாக விதிகளை வகுப்பது. உதாரணமாக பிற உயிர்களை இம்சித்தல், பொய் பேசுதல், களவாடல், உடமைகளைப் பெருக்குதல் போன்றவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது பின்னதான நியமம். இது தகும், இது தகும் என உடன் பாட்டு முகமாக விதிகளை வகுப்பது உதாரணமாக தூய்மை, திருப்தி, நல்விழைவு, தத்துவஞான நூல்களைக் கற்றல் போன்றவைகளே மேற்கொள்ளத் தக்கன என்பது. இவற்றை அடுத்து மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆசனம் பிராணாயாமம் ஆகிய இரண்டுமாகும். இவற்றுள் ஆசனம் என்பது யோகத்தின் பொருட்டு உட்கார வேண்டிய முறையைக் கூறுவது. பிராணாயாமம் மூச்சை அடக்கும் முறையைக் கூறுவது. இத்தகைய ஆரம்ப சாதனைகளால் நமது புலன்களை அவற்றுக்குரிய பொருள்களின் மேல் செல்லவிடாது தடுக்கின் மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்துவது எளிதாகும். மனம் ஒருநிலைப்படுத்துவது தாரணம் எனப்படும். இந்த நிலையை எய்தினால்தான் சாங்கிய யோக உண்மைகளை ஊன்றித் தியானிக்க முடியும். இத் தியானத்தின் பயனாக விளைவதே கடைசி நிலையான சமாதி. இந்தச் சமாதி நிலையினும் இரு படிகள் உள. இரண்டாம் படியை உறக்கம் அற்ற உறக்கம் என்பர். இந்நிலையில் உறக்கத்தில் நமக்கு ஏற்படுவது போல நாம் என்ற உணர்வும் நம்மைச் சூழ்ந்த உலகைப் பற்றிய நினைவும் இல்லாமற் போய் விடுகின்றன. அதே சமயம் இந்நிலை சூன்யமான ஒன்றும் அல்ல, ஏனெனில் புருடன் பிரகிருதித் தளையிலிருந்து விடுபட்டுத் தனது பூரணப் பொலிவுடன் விளங்கும் நிலை இதுவே. இந்த நிலையை அடைந்தவனே சீவன் முக்தன் எனப்படுவான். அவன் பிரகிருதித் தொடர்பு நீங்கியவன். எனவே ஆசையும், துன்பமும் அவனை அணுகா.

வைசேடிகம்

அழியும் பொருள்களும், அழியாப் பொருள்களும் :

இந்த உலகும் உலகிலுள்ள பொருள்களும் (வேறுசில ஞானிகள் கருதுவது போல) ஒரு பொய்த்தோற்றம் அல்ல. உலகும் உண்மை உலகிலுள்ள பொருள்களும் உண்மை என வைசேடிகர் கருதினர். அங்ஙனம் கருதினார் எனிலும் அவை அழிந்து அழிந்து தோன்றுவதை அவர்கள் கவனிக்கத் தவறவில்லை. பொருள்கள் அழிவதையும், தோன்றுவதையும் கவனியாதார் யாருமிலர். எனினும் சாதாரண அறிவுடையோர் பொருள்களின் அழிவையும், தோற்றத்தையும் தம் கண்ணுக்குப் புலப்படும் எல்லைவரையுமே தொடர்ந்து கவனிப்பர். அதற்குமேல் அவர்கள் அவற்றைத் தொடர்வதில்லை. அதற்கு மேலும் தொடர்ந்து ஆராய்பவர்களே ஞானிகள்.

பொருள்களுக்குத் தோற்றம் என்பது என்ன? அழிவு என்பது என்ன? இதனை அறியும் பொருட்டு ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கு கவனித்தனர். ஏதாவது ஒரு பொருளை எடுத்து அது பிரியக் கூடிய எல்லைவரை அதனைப் பிரித்துக் கொண்டு செல்லல் வேண்டும். ஓரளவுக்கு மேல் அதன் பிரிவு நம் கண்ணுக்குப் புலப்படாது. அதற்கு மேலும் விஞ்ஞானத்தின் துணை கொண்டாவது அதனைத் தொடர்ந்து மேலும் பிரித்துக் கொண்டே செல்லல் வேண்டும். செல்லின் எங்ஙனமாவது பிரிபட முடியாத, அதாவது பகுதியற்ற ஒரு நிலையை அடைந்தே தீருவோம் என்பதே வைசேடிகரது துணிவு. பகுதியற்ற அதி நுட்பமான இப்பொருள்களை வைசேடிகர் அணுக்கள் அல்லது பரமாணுக்கள் என்பர். அணுக்களைப் பிரித்தல் இயலாது. எனவே அவை அழியாதன்வ. அவைகளே இவ்வுலகின் தோற்றத்துக்குக் காரணம். அழியாத அந்த அணுக்களே அழியும் இவ்வுலகை ஆக்கி அழிப்பன.

அணுவை மேலும் பிரிக்க முடியாது என்பதற்கு காரணங்கள் :

வைசேடிகர் கூறும் ஏனைய யாவும் ஒரு புறம் இருக்கட்டும். ஒரு பொருளைப் பிரித்துக் கொண்டு செல்லின் பிரிக்க முடியாத நிலையை அது அடைந்தே தீரும் என வைசேடிகர் சாதிக்கின்றனர். அது எங்ஙனம் பொருந்தும்? அதை அவர்கள் எங்ஙனம் நிரூபிப்பர் என யாரும் வினவக்கூடும். அதை அவர்கள் நிரூபிக்கும் விதத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். வைசேடிகரது கொள்கைக்குள்ளே அவர்களது அணுக்களைப் பற்றிய கருத்துக்களே மிக முக்கியமானவை. அவர்கள் இரண்டு விதமாகத் தமது கொள்கையை நிலைநாட்டுகின்றனர்.

பொருள்களைக் கடைசி வரை பிரிக்கும் போது கடைசியாக ஏற்படும் அணுக்களே பொருள்களின் உற்பத்திக்கும் மூலமாகும். பொருள்களைப் பிரித்துக் கொண்டு போனால் பிரிபட முடியாத நிலை ஏற்படுமென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில் இரு இடர்ப்பாடு ஏற்படும். பொருள்கள் அணு அணுவாய்ப் பிரிந்து பிரிந்து ஈற்றில் ஒன்றுமேயில்லாது அழிந்துவிடுமென நாம் கொள்ளவேண்டும். அங்ஙனமாயின் ஒன்றுமில்லாத அந்நிலையிலிருந்து ஒரு பொருள் உற்பத்தியாகுமென்பது இயலாது. ஈற்றில் அணுக்களாவது இருப்பின் அவ்வணுக்கள் பல சேர்ந்து பருப்பொருள்களாக இடமுண்டு எனக் கொள்ளலாம் ஒன்றுமேயில்லாது அழிந்து விட்டதெனக் கொள்ளின் அந்நிலையிலிருந்து பொருள்கள் தோன்றுகின்றன எனக் கொள்வது சூன்யத்திலிருந்து உலகை உற்பத்தி செய்யலாம் எனக்கொள்வதாகும் இது பொருந்தாது இது முதல் இடர்ப்பாடு.

உலகிலுள்ள பொருள்கள் யாவும் அணுக்களால் ஆகியவை. அவற்றுள் சில சிறியனவாயும் சில பெரியனவாயும் காணப்படுகின்றன. மிகப்பெரிய மலையையும் காண்கின்றோம். மிகச்சிறிய கடுகையும் காண்கின்றோம். இப்பொருள்களின் பரும வேற்றுமைக்கு காரணம் யாது? அவற்றிலுள்ள அணுக்களின் தொகையே காரணம். சிறிய தொகை அணுக்களால் ஆய பொருள் சிறிய உருவினது. பெரிய தொகை அணுக்களாலாய பொருள் பெரிய உருவினது. பொருள்கள் பிரியும் போது ஓர் எல்லை வரைதான் பிரியும். அந்த எல்லையே அணுநிலை எனக் கொண்டால் தான் அவ்வணுக்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு அவற்றின் தொகைக்கு ஏற்ப பொருள்களின் அளவும் வேறுபடுகின்றது எனக் கொள்ள இடமுண்டு. பிரிவுக்கு ஓர் எல்லையுண்டு எனக் கொண்டால் தான் அவ்வெல்லையைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு பொருள்கள் பெரியவும் சிறியவுமாவதை விளக்க முடியும். 'அணுவை மேலும் மேலும் பிரித்துக்கொண்டே போகலாம். அதற்கோர் எல்லையே கிடையாது' என்றால் உலகில் பொருள்கள் எங்ஙனம் பெரியவும் சிறியவும் ஆகின்றன என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. இது இரண்டாவது இடர்ப்பாடு. வைசேடிகர் கூறும் இந்த இரண்டாவது காரணத்தைச் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்தால் தான் நாம் விளங்கிக் கொள்ளல் இயலும். இந்த இரு காரணங்களைக் கொண்டே இவ்வுலகத் தோற்றத்துக்கு மூலம் கண்ணுக்குப் புலனாகாத பரமாணுக்களே என வைசேடிகர் கருதுகின்றனர். உலகத் தோற்றத்துக்கு காரணம் அணுக்கள் எனக் கொள்வோர் வைசேடிகர் மட்டும் அல்லர் சமணரும் பௌத்தருள் ஒரு சாராரும் அங்ஙனம் கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் மட்டுமன்றி கிரீஸ் தேசத் தத்துவ ஞானிகளாய டெமொகிறிற்றஸ், எபிகியுறஸ் என்னும் இருவரும் அணுக்களையே உலக உற்பத்திக்கு மூலமாகக் கருதியிருக்கின்றனர்.

வைசேடிகரின் அணுவைப் பற்றிய கொள்கை இந்தியா, கிரீஸ் முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்ட காலத்தை அடுத்தே எழுந்தது. எனவே வைசேடிகர் கிரேக்க ஞானிகளைப் பின்பற்றியே தமது கருத்துக்களை அமைத்திருக்கின்றனர். எனக் கூறும் அறிஞர்களும் உளர். அணுக்கள் பற்றிய கருத்துக்களில் கிரேக்கரும் வைசேடிகருக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளைக் காட்டியிருக்கின்றார் பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன். வைசேடிகர் கிரேக்கருடைய கருத்துக்களைத் தழுவியிருக்கக் காரணம் இல்லை என்றும் அணுக்கள் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் வைசேடிகர் காலத்துக்கு முன்பே இந்தியாவில் வழங்கின என்றும் ராதாகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

ஒன்பது திரவியங்கள்:

இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருபொருளும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், ஆகிய பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையாலேயே உற்பத்தியாகின்றன. பொருள்கள் அழிந்ததும் மீண்டும் அப்பஞ்ச பூதங்களாகவே மாறி விடுகின்றன எனப் பொதுவாகப் பலரும் கூறுவர். இப்பஞ்ச பூதங்களுள் நிலம், நீர், தீ, காற்று ஆகிய நான்கும் பகுதிகளால் ஆனவை, எனவே, அவையும் அழிவுடையவை என்பதே வைசேடிகர் கொள்கை. இந் நான்கின் பகுதிகளே அணுக்கள். அணுக்களின் சேர்க்கையிலேயே அப் பூதங்கள் தோன்றுகின்றன. பஞ்ச பூதங்களுள் ஆகாசம் மட்டுமே பகுதிகளால் ஆகாதது. இப் பூதங்கள் ஐந்தும் உலக உற்பத்தியை விளக்கப் போதும் என வைசேடிகர் கருதவில்லை. இந்த ஐந்தினோடு காலம், இடம், ஆத்மா, மனம் ஆகிய நான்கையும், அவர்கள் சேர்த்துக் கொண்டனர். இவ்வொன்பதையும் வைசேடிகர் திரவியம் என்பர்.

அணுவை முதற்காரணமாகக் கொள்ளும் மூவர்:

சடப்பொருள்கள் அனைத்தும் அணுக்களால் ஆனவை. பொருள்கள் அழியும். ஆனால் அணுக்கள் அழியா அணுக்களாகப் பிரிவதே பொருளுக்கு அழிவு பொருள்கள் நம் கண்ணுக்குப் புலனாவன. ஆனால் அவற்றைக் ஆக்கும் அணுக்கள் புலனாகா. இவைகளே வைசேடிகரது கொள்கை எனக் கூறினோம். கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணுக்கள் உண்டு என்பதற்கு என்ன நிச்சயம் என்பதையும் குறிப்பிட்டோம். உலகத் தோற்றத்துக்கு காரணம் அணு எனக் கொள்வோர் வைசேடிகர் மட்டுமல்ல சமணர் கொள்கையும் அதுவே. கிரீஸ் தேச தத்துவ ஞானிகளாகிய டெமொகிறிற்றஸ், எபிகியுறஸ் என்போர் கொள்கையும் அதுவே என்றும் காட்டிவோம்.

அணுவின் இயல்பு பற்றிய வேற்றுமைகள் :

உலகத் தோற்றத்துக்கு மூல காரணம் அணுக்கள் என்பதில்
மட்டுமே மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று பகுதியினருக்கும் ஒற்றுமை
உண்டு. இவ்வணுக்களின் இயல்புகளைப் பற்றிய கருத்துக்களில்
அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை கிடையாது. அணுக்களைப் பற்றிய கருத்
துக்களில் அவர்களுக்கிடையே உள்ள வேற்றுமைகளை இங்கு குறிப்
பிடல் வேண்டும்.

சமணர் கொள்கைப்படி அணுக்கள் பலவாயினும் அவையாவும்
ஈற்றில் ஒரே இயல்புடையன. ஒரே இயல்புடைய அணுக்களால்
இவ்வுலகிலே காணும் பல இயல்புகளையுடைய பொருள்கள் தோன்
றுதல் எங்ஙனம்? எனக் கேட்கலாம். அணுக்களின் இயல்பு ஒன்றே
யாயினும் சேரும் தொகை வேறுபாட்டாலும் வித வேறுபாட்டாலும்
பொருள்களின் இயல்புகளும் வேறுபடுகின்றன என்பது சமணர் விடை.
ஆனால் வைசேடிகரது கருத்து இது அல்ல. நில அணுக்கள் ஓர்
இயல்பும் நீரணுக்கள் ஓர் இயல்பும், தீயணுக்கள் இன்னோர் இயல்
பும், காற்றணுக்கள் பிறிதோரியல்பும் உடையன. ஆகவே அடிப்
படையில் நான்கு குண அணுக்கள் உண்டு என்பர் வைசேடிகர்.
ஒவ்வொரு குணத்திலும் அனந்தம் அணுக்கள் உண்டென்பதும் அவர்
கள் கருத்து. அவ்விடத்தில் ஓர் இடர் எழுகின்றது. வைசேடிகரைச்
சங்கரர் போன்ற பிற மதத்தினர் கடினமாகத் தாக்குவது இங்கு
தான். ஒரே இனத்தில் ஒன்றுக்கு ஒன்று சிறிதும் வேற்றுமையில்
லாத அணுக்கள் அனந்தம் உளவாயின் அவற்றுள் ஒன்றை மற்றதி
லிருந்து பிரித்து அறிவது எங்ஙனம்? பிரித்து அறிய முடியாத நிலை
யில் அணுக்கள் பல எனக் கொள்ள ஆதாரம் எது என்பது சங்கரரின்
ஆட்சேபம். இதற்கு விடையாக வைசேடிகர் ''ஒவ்வொரு அணுவும்
தனக்கென ஒரு தனித்தன்மையை ஒரு விசேடத்தையுடையது. அந்த
விசேடமே அதை அதன் இனத்திலுள்ள ஏனைய அணுக்களிலிருந்து
பிரிப்பது'' என்பர். ஒரு நில அணுவை இன்னொரு நில அணுவிலி
ருந்து பிரிப்பது அதன் விசேட இயல்பு. இங்ஙனம் விசேடம் என ஒரு
தத்துவத்தைப் புகுத்தி அதற்கு மகத்துவம் கொடுத்தமையாற்
போலும் இவர்களுக்கு வைசேடிகர் என்ற பெயரும் ஏற்படலாயிற்று.
வைசேடிகர் பேசும் இவ் விசேடம் ஆதாரமற்றது; அதனை ஏற்றுக்
கொள்ளல் இயலாது என்பதே ஏனையோர் கருத்து. சமணர் கொள்
கைப்படி ஈற்றில் அணுக்கள் யாவும் ஒரே இயல்புடையனவாக
வைசேடிகர் கொள்கைப்படி நில அணு, நீர் அணு, தீ அணு, வளி
அணு என அணுக்கள் ஈற்றில் நான்கு இனத்தன ஆகும். இது ஓர்
வேற்றுமை.

அணுவை இயக்குபவர் யார்?

கண்ணுக்குப் புலனாகாத இப்பரமாணுக்கள் இவ்விரண்டாகச்
சேர்ந்து இணை அணுக்களாகும். மும்மூன்று இணைகள் சேர்ந்து
மூவிணை அணுக்களாகும். அந்நிலையிலேதான் அவை நமக்குப் புல
னாகும். என்பது வைசேடிகர் கொள்கை. இங்ஙனம் அணுக்கள்
இணை அணுவாயும், மூவிணை அணுவாயும் சேரத் தொடங்குவதே
சிருட்டியின் ஆரம்பம். ஆனால் தனித்தனியே கிடந்த அணுக்கள்
இயங்கத் தொடங்குவதும் பின் ஒன்றோடு ஒன்று சேருவதும் எதனால்?
இவற்றை இயக்குவதும் சேர்ப்பதும் எது? இவற்றுக்கு அவ்வித
சக்தி இயல்பாகவே உண்டா? அல்லது புறத்தே எங்கிருந்தாவது
கிடைக்கின்றதா? உலகுக்கு மூலகாரணம் அணுக்கள் எனக் கொள்ளும்
பௌத்தருள் ஒரு சாராரும், சமணரும் அணுக்களை இயக்குவது உயிர்
களின் கன்மமே என்பர். அவர்கள் இறைவன் ஒருவன் உளன் என்
பதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. கன்மத்தைக் கூட ஏற்காத கிரேக்கர்
அணுக்களுக்கு இயங்கும் சக்தி இயல்பாகவே அமைந்திருக்கிறது என்பர்.
இக்கொள்கைகளுள் ஒன்றாவது ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கதாகவில்லை.
கன்மம் அணுக்களை ஒன்று சேர்த்து உலகை உற்பத்தி செய்யவும்,
பின் பிரித்து உலகை அழிக்கவும் வல்லதாயின் இப்போது உலகை
உற்பத்தி செய்வோம் இப்போது அழிப்போம் எனச் சிந்தித்து தீர்
மானிக்கவும் அது வல்லதாதல் வேண்டும். அறிவுடைய பொருளுக்கே
இது இயலும். ஆனால் கன்மம் அறிவுடைய பொருளல்ல. எனவே
பௌத்தரும், சமணரும் கொள்ளும் இக் இக்கொள்கை பொருந்தாது.
இனி கிரேக்கர் கூறுவதைக் கவனிப்போம், இயங்கும் சக்தி அணுக்
களுக்கு இயல்பாகவே அமைந்ததாயின், அவை எப்போதும் ஒரே
ஒழுங்கில் இயங்கிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். என்றும் சிருட்டி
நிகழ்ந்த வண்ணமாயே இருத்தல் வேண்டும். இயக்கம் தடைப்
படவோ ஆக்கத் திசையில் சென்றுகொண்டிருந்த இயக்கம் அந் நிலை
மாறி, அதற்கு எதிர்த் திசையில் செல்லத் தொடங்கவோ காரண
மில்லை. ஆகவே கிரேக்கர் கொள்கையும் பொருந்ாது.

வைசேடிகருள் காலத்தால் முற்பட்டோர் அதிர்ஷ்டம் என்
றொரு தத்துவம் அணுக்களை இயக்குகின்றது என கொண்டனரேனும்
பின் வந்தோர் அணுக்களை ஒன்று சேர்த்து உலகை ஆக்குவோனும்
பின் அவற்றைப் பிரிப்பதன் மூலம் உலகை அழிப்போனும் இறை
வனே எனக் கொண்டனர். இது வைசேடிகருக்கும் ஏனையோருக்கும்
அணுவைப் பற்றிய கொள்கையில் உள்ள இன்னொரு வேற்றுமை.
இறைவனுடைய தொழில் அணுக்களை உற்பத்தி செய்தல் அல்ல.

அணுக்கள் அநாதியாயுள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு உலகை உற்பத்தி செய்தலே இறைவனது தொழில் என்பது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

அணுவை உலகுக்கு மூலகாரணமாகக் கொள்ளும் இந்திய மதத்தினர் அனைவரும் சட உலகுக்கு மட்டும் அணுவைக் காரணமாகக் கொள்ளுவதே யொழிய உயிர்களுக்கு அவற்றைக் காரணமாகக் கருதுவதில்லை. அணுக்கள் போலவே உயிர்களும் அநாதியான நித்தியப் பொருள்கள் என்பதே அவர்கள் கொள்கை. ஆனால் கிரேக்கர் கருத்துப்படி அணுக்களிலிருந்தே உயிர்களும் உண்டாகின்றன. இது கிரேக்க ஞானிகளுக்கும் இந்திய தத்துவ ஞானிகளுக்குமுள்ள வேற்றுமை.

அசத்காரிய வாதம் :

அணுக்கள் சேர்ந்து இவ்வுலகிலுள்ள பொருள்கள் யாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றன என்பது வைசேடிகர் கொள்கை என்றோம். ஆனால் அணுக்களின் சேர்க்கையால் ஆகும் ஒவ்வொரு பொருளும் அவ்வணுக்களின் சேர்க்கை என்பது மட்டுமா? அல்லது அச் சேர்க்கைக்குப் புறம்பான ஒன்றா? பகுதிகள் சேர்வால் உண்டாகும் பொருள்கள் அனைத்துக்கும் இவ்வினா பொருந்தும். இரு பகுதிகள் சேர்ந்து புதிய ஒரு பொருள் உண்டாயிற்று என வைத்துக் கொள்வோம். அங்ஙனமாயின் அப்பொருள் பகுதிகள் இரண்டும் மட்டுமா? அல்லது மூன்றாவதான ஒன்றா? என்பது கேள்வி. இருபகுதிகளுமே பொருள் அவற்றை விட வேறு எதுவும் இல்லை என்பர் பௌத்தர். ஆனால் வைசேடிகர் அங்ஙனம் கூறார். இரு பகுதி சேர்ந்து புதிதாய் ஒரு பொருள் உண்டாயின் முன்னிருந்த பகுதிகள் இரண்டு பின் தோன்றிய பொருள் ஒன்று. ஆக மூன்று பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பர் வைசேடிகர் பகுதிகளின் சேர்க்கையிலே பகுதிகளுக்குப் புறம்பான முன்னில்லாத புதிய பொருள் ஒன்று உற்பத்தியாகின்றது என்பதே வைசேடிகரது கருத்து. இங்ஙனம் காரணத்தில் இல்லாத புதிதாக ஒரு காரியம் தோன்றும். அதாவது பகுதிகளாய காரணத்தில் இல்லாதது அப்பகுதிகளின் சேர்க்கையாகிய காரியத்தில் தோன்றும் என்ற இக் கொள்கைக்கு 'அசத்காரிய வாதம்' அல்லது 'ஆரம்ப வாதம்' என்று பெயர். காரணத்தில் இல்லாதது காரியத்தில் தோன்றும் என்பதே இதன் பொருள். இது மேலே குறிப்பிட்ட பௌத்தரது கொள்கைக்கு நேர்மாறானது. இவ்விஷயத்தில் பௌத்தரைப் போன்றே சாங்கியர் சைவ சித்தாந்திகள் போன்ற ஏனையோர் கொள்கையும். வைசேடிகரது இந்த அசத்காரிய வாதத்துக்கு நேர்

மாறாகச் சாங்கியரும், சைவசித்தாந்திகளும் மேற்கொள்ளும் கொள்கை சத்காரிய வாதம் எனப்படும். இதனைச் சாங்கியம் பற்றிய கட்டுரையிலே விளக்கினோம்.

குணங்களின் சேர்க்கை மட்டுமா குணங்களையுடைய பொருளாகிய குணி எனப்படுவது? அல்லது அது குணங்களைக் கடந்தும், குணங்களை நீக்கியும், தனித்து நிற்கவல்ல ஒன்றா என்ற பிரச்சினையும் இதைப்போன்றதே. இது தத்துவ ஞான உலகிலே மிக அடிப்படையான பிரச்சினைகளுள் ஒன்று. சத்காரிய வாதிகள் அசத்காரிய வாதத்திலுள்ள பொருந்தாமைகளைக் காட்டும் விதங்களையும் சாங்கியம் பற்றிய கட்டுரையிலே விவரித்தோம். எனவே அவற்றை இங்கு மீண்டும் விவரிக்காது விடுகின்றோம்.

௩

நியாயம்

பிரதியட்சம் பற்றிய விளக்கம் :

இதுவரை நையாயிகர் கருத்துப்படி பிரமாணங்கள் முக்கியம் என்பதை மட்டுமே வற்புறுத்தினோம். இனி அவர்கள் கைக்கொண்ட பிரமாணங்களை ஓரளவு விளக்குவோம். எல்லாமாக மொத்தம் ஆறு பிரமாணங்கள் உள. அவற்றுள் நான்கை மட்டுமே நையாயிகர் கைக்கொள்ளுகின்றனர். முதலாவது பிரமாணம் பிரத்தியட்சம். இது மிகச் சாதாரணமானது. இதனை எல்லா மதத்தினரும் ஏற்றுக் கொள்வர். பிரத்தியட்சத்தை ஒரு பிரமாணமாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்ட போதிலும் அதை விளக்குவதிலும் அதன் விவரங்களிலும் பெரும் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எனது அறையினது ஜன்னலைத் திறந்ததும் எதிரேயுள்ள வாழை என் கண்ணுக்குத் தென்படுகின்றது. இங்கே அறிபவன் நான். அறிவுக்குரிய பொருள் வாழை. நான் காண்பது வாழை என என் மனத்தில் ஏற்படும் உணர்வு அறிவு. இந்த அறிவுக்குப் பிரமாணம் பிரத்தியட்சம் அதனை நான் நேராகவே பார்க்கிறேன். எனவே அது பிரத்தியட்சம். ஆனாலும் பிரத்தியட்சம் என்கிறோமேயொழிய பிரத்தியட்சம் என்பது என்ன என்பதை நாம் ஊன்றிச் சிந்திப்பது கிடையாது. வாழையை நேரே பார்க்கிறோம், வாழை என அறிகிறோம்; இதில் சிந்தனைக்கோ, ஆராய்ச்சிக்கோ என்ன இருக்கின்றது எனப் பலரும் கேட்கக் கூடும். ஆனால் சிந்திக்கத் தொடங்கினால் தான் தெரியும்

எத்தனை சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பது. உண்மையில் தத்துவ ஞானம் அனைத்தும் இங்குதான் ஆரம்பமாகின்றது. வேதாந்தம், சித்தாந்தம் என்ற பிரிவு கூட இங்குதான் ஆரம்பமாகின்றது.

உபமானம் :

நாம் முன் கண்டிராத மருந்துச்செடி ஒன்றைத் தேடிப் பிடுங்க வேண்டும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதனை அறிந்த ஒருவர் நமக்குத் தெரிந்த செடிகளுள் அது எதைப் போன்றது என்பதைக் கூறி, நமக்குத் தெரிந்த செடிக்கும் அதற்கும் உள்ள வேற்றுமையையும் கூறினால் நாம் அதனைத் தேடிக் கண்டுகொள்ள முடியும். இங்கு உபமானத்தின் மூலமே நாம் புதுச் செடி ஒன்றைப்பற்றிய அறிவைப் பெறுகின்றோம். எனவே இந்த அறிவுக்குப் பிரமாணம் உபமானம்.

ஆன்மா

இனி இரண்டாவது பொருளாகிய ஆன்மாவைப் பற்றி நையாயிகர் கொள்கைகளை ஆராய்வோம், ஆன்மாவைப் பற்றி இந்திய மதங்களது கொள்கை அனைத்தையும் இரண்டாக வகுக்கலாம். இது சாதாரணமாக எல்லோரும் அறிந்தது. ஆன்மாஎனப்படுவது உடலின் ஓர் அம்சம் போன்றது. அது பஞ்ச பூதமும் சேர்ந்த சேர்க்கையிலே ஏற்படுமோர் விளைவு. அம்மட்டேயன்றி உடலுக்குப் புறம்பாக ஆன்மா என்ற தனித்த ஒரு பொருளில்லை. என்பது ஒரு கொள்கை. உடலில் உற்பத்தியாவது அல்ல ஆன்மா. அது உடலுக்கு வேறான தனித்த ஒரு பொருள் என்பது மற்றக் கொள்கை. இவற்றுள் உலகாயதர் எனப்படுவோர் மட்டுமே முதலாவது கொள்கையை உடையோர். இரண்டாவது பிரிவினரை மேலும் இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம். ஆன்மா உடலுக்குப் புறம்பாகத் தனித்த ஒரு பொருளாயினும் அது நிலையான பொருளல்ல. அதிவேகமாக மாறி மாறி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளின் கோவைதான் ஆன்மா. இவ்வுணர்வுகளைத் தாங்கி நிற்கவோ அவை நிகழ்வதற்கு நிலைக்களனாகவோ அன்றேல் அவற்றினூடே சென்று அவற்றைத் தொடர்பு படுத்தவோ நிலைத்த அடிப்படைப் பொருள் எதுவும் தேவையில்லை. உணர்வுக் கோவையை ஆன்மா என்பர் ஒரு பிரிவினர். இதற்கு நேர்மாறாக உணர்வுக் கோவையல்ல ஆன்மா. அக்கோவையைக் கோத்து நிற்கும் பொருள் எதுவோ அதுவே ஆன்மா என்பர் மறு பிரிவினர். இவருள் முதற்பிரிவினரே பௌத்த மதத்தினர். ஏனைய இந்திய மதத்தினர்

அனைவரும் இரண்டாம் பிரிவினரே. இந்த இரண்டாம் பிரிவினரை மேலும் இரு பிரிவினராக்கலாம். அனுபவங்களைத் தாங்கி நிற்கும் நித்தியப் பொருளாகிய ஆன்மாவினது உண்மையான இயல்பு என்ன என்ற வினாவுக்கு விடை பகருவதில் உள்ள வேற்றுமையால் ஏற்பட்டது இப்பிரிவு. ஆன்மாவை ஒரு நிலையான பொருளாகக் கொண்டு அதன் குணம் அறிவுடமை என்பர் ஒரு சாரார். மறு சாரார் குணம் வேறு; குணத்தையுடைய பொருள் வேறு என்பதை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அறிவு வேறு அறிவுடைய ஆன்மா வேறு என அவர்கள் கொள்ளார். ஆன்மாவினுடைய சொரூபமே அறிவு. அறிவே ஆன்மா, ஆன்மாவே அறிவு. அறிவுக்குப் புறம்பாக ஆன்மா என்ற பொருள் ஏதுவும் கிடையாது என அவர்கள் வாதிப்பர். அங்ஙனம் வாதிப்பவரே வேதாந்திகள். இவர்களே இரண்டாம் பிரிவினர் ஏனையோர் யாவரும் முதற்பிரிவினர். எனவே நையாயிகரும் இம்முதற் பிரிவுள் அடங்குகின்றனர். ஆன்மா ஒரு நித்தியப் பொருள். சைதன்னியம் அல்லது அறிவுடமை அதன் சிறப்பியல்பு என்பர் நையாயிகர் அதற்கு மேலே விசித்திரமான கருத்து ஒன்றையும் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். ஆன்மாவுக்கு அறிவுடைமையாகிய இவ்வியல்பு எப்போதுமே இருப்பதல்ல. ஆன்மா மனத்தோடும், உடலோடும் தொடர்புறும் போதே இவ்வியல்பு ஏற்படும். இல்லையேல் ஏற்படாது. எனவே ஆன்மாவுக்கு அறிவோ, உணர்வோ ஏற்படுவதற்கு உடலும், மனமும் இன்றியமையாத உபகரணங்களாகின்றன. இது சற்று விநோதமானது.

முத்தி :

ஆன்மாவுக்கு இத்தகைய விநோதமான இலக்கணம் கூறும் நையாயிகர் கொள்கைப்படி முத்தி அல்லது வீடு பேறு என்றால் என்ன என்பதை உணர்ந்து கொள்வது சுலபம். ஒரு மதம் முத்தியைப் பற்றி என்ன கொள்கையை உடையது என்பதை அம்மதம் ஆன்மாவுக்குக் கொடுக்கும் இலக்கணத்தைக் கொண்டே கூறி விடலாம். ஆன்மா அறிவே சொரூபமாகக் கொள்வோருக்கு அந்த அறிவை மழுங்கச் செய்யும் அறிவுக்கு அன்னியமான பொருள்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்து சுயம்பிரகாச சைதன்னியமான தன் சுயரூபத்தை ஆன்மா அடைவதே முத்தியாகும். ஆன்மா அறிவிக்க அறிவது சார்ந்ததன் வண்ணமாயது எனக் கொள்வோருக்கு அது எல்லாவற்றையும் சரியாக அறிவிக்கவல்ல முற்றறிவுப் பொருள் எதுவோ அதனைப் பூரணமாகச் சார்ந்து விடுவதே முத்தியாகும். சட சம்பந்தமான உடலோடும், மனத்தோடும் சம்பந்தப்பட்டாலொழிய ஆன்மாவுக்கு உணர்வு ஏற்படாது என்பதே நையாயிகர் கொள்கை.

ரு.

மீமாம்சை

பொருளும் அதன் குணமும் ஒன்றா?

நமது அன்றாட வாழ்வில் பாலையும் வெண்மையையும் ஒன்றாகவே காண்கின்றோம். எனவே அவை ஒன்றா? வேறா? என்ற இந்த வீண் ஆராய்ச்சி எதற்காக என்று சிலர் கேட்கலாம். நமக்கு இது வீண் ஆராய்ச்சி ஆனால் தத்துவஞானிக்கு இதுதான் மிக முக்கிய ஆராய்ச்சி. இப் பிரபஞ்சத்தின் இயல்புகளை நன்கு ஆராய வேண்டுமென்பது அவனது விருப்பம். இதன் தோற்ற ஒடுக்கங்களையும் அவற்றுக்குக் காரணங்களையும் கண்டு பிடிக்க அவன் முனைகின்றான். பிரபஞ்சம் பொருள்களால் ஆயது. பொருள்கள் குணங்களால் ஆயது. பிரபஞ்சத்தை நன்கு அறிய வேண்டுமாயின் பொருள்களை நுணுகி ஆராய வேண்டும். இதனால்தான் பொருள் என ஒன்று உண்டோ அல்லது குணங்களின் தொகுப்பு மட்டும் தான் பொருளோ என்ற ஆராய்ச்சி முதன்மை அடைந்தது.

அணுக்கொள்கையில் வேற்றுமை :

இதுவரை பொருளையும் அதன் குணங்களையும் பற்றிய கருத்துக்களை ஒட்டி மீமாம்சகரது நிலையைக் காட்டினோம். இனி நிலம், நீர் முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் எதிலிருந்து தோன்றுகின்றன என மீமாம்சகர் கருதுகின்றனர் என்பதைக் காண்போம். இங்கும் மீமாம்சகரை நியாய வைசேடிகரோடு ஒப்பிடுவது நலம். பஞ்ச பூதங்கள் அணுக்களால் ஆகியவை. அணுவைப் பிரிக்க முடியாது. அது பருமன் இல்லாதது. எனவே கண்ணுக்குப் புலனாகாதது. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணு உண்டென்பதை அநுமானத்தால் அறிகிறோம். இவையே அணுவைப் பற்றி நியாய வைசேடிகர் கூறுவன. பஞ்ச பூதங்கள் அணுக்களால் ஆனவை என்பது மீமாம்சகருக்கும் உடன்பாடே ஆனால் அணுவுக்குப் பருமன் கிடையாது. அதனைப் பிரிக்க முடியாது. அதனை நம் கண்ணால் காண இயலாது. யூகித்தே அறிகிறோம் என்பதை மீமாம்சகர் ஏற்பதில்லை. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அளவு தூரத்துக்கு மீமாம்சகரது அணு ஆராய்ச்சி செல்லவில்லை நியாய வைசேடிகர் கொள்கைப்படி கண்ணுக்குப் புலனாகாத அளவு தூரத்துக்கு மீமாம்சகரது அணு ஆராய்ச்சி செல்லவில்லை. நியாய வைசேடிகர் கொள்கைப்படி கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணுக்கள் இவ்விரண்டு சேர்ந்து ஈரணு ஆகும். இந்த ஈரணு நிலையில் கூட

அணு நம் கண்ணுக்குப் புலனாகாது. ஈரணு மூன்று சேர்ந்து மூவிணை அணுவாகும். அப்போதுதான் அது நமக்குப் புலனாகும். நியாய வைசேடிகரது மூவிணை அணுவை மட்டுமே மீமாம்சகர் ஒப்புக் கொள்வர். அதற்கு மேல் கண்ணுக்குப் புலனாகாத இரட்டை அணு ஒற்றை அணு இரண்டையும் அவர்கள் ஏற்பதில்லை. வேதத்தில் அத்தகைய அணுக்கள் பேசப்படவில்லை என்பதுதான் காரணம். மீமாம்சகர் வேதவாக்கில் அபார நம்பிக்கையுடையவர்கள் என்பதை முதற்கட்டுரையிலே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

கடவுட் கொள்கை:

நியாய மதத்தினர் ஆன்மா பற்றிப் பேசும் போது அவற்றுக்கெல்லாம் தலையாய பரமான்மா ஒன்றையும் குறிப்பிடுகின்றனர். அப் பரமான்மாவே கடவுள். ஆனால் மீமாம்சகர் அத்தகைய பரமான்மா ஒன்று உண்டென்பதை ஒப்புக் கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. மீமாம்சகர் ஆத்திகரா? அல்லது நாத்திகரா? அவர்கள் ஈசுவரவாதிகளா? அல்லது நிரீசுரவாதிகளா? என்பதில் அறிஞர்களிடையே சற்று அபிப்பிராய பேதம் இருக்கின்றது. மீமாம்சகரில் முதன்மை பெற்றவராகிய சைமினி தமது நூலிலே இறைவனைப் பற்றி எதுவுமே குறிப்பிடவில்லை. அவர் குறிப்பிடாமையைக் கொண்டு மீமாம்சகர் நாத்திகர் என முடிவு செய்தல் கூடாது என்கின்றார் டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன். அவர் கடவுளைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லையே யொழிய கடவுள் இல்லை எனக் குறிப்பிடவில்லை என்பது ராதாகிருஷ்ணன் கூற்று. சைமினி கடவுளைப் பற்றி எதுவும் குறிப்பிடாத போதும் மீமாம்ச மதத்தைச் சேர்ந்த வேறு சிலர் கடவுள் ஒருவர் தேவை இல்லை என்பதற்குப் பல காரணங்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

இறைவனுக்கு உடல் உண்டா :

இறைவன் உலகைச் சிருட்டிக்கின்றான் என்பதற்கு இன்னும் ஓர் ஆட்சேபனையை மீமாம்சகர் எழுப்புகின்றனர். சட சம்பந்தமான உடலை உடையவனுக்குத் தான் படைத்தல் போன்ற ஒரு தொழில் செய்ய வேண்டும் என்ற விருப்பம் உண்டாகும். இறைவனுக்கு அத்தகைய உடல் உண்டா? இல்லையா? இல்லையானால் சிருட்டி நிகழாது. உண்டானால் அவ்வுடலைச் சிருட்டித்தவர் யார்? இறைவனுடைய உடல் நித்தியமானது எனின் அது எதனால் ஆயது? இறைவனது உடல் சடப் பொருளால் ஆயதெனின் சிருட்டிக்கு முன்பே சடப்பொருள் உண்டென்ற முடிவு ஏற்படும். அங்ஙனமே ஏனைய யாவும் உண்டெனக் கொள்ளலாமே என்பதே இந்த ஆட்சேபனை.

இறைவனும் கன்மமும்:

இறைவன் முடிவில்லா ஆற்றல் உடையவன்; பெரும் கருணைக்கு உறைவிடமானவன்; இன்பமே வடிவானவன் என்றும் அவனே இவ்வுலகைப் படைத்தவன் என்றும் கொண்டால் அத்தகைய இறைவன் துன்பத்தைப் படைத்த காரணம் என்ன? இது கடவுள் உண்மைக்கு எதிராக மீமாம்சகர் எழுப்பும் மற்றொரு தடை. இதனையே பொதுவாக எல்லோரும் வினவுகின்றனர். ஒன்றில் இவ்வுலகு கடவுளாற் படைக்கப்பட்டதல்ல. அன்றேல் இதனைப் படைத்த கடவுள் பேராற்றலும் பெருங்கருணையும் உடையவர் அல்லர் என்பன போன்றவையே நிரீசுரவாதிகள் பலரும் பொதுவாக வாதிக்கும் விதம். உலகிலே காணப்படும் துன்பத்துக்குக் காரணம் படைத்தவனின் திறமைக் குறைவும், கருணைக் குறைவும் அல்ல. ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களே அவை அனுபவிக்கும் துன்பத்துக்குக் காரணம். கடவுளும் கன்மபலன்களுக்கு இயையவே உலகினைப் படைக்கின்றனர் எனில் கடவுளின் சக்தியை விடக் கன்மத்தின் சக்தியே பெரிதாகின்றது. அங்ஙனமாயின் அக்கன்மத்தையே முழுமுதற் பொருளாகக் கொள்ளலாமே; கடவுள் ஒருவர் உளர் எனக் கொள்ள வேண்டாமே என்கின்றனர் மீமாம்சகர். வாதிப்பதற்காக மட்டுமன்றி உண்மையாகவே மீமாம்சகர் கன்மத்துக்கு ஒப்புயர்வற்ற ஓர் இடத்தை அளிக்கின்றனர். இவர்கள் கன்மத்துக்கு கொடுக்கும் உயர்வு இறைவன் கூடத் தேவையில்லை என வாதிக்கும் அளவுக்கு இவர்களைக் கொண்டு சென்று விடுகின்றது. இவ்விஷயத்தில் இவர்களை நிகர்ப்பவர் சமணர் என்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. சமணர் அவைதிகர் அதாவது வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்காதவர் மீமாம்சகர் பரம வைதிகர் அதாவது வேதமே மிகச் சிறந்த பிரமாணமெனக் கொள்வோர். எனினும் இறைவனே இல்லை என வாதாடும் அளவுக்குக் கன்ம பலனுக்கு உயர்வு கொடுக்கும் முறையில் இருவரும் ஒத்தவர்களாகின்றனர்.

கன்மத்துக்கு முதன்மை கொடுப்பதால் ஒரு நன்மை:

கன்மத்தின் சக்தியை உயர்த்தி இறைவனைப் புறக்கணிப்பதன் விளைவு ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். கன்மம், இறைவன் ஆகிய இரண்டையும் ஏற்கும் ஏனைய மதத்தினர் புண்ணியத்தின் பலனை மிகுவிக்கவும் பாபத்தின் பலனைக் குறைக்கவும் இறைவனின் அருள் உதவும் என்னும் கொள்கை உடையவர். இறைவன் தேவையில்லை; கன்மமே போதும். அது சர்வ வல்லமையும் உடை

யது எனக் கொள்வோரின் வாழ்வில் அருளுக்கு இடமில்லை. கடவுளை நம்புவோர் தமது நியம நிஷ்டைகளிலிருந்தும் ஜெபதபங்களிலிருந்தும் சிறிது வழுவத் துணிந்தாலும் துணியலாம். கன்மத்தை மட்டுமே நம்புவோர் அவற்றிலிருந்து அணு அளவு கூட வழுவத் துணியார். ஆண்டவன் மேலே பணியையோ, பாரத்தையோ போடுதல் என்பது இவர்களுக்குக் கிடையாது. எனவே கடவுள் உண்டு என்போரை விடக் கடவுள் இல்லை என்னும் இவர்களே மிகுந்த ஆசார சீலர்களாதற்கு இடமுண்டு.

ஆன்மா:

குமாரிலர் கொள்கைப்படி ஆன்மா மாற்றமடையும் இயல்புடையது. பிரபாகரர் இக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளார். ஆன்மாவின் இயல்பு பற்றிய இக் கருத்துக்கள் மிக முக்கியமானவை. சைவ சித்தாந்திகளின் கருத்தை இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தம். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் என்பது சைவ சித்தாந்திகளின் கொள்கை. தனது சார்புகளுக்குத் தக மாறும் இயல்பை உடையது என்னும் சித்தாந்திகளின் இக் கொள்கை குமாரிலரது கொள்கையோடு ஒத்தது. ஆனால் ஆன்மா மாற்றம் எதையும் அடைவதில்லை என்கின்றனர் பிரபாகரர். அங்ஙனமாயின் பாவ புண்ணியங்கள் இன்ப துன்பங்கள் எவையும் அடிப்படையில் ஆன்மாவை அணுகா. இக் கொள்கையை ஒட்டிப் போலும் பிரபாகரர் பாடாணம் (கல்) போலக் கிடப்பதே முத்தி என்கின்றனர். ஆன்மா மாற்றங்களாலே பாதிக்கப்படும் இயல்பை உடையது எனக் கொள்ளும் குமாரிலர் முத்தியில் ஆன்மாவுக்கு ஆனந்தம் உண்டு என்கின்றனர். இது இவர்களுக்கிடையிலுள்ள இரண்டாம் வேற்றுமை. ஏனைய சடப் பொருள்களைப் போல ஆன்மாவும் அறியக்கூடிய பொருள்களுள் ஒன்று எனக் குமாரிலர் கூறுவதையும் பிரபாகரர் ஆட்சேபிப்பர்.

ந

வேதாந்தம்

உலகம் உண்மையல்ல என்பதற்குக் காரணங்கள்:

இனி இவ்வுலகைப் பற்றி வேதாந்திகள் கூறுவதைக் கவனிப்போம். உலகம் பொய் நம் அறியாமையால் இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாகக் கருதுகிறோம். இவையே வேதாந்திகளின் கொள்கை எனப் பொதுவாகப் பலரும் நினைக்கின்றனர். இங்ஙனம் நினைத்து வேதாந்திகளின் இக் கொள்கை பொருந்தாது என அவர்களை மிகக் கடுமையாகக் கண்டிப்போர் பலர். பரிகசிப்போரும் பலர். ஆனால் ''வேதாந்திகள் எதனால் உலகம் பொய் என்று கூறுகின்றனர்? அவர்

கள் பொய் என்ற சொல்லை என்ன கருத்தில் உபயோகிக்கின்றனர்'' என்பனவற்றைச் சிந்திப்போர் மிகச் சிலரே.

மிக முக்கியமான சில விஷயங்களைப் பற்றி வேத உபநிடதங்களிலே முரண்பாடான கருத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரு விதத்தில் இதனை ஒரு பெரும் துரதிர்ஷ்டம் என்றே கூற வேண்டும். உதாரணமாக மூலப்பொருள் ஒன்றா? பலவா? என்பதைப் பற்றிய முடிவு தெளிவாயில்லை. ஒன்று என்று கருதப்படும் வசனங்களும் அதே சமயம் பல என்று கருத்துப்படும் வசனங்களும் காணப்படுகின்றன. மூலப் பொருள் எனப் பேசப்படும் பிரம்மத்துக்கும் இவ்வுலகத்துக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றியும் மாறுபாடான வசனங்கள் காணப்படுகின்றன. சில இடங்களில் பிரம்மமும், இவ்வுலகமும் ஒன்று எனப் பேசப்படுகின்றது. வேறு சில இடங்களில் இவை இரண்டும் வெவ்வேறு எனவும் பேசப்படுகின்றது. இத்தகைய முரண்பாடுகள் அனைத்தையும் நீக்கி ஒருமைப்பாடு காண முயன்றார் சங்கரர். இதன் விளைவுதான் உலகைப்பற்றி அவர் கொண்ட கொள்கை. மூலப்பொருள் ஒன்று மூலப் பொருள் பல என்ற இரு கூற்றுக்களும் உண்மையாக முடியாது. ஒன்று என்பதே உண்மையானால் பல என்பது உண்மையாதல் முடியாது. பல என்பதை உபசாரமாகவே கொள்ள வேண்டும். ''ஆக ஒரேயொரு பொருள்தான் உண்மை; அது பிரம்மம்'' என்னும் கூற்றே உண்மையானால் இந்த உலகம் அத்துணை உண்மையல்ல என்றாகின்றது. அல்லது பிரம்மம் தான் இவ்வுலகம் எனக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் உபநிடதத்திலே சில இடங்களில் பிரம்மமும். உலகமும் ஒன்றல்ல. வேறு என்று கூறப்படுகின்றது. எப்பொருளுக்கும் மாறுபட்ட இரு இயல்புகள் இருத்தல் இயலாது. பிரம்மமே உலகாயும் உலகிலிருந்து வேறாயும் இருக்கின்றது என்பதும் பிரம்மமே ஒன்றாயும் பலவாயும் இருக்கின்றது என்பதும் பொருந்தாது என்பதே சங்கரர் கொள்கை. இதுவே, பிரம்மம் தானாயும் ஒன்றாயும் இருப்பதே உண்மை. வேறாயும் பலவாயும் காணப்படுவது தோற்றம் என்ற முடிவுக்கு அவரை வரச் செய்தது.

மூலப்பொருள் ஒன்று எனக் கூறப்பட்டுள்ளதேயொழிய மூலப்பொருளல்லாதவைகளின் தொகையைப் பற்றி ஒன்றுமே கூறப்படவில்லை. உலகம் மூலப் பொருள் அல்ல எனினும் மூலப் பொருளிலிருந்து தோன்றிய ஓர் உண்மைப் பொருள் எனக் கொள்ளக் கூடாதோ என்ற வினா எழலாம். அங்ஙனம் கொள்வதிலும் பல இடர்ப்பாடுகள் உள. பிரம்மம் சித்துப் பொருள் அதாவது அறிவே சொரூபமான பொருள். ஆனால் இவ்வுலகம் சடப்பொருள்; இது அறிவுக்கு நேர்மாறான பொருள் அறிவே மயமான ஒன்றிலிருந்து அறிவுக்கு

நேர் மறுதலையான ஒன்று தோன்றிற்று என்பது பொருந்தாது. இச் சடவுலகுக்கு மூலமும் ஒரு சடப்பொருள்தான். அதிலிருந்தே பிரம்மம் இவ்வுலகைத் தோற்றுவித்தது எனக் கொண்டால் பிரம்மம் மட்டுமல்ல மூலப்பொருள் பிரம்மத்தோடு போட்டியிடக் கூடிய சிறப்பையுடைய வேறு ஒரு மூலப் பொருளும் உளது, ஆகவே மூலப்பொருள் ஒன்றல்ல; இரண்டு என்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. மூலப்பொருள் ஒன்றே என்ற உபநிடதக் கூற்றுக்கு இது விரோதமாகும் இதனால் பிரம்மத்தின் மகிமையும் குறையும். இந்த இரண்டாவது மூலப்பொருள் பிரம்மத்துக்குப் புறம்பான ஒன்றல்ல, பிரமத்தினுள் அடங்கிய ஒன்றுதான் அது எனில் அது பிரம்மத்தின் ஒரு பகுதியாதல் வேண்டும் அல்லது பிரம்மம் முழுதுமே அது ஆதல் வேண்டும். இவையிரண்டும் பொருந்தா. பிரம்மத்தின் ஒரு பகுதியே சடவுலகுக்கு மூலப் பொருள் எனில் சித்துப் பொருளாகிய பிரம்மமும் சடப்பொருளைப் போலப் பகுதிகளையுடையது என்ற நிலை ஏற்படுகின்றது. பகுதிகளையுடைய பொருளெதுவும் அழியும். எனவே பிரம்மமும் அழியும் எனல் வேண்டும். இது பொருந்தாது. பிரம்மம் முழுதுமே உலகுக்கு மூலமாகிய சடப் பொருள் எனக் கொண்டால் பிரம்மம் உலகாக மாறி உலக சிருட்டி ஏற்பட்ட பின் பிரம்மம் என்று எதுவும் இலதாகும். எனவே இதுவும் பொருந்தாது

உலகம் உண்மையல்ல என்பதை நிரூபிக்கும் இன்னுமொரு விதம்:

இந்த உலகம் உண்மையல்ல என்பதை நிரூபிக்க வேதாந்திகள் வாதிக்கும் விதங்களுள்ளே இன்னும் ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடுவோம். தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் இல்லாத ஒன்று இடையிலும் இருக்க முடியாது என்ற ஒரு நியதி உண்டு. இந்த உலகம் உயிர்கள் தங்கள் வினைப் பயன்களை நுகர்வதற்காக இடையிட்டுப் படைக்கப்பட்டது எல்லா உயிர்களும் வினைப்பயன்களை நுகர்ந்து வீடு பேற்றைப் பெறும் ஒரு நிலையில் உலகத்துக்கு வேலை இல்லை. அந்நிலையில் உலகம் இல்லாமற் போக வேண்டும். இங்ஙனம் தொடக்கத்திலும் ஈற்றிலும் இல்லாத ஒன்றை இடையில் மட்டும் இருப்பதாகக் கொள்வது பொருந்தாது. உலகம் உண்மையானால் ஆன்மாக்கள் அனைத்தும் வீடுபேறெய்திய பின்பும் பயனற்ற ஓர் உலகம் தொடர்ந்து நிலைத்து நிற்கும். ஏனெனில் உண்மைப் பொருளுக்கு ஒருபோதும் அழிவு கிடையாது. உலகம் உண்மை எனக் கொண்டால் தான் இத்தகைய வில்லங்கங்கள் ஏற்படும். இவ்வில்லங்கங்களை நீக்குவதற்கும் உலகம் உண்மையல்ல எனக் கொள்வதே வழியாகும்.

-மானிடராயினும் கூன்குருடு செவிடு
பேடுநீங்கிப் பிறத்த லரிது — ஔவையார்

வேதாந்தமும் சமய வாழ்வும் :

வேதாந்தத்திலே ஞானமே முக்கியம் என்பதனால் பக்திக்கோ நியம நிட்டைகளுக்கோ அங்கு இடமில்லை என்பது கருத்தல்ல. அன்றியும் இந்த உலகம் அநித்தியம் இது ஒரு தோற்றம் என்பதனால் இங்கு நல்லொழுக்கமோ தான தர்மங்களோ தேவையில்லை என்பதும் வேதாந்திகள் கருத்தன்று. உலகம் தோற்றமாயினும் அது பிரமத்தின் தோற்றம் என்பதை மறத்தலாகாது. உலகம் அநித்தியம் என்பதன் கருத்து அது பிரம்மத்துக்குப் புறம்பாய், பிரமத்தின் ஆதரவின்றித் தானே தனித்து நிலைக்க வல்லது அல்ல என்பதே ஆகும். நல்லொழுக்கமும் கடவுள் வழிபாடும் இல்லையேல் அஞ்ஞானத்திலேயே மேன்மேலும் அமிழ்ந்தி அல்லல் பட நேரிடும். எனவே மெய்ஞானத்தை எய்த நல்லொழுக்கம், நியம நிட்டை, இறைவழியாடு ஆகியவையே துணை என்பதே வேதாந்திகள் கொள்கை. சங்கரரது சமய வாழ்வும், அவர் விஷ்ணு பேரிலும், சிவன் பேரிலும் பாடிய அற்புதமான தோத்திரங்களுமே இதற்குச் சான்று.

இராமானுச வேதாந்தம்

தத்துவ ஞானம் எனப்படுவது வேறு; சமயம் எனப்படுவது வேறு. ஆயினும் இவையிரண்டுக்கும் மூல இலக்கியம் ஒன்றுதான். தத்துவ ஞானம், சமயம் ஆகிய இரண்டுக்கும் உபநிடதங்களே பொதுவான இலக்கிய ஆதாரம், ஆதாரம் ஒன்றானபோதும் அந்த ஆதாரத்தையொட்டி எழுந்த தத்துவஞானம், சமயம் ஆகிய இரு துறைகளும் தம்முள் வேறு படுகின்றன. இப் பிரபஞ்சத்தின் இயல்பையும் அதன் மூலத்தையும் ஆராய்வது தத்துவ ஞானம். ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சியோடு மட்டும் மக்கள் உள்ளம் திருப்திப்படுவதில்லை. வாழ்க்கைக்கு ஒரு குறிக்கோளையும், அந்தக் குறிக்கோளை அடையும் வழியையும் நாடுவதிலேயே மக்கள் உள்ளம் திருப்தியடைகிறது. அத்தகைய குறிக்கோளையும் அதனை அடையும் வழிகளையும் நல்குவதே சமயம். மக்களது வேண்டுதல்களைப் பூர்த்தி செய்து அவர்களை ஈடேற்ற வல்ல ஒரு முழுமுதற் கடவுளைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டவையே அநேகமாக எல்லாச் சமயங்களும்.

பிரதிபிம்பவாதம்:

சங்கரரும் இராமானுசரும் மாறுபடும் இடங்களுள் முக்கியமான சிலவற்றையாவது இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியம். உலகில்

எண்ணில் கோடி உயிர்களைக் காண்கின்றோம். இவை ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு ஆன்மாக்கள் எனவே கருதுகின்றோம். இவை அனைத்தும் ஒரே ஆன்மா என நாம் கருதுவதில்லை. ஆனால் சங்கரர் கருத்துப்படி ஓர் ஆன்மா மட்டுமே உண்மை. இந்த ஒன்றே பலவாகத் தோன்றுகின்றது. இங்ஙனம் ஓர் ஆன்மா மட்டுமே உண்மையிலுள்ளது என வாதிப்பதால் தான் சங்கரவேதாந்தத்திற்கு ஏகான்மவாதம் என்ற பெயரும் ஏற்படலாயிற்று. இதனை விளக்குவதற்குச் சங்கர மதத்தினர் இரண்டு உவமைகளைக் கையாளுவது வழக்கம். அவற்றுள் ஒன்றுக்குப் பிரதிபிம்பவாதம் என்று பெயர். சந்திரனுடைய பிரதிபிம்பம் பூமியிலுள்ள கிணறுகள் குளங்கள் குட்டைகள் ஆகிய நீர் நிலைகளில் எல்லாம் தோன்றுகின்றது. நீர் நிலைகள் எத்தனையோ அத்தனை சந்திரன்களைக் காணலாம். ஆனால் அவற்றுள் எதுவும் உண்மைச் சந்திரனல்ல. உண்மையாக உள்ளது மேலே வானில் இருப்பது மட்டுமே. அதுபோலப் பரமாத்மாவாகிய பிரம்மம் மட்டுமே உள்ள பொருள். சந்திரனின் பிரதிபிம்பம் நீர் நிலைகளிலே விழுகின்றது. அதைப் போலவே பிரம்மத்தின் பிரதிபிம்பம் எதன் மேல் விழுகின்றது என்ற வினா எழலாம். பிரம்மத்தின் பிரதிபிம்பம் அவித்தையிலே படுகின்றது. பட்டு பல சீவாத்மாக்களாகத் தோன்றுகின்றது. தெளிந்த நீரில் விழும் சந்திரனின் பிரதிபிம்பம் தெளிவாயிருக்கும். கலங்கிய நீரில் விழும் சந்திரனின் பிரதி பிம்பம் கலங்கியதாகும். நீர் அசைந்தால் பிரதிபிம்பமும் அசையும். நீரில் அசைவில்லாவிடில் பிரதிபிம்பத்திலும் அசைவு இராது. இதைப் போலவே ஒவ்வோர் ஆன்மாவையும் பற்றி நிற்கும் அவித்தையின் இயல்புக்குத் தக அந்த ஆன்மாவின் இயல்புகளும் வேறுபடும். நீர் நிலைகள் அனைத்தையும் அழித்தால் சந்திரன் ஒன்று என்பது புலனாகும். அதே போல அவித்தையை அழித்தால் ஆன்மா ஒன்றுதான் என்பது புலனாகும். ஏகான்மவாதத்தை விளக்கும் உவமைகளுள் இது ஒன்று.

மத்துவ வேதாந்தம்

மத்துவருடைய கொள்கை :

சில ஆன்மாக்கள் நரகத்தை அடைந்து என்றும் நரக வாசிகளாகவே இருக்கும். அவற்றுக்கு ஒருபோதும் விமோசனம் கிடையாது. என்பது மத்துவர் கொள்கை. இந்துக்களுள்ளே இக் கொள்கையுடையோர் மத்துவரைத் தவிர வேறு எவரும் இருப்பதாகத்

தெரியவில்லை. மத்துவர் இறைவனுக்கு முதன்மை கொடுப்பவர்.
இறைவனது அருளிலே அபார நம்பிக்கை உடையவர் அத்தகைய
அவர் இவ்விதமான ஒரு கருத்தைக் கொண்டது மிக விசித்திரமா
யுள்ளது. இக் கொள்கையினால் துன்பத்துக்கு இப்பிரபஞ்சத்திலே
சாசுவதமான ஓர் இடம் உண்டென்பது மட்டுமன்றி மனிதனது முயற்
சியினாலும் இறைவனது அருளாலும் கைகூடாதெனவும் உண்டென்
றும் ஏற்படுகின்றது. மத்துவரது இக் கொள்கை போற்றுவதற்
குரியதல்ல, ஒருவேளை மத்துவர் இக் கொள்கையைக் கிறிஸ்தவரிட
மிருந்து பெற்றிருக்கக் கூடுமோ எனக் குறிப்பிட்ட ராதா கிருஷ்ணன்
அங்ஙனம் கொள்ளுவதற்கு ஆதாரம் இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்
கின்றார். ஆன்மாக்கள் இறைவனை நேரே அணுக முடியாது.
இறைவனது புத்திரனாகிய வாயுவின் மூலமே அவை இறைவனை
அணுக முடியும் என்பதும் மத்துவரது கொள்கை.

௯.

சைவசித்தாந்தம்

வேதாகமங்கள் வட மொழியில் எழுதப்பட்டமைக்கு விளக்கங்கள் :

" வேதங்களும் ஆகமங்களுமே சைவ சித்தாந்தத்திற்குப் பிரமாண
நூல்கள்; அதாவது அந்த நூல்களிலே தான் சைவ சித்தாந்தக் கருத்
துக்கள் முதன் முதலாகக் காணப்படுகின்றன. வேதாமங்கள் யாவும்
வட மொழியில் உள்ளவை. தமிழரது தத்துவார்த்தக் கருத்துக்கள்
முதன் முதலில் தமிழில் எழுதப்படாது வட மொழியில் எழுதப்பட்
டமைக்குக் காரணம் என்ன என்பதே கேள்வி. இக் கேள்விக்குப்
பலவிதமாக மறுமொழி கூறலாம். ''தத்துவார்த்தக் கருத்துக்கள்
முதன் முதலில் வட மொழியாளரிடமே காணப்பட்டன. அவர்களுள்
ஒரு சாரருடைய கொள்கைகளையே தமிழரும் ஏற்றுக் கொண்டனர்.
ஆதனால்தான் வடமொழி நூல்கள் சைவ சித்தாந்தத்துக்குப் பிரமாண
நூல்கள் ஆயின'' எனக் கொள்வது ஒரு விதம். இங்ஙனம் கொள்
வது சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் ஆதிகாலந் தொட்டே தமிழரு
டையவை என்பதற்கு மாறாகும்.

இக் கேள்விக்கு மறைமலையடிகள் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளை
போன்றோர் விசித்திரமான ஒரு பதிலைக் கூறியுள்ளனர். ஆதியில்
வேதங்களும் ஆகமங்களும் தமிழிலும் இருந்தன. இருக்கு, யசுர்,
சாமம், அதர்வணம் என இன்று வழங்கும் இதே பெயர்களோடு அன்று

தமிழிலும் நான்கு வேதங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்றாகிய
சாமவேதம் இராவணனாலே பாடப்பட்டது. காலப்போக்கில் தமிழ்
வேதாகமங்கள் அழிந்து விட்டன. வடமொழி வேதாகமங்கள் மட்
டும் அழியாது நிலைத்து நின்றன. எனவே அவைகளையே தமிழரும்
தங்களுக்குப் பிரமாண நூல்களாகக் கொள்ளத் தலைப்பட்டு விட்ட
னர் என்பதே அன்னோரது கருத்து. இன்னும் சிலர் இக் கருத்தை
மேலும் விருத்தி செய்து வேதங்கள், உபநிடதங்கள், ஆகமங்கள் ஆகி
யவை முதலில் தமிழில் மட்டுமேயிருந்தன. பின்னர் வந்த வடமொழி
யாளர் இவற்றின் அருமையை உணர்ந்து இவைகளைத் தமது மொழி
யிலும் மொழி பெயர்த்து வைத்துக் கொண்டனர். தமிழில் இருந்த
மூதல் நூல்கள் அழிந்து விட்டன. அவைகளின் இடத்தை மொழி
பெயர்ப்பு நூல்களாகிய வடமொழி நூல்கள் இன்று வகிக்கின்றன.
எனக் கூறுகின்றனர். மேலே எழுப்பிய வினாவுக்கு இன்னுமொருவித
விடை வேதாகமங்கள் வடமொழியிலே தான் எழுதப்பட்டன என்
பதை ஒப்புக் கொண்டு அவற்றை அம்மொழியில் எழுதினோர் தமி
ழரே எனக் கொள்வது. ''வடமொழி பண்டைக் காலத்தில் பாரத
தேசம் முழுவதிலும் வழக்கிலிருந்தது. தமது தத்துவக் கருத்துக்கள்
பாரத தேசம் எங்கணும் பரவ வேண்டுமென விரும்பிய தமிழ் மக்கள்
அதைத் தமிழில் எழுதாது வடமொழியிலேயே எழுதி வைத்தனர்''
என்பதே இம்மூன்றாவது விடை. இத்தொடர்பிலே இன்னுமொரு
சாரருடைய கொள்கையும் இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.
''வடமொழி ஓர் அன்னிய மொழி. அதனோடு தமிழருக்கு எவ்விதத்
தொடர்பும் கிடையாது. அது யாரோ ஒரு குறிப்பிட்ட இனத்தவ
ருடைய மொழி. அவ்வினத்தவர் எல்லாவிதத்திலும் தமிழருக்கு
முற்றும் மாறுபட்டவர் எனக் கொண்டால்தான் இப்பிரச்சனைக்கு
இடமுண்டு. வடமொழி குறிப்பிட்ட ஓரினத்தாரின் ஏக போக உரிமை
யல்ல. அது பாரத தேசம் முழுவதற்கும் உரிய பொது மொழி,
தமிழரும் பாரத மக்கள். ஏனைய இந்திய மக்களுக்கு வட மொழி
யில் எவ்வளவு உரிமையுண்டோ அவ்வளவு உரிமை தமிழருக்கும்
உண்டு. எனவே வடமொழியும் தமிழரது மொழிதான் எனக் கொண்
டால் இப்பிரச்சினைக்கு இடமிராது என்பது அவர்களது கொள்கை.

ஆன்மா :

ஆன்மா காட்சிப் பொருள் அல்ல. அதாவது ஏனைய பொருள்
களைப் போல நம் கண்ணாலே காணக் கூடியது அல்ல. இதுவரை
இயங்கிக் கொண்டிருந்த ஓர் உடல் இப்போது இயங்காது பிரேதமா
கிக் கிடக்கின்றது. இதைக் கண்டு அந்த உடலை இதுவரை இயக்

கிக் கொண்டிருந்த சக்தி இப்போது அதனை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது என யூகிக்கின்றோம். இச் சக்தி எத்தகையது. இயந்திரங்களையும் ஒரு வித சக்தி இயக்குகின்றதே. அச் சக்திக்கும் மனித உடலை இயக்கும் சக்திக்கும் என்ன வித்தியாசம்? மனித உடலை இயக்கும் சக்தி நிலையானதா? அதாவது உடல் தோன்று முன்பு கூட அது உள்ளதா? உடல் அழிந்த பின்னும் அது அழியாது நிலைக்குமா? நிலைக்குமாயின் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின் அதன் நிலை யாது? இவை போன்ற சிந்தனைகள் சிற்சில சமயங்களில் எழுவது இயல்பு, இத்தகைய சிந்தனைகளின் விளைவாக மிக ஆதிகாலம் தொட்டே மாறுபட்ட இரு கொள்கைகள் இருந்து வருகின்றன. ஒன்று நம் கண்ணுக்குப் புலனாகாத போதும் ஆன்மா என்ற நிலையான பொருள் உண்டென்பது. மற்றது அத்தகைய ஒரு வஸ்து கிடையாது என்பது ஆன்மா உண்டு என்போர் அதன் உண்மையை ஒப்புக் கொள்வதால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் கொள்ளாவிடின் ஏற்படக் கூடிய தொல்லைகளையும் வற்புறுத்தி ஆன்மா உண்டென்பதை நிரூபிப்பர். இதனை மறுப்போர் ஆன்மா உண்டென்பதை ஒப்புக் கொள்வதால் ஏற்படும் தொல்லைகளையும் ஒப்புக் கொள்ளாவிடின் ஏற்படக் கூடிய வசதிகளையும் வற்புறுத்துவர் இவருள் ஆன்மாவை ஒப்புக் கொள்வோரில் மிக முன்வணியில் நிற்போரே சைவசித்தாந்திகள்.

ஆன்மா எனப்படுவது யாது:

இனி இத்தேகம்தான் ஆன்மா என வாதிப்பர் சிலர். இவர்களைத் தேகான்மவாதிகள் எனலாம். இவர்களை இவர்களது மொழிப் பிரயோகத்தைக் கொண்டே சைவ சித்தாந்திகள் மறுக்கின்றனர். எனது உடல் என நாம் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் வழக்கே. நான் வேறு; எனது உடல் வேறு என்பதை நன்கு உணர்த்துகின்றது. எனது உடல் என்று கூறும்போது உடலுக்குச் சொந்தக்காரனாகக் குறிப்பிடப்படுபவன் யாரோ அவனே ஆன்மா.

இவ்வாறு இந்திரியங்களை ஆன்மா எனக் கருதும் இந்திரியான்மவாதி அந்தக்கரணங்களை ஆன்மாவாகக் கருதும் அந்தக் கரனான்மவாதி சூக்கும தேகத்தையே ஆன்மாவாகக் கருதும் சூக்கும தேகான்மவாதி, பிராணனை ஆத்மாவாகக் கருதும் பிராணான்மவாதி ஆகிய அனைவரையும் மறுத்து இவற்றுள் எதுவும் ஆன்மா அல்ல. இவற்றிக்கெல்லாம் வேறாக இவற்றின் அடிப்படையாக உள்ளதும்

இவையாவும் தொழிற்பட உதவுவதும் எதுவோ அதுவே ஆன்மா எனச் சைவசித்தாந்தம் நிலைநாட்டுகின்றது.

ஆன்மாக்கள் படைக்கப்பட்டவை என்பது பொருந்துமா :

இனி இத்தகைய ஆன்மாக்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்டன எனக் கொள்வது சிறிதும் பொருந்தாது. பொருந்தாமையைக் காட்ட எத்தனையோ ஆட்சேபனைகள் எழுப்பலாம். உதாரணத்துக்காக இரண்டொன்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுவோம். இடையிட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எதற்கும் அழிவுண்டு என்பது நியதி. எனவே ஆன்மாக்கள் ஆண்டவனாலே படைக்கப்பட்டன எனக் கொண்டால் அவை நித்தியமானவை எனக் கொள்ள முடியாது. இது ஓர் ஆட்சேபனை. இனி இறைவன் தேவை எதுவுமற்றவன் அத்தகையவன் எதற்காக ஆன்மாக்களைப் படைக்கின்றான்? இது இன்னொரு ஆட்சேபனை. அங்ஙனம் படைத்தவன் எதற்காகச் சில ஆன்மாக்களை நல்ல உடல்களோடும், சில ஆன்மாக்களைக் கூன், குருடு, நோய் முதலிய குறைபாடுகளையுடைய உடல்களோடும் படைக்கிறான் என்பது மற்றொரு ஆட்சேபனை. இவைபோன்ற இடர்ப்பாடுகளால்தான் சைவசித்தாந்திகள் ஆன்மாக்கள் படைக்கப்பட்டவையல்ல; அவை என்றும் உள்ளவை என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். அதுவுமன்றி ஆன்மாக்களுக்குக் கிடைக்கும் உடல் வேறுபாட்டுக்கு அவை தத்தம் முற்பிறப்பிலே செய்த கன்மமே காரணம் என்றும் அத்தகைய கன்மங்களில் அவை ஈடுபடுவதற்குக் காரணம் அவைகளை அநாதியாகவே புற்றி நிற்கும் ஆணவம் என்றும் கண்டு கொண்டனர்.

ஆன்மாவின் இயல்புகள் :

இங்கு கூறியவற்றிலிருந்து சைவசித்தாந்திகள் கருத்துப்படி ஆன்மாக்களின் இயல்பும் அவைகளின் இலட்சியமும் ஓரளவு புலனாகும். ஆன்மா என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் வியாபகமாய், நித்தமாய், சித்தாய் உள்ளது என்பதாகும். வியாபகமாய் உள்ளது என்பதற்குப் பொருள் எங்கும் பரவியுள்ளது. நித்தமாய் என்பதன் பொருள் என்றும் உள்ளது. சித்தாய் என்பதற்குப் பொருள் அறிவுடையது. இத்தகைய இயல்புகளையுடைய ஆன்மாவைச் செம்பைக் களிம்பு பற்றி இருப்பது போல் ஆணவம் என்னும் மலம் அநாதி தொட்டே பற்றி நிற்கின்றது. இதனை உணர்த்தவே சைவசித்தாந்திகள் ஆன்மாவைப் பசு என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். பசு என்றால் கட்டுண்டது என்பது பொருள்.

ஆன்மாவினது எங்கும் பரந்து நிற்கும் நிலையைத் தடுத்து அதனை அணுவாக்குவது இந்த ஆணவம். அறிவை இயல்பாகவுடைய ஆன்மாவின் அறிவைக் கெடுத்து அறியாமையில் அமிழ்த்துவதும் இந்த ஆணவமே. இது அநாதியாகவே ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்பது என்பதை உணர்த்தவே இதனை சகச மலம் என்ற பெயரால் குறிப்பிடுகின்றனர். (சகசம் கூடப்பிறந்தது`

ஆன்மாவினது இயல்புகளுள் முக்கியமானவை இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஆன்மா ஒருபோதும் தானாகவே தனித்து நிற்பதில்லை என்பதாகும், அது எப்போதும் ஏதாவது ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கும். பெத்த நிலையில் அதாவது கட்டுண்ட நிலையில் ஆணவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும். முத்தி நிலையில் அதாவது தளை நீங்கிய நிலையில் இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கும். ஆன்மாவின் மற்ற இயல்பு அது எதைச் சார்கின்றதோ அதன் தன்மையை அடைவதாகும். ஆணவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும்போது ஆணவத்தின் இயல்பாகிய அறியாமையுள் அமிழ்கிறது என மேலே கண்டோம். அதைப்போல இறைவனைச் சாரும்போது இறைவனது இயல்புகளைப் பெற்று நிற்கும். ஆணவம் அசத்து ஆணவத்தைச் சாரும்போது ஆன்மாதானும் அசத்தாகி விடுகின்றது. இறைவன் சத்து; இறைவனைச் சாரும்போது ஆன்மா தானும் சத்தாகி விடுகின்றது. இங்ஙனம் ஆன்மா சத்தாகவும், அசத்தாகவும் மாறும் இயல்பையுடையது என்பதை உணர்த்த அதற்குச் சதசத் என்ற ஒரு பெயரையும் சைவசித்தாந்திகள் இட்டுள்ளனர். மேகத்திலிருந்து விழும் தூய மழைத்துளி எந்த நிலத்தில் விழுகின்றதோ அந்த நிலத்தின் நிறத்தையும் தன்மைகளையும் அடைகின்றது. இதைப் போன்றதே ஆன்மாவின் இயல்பும். பளிங்கையும் ஆன்மாவுக்கு உவமையாகக் கூறுவதுண்டு. பளிங்கு எப்பொருளுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பொருளின் நிறத்தையே காட்டும்.

இதுவரை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டவற்றை நோக்க ஆன்மாவின் இலட்சியம் யாதாயிருக்க வேண்டுமென்பது கூறாமலே விளங்கும். தன்னை அறியாமையுள் அமிழ்த்தி அல்லற்படுத்தும் ஆணவ மலத்தினதும் அதன் தொடர்ச்சியாக எழும் கன்மம், மாயை ஆகிய ஏனைய மலங்களினதும் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துச் சத்தாகியதும், சித்தாகியதும் ஆனந்தமுமாகிய பரம்பொருளைச் சாருவதே ஆன்மாவின் இலட்சியமாகும்.

ஆணவ மலம்:

இந்த ஆணவ மலம் அநாதியாயே ஆன்மாவை பற்றி நிற்பது. இதனால் இதை சகச மலம் மூலமலம் என்ற பெயர்களாலும் குறிப்பிடுவதுண்டு. ஆன்மாவை ஆணவ மலம் பற்றி நிற்பதை விளக்குவதற்கு சைவசித்தாந்திகள் பல உதாரணங்களைக் காட்டுவர். அவற்றுள் மிகுதியும் கையாளப்படுவன செம்பிற் களிம்பு, நெல்லில் உமி, கடல் நீரில் உவர்த்தன்மை ஆகிய மூன்றுமாகும். செம்பைக் களிம்பு பற்றியிருப்பது போலவும், அரிசியை உமி மூடியிருப்பது போலவும், கடல் நீரில் உவர்த்தன்மை செறிந்திருப்பது போலவும் ஆன்மாவை ஆணவம் இடைவிடாது பற்றியிருக்கின்றது. இவற்றை விட ஆணவத்தை இருளோடு ஒப்பிடுவதும் உண்டு. ஒரு விதத்தில் ஆணவம் இருளை ஒத்திருப்பினும், இன்னொரு விதத்தில் ஆணவம் இருளை விட கொடியது. இருள் தன்னிடத்திலுள்ள பொருளை மறைக்கும் தன்னை மறைக்காது ஆணவம் தன் செயலை மறைப்பது மட்டுமன்றித் தன்னையும் மறைத்துக் கொள்ளும். இருளில் மறைந்து கிடக்கும் பொருள்கள் நம் கண்ணுக்குப் புலனாகாவிடினும் அவற்றை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் இருளாவது நமக்குப் புலனாகும். ஆணவம் நமது அறிவை மறைக்கின்றது. அதே சமயம் தன்னையும் மறைத்து தனது செயலையும் மறைக்கின்றது. இருள் வெளிப்பட்டுத் தன்னைக் காட்டிக் கொண்டே தனது தொழிலைச் செய்கின்றது. ஆனால் ஆணவம் வெளிப்படாமல் தன்னை மறைத்துக் கொண்டே தனது தொழிலைப் புரிகின்றது. இதனாலேயே ஆணவம் என ஒன்று உண்டு என்பதையும் அதுவே நமது அறிவு பூரணமாகாமைக்குக் காரணம் என்பதையும் நாம் உணர முடிவதில்லை ஆன்மா ஆணவத்துள் அமிழ்ந்து ஆணவமே மயமாகக் கிடக்கும் இந்த நிலையில் அதற்கு அறிவு சிறிது கூட இருப்பதில்லை. அறிவு இல்லை எனவே இச்சை செயல் ஆகியவையும் இல. ஆன்மா இருக்கின்றது என்பதற்கே அறிகுறி இல்லாத அளவுக்கு அது ஒடுங்கிக் கிடக்கும்.

ஆன்மா பக்குவப்படுதலும் இறைவன் வெளிப்படுதலும்.

இந்த மார்க்கங்களை முறையாக அனுட்டித்தால் இருவினையொப்பு என்ற நிலை ஏற்படும். இருவினையொப்பு என்பது விருப்பு வெறுப்பற்ற ஒரு நிலை. ஓட்டையும் பொன்னையும் சமமாகக் கருதக் கூடிய ஒரு மனோநிலை. இதனையடுத்து மலபரிபாகம், சத்தினிபாதம் என இரு நிலைகளைச் சித்தாந்தம் பேசுகின்றது. இருவினை

யொப்பு ஏற்படுவதே மலங்கள் விட்டு நீங்கப் போவதற்கு அறிகுறி. மலங்கள் நீங்கும் நிலையினை மலபரிபாகம் என்பர். அதே சமயம் அதற்கு அனுசரணையாக இறைவனது அருட் சக்தியும் ஆன்மாவின் மேல் விழுகின்றது. இந்த அருள் வீழ்ச்சியே சத்தினி பாதம் எனப் படுவது. இறைவனது அருளின் துணை கொண்டே இறைவனைக் காண முடியும். ஒரு பொருளை ஆன்மா காண வேண்டுமானால் அப்பொருளுக்கும் ஆன்மாவுக்குமிடையே இருக்கும் கண்களின் துணை கொண்டே அதனைச் செய்ய முடியும். அதைப்போலவே ஆன்மா இறைவனைக் காணுவதற்கு இறைவனுக்கும் ஆன்மாவுக்குமிடையே இறையருள் நின்றால்தான் முடியும். இருளில் வழி செல்வோர் வழி தெரிய வேண்டுமானால் விளக்கை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டும். இதைப் போலவே இறைவனைக் காண விழை யும் ஆன்மா திருவருளை முன்னுக்கு விட்டுத்தான் அதனைப் பின்பற் றுதல் வேண்டும். பாலிலேயே நெய் இருக்கிறது. எனினும் காய்ச் சிக் கடையும் வரை அந்த நெய் வெளிப்படுவதில்லை. அதைப் போலவே இறைவன் நம் எல்லோருள்ளும் உளன். உளனாயினும் அவனை நாடுவோருக்கே அவன் வெளிப்படுபவன். சூரியன் உதித்த தும் எல்லாத் தாமரைகளும் விரிவதில்லை. பக்குவமான மொட்டுக் களையே சூரியன் மலர்விப்பன், அதைப் போலவே பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்கள் மட்டுமே இறைவனது சன்னிதியால் பயன்படவல்லன. இவ் வாறு பக்குவப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு அவற்றின் பக்குவங்களுக்கு ஏற்ற கோலத்தோடு இறைவன் தோன்றி முத்தியை நல்குவன். இந்த உட லோடு இருந்த படியே முத்தியை அடையலாம் என்பது சைவ சித்தாந் திகளது கொள்கை, உடலோடு இருந்தபடியே முத்தியை அடைந்த வர்கள் சீவன் முத்தர்கள் எனப்படுவர். வீடு பேற்றின் பொருட்டுச் சைவசித்தாந்தம் கூறும் சாதனைகளை இங்கு இதுவரை மிகச் சுருக்க மாகவே குறிப்பிட்டோம். இவற்றின் விபரங்களையும் தீட்சை, திரு வைந்தெழுந்து சிவாலய வழிபாடு, குரு வழிபாடு முதலியவற்றின் மகிமைகளையும் சித்தாந்த நூல்களிலும் தேவார திருவாசகங்களிலும் பரக்கக் காணலாம்.

சைவசித்தாந்தத்தின் சிறப்பு :

முத்தியைப் பற்றியோ, ஆன்மாவைப் பற்றியோ, ஆணவத் தைப் பற்றியோ சைவசித்தாந்திகள் கூறுவன எவையும் தம் இட்டப் படி மனம் போன போக்கிற் கூறப்பட்டவையல்ல என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. ஒவ்வொரு கொள்கையும் சுருதி. யுக்தி, அனுபவம் ஆகிய் மூன்று பிரமாணங்கள் மூலமும் எங்ஙனம் நிலைநாட்டியுள்ளனரென் பதை அறிய விழைபவர்களுக்குப் பதினான்கு சித்தாந்த சாத்திரங்க ளும் அவற்றையொட்டி எழுந்த இலக்கியங்களும் தெவிட்டாத நல் விருந்தாகும்.

சமயத்தையும் தத்துவ ஞானத்தையும் இணைத்து ஆன்மாக்க ளின் நித்தியத்துவத்தையும் தனித் தன்மையையும் கெடுக்காது நிலை நாட்டி இவ்வுலக வாழ்வையும் உண்மையுடையதும் பயனுடையது மாக்கி இம்மை மறுமை இரண்டையும் சிறப்புடையன ஆக்கிய தனிச் சிறப்பு சைவசித்தாந்தத்துக்கு மட்டுமேயுரியது. மேனாட்டாருள் இரு வர் சைவசித்தாந்தத்தைப் பற்றிக் கூறிய கூற்றோடு இக் கட்டுரையை முடிப்போம் ஜி. யு. போப். ''இந்தியாவிலுள்ள மதங்கள் அனைத்தி லும் சைவசித்தாந்தமே மிக மேம்பட்டது என்பதில் ஐயமில்லை என் கிறார் கெனடி என்பவர்.'' சைவசித்தாந்தம் இந்திய சிந்தனைகள தும் உணர்வினதும் சிகரம் என்கிறார்.

பாசம் :

சைவ சித்தாந்தத்திலே பாசம் என்னும் சொல் மூன்று பொருள் களைக் குறிக்கும். அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன. இவற்றைச் சற்று விளக்குதல் நலம், முதலில் மாயையை எடுப்போம் ஆன்மா உறையும் உடலும் அவ்வுடல் உறையும் இவ்வுலகும் ஆன்மா வுக்குப் பாசமாகும். ஆனால் உடலையும், உலகையும் நேரே பாசம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவது குறைவு. உடலும் உலகும் உற்பத் தியாகும் போது எப்பொருளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றனவோ பின் ஒடுங்கும்போது எப்பொருளில் ஒடுங்குகின்றனவோ அப்பொருளைத் தான் பாசம் என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். உடல் உல கம் ஆகியவற்றின் உற்பத்திக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் மூலகாரணமாயுள்ள பொருள் மாயை எனப்படும். இம்மாயை என்ற சொல் 'ம், யா' என்ற இரு பகுதிகளால் ஆயது. ம் என்றால் ஒடுக்கம் என்பது, யா என்றால் விரிவு என்பதும் கருத்து. மாயை ஒரு பாசமாகும், ஆன்மா உடலோடு சேர்ந்தபின்தான் அதற்கு அறிவு ஏற்படும். அதற்கு முன் அது அறிவற்றுக் கிடக்கும். ஆன்மாவுக்கு மாயை ஒரு பாசம் என் னும் போது ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆன்மா அறிவு பெறத் துணை செய்யும் மாயையைச் சித்தாந்திகள் பாசம் என் கின்றனர்.

கன்மம் என்பதன் பொருள் :

கன்மம் இந்திய தத்துவஞானம் அனைத்துக்கும் மிக அடிப்படையான ஒரு தத்துவம். இக் கன்மத்தைக் கொண்டுதான் (உலகாயதம் தவிர்ந்த) இந்திய மதங்கள் பலவும் ஆன்மா அழிவற்றது அதற்கு முதற்பிறப்புண்டு என்ற பேருண்மைகளை நிலைநாட்டுகின்றன. இந்திய மதங்களுள்ளும் சைவசித்தாந்தத்துக்கு இக் கன்மம் இன்னும் அதிக முக்கியமானது, கடவுள் உண்டென்பதை நிரூபிப்பதற்கு அவர்கள் காட்டும் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று இக் கன்மத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டது.

சைவசித்தாந்தம் கன்மத்தைப் பற்றி கூறுவதை ஆராயுமுன் கன்மம் எனப்படுவது என்ன என்பதைச் சிறிது விளக்குவது நன்று. கன்மம் என்பதும் கருமம் என்பதும் ஒன்றுதான். கன்மம் என்றால் வினை அல்லது செயல் என்பது பொருள். நாம் செய்யும் செயல்கள் யாவும் கன்மங்களே. ஆனால் தத்துவஞான உலகிலே கன்மம் என்ற சொல் சற்று விரிந்த கருத்துடையது. ஒவ்வொரு செயலுக்கும் ஒரு நோக்கமுண்டு பலனுண்டு அப்பலனை அனுபவித்தலும் ஒரு செயலாகும். இவை அனைத்தையுமே கன்மம் என்ற சொல் குறிக்கும். செயல் மட்டுமன்றி எண்ணம் சொல் ஆகியவையும் கன்மத்துள் அடங்கும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் பலன்களுண்டு. அப்பலன்கள் செய்தவனைச் சேரும். சில பலன்கள் உடனேயே சேரும். சில செயல்களின் பலன்கள் சில காலம் சென்று சேரும். இந்த உண்மைகளைப் பொதுவாக எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர்.

கன்மமும் பிறப்புக்களும் :

ஒரு பிறப்பில் ஒருவன் செய்த செயல்களின் பலன்கள் அனைத்தையும் சில சமயம் அந்தப் பிறப்பிலே அனுபவிக்க முடியாமல் போகும், அதனால் அவன் அப்பலன்களுள் எஞ்சியவற்றை அனுபவிப்பதற்காகவே பின்னும் ஒரு பிறப்பை எடுக்க வேண்டி நேரிடும். அப்பிறப்பிலே அவன் முன்னைய பிறப்பிலே செய்த வினையின் பலன்களை அனுபவிப்பன். அங்ஙனம் அனுபவிக்கும் போது வேறும் பல வினைகளைப் புரிவன். அவ்வினைகளின் பலனைப் புசிப்பதற்காகப் பின்னும் பிறக்க வேண்டி நேரிடும். இவ்வாறு கன்மம் காரணமாகப் பிறப்பும் பிறப்புக் காரணமாக கன்மமும் மாறி மாறிச் சங்கிலித் தொடர்போல வந்து கொண்டேயிருக்கும்.

கன்மத்தைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் :

இக் கருத்துக்களை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளார். இந்த இடத்தில் கன்மத்தைப் பற்றி ஏனையோர் கொள்கைகளையும் ஆராய்வது நல்லது. கன்மத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டு உலகிலுள்ள மக்களை மூன்று பிரிவுள் அடக்கி விடலாம். இப்பிறப்பும் இப்பிறப்பிலுள்ள கன்மங்களும் மட்டுமே உண்மை. முற்பிறப்பு என எதுவும் கிடையாது. எனவே முற்பிறப்பில் செய்த கன்மம் என எதுவும் கிடையாது எனக் கொள்வோர் ஒரு பிரிவினர். இவர்கள் மறுப்பது பழவினையை. அஃதாவது முற்பிறப்பிற் செய்த வினையை இரண்டாவது பிரிவினைச் சேர்ந்தோர் பழவினையை ஒப்புக் கொள்ளுவர். ஆனால் வினை அறிவற்ற ஒரு பொருள். அது தானே செய்தவனைச் சென்று சேரவல்லதல்ல. ஒவ்வொரு வினைப்பயனும் அதனைச் செய்தவனைச் சென்று சேரச் செய்யவல்ல ஓர் இறைவனும் இருந்தே தீர வேண்டுமென கொள்வார் மூன்றாவது பிரிவினர் பழவினையை ஒப்புக் கொள்ளுவது மட்டுமன்றி அறிவுள்ள பொருளுக்குரிய அளவு வல்லமையையும் அப்பழவினைக்கு உண்டு என வாதாடுவோர் ஆகவே பழவினையே கிடையாது என்போர் ஒரு சாரர். பழவினையும் அதனோடு கூட அதனை இயக்கவல்ல இறைவனும் உளன் என்போர் ஒரு சாரார்; பழவினை மட்டுமே உண்டு என வாதிப்போர் மற்றொரு சாரார்; இவர்களுள் முதற்பிரிவைச் சேர்ந்தோர் பெரும்பாலும் மேல் நாட்டினரேயாவர். இந்து மதத்தினர் யாவரையும் இரண்டாவது பிரிவினராகக் கொள்ளலாம். அவருள் மிக முன்னணியில் நிற்போரே சைவசித்தாந்திகள். பௌத்த, சமண சமயத்தவர்களை மூன்றாவது பிரிவினருக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

பொருந்தாக் கொள்கைகள் :

சிறிது சிந்தித்தால் முதலாவது கொள்கையும், மூன்றாவது கொள்கையும் அதாவது பழவினையே கிடையாது என்பதும் பழவினை மட்டுமே உண்டென்பதும் பொருந்தா என்பதை உணரலாம். பழவினை இல்லையெனில் இவ்வுலகில் நல்லவர்கள் துன்பமடையவும் தீயவர்கள் இன்பமடையவும் வேண்டிய அவசியமே இராது. ஓர் உயிர் எல்லாவித வசதிகளையுமுடைய பெற்றோருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து எல்லாவித போகங்களையும் அனுபவிப்பதற்கும் இன்னோருயிர் ஒருவித வசதியும் இல்லாத பெற்றோருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து பெரும் துன்பங்களுக்கு ஆளாவதற்கும் காரணமென்ன? எத்தனையோ பேர் பிறக்கும் போதே பலவிதக் குறைபாடுகளோடு

பிறந்து வாழ் நாள் முழுவதும் அல்லலுறக் காண்கின்றோமே, இதற்குக் காரணமென்ன? பழம் பிறப்பும் பழவினையும் உண்மை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாவிடின் இத்தகைய விபரீதங்களுக்குக் கூறத் தக்க காரணம் யர்து? ஆண்டவன் கருணையே வடிவானவன் என மேனாட்டு மதங்களும் கருதுகின்றன. அந்த ஆண்டவன் இன்பம் துய்ப்பதற்கென ஒருயிரையும் துன்பத்தில் உழலுவதற்கென இன்னோர் உயிரையும் ஒரு காரணமுமின்றிப் படைத்தனன் எனக் கொள்ளுவது பொருந்துமா? இவ் வினாக்கள் தாம் சைவ சித்தாந்திகளும் ஏனைய இந்து மதத்தினரும் பழம் பிறப்பும் பழவினையும் உண்மை எனக் கொள்ளுவதற்கு முக்கிய காரணம்.

இனி வினை அறிவற்ற பொருள்; எனவே அது தானாகவே தன்னைச் செய்தானைச் சென்றடையும் என பௌத்த சமண மதத்தினர் கொள்வது பொருந்தாது, அறிவுள்ள ஆன்மாவே தான் செய்த பழவினையைத் தேடிச் சேர்ந்து கொள்ளும் என்பதும் பொருந்தாது. ஆன்மாவே தேர்ந்தெடுக்குமாயின் தீவினைப் பயன்களை நீக்கி எல்லாவற்றையும் நல்வினைப் பயன்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கும். எந்த ஆன்மாவும் தானாகவே தனக்குத் துன்பத்தைத் தேடிக்கொள்ள விரும்பாது. இக் காரணங்களால் தான் சைவ சித்தாந்திகள் இவற்றுக்கு வேறாய், தான் வினைகளுக்கு ஆளாகாததாய் ஒவ்வொரு பழவினைப் பயனையும் அது அதற்கு உரியவனோடு சேர்க்கவல்ல பேரறிவும் பேராற்றலும் உள்ள ஒரு பரம்பொருள் உண்டு என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

மூவகை வினைகள்:

சைவ சித்தாந்திகள் வினையை மூன்று கூறுகளாகப் பிரிப்பர் அவைகளுக்குச் சஞ்சிதம், பிராரப்தம் ஆகாமியம் என்பன பெயர்கள். பல பிறவிகளிலும் செய்து பயன் இன்னும் அனுபவிக்கப்படாது சேர்ந்திருக்கும் வினைத் தொகுதிக்குச் சஞ்சிதம் என்று பெயர். அத் தொகுதியிலிருந்து இப் பிறப்பில் நாம் அனுபவிப்பதற்கென எடுக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குப் பிராரப்தம் என்பது பெயர். இப் பிரார்ரப்தத்தை நாம் அனுபவிக்கும்போது புதிதாக ஈட்டும் வினை ஆகாமியம் எனப்படும். இவைகளை முறையே பழவினை, நிகழ்வினை எதிர்வினை என்றும் கூறலாம்.

தமிழிலக்கியங்களில் ஊழ்:

இவ் வினைகளின் வலிமை பற்றிச் சமணர்களால் எழுதப்பட்ட நாலடியார் என்னும் நூலில் பழவினை என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும், திருக்குறளில் ஊழ் என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும் இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஊழ் என்ற சொல்லுக்கு இருவினைப் பயன் செய்வதனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி எனப் பரிமேலழகர் பொருள் எழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் ஊழ் பால், முறை உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி ஆகிய யாவும் ஒரே கருத்துடைய சொற்கள் எனவும் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுகின்றார். ஊழை நினைத்தால் சிலப்பதிகாரம் நினைவுக்கு வராமலிருப்பது அரிது. ஊழின் வலியை வற்புறுத்துவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட காப்பியமாகக் கூட அதனைக் கருதலாம். இப் பிறப்பிலே யாதொரு தீங்கும் செய்யாத கோவலன் கள்வன் எனக் கருதப்பட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். முற் பிறப்பிலே கோவலன் களவு செய்யாத ஒருவனைக் கள்வனெனக் கூறிக் சொல்வித்தவன். அத் தீவினையின் பலனையே இப் பிறப்பிலே அவன் அனுபவிக்கின்றான். கன்மம் என்பதும் ஊழ் என்பதும் இதுதான்.

ஊழும் முயற்சியும்.

இப்பிறப்பிலே நமக்கு நிகழ்வன யாவும் முற்பிறப்பிலேயே விதிக்கப்பட்டு விட்டன என்றால் நாமாக முயன்று செய்வதற்கென எதுவுமில்லை. நாம் செய்வது, செய்யாமலிருப்பது எல்லாம் முன்வினைப் பயனானால் வாழ்வில் ஊக்கம், முயற்சி. முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கு இடம் எங்கே என்ற வினா எழலாம். ''விதியை நம்பாதவன் தான் தமிழன். விதியை நம்பினால் முயற்சிக்கு இடமில்லை'' என்று இன்று சிலர் பிரசங்கங்கள் செய்து திரிகின்றார்கள். இது விதி என்பது என்ன என்று சரியாக விளங்கிக் கொள்ளாமையால் ஏற்படும் அநர்த்தம். ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் ஏற்ற பலன் நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும். என்பதே விதி என்ற சொல்லுக்குக் கருத்து, எனவே விதியை நம்பினால்தான் முயற்சிக்கு இடமுண்டு நம்பாவிட்டால்தான் இடமில்லை. பழவினையின் பயனை நுகரும்போது நமது முயற்சிக்கும் இடமுண்டு என்பதைக் காலஞ்சென்ற சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு சிறு உதாரண மூலம் விளக்கியுள்ளார். பழவினையின் பயன் ஒருவன் கடன் பட்டிருத்தலை ஒத்தது. தொடக்கத்தில் அவனுடைய உழைப்பிலே பெரும் பகுதி அவனுடைய பழைய கடனைத் தீர்ப்பதிலேயே செலவாகிவிடும். தனது உழைப்பு முழுதும் கடனை அடைப்பதிலேயே

செலவாகி விடுகிறது என்று அவன் உழைக்காமல் இருக்கலாடமா? அங்ஙனம் இருப்பின் அவனுடைய கடன் மேலும் மேலும் பெருகும். அங்ஙனமன்றி அவன் உழைக்கத் தொடங்கினால் எவ்வளவு அதிகம் உழைக்கிறானோ அவ்வளவுக்கு அவனுடைய கடனும் குறையும். பின் பணத்தைச் சேர்க்கவும் இடமுண்டு. அதுபோலவே ஊழினால் துன்பப்படுகிறவன் முயற்சி செய்யாமல் இருந்தால் இன்னும் அதிகத் துன்பத்துக்கு ஆளாவான். முயற்சி செய்தால் அதற்கேற்ப அவனது துன்பம் குறையும்.

நமது வாழ்வை ஒரு 'பிறிட்ஜ்' விளையாட்டுக்கு ஒப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன். இவ் விளையாட்டிலே நமக்குக் கிடைக்கும் சீட்டுக்களைப்போல நமது பழவினையை வைத்துக் கொள்ளலாம். இச் சீட்டுக்களை நாம் நம் விருப்பப்படி தெரிந்தெடுப்பதில்லை. சீட்டுக்களைத் தெரிந்தெடுக்க நமக்கு உரிமை இல்லாவிடினும் அச்சீட்டுக்களைக் கொண்டு வெற்றியோ தோல்வியோ ஈட்டும் வாய்ப்பு நமக்கு உண்டு. இதைப் போலவே பழவினையைத் தெரிந்தெடுக்க அதிகாரம் இல்லாவிடினும் அதனை வைத்துக் கொண்டு மேலே ஆக்குவதோ அழிப்பதோ யாவும் நம் கையிலேயே உள்ளது.

வினைப்பயன் நுகர்வு பற்றிய சில நியதிகள் :

வினையைப் பற்றிய இக்கட்டுரையை முடிக்குமுன் வினையைப் பற்றி இன்னும் மூன்று கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். அவற்றை மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம். முதலாவது தீவினையின் பயனான பாபத்தை நல்வினையின் பயனான புண்ணியம் நீக்க மாட்டாது. ஒவ்வொரு வினைக்கும் உரிய பயனை நாம் அனுபவித்தே தீரவேண்டும். ஒரு குழந்தையை இம்சித்துக் கொன்றுவிட்டு அதன் பெற்றோருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்தால் குழந்தையைக் கொன்றபாவம் தீர்ந்து விடாது. அதற்குரிய பலன் கிடைத்தே தீரும். பெற்றோருக்குச் செய்த உதவிக்குப் பலன் வேறாகக் கிடைக்கும். இரண்டாவது அவரவர் செய்த நன்மை தீமைகளின் பலன்களை அவரவரே அனுபவித்தல் வேண்டும். அதிக புண்ணியம் செய்த ஓர் ஆன்மா தனது புண்ணியத்தில் ஒரு பகுதியை அதிக பாவம் செய்த ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அவ்வான்மாவை அப்பாவபலன்களை அடைவதிலிருந்து நீக்க இயலாது. இவை பொது விதிகள். இவ் விதிகளுக்கு விலக்குகளும் உண்டு. விலக்குகளுக்கு இறைவனுடைய அனுக்கிரகம் தேவை.

பற்றற்ற வினை :

மூன்றாவது தீவினையைச் செய்தவன் துன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறப்பது போலவே நல் வினையைச் செய்தவன் இன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறக்கிறான். எனவே தீவினையை நீக்கி நல்வினையை மட்டும் செய்வது பிறப்பையொழித்து வீடு பேற்றை அடைய வழியாகாது. நல்வினையையும் ஒரு விலங்காகவே பேசுவது வழக்கம். தீவினையை இரும்பினாலே செய்த விலங்காகக் கொண்டால் நல்வினையைப் பொன்னாலே செய்த விலங்காகக் கொள்ளலாம். பற்றற்ற வினைதான் பிறப்பை ஒழிக்க வழி. அதாவது நல்வினையை நான் செய்தேன் என்ற தன்முனைப்போடு செய்யாது அதன் பலனையும் எதிர்பாராது எல்லாம் திருவருள் என்ற கருத்தோடு செய்வதே பற்றற்ற வினை. இதனையே சைவசித்தாந்தம் நல்வினையை விட மேலான வினையாகக் கொள்ளுகின்றது. கன்ம பலன்கள் நம்மை அணுகாமற் செய்வதற்கும் இதுவே வழி, தீவினைப் பயனில் வெறுப்பும் நல்வினைப் பயனில் விருப்பும் கொள்ளாத ஒரு நிலையை அடைய வேண்டும். இந்த நிலைதான் சைவசித்தாந்தத்தில் இருவினையொப்பு என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. துன்பம் யாவற்றையும் துடைக்க இதுவே வழி.

மும்மலம்:

ஆன்மாக்கள் அடையும் துன்பங்களுக்கும், ஆன்மாக்களது குறைபாடுகளுக்கும் அவைகளை அநாதியாயே பீடித்து நிற்கும் மலங்கள் தான் காரணம் என்பது சைவசித்தாந்தம். மூன்று மலங்களைப்பற்றிச் சைவ சித்தாந்தம் பேசுகின்றது. ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன அவற்றின் பெயர்கள். இம் மும்மலங்களையும் சேர்த்துப் பாசம் என்ற ஒரு சொல்லால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இம் மும்மலங்களும் ஆன்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதை விளக்குவதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டைச் சைவ சித்தாந்திகள் கையாளுவது வழக்கம். நெல்லிலே முளையும் தவிடும் உமியும் இருப்பன போலவே ஆன்மாவோடு இம் மூன்று மலங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. இதனைச் சிவப்பிரகாசம் எனப்படும் சைவசித்தாந்த நூல் "உயிர் உண்டாலேயுளது மலம். மலமுளதா லொழிந்த வெல்லா நெல்லின் முளை தவிடு உமி போல நாதியாக நிறுத்திடுவர்". இது சைவம் நிகழ்த்து மாறே எனக் கூறுகின்றது. இதே கருத்துத் திருமந்திரம் எனப்படும் நூலிலும் காணப்படுகின்றது. இம் மூன்றுள் முளையைப் போன்றது எது? தவிட்டைப் போன்றது எது? உமியைப் போன்றது எது? என அறிதல் வேண்டும். முளையைப் போன்றது கன்மம், தவிட்டைப் போன்றது மாயை உமியைப் போன்றது ஆணவம். எனவே அரிசி ஆன்மாவுக்கு உவமையாகின்றது. அடுத்து ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்றும் எந்த விதத்தில் உமி, முளை, தவிடு ஆகிய மூன்றையும் நிகர்க்கின்றன என்பதை விளக்குதல் வேண்டும்.

''மனத்துக்கண் மாசிலனாதல் அனைத்து அறன்
ஆகுல நீர பிற.'' — குறள்

சிவப்பிரகாசத்துக்குப் புத்துரை எழுதிய ஆசிரியர் அவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். ''நெல்லிலுள்ள முளைத்தல் சக்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறு போலக் கன்மமலம் உயிரினிடத்துச் சுக துக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும். தவிடு முளைத்ததற்கு அனுகூலஞ் செய்து உடனிற்குமாறு போல மாயா மலம் அச்சுக துக்கங்கள் தோன்றுதற்கு துணைக் காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனுகரணம் முதலியவற்றையும் உயிரையும் அசைவித்து நிற்கும். உமி அம்முறை தோன்றுதற்கு நிமித்த காரணமாயிருப்பது போல ஆணவமலம் அச்சுகதுக்கத் தோற்றத்துக்கு நிமித்த காரண மாய் நின்ற அவற்றை முறுகுவித்து உயிர் நுகருமாறு நிலை பெறுத் தும்" இவை அவ்வாசிரியரது விளக்கம். இங்கு ஆன்மாவின் சுகதுக் கங்களுக்கு ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களும் நிமித் தம் முதல் துணை ஆகிய மூன்று காரணங்களாக அமைவது குறிப் பிடத்தக்கது.

இவற்றுள் ஆணவத்தைப் பற்றியும், மாயையைப் பற்றியும் முந்திய கட்டுரைகளிலே குறிப்பிட்டுள்ளோம். இக்கட்டுரையில் கன் மத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். இக்கன்மம் இந்திய தத்துவஞானம் அனைத்துக்கும் மிக அடிப்படையான ஒரு தத்துவம். இக் கன்மத் தைக் கொண்டுதான் (உலகாயதம் தவிர்ந்த) இந்திய மதங்கள் பல வும் ஆன்மா அழிவற்றது; அதற்கு முற்பிறப்புண்டு என்ற பேருண் மைகளை நிலைநாட்டுகின்றன.. இந்திய மதங்களுக்குள்ளும் சைவ சித்தாந்தத்துக்கு இக்கன்மம் இன்னும் அதிக முக்கியமானது. கடவுள் உண்டென்பதை நிரூபிப்பதற்கு அவர்கள் காட்டும் முக்கிய காரணங் களுள் ஒன்று இக்கன்மத்தையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. ★

இதுவரையில் கலாநிதி கி. லெட்சுமணன் அவர்கள் தமது ''இந்திய தத்துவஞான" வெளியீட்டில் ஆராய்ந்த கருத்துக்களை சுருக்கமான முறையில் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இந்திய சமய தத்துவங் களை மிகத் துல்லியமாக ஆராய்ந்த கலாநிதி கி. லெட்சுமணன் MA, Dip. Ed. அவர்கட்கு இந்நூலால் பயன்பெறும் மக்களது நல் ஆசி களும் இறைசக்திகளும் உரியதாகுக. இதில் ஆன்மா, அணு, கன்மம் பற்றி சமயங்கள் கூறும் கருத்துக்களை நாம் சுருக்கமான முறையில் திரும்பவும் தந்து அதற்குரிய விஞ்ஞானக் கருத்துக்களையும் எமது சிந் தனை மூலம் உங்களுக்கு தர விழைகின்றோம். இதை ஒரு முறைக்கு பல்முறை வாசித்து அதன் பயனை உங்களின் சிந்தனைக்கு விட்டு சிந்தனையில் இருந்துவரும் கருத்துக்களைச் செயலாக்கி பயன் பெறு மாறு தங்களை அன்புடனும், பண்புடனும், பணிவுடனும் இரு கரம் கூப்பி வேண்டுகிறோம்.

தத்துவ ஞான சிந்தனை

ஆன்மா, அணு, கன்மம் பற்றி

★ வேதம்

★ உபநிடதம்

★ சாங்கியம்

★ சமணம்

★ நியாயம்

★ மத்துவம்

★ மீமாம்சம்

★ வைசேடிகம்

★ சைவ சித்தாந்தம்,

முதலிய சமயங்கள் கூறும் கருத்துக்கள்

உ

சிவமயம்

இந்திய தத்துவ ஞானத்தில் ஆன்மாவைப் பற்றி ஒவ்வொரு சமயமும் கூறிய கருத்தின் சுருக்கம்

வேதம்

ஒவ்வோர் உடலுள்ளும் ஒவ்வோர் ஆன்மா உண்டு நமது கண்ணுக்குப் புலனாகாவிடினும் அத்தகைய ஆன்மாக்கள் உளவென்பது நிச்சயம். அவை நித்தியமானவை. உடல் அழியும் போதும் ஆன்மா அழிவதில்லை என இன்று நம்மிடையே வழங்கும் கருத்துக்கள் யாவும் வேத காலத்திலேயே உள்ளவையும் வேதங்களால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டவையுமாகும். ஆனால் உடல் அழிந்தபின் ஆன்மாவுக்கு என்ன நிகழ்கின்றது என்பதில் மட்டுமே வேதங்களில் காணப்படும் கொள்கைக்கும் பிற்காலத்திலே இந்துக்களிடையே வளர்ச்சியடைந்துள்ள கொள்கைக்கும் சற்று வேற்றுமை காணப்படுகின்றது. ஒருவன் இறந்ததும் அவனுடைய ஆன்மா அவன் செய்த நல்வினை தீவினைகளுக்குத் தக மோட்ச லோகத்திற்கோ அல்லது நரக லோகத்திற்கோ செல்லும் என்னும் கருத்தைத்தான் வேதங்களிலே காண்கின்றோம். ஆன்மாக்களுக்கு மறுபிறப்பு உண்டென்னும் கருத்து வேதங்களிலே வெளிப்படையாகக் காணவில்லை. மிக முக்கியமாகிய இக்கருத்து வேத மந்திரங்களிலே வெளிப்படையாக இடம் பெறாதது சற்று வியப்பாகவேயுள்ளது. இது இந்துக்களுக்குள்ளே பிற்காலத்திலே மத்துவர் எனப்படுபவர் தாபித்த மதத்தின் கொள்கையை நினைவூட்டுகின்றது. இந்து மதங்களில் மத்துவ மதம் மட்டுமே ஆன்மாக்களை மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரித்து அவற்றுள் ஒரு பிரிவு மீளா நரகத்திலேயே நிரந்தரமாக தங்கிவிடும் என்ற கொள்கையுடையது. வேதங்களின் முற்பகுதியாகிய மந்திரப் பகுதியிலே மறு பிறப்புப் பற்றிய குறிப்பு எதுவும் காணப்படவில்லையாயினும் பிற்பகுதியாகிய பிராமணத்திலே சிற்சில குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. இவையே பின்னர் மறுபிறப்புப் பற்றிய கொள்கைகள் விருத்தியடைந்து நிறைவு பெறுவதற்கு அத்திவாரமாயின.

ஆன்மாவைப் பற்றியது

உபநிடதம்

உடலை இயக்கும் சக்தி:

படுக்கையிலே கிடக்கும் நமது உடலை எழுந்து உட்காரச் செய்வதும், உட்கார்ந்து இருக்கும் உடலை எழுந்து நடக்கச் செய்வதும் உடலினுள்ளே இருக்கும் ஒரு சக்தியாகும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு உடலையும் அதன் உள்ளே நின்று எழுப்பி ஆட்டி இருத்தி அசைத்து இயக்கும் சக்தி எதுவோ அதுவே ஆன்மா என்று வைத்துக் கொள்வோம்.

உபநிடதம்

உலகை இயக்கும் சக்தி:

இந்த உடலைப் போலவே உலகமும் இயங்குகின்றது. தீக்குச் சுடும் இயல்பு, நீருக்குக் குளிரும் இயல்பு ஆகியவற்றை அளிப்பது ஒரு சக்தி. பூமியைச் சுழலச் செய்வதும் ஒரு சக்தி. பூமியின் மேலுள்ள மரம், செடி, கொடிகளனைத்தும் வளர்வதும், பூப்பதும், காய்ப்பதும் அச் சக்தியினாலேயே. உடலுள் நின்று உடலை இயக்கும் சக்தியை ஒப்புக் கொண்டால் இப் பிரபஞ்சம் முழுவதனுள்ளும் நின்று அதனை இயக்கும் சக்தி ஒன்று உண்டு என்பதையும் ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். அச் சக்திதான் பிரம்மம், இந்தப் பிரபஞ்சம் முழுவதையுமே ஒரு பிரமாண்டமான உடலாகக் குறிப்பிடும் இடங்களும் உபநிடதத்தில் உண்டு. ஆன்மாவுக்கு அதன் உடல் எப்படியோ அப்படியே பிரம்மத்திற்கு இப் பிரபஞ்சமும் உடல் ஆகும் என்ற குறிப்புப்படும் வசனங்களை உபநிடதத்திலே காண்கின்றோம். விண் அப் பிரமத்தின் தலை, சூரிய சந்திரர் அதனிரு கண்கள், திக்குகள் அதன் செவிகள், வேதம் அதனுடைய வாக்கு, காற்று அதனுடைய மூச்சு என இவ்வாறு உபநிடதம் வருணிக்கின்றது.

இவ்வாறு உடலுக்கு ஆன்மா போலப் பிரபஞ்சத்திற்குப் பிரம்மம் அமைந்த போதிலும் ஆன்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. உடலுள் இருந்து உடலை இயக்குவது மட்டும்தான் ஆன்மாவின் வேலை. ஆனால் இப்பிரபஞ்சத்தில் நின்று பிரபஞ்சம் முழுவதையும் இயக்குவது மட்டுமல்ல பிரம்மத்தின் வேலை. இப் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உற்பத்தி செய்வதும் அதன் வேலையாகும்.

ஆன்மா உடலை உற்பத்தி செய்வதில்லை. இயக்குவது மட்டும் தான். ஆனால் பிரம்மமோ பிரபஞ்சத்தை இயக்குவது மட்டுமன்றி அதனை உற்பத்தியும் செய்கின்றது. பிரம்மம் என்பது "பிரஹ்" என்பதற்கு வளர் என்பது கருத்து. பிரம்மம் தன்னிலிருந்து இந்த உலகம் முழுவதும் வளர்வதற்கு மூலமாயுள்ளது என்ற காரணத்தால் அதற்கு அப் பெயர் ஏற்படலாயிற்று.

உபநிடதம்

ஆன்மாவின் கோசங்கள் :

ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்றாகப் பல கவசங்களால் மூடப்பட்டது போல ஆன்மா மூடப்பட்டிருப்பதாக கூறும் ஒரு குறிப்பைத் தைத்திரிய உபநிடதத்திலே காண்கின்றோம். எல்லாவற்றிற்கும் புறத்தேயுள்ள கவசமே இந்த உடம்பு. அது அன்னத்தால் அதாவது உணவினால் ஆயது என்ற காரணத்தால் அதற்கு அன்னமய கோசம் என்று பெயர். கோசம் என்ற சொல்லுக்கு உறை என்பது கருத்து இதற்குள்ளே இதைவிட நுட்பமாக உள்ளது பிராணமய கோசம். இதுவே சிவசக்தி இதற்குள்ளே உள்ளது மனோமயகோசம். இதற்குமுள்ளே உள்ளது விஞ்ஞானத்தால் அதாவது அறிவால் ஆயது என்ற காரணத்தால் விஞ்ஞானமய கோசம் எனப்படும். இதற்குமுள்ளே உள்ளது ஆனந்தமயமானது என்ற காரணத்தால் ஆனந்த மயகோசம் எனப்படும். ஒன்றுள் ஒன்றாக இத்தனை உறைகளாலும் மூடப்பட்டு இவற்றுக்கு நடுவே உள்ளதே ஆன்மா. மேனாட்டுத் தத்துவ ஞானிகள் பிராணன், மனம், அறிவு ஆகிய அனைத்துக்கும் அப்பாற்பட்டதே ஆன்மா என்ற அடிப்படை வரை செல்லவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஆன்மா தனக்கு அன்னியமான இவைகளையே தான் எனக் கருதுவதாலேயே அதற்குக் கன்மங்களும் மறுபிறப்புக்களும் அவற்றோடு சேர்ந்த துன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன.

உபநிடதம்

ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு :

ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பை அறிவதற்காக நனவு நிலை, கனவு நிலை ஆகிய இரண்டுமன்றி அதற்கு அப்பாலும் இரண்டு நிலைகள் உபநிடதங்களில் ஆராயப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று

கனவில்லாத உறக்க நிலை. மற்றது அதற்கு அப்பாற்பட்ட நிலை அது துரியநிலை எனப்படும். இன்று உள தத்துவ ஆராச்சியில் மிக முன்னணியில் நிற்கும் மேல் நாட்டவரும் அதிசயிக்கத்தக்க முறையில் இத்தகைய ஆழமான ஆராச்சியில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இந்திய தத்துவ ஞானிகள் ஈடுபட்டமை வியப்புக்குரியது. நான்காவதாகச் சொல்லப்பட்ட துரியநிலை சாதரணமாக எல்லோராலும் உணரக் கூடியதன்று. அது யோகப் பயிற்சி உடையவர்களால் மட்டுமே உணரக் கூடியது அதற்கு முற்பட்டதாகிய கனவற்ற உறக்கம் எதுவித அனுபவமுமற்ற நிலை. ஆனால் துரியம் அனுபவமற்ற நிலையல்ல. அது ஓர் ஆனந்த அனுபவம் உள்ள நிலை. அந்த ஆனந்தம் தான் ஆன்மாவின் உண்மை நிலை. அந்த ஆனந்தம்தான் ஆன்மாவின் உண்மை இயல்பு.

ஆன்மாவைப் பற்றியது

சமணம்

ஆன்மா பற்றிய கொள்கை:

சீவன், அசீவன் இரண்டையும் பற்றி அவர்கள் கருதுவதை ஆராய்வோம். முதலில் சீவனை எடுத்துக் கொள்வோம். சீவன் அல்லது உயிர் அல்லது ஆன்மா ஒன்றா பலவா? இங்கும் சமணரின் நிலை நடுநிலைதான். உடல் தோன்று முன்னும் உள்ளதாய் உடல் அழிந்த பின்னும் அழியாததாய் என்றும் உள்ளதான ஆன்மா என்ற ஒன்று இல்லை என்பர் உலகாயதர். ஆன்மா உள்ளது. ஆனால் ஒரே ஒரு ஆன்மா தான் உள்ளது. அதுதான் பரமாத்மா பரமாத்மாவே பல ஆன்மாக்களாகத் தோன்றுகின்றது. இந்த ஒன்றைப் பலவாகக் காண்பது அஞ்ஞானம். யாவும் ஒன்று எனக் காண்பதே ஞானம் என்பர் வேதாந்திகள். உலகாயதர் போல ஆன்மாவே இல்லையெனக் கொள்ளாது வேதாந்திகள் போல ஒரே ஒரு ஆன்மாவே உள்ளது எனவுங் கொள்ளாது ஆன்மாக்கள் உள அவை பல எனக் கொள்கின்றனர் சமணர்.

சமணம்

ஆன்மாவின் உண்மைச் சொரூபம்:

ஆன்மாக்கள் அனந்தம் அவை என்றைக்கோ ஒரு நாள் தோன்றியவை அல்ல. என்றைக்கோ ஒரு நாள் அழிவனவும் அல்ல. அவை

சடசம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கும் போதுதான் அவற்றின் சுயரூபம் விளங்கும். அந்த நிலையில் அவை முற்றுணர்வும் முடிவிலாற்றலும் உடையவை சாந்தமும் ஞானமுமே அவற்றின் இயல்பான சொரூபம். அசீவ காரியமாகிய உடலோடு சேர்ந்தமையினால் தான் அவை தம் இயல்பு நீங்கிப் பேரறிவு கெட்டுச் சிற்றறிவுற்று அல்லல்படுகின்றன. வியவகாரிக நிலையில் அதாவது உலகோடும் உடலோடும் தொடர்புற்ற நிலையில் அறிவு மழுங்குகின்றது. ஆன்மா காண உதவுவன போன்று காணப்படும் இக்கண்கள் உண்மையில் ஆன்மாவின் காட்சியைத் தடைப்படுத்துகின்றன. புலன்பொறி அனைத்தும் ஆன்மாவுக்குக் கட்டுக்கள். இக்கட்டுக்களைக் களைந்தால் ஆன்மா தன் இயல்பாகிய சைதன்யமே சொரூப்மாகி விடும். ஆன்மா அடையும் இம் முற்றுணர்வுக்கு முழு ஞானத்துக்கு கேவல ஞானமென்று பெயர். ஞானம் மட்டுமே என்பது அதன் பொருள்.

ஆன்மாவைப் பற்றியது

நியாயம்

ஆன்மா:

(இனி இரண்டாவது பொருளாகிய) ஆன்மாவைப் பற்றி நையாயிகள் கொள்கைகளை ஆராய்வோம். ஆன்மாவைப் பற்றி இந்திய மதங்களது கொள்கை அனைத்தையும் இரண்டாக வகுக்கலாம். இது சாதாரணமாக எல்லோரும் அறிந்ததே. ஆன்மா எனப்படுவது உடலின் ஓர் அம்சம் போன்றது. அது பஞ்ச பூதமும் சேர்ந்த சேர்க்கையிலே ஏற்படுமோர் விளைவு அம்மட்டேயன்றி உடலுக்குப் புறம்பாக ஆன்மா என்ற தனித்த ஒரு பொருளில்லை என்பது ஒரு கொள்கை. உடலில் உற்பத்தியாவது அல்ல ஆன்மா. அது உடலுக்கு வேறான தனித்த ஒரு பொருள் என்பது மற்றக் கொள்கை. இவற்றுள் உலகாயதர் எனப்படுவோர் மட்டுமே முதலாவது கொள்கையை உடையோர். இரண்டாவது பிரிவினரை மேலும் இரு பிரிவினராகப் பிரிக்கலாம். ஆன்மா உடலுக்குப் புறம்பாகத் தனித்த ஒரு பொருளாயினும் அது நிலையான பொருளல்ல. அதிவேகமாக மாறி மாறி நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உணர்வுகளின் கோவைதான் ஆன்மா. இவ்வுணர்வுகளைத் தாங்கி நிற்கவோ அவை நிகழ்வதற்கு நிலைக்களனாகவோ அன்றேல் அவற்றினூடே சென்று அவற்றைத் தொடர்புபடுத்தவோ நிலைத்த அடிப்படைப் பொருள் எதுவும் தேவையில்லை உணர்வுக் கோவையே ஆன்மா என்பர் ஒரு பிரிவினர். இதற்கு நேர்

மாறாக உணர்வுக் கோவையல்ல ஆன்மா. அக் கோவையைக் கோத்து நிற்கும் பொருள் எதுவோ அதுவே ஆன்மா என்பர் மறு பிரிவினர். இவருள் முதற் பிரிவினரே பௌத்த மதத்தினர். ஏனைய இந்திய மதத்தினர் அனைவரும் இரண்டாம் பிரிவினரே. இந்த இரண்டாம் பிரிவினரை மேலும் இரு பிரிவினராக்கலாம். அனுபவங்களைத் தாங்கி நிற்கும் நித்தியப் பொருளாகிய ஆன்மாவினது உண்மையான இயல்பு என்ன என்ற வினாவுக்கு விடை பகருவதில் உள்ள வேற்றுமையால் ஏற்பட்டது இப்பிரிவு. ஆன்மாவை ஒரு நிலையான பொருளாகக் கொண்டு அதன் குணம் அறிவுடைமை என்பர் ஒரு சாரார். மறு சாரார் குணம் வேறு; குணத்தையுடைய பொருள் வேறு என்பதை ஒப்புக் கொள்வதில்லை. அறிவு வேறு; அறிவுடைய ஆன்மா வேறு என அவர்கள் கொள்ளார். ஆன்மாவினுடைய சொரூபமே அறிவு. அறிவே ஆன்மா. ஆன்மாவே அறிவு. அறிவுக்குப் புறம்பான ஆன்மா என்ற பொருள் எதுவும் கிடையாது. என அவர்கள் வாதிப்பர். அங்ஙனம் வாதிப்பவரே வேதாந்திகள். இவர்களே இரண்டாம் பிரிவினர். ஏனையோர் யாவரும் முதற் பிரிவினர். எனவே நையாயிகளும் இம் முதற் பிரிவில் அடங்குகின்றனர். ஆன்மா ஒரு நித்தியப் பொருள். சைதன்னியம் அல்லது அறிவுடைமை அதன் சிறப்பியல்பு என்பர் நையாயிகர். அதற்கு மேலே விசித்திரமான கருத்து ஒன்றையும் அவர்கள் தெரிவிக்கின்றனர், ஆன்மாவுக்கு அறிவுடைமையாகிய இவ்வியல்பு எப்போதுமே இருப்பதல்ல. ஆன்மா மனத்தோடும் உடலோடும் தொடர்புறும் போதே இவ்வியல்பு ஏற்படும். இல்லையேல் ஏற்படாது. எனவே ஆன்மாவுக்கு அறிவோ உணர்வோ ஏற்படுவதற்கு உடலும் மனமும் இன்றியமையாத உபகரணங்களாகின்றன. இது சற்று விநோதமானது

ஆன்மாவைப் பற்றியது
மீமாம்சை

ஆன்மா:

குமாரிலர் கொள்கைப்படி ஆன்மா மாற்றமடையும் இயல்புடையது. பிரபாகரர் இக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளார். ஆன்மாவின் இயல்பு பற்றிய இக் கருத்துக்கள் மிக முக்கியமானவை சைவ சித்தாந்திகளின் கருத்தை இங்கு நினைவு கூர்வது பொருத்தம். ஆன்மா சார்ந்ததன் வண்ணமாகும் என்பது சைவ சித்தாந்திகளின் கொள்கை. தனது சார்புகளுக்குத் தக மாறும் இயல்பை உடையது என்னும் சித்

தாந்திகளின் இக் கொள்கை குமாரிலரது கொள்கையோடு ஒத்தது. ஆனால் ஆன்மா மாற்றம் எதையும் அடைவதில்லை என்கின்றனர் பிரபாகரர். அங்ஙனமாயின் பாவ புண்ணியங்கள் இன்ப துன்பங்கள் எவையும் அடிப்படையில் ஆன்மாவை அணுகா. இக் கொள்கையை ஒட்டிப் போலும் பிரபாகரர் பாடாணம் (கல்) போலக் கிடப்பதே முத்தி என்கின்றனர். ஆன்மா மாற்றங்களாலே பாதிக்கப்படும் இயல்பை உடையது எனக்கொள்ளும் குமாரிலர் முத்தியில் ஆன்மாவுக்கு ஆனந்தம் உண்டு என்கின்றனர். இது இவர்களுக்கிடையிலுள்ள இரண்டாம் வேற்றுமை. ஏனைய சடப் பொருள்களைப் போல ஆன்மாவும் அறியக் கூடிய பொருள்களுள் ஒன்று எனக் குமாரிலர் கூறுவதையும் பிரபாகரர் ஆட்சேபிப்பர்.

மத்துவ வேதாந்தம்

சில ஆன்மாக்கள் நரகத்தை அடைந்து என்றும் நரக வாசிகளாகவே இருக்கும் அவற்றுக்கு ஒருபோதும் விமோசனம் கிடையாது. ஆன்மாக்கள் இறைவனை நேரே அணுக முடியாது. இறைவனது புத்திரனாகிய வாயுவின் மூலமே அவை இறைவனை அணுக முடியும்.

ஆன்மாவைப் பற்றியது
சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மா :

ஆன்மா காட்சிப் பொருள் அல்ல. அதாவது ஏனைய பொருள்களைப் போல நம் கண்ணாலே காணக் கூடியது அல்ல. இதுவரை இயங்கிக் கொண்டிருந்த ஓர் உடல் இப்போது இயங்காது பிரேதமாகிக் கிடக்கின்றது. இதைக் கண்டு அந்த உடலை இதுவரை இயக்கிக் கொண்டிருந்த சக்தி இப்போது அதனை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது. என யூகிக்கின்றோம். இச் சக்தி எத்தகையது, இயந்திரங்களையும் ஒருவித சக்தி இயக்குகின்றதே அச் சக்திக்கும் மனித உடலை இயக்கும் சக்திக்கும் என்ன வித்தியாசம்? மனித உடலை இயக்கும் சக்தி நிலையானதா? அதாவது உடல் தோன்றும் முன்பு கூட அது உள்ளதா? உடல் அழிந்த பின்னும் அது அழியாது நிலைக்குமா? நிலைக்குமாயின் உடலை விட்டுப் பிரிந்த பின் அதன் நிலையாது? இவை போன்ற சிந்தனைகள் சிற்சில சமயங்களில் எழுவது இயல்பு. இத்தகைய சிந்தனைகளின் விளைவாக மிக ஆதிகாலம் தொட்டே

மாறுபட்ட இரு கொள்கைகள் இருந்து வருகின்றன. ஒன்று நம் கண்ணுக்குப் புலனாகாத போதும் ஆன்மா என்ற நிலையான பொருள் உண்டென்பது மற்றது அத்தகைய ஒரு வஸ்து கிடையாது என்பது ஆன்மா உண்டு என்போர் அதன் உண்மையை ஒப்புக் கொள்வதால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் கொள்ளாவிடின் ஏற்படக் கூடிய தொல்லைகளையும் வற்புறுத்தி ஆன்மா உண்டென்பதை நிருபிப்பர். இதனை மறுப்போர் ஆன்மா உண்டென்பதை ஒப்புக் கொள்வதால் ஏற்படும் தொல்லைகளையும் ஒப்புக்கொள்ளாவிடின் ஏற்படக் கூடிய வசதிகளையும் வற்புறுத்துவர். இவருள் ஆன்மாவை ஒப்புக் கொள்வோரில் மிக முன்னணியில் நிற்போரே சைவசித்தாந்திகள்.

ஆன்மா — சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மா எனப்படுவது யாது :

இனி இத்தேகம்தான் ஆன்மா என வாதிப்பவர் சிலர். இவர்களைத் தேகான்மவாதிகள் எனலாம். இவர்களை இவர்களது மொழிப் பிரயோகத்தைக் கொண்டே சைவசித்தாந்திகள் மறுக்கின்றனர். எனது உடல் என நாம் பொதுவாகக் குறிப்பிடும் வழக்கே நான் வேறு, எனது உடல் வேறு என்பதை நன்கு உணர்துகின்றது. எனது உடல் என்று கூறும்போது உடலுக்குச் சொந்தக் காரனாகக் குறிப்பிடப்படுவன் யாரோ அவனே ஆன்மா.

இவ்வாறு இந்திரியங்களை ஆன்மா எனக் கருதும் இந்திரியான்மவாதி அந்தக் கரணங்களை ஆன்மாவாகக் கருதும் அந்தக்கரனான்மவாதி சூக்கும தேகத்தையே ஆன்மாவாகக் கருதும் சூக்கும தேகான்மவாதி பிராணனை ஆன்மாவாகக் கருதும் பிரணான்மவாதி ஆகிய அனைவரையும் மறுத்து இவற்றுள் எதுவும் ஆன்மா அல்ல. இவற்றுக்கெல்லாம் வேறாக இவற்றின் அடிப்படையாக உள்ளதும் இவை யாவும் தொழிற்பட உதவுவதும் எதுவோ அதுவே ஆன்மா எனச் சைவசிந்தாந்தம் நிலைநாட்டுகின்றது.

ஆன்மா — சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மாக்கள் படைக்கப்பட்டவை என்பது பொருந்துமா :

இனி இத்தகைய ஆன்மாக்கள் யாவும் குறிப்பிட்ட ஒரு காலத்தில் ஆண்டவனால் படைக்கப்பட்டன எனக் கொள்வது சிறிதும் பொருந்தாது. பொருந்தாமையைக் காட்ட எத்தனையோ ஆட்சேபனைகள் எழுப்பலாம். உதாரணத்துக்காக இரண்டொன்றை மட்டும் இங்கு குறிப்பிடுவோம். இடையிட்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட எதற்கும் அழிவுண்டு என்பது நியதி. எனவே ஆன்மாக்கள் ஆண்டவனாலே படைக்கப்பட்டன எனக் கொண்டால் அவை நித்தியமானவை எனக் கொள்ள முடியாது. இது ஓர் ஆட்சேபனை. இனி இறைவன் தேவை எதுவுமற்றவன். அத்தகையவன் எதற்காக ஆன்மாக்களைப் படைக்கின்றான்? இது இன்னொரு ஆட்சேபனை அங்ஙனம் படைத்தவன் எதற்காகச் சில ஆன்மாக்களை நல்ல உடல்களோடும் சில ஆன்மாக்களை கூன் குருடு நோய் முதலிய குறைபாடுகளையுடைய உடல்களோடும் படைக்கின்றான் என்பது மற்றொரு ஆட்சேபனை இவை போன்ற இடர்பாடுகளால்தான் சைவ சித்தாந்திகள் ஆன்மாக்கள் படைக்கப்பட்டவையல்ல, அவை என்றும் உள்ளவை என்ற முடிவுக்கு வந்துள்ளனர், அதுவுமன்றி ஆன்மாக்களுக்குக் கிடைக்கும் உடல் வேறுபாட்டுக்கு அவை தத்தம் முற்பிறப்பிலே செய்த கன்மமே காரணம் என்றும் அத்தகைய கன்மங்களில் அவை ஈடுபடுவதற்குக் காரணம் அவைகளை அநாதியாகவே பற்றி நிற்கும் ஆணவம் என்றும் கண்டு கொண்டனர்.

ஆன்மா — சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மாவின் இயல்புகள் :

இங்கு கூறியவற்றிலிருந்து சைவசித்தாந்திகள் கருத்துப்படி ஆன்மாக்களின் இயல்பும் அவைகளின் இலட்சியமும் ஓரளவு புலனாகும். ஆன்மா என்ற சொல்லுக்குப் பொருள் வியாபகமாய், நித்தமாய்ச் சித்தாய் உள்ளது என்பதாகும். வியாபகமாய் உள்ளது என்பதற்குப் பொருள் எங்கும் பரவியுள்ளது, நித்தமாய் என்பதன் பொருள் என்றும் உள்ளது. சித்தாய் என்பதற்குப் பொருள் அறிவுடையது. இத்தகைய இயல்புகளையுடைய ஆன்மாவைச் செம்பைக் களிம்பு பற்றி இருப்பது போல் ஆணவம் என்னும் மலம் அநாதி தொட்டே பற்றி நிற்கின்றது. இதனை உணர்த்தவே சைவசித்தாந்திகள் ஆன்மாவைப் பசு என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றனர். பசு என்றால் கட்டுண்டது என்பது பொருள். ஆன்மாவினது எங்கும் பரந்து நிற்கும் நிலையைத் தடுத்து அதனை அணுவாக்குவது இந்த ஆணவம். அறிவை இயல்பாகவுடைய ஆன்மாவின் அறிவைக் கெடுத்து அறியாமையில் ஆழ்த்துவதும் இந்த ஆணவமே, இது அநாதியாகவே ஆன்மாவைப் பற்றி நிற்பது என்பதை உணர்த்தவே இதனை சகச மலம் என்ற பெயரால் குறிக்கின்றனர். (சகசம்: கூடப்பிறந்தது.)

ஆன்மாவினது இயல்புகளுள் முக்கியமானவை இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஆன்மா ஒருபோதும் தானாகவே தனித்து நிற்பதில்லை. என்பதாகும். அது எப்போதும் ஏதாவது ஒன்றைச் சார்ந்தே இருக்கும். பெத்த நிலையில் அதாவது கட்டுண்ட நிலையில் ஆணவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும் முத்தி நிலையில் அதாவது தளை நீங்கிய நிலையில் இறைவனைச் சார்ந்து நிற்கும். ஆன்மாவின் மற்ற இயல்பு அது எதைச் சார்கின்றதோ அதன் தன்மையை அடைவதாகும். ஆணவத்தைச் சார்ந்து நிற்கும்போது ஆணவத்தின் இயல்பாகிய அறியாமையுள் அமிழ்கிறது என மேலே கண்டோம். அதைப் போல இறைவனைச் சாரும்போது இறைவனது இயல்புகளைப் பெற்று நிற்கும். ஆணவம் அசத்து. ஆணவத்தைச் சாரும்போது ஆன்மா தானும் அசத்தாகி விடுகின்றது. இறைவன் சத்து. இறைவனைச் சாரும் போது ஆன்மா தானும் சத்தாகிவிடுகின்றது. இங்ஙனம் ஆன்மா சத்தாகவும், அசத்தாகவும் மாறும் இயல்பையுடையது என்பதை உணர்த்த அதற்குச் சதசத் என்ற ஒரு பெயரையும் சைவசித்தாந்திகள் இட்டுள்ளனர். மேகத்திலிருந்து விழும் தூய் மழைத்துளி எந்த நிலத்தில் விழுகின்றதோ அந்த நிலத்தின் நிறத்தையும் தன்மைகளையும் அடைகின்றது. இதைப் போன்றதே ஆன்மாவின் இயல்பும். பளிங்கையும் ஆன்மாவுக்கு உவமையாகக் கூறுவதுண்டு. பளிங்கு எப்பொருளுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அப்பொருளின் நிறத்தையே காட்டும்.

இதுவரை இங்கு சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டவற்றை நோக்க ஆன்மாவின் இலட்சியம் யாதாயிருக்க வேண்டுமென்பது கூறாமலே விளங்கும். தன்னை அறியாமையுள் அமிழ்த்தி அல்லற்படுத்தும் ஆணவ மலத்தினதும் அதன் தொடர்ச்சியாக எழும் கன்மம், மாயை ஆகிய ஏனைய மலங்களினதும் பிடியிலிருந்து தன்னை விடுவித்துச் சத்தாகியதும் சித்தாகியதும் ஆனந்தமுமாகிய பரம்பொருளைச் (இறைசக்தி) சாருவதே ஆன்மாவின் இலட்சியமாகும்.

ஆன்மா — சைவசித்தாந்தம்

பாசம் :

சைவசித்தாந்தத்திலே பாசம் என்னும் சொல் மூன்று பொருள்களைக் குறிக்கும். அவை ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன. இவற்றைச் சற்று விளக்குதல் நலம். முதலில் மாயையை எடுப்போம். ஆன்மா உறையும் உடலும் அவ்வுடல் உறையும் இவ்வுலகும் ஆன்மாவுக்குப் பாசமாகும். ஆனால் உடலையும் உலகையும் நேரே பாசம் என்ற சொல்லாற் குறிப்பிடுவது குறைவு. உடலும் உலகும் உற்பத்தியாகும்போது எப்பொருளிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றனவோ பின் ஒடுங்கும்போது எப்பொருளில் ஒடுங்குகின்றனவோ அப்பொருளைத்தான் பாசம் என்ற செல்லால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். உடல் உலகம் ஆகியவற்றின் உற்பத்திக்கும் ஒடுக்கத்துக்கும் மூலகாரணமாயுள்ள பொருள் மாயை எனப்படும். இம்மாயை என்ற சொல் 'ம்' 'யா' என்ற இரு பகுதிகளால் ஆயது. 'ம்' என்றால் ஒடுக்கம் என்பது 'யா' என்றால் விரிவு என்பதும் கருத்து. மாயை ஒரு பாசமாகும். ஆன்மா உடலோடு சேர்ந்த பின்தான் அதற்கு அறிவு ஏற்படும். அதற்கு முன் அது அறிவற்றுக் கிடக்கும். ஆன்மாவுக்கு மாயை ஒரு பாசம் என்னும்போது ஒன்றை நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஆன்மா அறிவு பெறத் துணை செய்யும் மாயையைச் சித்தாந்திகள் பாசம் என்கின்றனர்

சைவசித்தாந்தம்

ஆன்மா :

முதலில் ஆன்மாவை எடுப்போம். ஆன்மாவை அறியும் பொருட்டு பிரஜாபதியிடம் சென்ற இந்திரன் விரோசனன் ஆகிய இருவருடைய மனோ நிலையையும் பரீட்சிக்கும் பொருட்டு சரீரமே ஆன்மா எனப் பிரஜாபதி கூறியதாகவும் அசுரர் பிரதிநிதியாகிய விரோசனன் அந்த விடையோடு திருப்திப்பட்டுக் கொண்டு சரீரத்தைப் பூசிப்பதில் கருத்தைச் செலுத்தத் தலைப்பட்டதாகவும் தேவர் பிரதிநிதியாகிய இந்திரன் அந்த விடையில் திருப்தி காணாது மேலும் வினாவ ஈற்றில் பிரஜாபதி ''வண்டியில் கட்டிய குதிரையைப் போல் ஆன்மா சரீரத்தில் கட்டுப்பட்டு நிற்கிறது.,, காண்பது கண் அல்ல. கண்ணைக் கருவியாகக் கொண்டு காண்பது ஆன்மா. பேசுவது நாக்கல்ல, நாக்கைக் கருவியாகக் கொண்டு பேசுவது ஆன்மா. காதைக் கொண்டு இதைக் கேட்பேன் என்பது ஆன்மா. மனதும் ஆன்மா அல்ல இதை எண்ணுவேன் என்று மனதைக் கொண்டு எண்ணுபவனும் மனத்தை அடக்குபவனும் ஆன்மா. பரமாத்மாவைக் கண்டு ஆனந்தம் கொள்பவன் ஆன்மா. இவ்வாறு உடலினின்றும், இந்திரியங்களினின்றும், உடலின் செயற்பாடுகளினின்றும் மனத்தினின்றும் வேறான பொருளே ஆன்மா அது தன்னில் தானே பரமானந்தம் அடையும். சரீரம் வேறு அது வேறு எனக் கூறியதாக அறிகிறோம். இது ஆன்மாவைப் பற்றிய விடைகளில் ஒன்று.

> ''படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
> நடுவன்மை நாணு பவர்''. — குறள்

ஆன்மா — சைவசித்தாந்தம்

மும்மலம் :

ஆன்மாக்கள் அடையும் துன்பங்களுக்கும் ஆன்மாக்களது குறைபாடுகளுக்கும் அவைகளை அநாதியாயே பிடித்து நிற்கும். மலங்கள் தான் காரணம் என்பது சைவ சித்தாந்தம். மூன்று மலங்களைப் பற்றிச் சைவசித்தாந்தம் பேசுகின்றது ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன அவற்றின் பெயர்கள். இம் மும் மலங்களையும் சேர்த்துப் பாசம் என்ற ஒரு சொல்லால் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இம் மும்மலங்களும் ஆன்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதை விளக்குவதற்கு நல்லதோர் எடுத்துக் காட்டைச் சைவசித்தாந்திகள் கையாளுவது வழக்கம். நெல்லிலே முளையும் தவிடும் உமியும் இருப்பன போலவே ஆன்மாவோடு இம்மூன்று மலங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன. இதனைச் சிவப்பிரகாசம் எனப்படும் சைவசித்தாந்த நூல் 'உயிர் உண்டாலேயுளது மலம் மலமுளதா லொழிந்த வெல்லா நெல்லின் முளை தவிடுமி போல நாதியாக நிறுத்திடுவர் இது சைவம் நிகழ்த்துமாறே' எனக் கூறுகின்றது. இதே கருத்துத் திருமந்திரம் எனப்படும் நூலிலும் காணப்படுகின்றது. இம்மூன்றினுள் முளையைப் போன்றது எது? தவிட்டைப் போன்றது எது? உமியைப் போன்றது எது? என அறிதல் வேண்டும், முளையைப் போன்றது கன்மம். தவிட்டைப் போன்றது மாயை. உமியைப் போன்றது ஆணவம். எனவே அரிசி ஆன்மாவுக்கு உவமையாகின்றது.

அடுத்து ஆணவம் கன்மம் மாயை ஆகிய மூன்றும் எந்த விதத்தில் உமி, முளை, தவிடு ஆகிய மூன்றையும் நிகர்க்கின்றன என்பதை விளக்குதல் வேண்டும். சிவப்பிரகாசத்துக்குப் புத்துரை எழுதிய ஆசிரியர் அவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார். ''நெல்லிலுள்ள முளைத்தற் சக்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறு போலக் கன்ம மலம் உயிரினிடத்துச் சுக துக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவிக்கும். தவிடு முளைத்ததற்கு அனுகூலம் செய்து உடனிற்குமாறு போல மாயா மலம் அச்சுகதுக்கங்கள் தோன்றுதற்கு துணைக்காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனு கரணம் முதலியவற்றையும் உயிரையும் அசைவித்து நிற்கும். உமி அம்முளை தோன்றுதற்கு நிமித்த காரணமாய் நின்று அவற்றை முறுகுவித்து உயிர் நுகருமாறு நிலை பெறுத்தும் இவை அவ்வாசிரியரது விளக்கம். இங்கு ஆன்மாவின் சுகதுக்கங்களுக்கு ஆணவம். கன்மம், மாயை ஆகிய மூன்று மலங்க

ளும் நிமித்தம் முதல் துணை ஆகிய மூன்று காரணங்களாக அமைவது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்திய தத்துவ ஞானத்தில் அணுவைப் பற்றி ஒவ்வொரு சமயமும் கூறிய கருத்தின் சுருக்கம்

சமணம்

அணு பகுதிகளால் ஆகாதது. எனவே அதற்குப் பக்கம் என்றோ மேல், கீழ், நடு வென்றோ பேசுவதற்கெதுவுமில்லை. பகுதிகளில்லையாகவே வடிவமுமில்லை. எனினும் அதுவே வடிவங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் தோற்றிடம். வடிவம் அற்றதாகையால் அது காட்சிக்குப் புலனாகாது. காட்சிக்குப் புலனாகாதாகவே அத்தகைய ஒன்று உண்டு என்பது எங்ஙனம் தெரியும் என்ற வினா எழும். அநுமானத்தால் தெரியும் என்பர் சமணர். அன்றியும் நம் போன்றோர் காட்சிக்குப் புலனாகாவிடினும் கேவலிகளின் அதாவது பூரண ஞானிகளின் காட்சிக்குப் புலனாகும் எனவுங் கூறுவர்.

அணுவை அழிக்க முடியாது. அழிக்க முடியாதென்றால் பிரிக்க முடியாது என மேலே கண்டோம், அழிக்க முடியாதெனவே அது என்றும் உள்ளது. என்றும் உள்ளதாகையால் அது சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருளல்ல இப்பரமாணுக்கள் தான் அசீவ உலகின் ஒடுக்கம் இப்பரமாணுக்களிலிருந்து தான் (அவை பற்பல விதமாக ஒன்றோடொன்று சேர்வதனால்) உலகம் யாவும் தோன்றுகின்றது. நமது மனம் பேச்சு மூச்சு யாவுமே இவவணுக்களால்தான் ஆனவை.

சமணருக்கும் ஏனையோருக்குமுள்ள வேற்றுமை :

இந்திய தத்துவ ஞானிகளுள் சட உலகின் தோற்றத்திற்கு அணுக்களை மூலகாரணமாகக் கொள்ளுவோர் சமணர் மட்டுமல்லர். நியாய வைசேடிகரும் அணுக்களின் சேர்க்கையால் பஞ்ச பூதங்களும் அவற்றாலாகிய உலகமும் தோன்றுகின்றன எனக் கொள்வர். ஆனால் அணுக்கள் பற்றிய கருத்தில் இரு பகுதியினருக்குமிடையில் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசம் உண்டு. நிலம், நீர், காற்று, நெருப்பு ஆகிய நான்கையும் உண்டுபண்ணுவன ஒரேவித அணுக்கள் அல்ல

ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொருவித அணு உண்டு என்பது நியாய வைசேடிகர் கருத்து. உதாரணமாகக் காற்றை உண்டு பண்ணும் அணுக்களுக்குக் காற்றின் தன்மையாகிய பரிச குணமுண்டு. மற்றவற்றுக்கும் அப்படியே. ஆனால் சமணர் கருத்தின்படி அணுக்களுக்குத் தன்மையோ குணமோ எதுவும் கிடையாது. சேர்க்கையில் எண்ணிக்கை வேறுபாடுகளால் குணவியல்புகளும் பிறவும் தோன்றுகின்றன.

அணுவைப் பற்றியது – வைசேடிகர்

அணுவை மேலும் பிரிக்க முடியாது என்பதற்குக் காரணங்கள் :

வைசேடிகர் கூறும் ஏனைய யாவும் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். ஒரு பொருளைப் பிரித்துக் கொண்டு செல்லின் பிரிக்க முடியாத நிலையை அது அடைந்தே தீரும் என வைசேடிகர் சாதிக்கின்றனர். அது எங்ஙனம் பொருந்தும்? அதை அவர்கள் எங்ஙனம் நிரூபிப்பர் என யாரும் வினவக் கூடும். அதை அவர்கள் நிரூபிக்கும் விதத்தை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். வைசேடிகரது கொள்கைக்குள்ளே அவர்களது அணுக்களைப் பற்றிய கருத்துக்களே மிக முக்கியமானவை. அவர்கள் இரண்டு விதமாகத் தமது கொள்கையை நிலைநாட்டுகின்றனர்.

பொருள்களைக் கடைசிவரை பிரிக்கும் போது கடைசியாக ஏற்படும் அணுக்களே பொருள்களின் உற்பத்திக்கும் மூலமாகும். பொருள்களைப் பிரித்துக் கொண்டு போனால் பிரிபட முடியாத நிலை ஏற்படுமென்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாவிடில் இரு இடர்ப்பாடு ஏற்படும். பொருள்கள் அணு அணுவாய்ப் பிரிந்து ஈற்றில் ஒன்றுமேயில்லாது அழிந்து விடுமென நாம் கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனமாயின் ஒன்றுமில்லாத அந்நிலையிலிருந்து ஒரு பொருள் உற்பத்தியாகுமென்பது இயலாது. ஈற்றில் அணுக்களாவது இருப்பின் அவ்வணுக்கள் பல சேர்ந்து பருப் பொருள்களாக இடமுண்டு எனக் கொள்ளலாம். ஒன்றுமேயில்லாது அழிந்து விட்டதெனக் கொள்ளின் அந்நிலையிலிருந்து பொருள்கள் தோன்றுகின்றன எனக் கொள்வது சூன்யத்திலிருந்து உலகை உற்பத்தி செய்யலாம் எனக் கொள்வதாகும். இது பொருந்தாது. இது முதல் இடர்ப்பாடு.

உலகிலுள்ள பொருள்கள் யாவும் அணுக்களால் ஆயவை. அவற்றுள் சில சிறியனவாயும், சில பெரியனவாயும் காணப்படுகின்றன. மிகப் பெரிய மலையையும் காண்கின்றோம். மிகச் சிறிய கடுகையும் காண்கின்றோம். இப்பொருள்களின் பருமை வேற்றுமைக்குக் காரணம் யாது? அவற்றிலுள்ள அணுக்களின் தொகையே காரணம். சிறிய தொகை அணுக்களால் ஆய பொருள் சிறிய உருவினது. பெரிய தொகை அணுக்களால் ஆய பொருள் பெரிய உருவினது. பொருள்கள் பிரியும் போது ஓர் எல்லை வரைதான் பிரியும். அந்த எல்லையே அணு நிலை எனக் கொண்டால் தான் அவ்வணுக்களைப் பிரமாணமாகக் கொண்டு அவற்றின் தொகைக்கு ஏற்பப் பொருள்களின் அளவும் வேறுபடுகின்றது எனக் கொள்ள இடமுண்டு. பிரிவுக்கு ஓர் எல்லையுண்டு எனக் கொண்டால்தான் அவ்வெல்லையைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு பொருள்கள் பெரியவும் சிறியவுமாவதை விளக்க முடியும். ''அணுவை மேலும் மேலும் பிரித்துக் கொண்டே போகலாம். அதற்கோர் எல்லையே கிடையாது" என்றால் உலகில் பொருள்கள் எங்ஙனம் பெரியவும் சிறியவும் ஆகின்றன என்பதை விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. இது இரண்டாவது இடர்ப்பாடு. வைசேடிகர் கூறும் இந்த இரண்டாவது காரணத்தைச் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்தால் தான் நாம் விளங்கிக் கொள்ளல் இயலும். இந்த இரு காரணங்களைக் கொண்டே இவ்வுலகத் தோற்றத்துக்கு மூலம் கண்ணுக்குப் புலனாகாத பரமாணுக்களே என வைசேடிகர் கருதுகின்றனர். உலகத் தோற்றத்துக்கு காரணம் அணுக்கள் எனக் கொள்வோர் வைசேடிகர் மட்டும் அல்லர் சமணரும் பௌத்தருள் ஒரு சாராரும் அங்ஙனம் கொள்ளுகின்றனர். அவர்கள் மட்டுமன்றிக் கிறீஸ் தேசத் தத்துவ ஞானிகளாய டெமொகிறிற்றஸ் எபிகியுறஸ் என்னும் இருவரும் அணுக்களையே உலக உற்பத்திக்கு மூலமாகக் கருதுகின்றனர்.

வைசேடிகரின் அணுவைப் பற்றிய கொள்கை இந்தியா, கிறீஸ் முதலிய ஐரோப்பிய நாடுகளோடு தொடர்பு கொண்ட காலத்தை அடுத்தே எழுந்தது. எனவே வைசேடிகர் கிரேக்க ஞானிகளைப் பின்பற்றியே தமது கருத்துக்களை அமைத்திருக்கின்றனர். எனக் கூறும் அறிஞர்களும் உளர். அணுக்கள் பற்றிய கருத்துக்களில் கிரேக்கருக்கும் வைசேடிகருக்கும் உள்ள வேற்றுமைகளைக் காட்டியிருக்கின்றார் பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன். வைசேடிகர் கிரேக்கருடைய கருத்

துக்களைத் தழுவியிருக்கக் காரணம் இல்லை என்றும் அணுக்கள் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் வைசேடிகர் காலத்துக்கு முன்பே இந்தியாவில் வழங்கின என்றும் ராதாகிருஷ்ணன் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

ஒன்பது திரவியங்கள் :

இவ்வுலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளும் நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசம், ஆகிய பஞ்ச பூதங்களின் சேர்க்கையாலேயே உற்பத்தியாகின்றன. பொருட்கள் அழிந்ததும் மீண்டும் அப் பஞ்சபூதங்களாகவே மாறி விடுகின்றன. எனப் பொதுவாகப் பலரும் கூறுவர். இப் பஞ்ச பூதங்களுள் நிலம், நீர், தீ, காற்று ஆகிய நான்கும் பகுதிகளால் ஆனவை. எனவே அவையும் அழிவுடையவை என்பதே வைசேடிகர் கொள்கை. இந் நான்கின் பகுதிகளே அணுக்கள். அணுக்களின் சேர்க்கையிலேயே அப்பூதங்கள் தோன்றுகின்றன பஞ்ச பூதங்களுள் ஆகாசம் மட்டுமே பகுதிகளால் ஆகாதது. இப் பூதங்கள் ஐந்தும் உலக உற்பத்தியை விளக்கப் போதும் என வைசேடிகர் கருதவில்லை. இந்த ஐந்தினோடு காலம், இடம், ஆன்மா, மனம் ஆகிய நான்கையும் அவர்கள் சேர்த்துக் கொண்டனர் இவ்வொன்பதையும் வைசேடிகர் திரவியம் என்பர்.

அணுவைப்பற்றியது — வைசேடிகம்

அணுவை முதற் காரணமாகக் கொள்ளும் மூவர்:

சடப்பொருள்கள் அனைத்தும் அணுக்களால் ஆனவை. பொருள்கள் அழியும் ஆனால் அணுக்கள் அழியா. அணுக்களாகப் பிரிவதே பொருளுக்கு அழிவு. பொருள்கள் நம் கண்ணுக்குப் புலனாவன ஆனால் அவற்றை ஆக்கும் அணுக்கள் புலனாகா. இவைகளே வைசேடிகரது கொள்கை எனக் கூறினோம். கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணுக்கள் உண்டு என்பதற்கு என்ன நிச்சயம் என்பதையும் குறிப்பிட்டோம். உலகத் தோற்றத்துக்குக் காரணம் அணு எனக் கொள்வோர் வைசேடிகர் மட்டுமல்லர். சமணர் கொள்கையும் அதுவே. கிறீஸ் தேசத் தத்துவஞானிகளாகிய டெமொகிறிற்றஸ், எபிகியுறஸ் என்போர் கொள்கையும் அதுவே என்றும் காட்டினோம்.

அணுவைப்பற்றியது — வைசேடிகம்

அணுவின் இயல்பு பற்றிய வேற்றுமைகள்:

உலகத் தோற்றத்துக்கு மூலகாரணம் அணுக்கள் என்பதில் மட்டுமே மேலே குறிப்பிட்ட மூன்று பகுதியினருக்கும் ஒற்றுமை உண்டு. இவ்வணுக்களின் இயல்புகளைப்பற்றிய கருத்துக்களில் அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை கிடையாது. அணுக்களைப் பற்றிய கருத்துக்களில் அவர்களுக்கிடையே உள்ள வேற்றுமைகளை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும்.

சமணர் கொள்கைப்படி அணுக்கள் பலவாயினும் அவையாவும் ஈற்றில் ஒரே இயல்புடையன. ஒரே இயல்புடைய அணுக்களால் இவ்வுலகிலே காணும் பல இயல்புடைய பொருள்கள் தோன்றுதல் எங்ஙனம் எனக் கேட்கலாம். அணுக்களின் இயல்பு ஒன்றேயாயினும் சேரும் தொகை வேறுபாட்டாலும் பொருள்களின் இயல்புகளும் வேறுபடுகின்றன. என்பது சமணர் விடை. ஆனால் வைசேடிகரது கருத்து இது அல்ல. நில அணுக்கள் ஓர் இயல்பும், நீரணுக்கள் ஓர் இயல்பும், தீயணுக்கள் இன்னோர் இயல்பும் காற்றணுக்கள் பிறிதோரியல்பும் உடையன. ஆகவே அடிப்படையில் நான்கு குண அணுக்கள் உண்டு என்பர் வைசேடிகர். ஒவ்வொரு குணத்திலும் அனந்தம் அணுக்கள் உண்டென்பதும் அவர்கள் கருத்து. அவ்விடத்தில் ஓர் இடர் எழுகின்றது. வைசேடிகரைச் சங்கரர் போன்ற பிறமதத்தினர் கடினமாகத் தாக்குவது இங்குதான். ஒரே இனத்தில் ஒன்றுக்கு ஒன்று சிறிதும் வேற்றுமையில்லாத அணுக்கள் அனந்தம் உளவாயின் அவற்றுள் ஒன்றை மற்றதிலிருந்து பிரித்து அறிவது எங்ஙனம்? பிரித்து அறிய முடியாத நிலையில் அணுக்கள் பல எனக் கொள்ள ஆதாரம் எது என்பது சங்கரரின் ஆட்சேபம். இதற்கு விடையாக வைசேடிகர் "ஒவ்வொரு அணுவும் தனக்கென ஒரு தனித் தன்மையை ஒரு விசேடத்தையுடையது. அந்த விசேடமே அதை அதன் இனத்திலுள்ள ஏனைய அணுக்களிலிருந்து பிரிப்பது" என்பர். ஒரு நில அணுவை இன்னொரு நில அணுவிலிருந்து பிரிப்பது அதன் விசேட இயல்பு. இங்ஙனம் விசேடம் என ஒரு தத்துவத்தைப் புகுத்தி அதற்கு மகத்துவம் கொடுத்தமையாற் போலும் இவர்களுக்கு வைசேடிகர் என்ற பெயரும் ஏற்படலாயிற்று. வைசேடிகர் பேசும் இவ்விசேடம் ஆதாரமற்றது. அதனை ஏற்றுக் கொள்ளல் இயலாது என்பதே ஏனையோர் கருத்து. சமணர் கொள்கைப்படி ஈற்றில் அணுக்கள் யாவும் ஒரே இயல்புடையனவாக வைசேடிகர் கொள்கைப்

படி நிலஅணு, நீர்அணு, தீ அணு, வளிஅணு என அணுக்கள் ஈற்றில் நான்கு இனத்தன ஆகும். இது ஓர் வேற்றுமை.

வைசேடிகம்

அணுவை இயக்குபவர் யார்?

கண்ணுக்குப் புலனாகாத இப் பரமாணுக்கள் இவ்விரண்டாகச் சேர்ந்து இணை அணுக்களாகும். மும்மூன்று இணைகள் சேர்ந்து மூவிணை அணுக்களாகும். அந்நிலையிலே தான் அவை நமக்குப் புலனாகும் என்பது வைசேடிகர் கொள்கை. இங்ஙனம் அணுக்கள் இணை அணுவாயும் மூவிணை அணுவாயும் சேரத் தொடங்குவதே சிருட்டியின் ஆரம்பம். ஆனால் தனித்தனியே கிடந்த அணுக்கள் இயங்கத் தொடங்குவதும் பின் ஒன்றோடு ஒன்று சேருவதும் எதனால்? இவற்றை இயக்குவதும் சேர்ப்பதும் எது? இவற்றுக்கு அவ்வித சக்தி இயல்பாகவே உண்டா? அல்லது புறத்தே எங்கிருந்தாவது கிடைக்கின்றதா? உலகுக்கு மூலகாரணம் அணுக்கள் எனக் கொள்ளும் பௌத்தருள் ஒரு சாராரும், சமணரும் அணுக்களை இயக்குவது உயிர்களின் கன்மமே என்பர். அவர்கள் இறைவன் ஒருவன் உளன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. கன்மத்தைக் கூட ஏற்காத கிரேக்கர் அணுக்களுக்கு இயங்கும் சக்தி இயல்பாகவே அமைந்திருக்கின்றது என்பர். இக் கொள்கைகளுள் ஒன்றாவது ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாயில்லை. கன்மம் அணுக்களை ஒன்று சேர்த்து உலகை உற்பத்தி செய்யவும், பின் பிரித்து உலகை அழிக்கவும் வல்லதாயின் இப்போது உலகை உற்பத்தி செய்வோம். இப்போது அழிப்போம் எனச் சிந்தித்துத் தீர்மானிக்கவும் அது வல்லதாதல் வேண்டும், அறிவுடைய பொருளுக்கே இது இயலும். ஆனால் கன்மம் அறிவுடைய பொருளல்ல எனவே பௌத்தரும், சமணரும் கொள்ளும் இக் கொள்கை பொருந்தாது. இனி கிரேக்கர் கூறுவதைக் கவனிப்போம். இயங்கும் சக்தி இயல்பாகவே அமைந்ததாயின் அவை எப்போதும் ஒரே ஒழுங்கில் இயங்கிக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். என்றும் சிருட்டி நிகழ்ந்தவண்ணமாயே இருத்தல் வேண்டும் இயக்கம் தடைப்படவோ ஆக்கத் திசையில் சென்று கொண்டிருந்த இயக்கம் அந்நிலைமாறி அதற்கு எதிர்த்திசையில் செல்லத் தொடங்கவோ காரணமில்லை. ஆகவே கிரேக்கர் கொள்கையும் பொருந்தாது.

வைசேடிகருள் காலத்தால் முற்பட்டோர் அதிஷ்டம் என்றொரு தத்துவம் அணுக்களை இயக்குகின்றது என கொண்டன

ரேனும் பின் வந்தோர் அணுக்களை ஒன்று சேர்த்து உலகை ஆக்குவோனும் பின் அவற்றைப் பிரிப்பதன் மூலம் உலகை அழிப்போனும் இறைவனே எனக் கொண்டனர். இது வைசேடிகருக்கும் ஏனையோருக்கும் அணுவைப்பற்றிய கொள்கையில் உள்ள இன்னொரு வேற்றுமை. இறைவனுடைய தொழில் அணுக்களை உற்பத்தி செய்தல் அல்ல. அணுக்கள் அநாதியாய் உள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு உலகை உற்பத்தி செய்தலே இறைவனது தொழில் என்பது இங்கு கவனிக்கத் தக்கது.

அணுவை உலகுக்கு மூல காரணமாகக் கொள்ளும் இந்திய மதத்தினர் அனைவரும் சட உலகுக்கு மட்டும் அணுவைக் காரணமாகக் கொள்வதேயொழிய உயிர்களுக்கு அவற்றைக் காரணமாகக் கருதுவதில்லை. அணுக்கள் போலவே உயிர்களும் அநாதியான நித்தியப்பொருள்கள் என்பதே அவர்கள் கொள்கை. ஆனால் கிரேக்கர் கருத்துப்படி அணுக்களிலிருந்தே உயிர்களும் உண்டாகின்றன. இது கிரேக்க ஞானிகளுக்கும் இந்திய தத்துவ ஞானிகளுக்குமுள்ள வேற்றுமை.

அணுவைப் பற்றியது - வைசேடிகம்

அசத்காரிய வாதம்:

அணுக்கள் சேர்ந்து இவ்வுலகிலுள்ள பொருட்கள் யாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றன என்பது வைசேடிகர் கொள்கை என்றோம். ஆனால் அணுக்களின் சேர்க்கையால் ஆகும் ஒவ்வொரு பொருளும் அவ்வணுக்களின் சேர்க்கை என்பது மட்டுமா? அல்லது அச்சேர்க்கைக்குப் புறம்பான ஒன்றா? பகுதிகள் சேர்வால் உண்டாகும் பொருள்கள் அனைத்துக்கும் இவ்வினா பொருந்தும். இரு பகுதிகள் சேர்ந்து புதிய ஒரு பொருள் உண்டாயிற்று என வைத்துக் கொள்வோம். அங்ஙனமாயின் அப்பொருள் பகுதிகள் இரண்டும் மட்டுமா? அல்லது மூன்றாவதான ஒன்றா? என்பது கேள்வி. இரு பகுதிகளுமே பொருள் அவற்றைவிட வேறு எதுவும் இல்லை என்பர் பௌத்தர். ஆனால் வைசேடிகர் அங்ஙனம் கூறார். இரு பகுதி சேர்ந்து புதிதாய் ஒரு பொருள் உண்டாயின் முன்னிருந்த பகுதிகள் இரண்டு. பின் தோன்றிய பொருள் ஒன்று ஆக மூன்று பொருள்கள் இருக்கின்றன என்பர் வைசேடிகர். பகுதிகளின் சேர்க்கையிலே பகுதிகளுக்குப் புறம்பான முன்னில்லாத புதிய பொருளொன்று உற்பத்தியாகின்றது என்பதே வைசேடிகரது கருத்து. இங்ஙனம் காரணத்தில்

இல்லாத புதிதாக ஒரு காரியம் தோன்றும். அதாவது பகுதிகளாய காரணத்தில் இல்லாதது அப்பகுதிகளின் சேர்க்கையாகிய காரியத்தில் தோன்றும் என்ற இக் கொள்கைக்கு அசத் காரிய வாதம் அல்லது ஆரம்பவாதம் என்று பெயர். காரணத்தில் இல்லாதது காரியத்தில் தோன்றும் என்பதே இதன் பொருள்.

அணுவைப் பற்றியது – மீமாம்சம்

அணுக்கொள்கையில் வேற்றுமை :

நிலம், நீர் முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் எதிலிருந்து தோன்றுகின்றன என மீமாம்சகர் கருதுகின்றனர் என்பதைக் காண்போம். இங்கும் மீமாம்சகரை நியாய வைசேடிகரோடு ஒப்பிடுவது நலம். பஞ்ச பூதங்கள் அணுக்களால் ஆகியவை அணுவைப் பிரிக்க முடியாது. அது பருமன் இல்லாதது. எனவே கண்ணுக்குப் புலனாகாது. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணு உண்டென்பதை அநுமானத்தால் அறிகிறோம். இவையே அணுவைப் பற்றி நியாய வைசேடிகர் கூறுவன. பஞ்ச பூதங்கள் அணுக்களால் ஆனவை என்பது மீமாம்சகருக்கும் உடன்பாடே ஆனால் அணுவுக்குப் பருமன் கிடையாது. அதனைப் பிரிக்க முடியாது. அதனை நம் கண்ணால் காண இயலாது. யூகித்தே அறிகிறோம் என்பதை மீமாம்சகர் ஏற்பதில்லை. கண்ணுக்குப் புலனாகாத அளவு தூரத்துக்கு மீமாம்சகரது அணு ஆராய்ச்சி செல்லவில்லை. நியாய வைசேடிகர் கொள்கைப்படி கண்ணுக்குப் புலனாகாத அளவு தூரத்துக்கு மீமாம்சகரது அணு ஆராய்ச்சி செல்லவில்லை. நியாயவைசேடிகர் கொள்கைப்படி கண்ணுக்குப் புலனாகாத அணுக்கள் இவ்விரண்டு சேர்ந்து ஈரணு ஆகும். இந்த ஈரணு நிலையில் கூட அணு நம் கண்ணுக்குப் புலனாகாது. ஈரணு மூன்று சேர்ந்து மூவினை அணுவாகும். அப்போது தான் அது நமக்குப் புலனாகும் நியாய வைசேடிகரது மூவினை அணுவை மட்டுமே மீமாம்சகர் ஒப்புக் கொள்வர். அதற்கு மேல் கண்ணுக்குப் புலனாகாத இரட்டை அணு ஒன்றை அணு இரண்டையும் அவர்கள் ஏற்பதில்லை. வேதத்தில் அத்தகைய அணுக்கள் பேசப்படவில்லை என்பது தான் காரணம். மீமாம்சகர் வேதவாக்கில் அபார நம்பிக்கையுடையவர்கள்.

கன்மம் பற்றியது – சமணம்

கன்மம் சில விநோதமான கொள்கைகள் :

சமணர் பிறப்புப் பல என்றும் ஒரு பிறப்பின் கன்ம பலன்களுக்கு ஏற்ப மறு பிறப்பு அமைகின்றதென்றும் கொள்வர். இவற்றை ஏனைய பலரும் ஏற்பர். ஆனால் சமணர் கன்மத்தைப் பற்றிக் கூறுவன விநோதமானவை. அவரவர் செய்த கன்மங்களின் பலன்களை அவரவர் புசிக்கும்படி செய்வது கடவுளின் தொழில் என்பது ஏனையோர் கொள்கை. சமணரது கொள்கை இதுவன்று. அவர்கள் கடவுள் ஒருவர் உளர் என்பதை ஏற்காதவர்கள். சீவன்களை அவைகளின் கன்ம பலன்களைப் புசிக்கச் செய்ய ஒரு கடவுள் வேண்டாம். கன்மங்கள் தாமாகவே தத்தம் பலன்களைத் தரவல்லன என்பது சமணர் கொள்கை. சமணர் வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்காதவர். வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்கும் மீமாம்சகரது கொள்கையும் இதுவே. கடவுளை ஒதுக்கி விட்டுக் கன்மத்துக்கு முன்னீடும் முழு வல்லமையும் கொடுப்பதற்குச் சமணர் மீமாம்சகர் ஆகிய இருவர் கொள்கையும் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்.

கன்மம் பற்றியது – மீமாம்சர்

இறைவனும் கன்மமும் :

இறைவன் முடிவில்லா ஆற்றல் உடையவன் பெரும் கருணைக்கு உறைவிடமானவன். இன்பமே வடிவானவன் என்றும் அவனே இவ்வுலகைப் படைத்தவன் என்றும் கொண்டால் அத்தகைய இறைவன் துன்பத்தைப் படைத்த காரணம் என்ன? இது கடவுள் உண்மைக்கு எதிராக மீமாம்சகர் எழுப்பும் மற்றொரு தடை. இதனையே பொதுவாக எல்லோரும் வினவுகின்றனர். ஒன்றில் இவ்வுலகு கடவுளாற் படைக்கப்பட்டதல்ல அன்றேல் இதனைப் படைத்த கடவுள் பேராற்றலும் பெருங்கருணையும் உடையவர் அல்லர் என்பன போன்றவையே நிரீசுரவாதிகள் பலரும் பொதுவாக வாதிக்கும் விதம். உலகிலே காணப்படும் துன்பத்துக்குக் காரணம் படைத்தவனின் திறமைக்

குறைவும் கருணைக் குறைவும் அல்ல. ஆன்மாக்கள் செய்த கன்மங்களே அவை அனுபவிக்கும் துன்பத்துக்குக் காரணம். கடவுளும் கன்ம பலன்களுக்கு இயையவே உலகினைப் படைக்கின்றனர் எனில் கடவுளின் சக்தியை விடக் கன்மத்தின் சக்தியே பெரிதாகின்றது. அங்ஙனமாயின் அக்கன்மத்தையே முழு முதற் கடவுளாகக் கொள்ளலாமே. கடவுள் ஒருவர் உளர் எனக் கொள்ள வேண்டாமே என்கின்றனர் மீமாம்சகர். வாதிப்பதற்காக மட்டுமன்றி உண்மையாகவே மீமாம்சகர் கன்மத்துக்கு ஒப்புயர்வற்ற ஓர் இடத்தை அளிக்கின்றனர். இவர்கள் கன்மத்துக்குக் கொடுக்கும் உயர்வு இறைவன் கூடத் தேவையில்லை என வாதிக்கும் அளவுக்கு இவர்களைக் கொண்டு சென்று விடுகின்றது. இவ் விஷயத்தில் நிகர்ப்பவர் சமணர் என்பது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. சமணர் அவைதிகர். அதாவது வேதத்தைப் பிரமாணமாக ஏற்காதவர் மீமாம்சகர் பரம வைதிகர். அதாவது வேதமே மிகச் சிறந்த பிரமாணமெனக் கொள்வோர். எனினும் இறைவனே இல்லை என வாதாடும் அளவுக்குக் கன்ம பலனுக்கு உயர்வு கொடுக்கும் முறையில் இருவரும் ஒத்தவர்களாகின்றனர்.

கன்மத்துக்கு முதன்மை கொடுப்பதால் ஒரு நன்மை :

கன்மத்தின் சக்தியை உயர்த்தி இறைவனைப் புறக்கணிப்பதன் விளைவு ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடல் வேண்டும். கன்மம், இறைவன் ஆகிய இரண்டையும் ஏற்கும் ஏனைய மதத்தினர் புண்ணியத்தின் பலனை மிகுவிக்கவும், பாபத்தின் பலனைக் குறைக்கவும் இறைவனின் அருள் உதவும் என்னும் கொள்கை உடையவர். இறைவன் தேவையில்லை, கன்மமே போதும் அது சர்வ வல்லமையும் உடையது எனக் கொள்வோரின் வாழ்வில் அருளுக்கு இடமில்லை. கடவுளை நம்புவோர் தமது நியம நிஷ்டைகளிலிருந்தும் ஜெபதபங்களிலிருந்தும் சிறிது வழுவத் துணிந்தாலும் துணியலாம். கன்மத்தை மட்டுமே நம்புவோர் அவற்றிலிருந்து அணு அளவு கூட வழுவத் துணியார். ஆண்டவன் மேலே பழியையோ, பாரத்தையோ போடுதல் என்பது இவர்களுக்குக் கிடையாது. எனவே கடவுள் உண்டு என்போரை விடக் கடவுள் இல்லை என்னும் இவர்களே மிகுந்த ஆசார சீலர்களாதற்கு இடமுண்டு.

கன்மம் பற்றியது - சைவசித்தாந்தம்

கன்மத்தைப் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள் :

இக் கருத்துக்களை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளார். இந்த இடத்தில் கன்மத்தைப் பற்றி ஏனையோர் கொள்கைகளையும் ஆராய்வது நல்லது, கன்மத்தைப் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்டு உலகிலுள்ள மக்களை மூன்று பிரிவுள் அடக்கி விடாலாம். இப் பிறப்பும் இப்பிறப்பிலுள்ள கன்மங்களும் மட்டுமே உண்மை. முற்பிறப்பு என எதுவும் கிடையாது. எனவே முற்பிறப்பில் செய்த கன்மம் என எதுவும் கிடையாது எனக் கொள்வோர் ஒரு பிரிவினர். இவர்கள் மறுப்பது பழவினையை அஃதாவது முற்பிறப்பில் செய்த வினையை இரண்டாவது பிரிவினைச் சேர்ந்தோர் பழவினையை ஒப்புக் கொள்வர். ஆனால் வினை அறிவற்ற ஒரு பொருள். அது தானே செய்தவனைச் சென்று சேரவல்லதல்ல. ஒவ்வொரு வினைப்பயனும் அதனைச் செய்தவனைச் சென்று சேரச் செய்யவல்ல ஓர் இறைவனும் இருந்தே தீர வேண்டுமென கொள்வார். மூன்றாவது பிரிவினர் பழவினையை ஒப்புக்கொள்ளுவது மட்டுமன்றி அறிவுள்ள பொருளுக்குரிய அளவு வல்லமையையும் அப்பழவினைக்கு உண்டு என வாதாடுவோர். ஆகவே பழவினையே கிடையாது என்போர் ஒரு சாரார். பழவினையும் அதனோடு கூட அதனை இயக்கவல்ல இறைவனும் உளன் என்போர் ஒரு சாரார், பழவினை மட்டுமே உண்டு என வாதிப்போர் மற்றொரு சாரார். இவர்களுள் முதற் பிரிவைச் சேர்ந்தோர் பெரும்பாலும் மேல் நாட்டினரேயாவர். இந்து மதத்தினர் யாவரையும் இரண்டாவது பிரிவினராகக் கொள்ளலாம். அவருள் மிக முன்னணியில் நிற்போரே சைவ சித்தாந்திகள். பௌத்த சமண சமயத்தவர்களை மூன்றாவது பிரிவினருக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம்.

சைவசித்தாந்தம்

பொருந்தாக் கொள்கைகள் :

சிறிது சிந்தித்தால் முதலாவது கொள்கையும், மூன்றாவது கொள்கையும், அதாவது பழவினையே கிடையாது என்பதும் பழவினை மட்டுமே உண்டென்பதும் பொருந்தா என்பதை உணரலாம்.

பழவினை இல்லையெனில் இவ்வுலகில் நல்லவர்கள் துன்பமடையவும் தீயவர்கள் இன்பமடையவும் வேண்டிய அவசியமே இராது. ஓர் உயிர் எல்லாவித வசதிகளையுமுடைய பெற்றோருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து எல்லாவித போகங்களையும் அனுபவிப்பதற்கும் இன்னோருயிர் ஒருவித வசதியும் இல்லாத பெற்றாருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்து பெரும் துன்பங்களுக்கு ஆளாவதற்கும் காரணமென்ன? எத்தனையோ பேர் பிறக்கும் போதே பலவித குறைபாடுகளோடு பிறந்து வாழ்நாள் முழுதும் அல்லலுறக் காண்கின்றோமே. இதற்குக் காரணமென்ன. பழம் பிறப்பும், பழவினையும் உண்மை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளாவிடின் இத்தகைய விபரீதங்களுக்குக் கூறத்தக்க காரணம் யாது? ஆண்டவன் கருணையே வடிவானவன். என மேனாட்டு மதங்களும் கருதுகின்றன. அந்த ஆண்டவன் இன்பம் துய்ப்பதற்கென ஒருயிரையும், துன்பத்தில் உழலுவதற்கென இன்னோர் உயிரையும் ஒருகாரணமுமின்றிப் படைத்தனன் எனக் கொள்ளுவது பொருந்துமா? இவ்வினாக்கள் தாம் சைவசித்தாந்திகளும் ஏனைய இந்து மதத்தினரும் பழம்பிறப்பும் பழவினையும் உண்மை எனக் கொள்ளுவதற்கு முக்கிய காரணம்.

இனி வினை அறிவற்ற பொருள் எனவே அது தானாகவே தன்னைச் செய்தானைச் சென்றடையுமென பௌத்த சமண மதத்தினர் கொள்வது பொருந்தாது. அறிவுள்ள ஆன்மாவே தான்செய்த பழவினையைத் தேடிச்சேர்ந்து கொள்ளும் என்பதும் பொருந்தாது. ஆன்மாவே தேர்ந்தெடுக்குமாயின் தீவினைப் பயன்களை நீக்கி எல்லாவற்றையும் நல்வினைப் பயன்களாகவே தேர்ந்தெடுக்கும். எந்த ஆன்மாவும் தானாகவே தனக்குத் துன்பத்தை தேடிக்கொள்ள விரும்பாது. இக்காரணங்களால் தான் சைவசித்தாந்திகள் இவற்றுக்கு வேறாய் தான் வினைகளுக்கு ஆளாகாததாய் ஒவ்வொரு பழவினைப் பயனையும் அது அதற்கு உரியவனோடு சேர்க்க வல்ல பேரறிவும் பேராற்றலும் உள்ள ஒரு பரம்பொருள் உண்டு என்ற முடிவுக்கு வந்தனர்.

மூவகை வினைகள் :

சைவ சித்தாந்திகள் வினையை மூன்று கூறுகளாப் பிரிப்பர். அவைகளுக்குச் சஞ்சிதம், பிராரப்தம், ஆகாமியம் என்பன பெயர்கள்

பல பிறவிகளிலும் செய்து பயன் இன்னும் அனுபவிக்கப்படாது சேர்ந்திருக்கும் வினைத் தொகுதிக்குச் சஞ்சிதம் என்று பெயர். அத் தொகுதியிலிருந்து இப்பிறப்பில் நாம் அனுபவிப்பதற்கென எடுக்கப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்குப் பிராரப்தம் என்பது பெயர் இப் பிராரப்தத்தை நாம் அனுபவிக்கும் போது புதிதாக ஈட்டும் வினை ஆகாமியம் எனப்படும் இவைகளை முறையே பழவினை, நிகழ்வினை, எதிர்வினை என்றும் கூறலாம்.

தமிழிலக்கியங்களில் ஊழ் :

இவ் வினைகளின் வலிமை பற்றிச் சமணர்களால் எழுதப்பட்ட நாலடியார் என்னும் நூலில் பழவினை என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும், திருக்குறளில் ஊழ் என்னும் பெயரில் ஓர் அதிகாரமும், இருப்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. ஊழ் என்ற சொல்லுக்கு இருவினைப் பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதி என பரிமேலழகர் பொருள் எழுதியிருக்கின்றார். அன்றியும் ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி ஆகிய யாவும் ஒரே கருத்துடைய சொற்கள் எனவும் பரிமேலழகர் குறிப்பிடுகிறார். ஊழை நினைத்தால் சிலப்பதிகாரம் நினைவுக்கு வராமலிருப்பது அரிது. ஊழின் வலியை வற்புறுத்துவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட காப்பியமாகக் கூட அதனைக் கருதலாம். இப்பிறப்பிலே யாதொரு தீங்கும் செய்யாத கோவலன் கள்வன் எனக்கருதப்பட்டுக் கொல்லப் படுகிறான். முற்பிறப்பிலே கோவலன் களவு செய்யாத ஒருவனைக் கள்வனெனக் கூறிக் கொல்வித்தவன் அத் தீவினையின் பலனையே இப்பிறப்பிலே அவன் அனுபவிக்கின்றான். கன்மம் என்பதும் ஊழ் என்பதும் இதுதான்.

ஊழும் முயற்சியும்

இப் பிறப்பிலே நமக்கு நிகழ்வன யாவும் முற்பிறப்பிலேயே விதிக்கப்பட்டுவிட்டன என்றால் நாமாக முயன்று செய்வதற்கென எதுவுமில்லை. நாம் செய்வது, செய்யாமலிருப்பது எல்லாம் முன் வினைப்பயனானால் வாழ்வில் ஊக்கம், முயற்சி, முன்னேற்றம் ஆகியவற்றுக்கு இடம் எங்கே என்ற வினா எழலாம் ''விதியை நம்பாதவன்தான் தமிழன் விதியை நம்பினால் முயற்சிக்கு இடமில்லை'' என்று இன்று சிலர் பிரசங்கங்கள் செய்து திரிகின்றார்கள். இது விதி

என்பது என்ன என்று சரியாக விளங்கிக் கொள்ளாமையால் ஏற்படும் அனர்த்தம் ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் ஏற்ற பலன் நிச்சயம் கிடைத்தே தீரும் என்பதே விதி என்ற சொல்லுக்குக் கருத்து. எனவே விதியை நம்பினால்தான் முயற்சிக்கு இடமுண்டு. நம்பா விட்டால்தான் இடமில்லை. பழவினையின் பயனை நுகரும்போது நமது முயற்சிக்கும் இடமுண்டு என்பதைக் காலஞ் சென்ற சிவபாத சுந்தரம் அவர்கள் ஒரு சிறு உதாரண மூலம் விளக்கியுள்ளார். பழவினையின் பயன் ஒருவன் கடன் பட்டிருத்தலை ஒத்தது. தொடக்கத்தில் அவனுடைய உழைப்பிலே பெரும்பகுதி அவனுடைய பழைய கடனைத் தீர்ப்பதிலேயே செலவாகிவிடும். தனது உழைப்பு முழுதும் கடனை அடைப்பதிலேயே செலவாகி விடுகிறது என்று அவன் உழைக்காமல் இருக்கலாமா? அங்ஙனம் இருப்பின் அவனுடைய கடன் மேலும் மேலும் பெருகும். அங்ஙனமன்றி அவன் உழைக்கத் தொடங்கினால் எவ்வளவு அதிகம் உழைக்கிறானோ அவ்வளவுக்கு அவனுடைய கடனும் குறையும். பின் பணத்தைச் சேர்க்கவும் இடமுண்டு. அதுபோலவே ஊழினால் துன்பப்படுகிறவன் முயற்சி செய்யாமல் இருந்தால் இன்னும் அதிகத் துன்பத்துக்கு ஆளாவான், முயற்சி செய்தால் அதற்கேற்ப அவனது துன்பம் குறையும்.

நமது வாழ்வை ஒரு பிறிட்ஜ் விளையாட்டுக்கு ஒப்பிடுகிறார் பேராசிரியர் ராதாகிருஷ்ணன். இவ்விளையாட்டிலே நமக்குக் கிடைக்கும் சீட்டுக்களைப் போல நமது பழவினையை வைத்துக் கொள்ளலாம். இச் சீட்டுக்களை நாம் நம் விருப்பப்படி தெரிந்தெடுப்பதில்லை சீட்டுக்களைத் தெரிந்தெடுக்க நமக்கு உரிமை இல்லாவிடினும் அச் சீட்டுக்களைக் கொண்டு வெற்றியோ, தோல்வியோ ஈட்டும் வாய்ப்பு நமக்கு உண்டு. இதைப் போலவே பழவினையைத் தெரிந்தெடுக்க அதிகாரம் இல்லாவிடினும் அதனை வைத்துக் கொண்டு மேலே ஆக்குவதோ, அழிப்பதோ யாவும் நம் கையிலேயே உள்ளது.

வினைப்பயன் நுகர்வு பற்றிய சில நியதிகள் :

வினையைப் பற்றிய இக் கட்டுரையை முடிக்குமுன் வினையைப் பற்றி இன்னும் மூன்று கருத்துக்களைக் குறிப்பிடுவது அவசியம். அவற்றை மிகச்சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம். முதலாவது தீவினையின் பயனான பாபத்தை நல்வினையின் பயனான புண்ணியம் நீக்கமாட்டாது. ஒவ்வொரு வினைக்கும் உரிய பயனை நாம் அனுபவித்தே தீர வேண்டும். ஒரு குழந்தையை இம்சித்துக் கொன்றுவிட்டு அதன் பெற்றோருக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்தால் குழந்தையைக் கொன்ற பாபம் தீர்ந்து விடாது. அதற்குரிய பலன் கிடைத்தே தீரும். பெற்றோருக்குச் செய்த உதவிக்குப் பலன் வேறாகக் கிடைக்கும். இரண்டாவது அவரவர் செய்த நன்மை தீமைகளின் பலன்களை அவரவரே அனுபவித்தல் வேண்டும். அதிக புண்ணியம் செய்த ஓர் ஆன்மா தனது புண்ணியத்தில் ஒரு பகுதியை அதிக பாவம் செய்த ஆன்மாவுக்குக் கொடுத்து அவ்வான்மாவை அப்பாவ பலன்களை அடைவதிலிருந்து நீக்க இயலாது. இவை பொது விதிகள். இவ்விதிகளுக்கு விலக்குகளும் உண்டு. விலக்குகளுக்கு இறைவனுடைய அனுக்கிரகம் தேவை.

கன்மம் பற்றியது

பற்றற்ற வினை :

மூன்றாவது தீவினையைச் செய்தவன் துன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறப்பது போலவே நல்வினையைச் செய்தவன் இன்பத்தை அனுபவிக்கப் பிறக்கிறான். எனவே தீவினையை நீக்கி நல்வினையை மட்டும் செய்வது பிறப்பை யொழித்து வீடு பேற்றை அடைய வழியாகாது. நல்வினையையும் ஒரு விலங்காகவே பேசுவது வழக்கம். தீவினையை இரும்பினாலே செய்த விலங்காகக் கொண்டால் நல்வினையைப் பொன்னாலே செய்த விலங்காகக் கொள்ளலாம். பற்றற்ற வினைதான் பிறப்பை ஒழிக்க வழி. அதாவது நல்வினையை நான் செய்தேன் என்ற தன் முனைப்போடு செய்யாது அதன் பலனையும் எதிர்பாராது எல்லாம் திருவருள் என்ற கருத்தோடு செய்வதே பற்றற்ற வினை. இதனையே சைவசித்தாந்தம் நல்வினையை விட மேலான வினையாகக் கொள்ளுகின்றது. கன்ம பலன்கள் நம்மை அணுகாமற் செய்வதற்கும் இதுவே வழி. தீவினைப் பயனில் வெறுப்பும் நல்வினைப் பயனில் விருப்பும் கொள்ளாத ஒரு நிலையை அடைய வேண்டும். இந்த நிலைதான் சைவ சித்தாந்தத்தில் இருவினையொப்பு என்ற பெயரால் குறிப்பிடப்படுகின்றது. துன்பம் யாவற்றையும் துடைக்க இதுவே வழி.

ரு

சமயங்கள் கூறிய தத்துவக்
கருத்துக்களை
விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்தல்

சமயங்கள் கூறிய தத்துவங்களை விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்தல்

- ★ பிரபஞ்ச வரலாறு
- ★ ஒலி அலையும் ஆன்ம அலையும்
- ★ சக்திகளின் சேர்மான ஆராய்வு
- ★ அணு
- ★ கன்மம்
- ★ வினைப்பயனால் உருவாகும் மறுபிறப்பு
- ★ பிறவாநிலை அடைதல்
- ★ பாவ புண்ணியங்கள் எவ்வாறு சேருகின்றன
- ★ பகுத்தறிவு மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி
- ★ முற்பிறவியை அறிய முடியலாம்.

ந

பிரபஞ்ச வரலாறு

ஆன்மா :

வேதத்தில்: ஆன்மா முக்கியமானதெனவும், உபநிடதம்: ஆன்மா உடலை இயக்கும் பொருள் எனவும், சமணம்: ஆன்மாவை பரமாத்மா எனவும், நியாயம்: ஆன்மா ஐந்துபூத சேர்க்கை உணர்வுக் கோர்வை எனவும், மீமாம்ஷை: ஆன்மா மாற்றத்தால் பாதிக்கப்படும் பொருள் எனவும், மத்துவம்: ஆன்மா மாறுதல் இல்லாத பொருள் எனவும், சைவசித்தாந்தம்: ஆன்மா நிலையான பொருளெனவும் கூறுகின்றன.

ஆன்மாவைப்பற்றி சமயங்கள் கூறும் கருத்துக்களின் சுருக்கத்தை கூறியுள்ளோம். அவை கூறியவற்றில் சைவசித்தாந்தம் கூறியவை முழுமையாகவும் தற்போதைய விஞ்ஞானக் கோட்பாடுகளுக்கு அமைவாகவும் காணப்படுகின்றன என்பதனையும் கண்டு கொண்டோம். இவை பற்றிய எமது தத்துவ விளக்கத்தை தரமுற்படுகின்றோம்.

பிரபஞ்ச தத்துவநூலை நாம் முன்னர் வெளியிட்டு இருக்கின்றோம். இந்தப் பூமிக்குரிய சூரியனை பிரதானமாகக் கொண்டே இப்பிரபஞ்ச தத்துவத்தை ஆராய்ந்துள்ளோம். இந்தக் கோள்களின் சக்தியை கடவுளாகக் கருதியே சமய புராணத்தில் வர்ணித்து எழுதியுள்ளார்கள். ஆனால் இன்றைய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி மூலம் இந்தச் சூரியனை விட பத்தாயிரம் மடங்கு பெரிதான பலகோடி சூரியன்கள் இருப்பதாக கண்டுள்ளார்கள். இப்பூமண்டலத்துக்குரிய உயிரினங்களைப் பற்றி ஆராயும்போது சூரியனது சக்தியையும் சூரியனிலிருந்து வெடித்துச் சிதறிய கிரக சக்திகளையும் வைத்தே ஆராய வேண்டியுள்ளது. இந்த சேர்மான சக்திகள் சூரியனில் இருந்து கிரகங்கள் அமைந்து இருக்கின்ற தூரத்தைப் பொறுத்தும் ஒவ்வொரு கிரகத்திற்கும் மற்றைய கிரகங்கட்கும் உரிய தூரங்களைப் பொறுத்தும் ஒவ்வொரு கிரகப் பருமனையும் பொறுத்தே அமைந்துள்ளது. சூரியனின் வெடித்து சிதறிய கோள்களின் உஷ்ணம் வரவரக் குறைந்து பூமியிலிருந்து வெடித்துச் சிதறிய பொறி சந்திர கோளாக உருவாகிய பின்னர் குளிர் காரணமாக பூமியில் மழை பொழியத் தொடங்கியது. இதற்கு பல கோடி வருடங்களுக்குப் பிற்பாடு தீ, நீர், சக்திசேர காற்று மண்...

லம் உருவானது. இதை சமய புராணங்களில் சிவபெருமான் உமா தேவியை மணந்ததும் உருவத்தில் பெரியதான ஆனைமுகத்தையுடைய விநாயகன் பிறந்தான் எனக் கூறுகிறது.

காற்று மண்டலம் உருவாகியதன் பின் பூமியில் உயிரினங்கள் தோன்றலாயின

சூரியனிலிருந்து வெடித்துச் சிதறிய கோள்களில் ஒன்றாகிய பூமியில் சேர்மான (ஆன்மா) அணுத்தொகை மாற்றங்களினால் முதலில் தோன்றிய உயிர் வாழ்வனவற்றில் தாவர இனமான அறுகம்புல் முதன்மையானது என்பதனை எமது பல வெளியீடுகளிலும் தெளிவுபடுத்தி இருந்தோம். இவ் அறுகம்புல் சேர்மான சக்தி குறைந்த சிறு அளவு காரணமாக தனது சந்ததியை விருத்தி செய்வதற்கு விதைகளை உருவாக்க முடியாதனவாக இருந்தன. எனவே அவை தமது கன்ம ஆற்றலினை மேம்படுத்தியதன் காரணமாக சேர்மான அணுத்தொகை கூடி தமது வேரிலே கிழங்கினை உற்பத்தி செய்து அக்கிழங்கின் மூலம் இன விருத்தி செய்யும் ஆற்றலினைப் பெற்றுள்ளது. இவை நிலத்தின் எப் பகுதிகளில் தமது வாழ்நிலை ஏற்படுகின்றதோ அப் பகுதிகளில் காணப்படும் சுவாத்திய நிலைகளுக்கு ஏற்ப தனது ஆற்றல் மூலம் இயல்பூக்கங்களை மாற்றியமைத்து தனது வடிவத்திலும் தன்மையிலும் சிறிது மாறுபட்டு சந்ததி விருத்தி முறையில் மட்டும் ஒரே வகையினதாக (கோரை, தாளை, வாழை, உருளைக்கிழங்கு) மாற்றமடைந்து வந்துள்ளதை நாம் உணர முடிகிறது.

இவ்வாறான தன்மையுடைய இத்தாவர இனமானது தன் ஆற்றலினை மென்மேலும் அதிகரித்துச் செயற்பட, அங்கு அவற்றின் சேர்மான அணுக்கூறு செறிவினில் தீயணுவின் பங்கு சிறிது கூடுதலான இடத்தைப் பெறும்போது ஆண் பெண் வேறுபாடு இன்றி விதைகளை உருவாக்கி அவ் விதை மூலம் சந்ததி விருத்தி செய்யும் இனமாக மாறுபட்டுள்ளன. (உதாரணம்: குரக்கன், பயறு, உழுந்து, மிளகாய் செடி போன்ற பல) தீயணுவினை கூடிய பாகம் கொண்டுள்ள தாவரங்கள் நீரின்றி நீண்டகாலத்திற்கு வாழுகின்ற ஆற்றலினை பெற்றுள்ளன. (உதாரணம்: வேம்பு, பாலை, பனை) பொதுவாக நாம் எமது வாழ்விலே பனை மரத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்களாக இருப்பதன்

காரணத்தால் இப் பனைமரத்தின் பயன்பாடு பற்றியும் நன்கு அறிந்துள்ளோம். பனை மரத்தில் அணுச் சேர்க்கைகளுள் தீயணு பெரும் பங்கு வகிப்பதனால் அது வைரமாகவும் நீரின்றி நீண்ட நாட்கள் வாழக்கூடியனவாகவும் அம் மரத்தின் சகல பகுதிகளும் எமக்கு மிகுந்த பிரயோசனத்தைத் தருகின்ற இயல்புடையனவாகவும் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் தாவர இனத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கில் அதாவது அறுகம்புல்லாகத் தோன்றி பின்னர் பல்வேறுபட்ட சுவாத்தியம் காரணமாக வேறுபட்ட நில அமைப்புகளால் பல்வேறுபட்ட காலகட்டங்களில் அவ் அவ் வாழ்விட மாற்றம் காரணமாக வெவ்வேறுவித வகைத் தாவரங்களாக மாற்றமடைந்த தாவர இனத்தின் அதி உயர் இறுதி வடிவமாக பனை மரத்தினையே நாம் கருதுகின்றோம்.

இப் பனை மரத்தில் மட்டுமே ஆண் பெண் பால் வேறுபாடுகள் தோன்றியுள்ளமையையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தென்னைக்கு மட்டும் ஒருவிதையில் மூன்று கண்கள் உருவாகியுள்ளன. இம் மரம் கன்ம ஆற்றலினைக் கூட்டியதும் சேர்மான அணுத்தொகை கூடி பனையாக உருவாகியதும் மூன்று விதைகளையுடைய பனங்காயை உருவாக்கி ஒரு கனியில் மூன்று சந்ததியை உருவாக்கும் வலிமையைப் பெற்றுள்ளது. தீ அணு கூடுதல் செறிவு காரணமாக மழை இல்லாது போனாலும் நீரின்றி பல வருடம் தாங்கக்கூடிய சேர்மான அணுத் தொகையை தூல உடல் மூலமாக ஆன்ம அலையிலும் உருவாக்கிக் கொண்டது. சிறு விதையாக இருந்தபோது இருந்த அணுக்கூறு அவற்றின் கன்ம ஆற்றல் காரணமாக தமது வளர்ச்சியில் வேகங்காட்டுகின்றன. அவ் வேளைகளில் அவற்றின் அணுத் தொகைகள் ஆன்ம அலையில் உடனுக்குடன் பதிவாகி அங்கு அவையவை தத்தம் உச்ச பயனை அடைவதற்காக அப் பொருளில் சேர்மானமாகின்றன.

மரங்கள் காலஞ்செல்ல ஆன்ம அலையிலுள்ள அணுத்தொகை மாற்றத்துக்கமைய வேறொரு விருக்ஷமாக மாறுகின்றன. அறக்கீரை என்ற சிறு தாவர இனம் தற்போது உருவவேறுபாடான இனமாக மாறியுள்ளமை சகலருக்கும் புலனாகின்றது. அதற்குக் காரணம் அது தன் கன்ம ஆற்றலால் ஆன்ம அலையில் பெற்ற சேர்மான அணுத்தொகை வித்தியாசமேயாகும்.

மூவறிவு உயிரினங்கள் :

மூவறிவு உயிரினங்களான ஊர்வன பெரும்பாலும் விஷ செந்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன. இவை பெரும்பாலும் ஒளிபடாத புற்று நிலங்களில் வசிப்பதாலும் சுத்தமான காற்று இல்லாத சூழலில் புற்றுக்கள் இருப்பதாலும் விஷம் உள்ளவையாகவே இருக்கின்றன. இதனால் அவற்றின் சேர்மான அணுத் தொகைகளில் தீயணு மிக மிகக் குறைபாடாக இருத்தலை உணர முடிகிறது. சாதாரணமாக நாம் இவ்விஷ செந்துக்களில் ஒன்றைப் பிடித்து வெயிலில் விட்டால் அது அவ்விடத்தை விட்டு விரைவாக மறைவான இடம் தேடி ஓடி ஒழித்துக் கொள்வதைக் காணலாம். அதாவது அச்செந்துவின் அணுச் செறிவில் ஒளி அணுத்தொகை மிகக் குறைவாக காணப்படுவதினால் அதன் இயல்புக்கு ஒளி ஒவ்வாததாகக் காணப்படுதலேயாகும். அது போல் விஷ செந்துக்களைப் பிடித்து நன்றாக வெய்யில் படுமிடத்தில் வைத்திருந்தால் அதன் விஷம் குறைவடைகின்றது. அதாவது தீயணுச் செறிவு அவ்விஷ செந்துவின் அணுத்தொகையில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவதால் விஷத்தன்மை குறைவடைகிறது.

வெளியில், ஒளியில் உலாவித் திரியும் எந்த ஒரு ஊர்வனவும் விஷம் உள்ளனவாக இருப்பதில்லை. இருளில் நடமாடுகின்ற செந்துக்கள் அனைத்தும் விஷ செந்துக்களாக இருப்பதனையும் அவை பகல் வேளைகளில் உலாவித் திரிவதை மிக அரிதாகவே காணக்கூடியதாக இருப்பதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. பெரும்பாலான பாம்புகள் விஷப்பாம்புகளாக இருப்பதையும் சாரைப்பாம்பு விஷமற்றதாக இருப்பதையும் காண்கிறோம். அதன் காரணம் வெளி உலகில் உலவுகின்றதாக சாரைப்பாம்பு காணப்படுவதையும் ஏனைய வகைப் பாம்புகள் இருளில் மட்டுமே உலவுகின்றமையும் காணலாம். பகலில் உலவுகின்ற பாம்பின் தீயணுத் தொகை இரவில் உலவுகின்ற பாம்புகளின் தீயணுத் தொகையிலும் பார்க்க கூடுதலாக இருத்தலே காரணமாகும் என்பதை உணர முடிகிறது. எவ்வித உயிரினமாயினும் தீயணுச் செறிவு குறைவான உயிரினங்கள் விஷம் செறிந்தவையாக இருத்தலை நாம் காணலாம்.

உள்ளொன்று வைத்து வெளியில் ஒன்று பேசும் மனிதர் எவராயிருந்தாலும் அவர்கள் சுவாசிக்கும் காற்றில் விஷ அணுச்செறிவு சிறிது சிறிதாகச் சேர்ந்து அவர் இறக்கும் காலத்தில் அவரது ஆன்ம அலையிலுள்ள காற்றணுவின் விஷ அணுத் தொகைக்குரிய பிறவிகளில் அவரைப் பிறப்பிக்கின்றது. இவர்களின் ஆன்ம அலையில் இத்தகைய செயற்பாடுகள் முன்பு பதிவாகி இருத்தலே காரணமாகும். சூக்கும தேகத்தில் வியாபித்திருக்கும் ஆன்ம அலையானது அவ்வத் தொடர்பிலுள்ள உயிர்களின் ஆற்றல் மூலம் செயல் வடிவம் பெறுகின்றன. வானொலி அலையினை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு நிலையத்திலிருந்து ஒலிபரப்பப்படும் ஒலியலையானது எமது காதுகளுக்கு நேரடியாகக் கேட்க முடியாத அளவு அலைவுகளாக விரிவுபடுத்தப்பெற்று அலையவிடப்படுகிறது. இவ்விடத்தில் ஒலியைப்பற்றி மேலதிகமாக பார்க்கும் தேவை எமக்கு ஏற்படுகின்றது.

ஒலி அலையும், ஆன்ம அலையும்

அதிரும் பொருட்கள் ஒலியை உருவாக்குகின்றன. குரல் வளைக்கு குறுக்காக உள்ள குரல் நாண்கள் காற்றில் அதிருவதினால் எழுவதுதான் நமது பேச்சு ஒலி. அவ்வாறே ஒரு மிருதங்கத்தில் நன்றாக ஈந்து விரிக்கப்பட்ட தோல் கை விரல்களினால் தட்டப்படும் போது அதிர்வதினால் ஏற்படும் ஒலி மிருதங்க ஒலியாகும். அதுபோல் ஒரு நிலையான காந்தப் புலத்தினுள் நிலையற்ற காந்தப்புலம் ஒன்று தோற்றுவிக்கப்படும்போது அதனுடன் தொடர்பு பட்டிருக்கும் கூம்பு வடிவமான கடுதாசி அதிர்வதனால் ஏற்படும் ஒலியினை ஒலி பெருக்கியின் ஒலி எனவும் கூறலாம். ஒரு செக்கனில் நிகழும் அதிர்வு எண்ணிக்கை ஒலியின் அதிர்வு எண் (FREGUENCY) எனப்படுகின்றது. இது (HERZ) கேட்ஸ் என்றும் அலகில் அளவிடப்படுகின்றது. 20 HZக்கும் 20000HZக்கும் இடைப்பட்ட அதிர்வெண்களை உடைய ஒலிகளையே எம்மால் சாதாரண மனித செவியால் கேட்க முடியும் ஆனால் 20,000 அதிர்வுகளுக்கு மேற்பட்ட ஒலிகளை எம்மால் கேட்க முடிவதில்லை.

எனவே நம் காதுகளால் நேரடியாகக் கேட்க முடியாத அதிர்வெண் கொண்ட ஒலி அலைகளை உருவாக்கி அவற்றினை காற்றினில்

அலைய விடுகின்ற செயலையே ஒரு வானொலி நிலையம் செய்கின்றது. அவ்வாறான அலைகளை எமது வானொலி மூலம் நெறிப்படுத்தி சாதாரண காதுகளுக்குக் கேட்கக் கூடியதான நிலையினை நம் வானொலிப் பெட்டி செய்கின்றது. இவ்வாறு பல நூற்றுக்கணக்கான வானொலி நிலையங்களிலும் இருந்து அலைய விடப்படும் அலைகள் வெவ்வேறு அதிர்வெண் கொண்டவையாக அலைய விடப்படும் போது அதற்குரிய அதிர்வெண்களை பிரித்தெடுத்துச் செய்யும் செயலை நமது வானொலிப் பெட்டி செய்கின்றது. இவ்வலை அவ்விடத்தில் இருப்பதற்கான அறிகுறி எவ்விதத்திலும் தென்படுவதில்லை.

தென்படாத காணமுடியாத இவ்வலைவுகளை ஒத்ததே ஆன்ம அலையாகும். சூக்கும தேகத்தில் வியாபித்திருக்கும் ஆன்ம அலைச் சக்தி மனிதனின் கன்ம ஆற்றலுக்கு ஏற்ப சேர்மான சக்திப் பகுதிக்குச் செல்கின்றது. நம் புராண இதிகாசங்களிலே அசரீரி என்றொரு வார்த்தையை பிரயோகித்துள்ளார்கள். உண்மையில் அசரீரி என்பதும் ஒருவகையில் 20,000 மேற்பட்ட அதிர்வெண் கொண்ட ஒலி அலையே ஆகும். இவ் ஒலி அலையினை கேட்கக் கூடிய கன்ம ஆற்றல் பெற்ற மனிதனுக்கு மட்டுமே இது கேட்கக் கூடியதாக இருந்துள்ளது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம். கன்ம ஆற்றல் வலிமை கூடுதலாக உடையவனுக்கு தீயணுவின் விகிதாசாரம் கூடுதலாக இருப்பதே காரணமாகும். தீயணுவை கூடுதலான தொகை சேர்க்கக் கூடிய முறையில் நல் வழிகளில் எமது சேவைகளைச் செய்வதன் மூலம் பிறப்பறுக்கின்ற ஞான நிலையை அடையலாம், பொதுவாக நாயன்மார்கள் பெரியளவில் தோன்றியுள்ளமை தமிழ் நாட்டில் என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்கிறோம். அப்பகுதிகளில் தீயணுவின் விகிதாசாரம் கூடுதலாகக் காணப்படுவதே காரணம் என்பதை உணர முடிகின்றது.

சக்திகளின் சேர்மான ஆராய்வு

சைவசித்தாந்தத்தை பல ஞானிகள் ரிஷிகள் நாயன்மார்கள் தோன்றியே உருவாக்கி உள்ளார்கள். இப் பிரபஞ்சத்தின் உண்மை நிலையை ஆராய்ந்து தீயணு சேர்மானம் கூடியதால் உண்மையை அறிந்து இந்து சமயத்தில் கடவுள்களை உருவாக்கி உள்ளார்கள். இப் பிரபஞ்சத்தின் மூலப்பொருளான சூரியனை சூரியன் எனக் குறிப்

பிடாது சிவபெருமான் என சைவ சமயத்தில் குறித்துள்ளனர். சூரியனுக்கு எவ்விதம் தாய் தந்தையரைக் குறிப்பிடாதது போலவே சிவபெருமானுக்கும் குறிப்பிடப்படாமை இங்கு உற்று நோக்கக் கூடியதாகும். சூரியனின் தீப்பொறியான பூமியில் இருந்து வெடித்துச் சிதறிய சந்திர கோளத்தை சந்திர கோளம் எனக் குறிப்பிடாது சிவனின் சக்தியான உமாதேவி எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்: சூரியனுக்கு மிகத் தூரத்தில் இருக்கும் சூரியனிலிருந்து உருவான மிகப் பெரிய வியாழக் கிரகத்தை சிவனுக்கும் உமாதேவிக்கும் பிறந்த மூதல் பிள்ளையான பெரிய ஆனைமுகத்தை உடைய விநாயகர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், (அறிவுப் பொருள்) புதன், சனி, வியாழன், செவ்வாய் ஆகிய நான்கு கிரகங்களையும் சிவனின் நான்கு புத்திரர் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

இவற்றில் வியாழனை _ _) (காற்று) தந்தை தாய் இருவரும் உருவாக்கியதாகவும் செவ்வாய் (ஞான ஒளி அணு) சிவபெருமானின் நெற்றிக்கண் அக்கினியில் இருந்தும் புதன், சனி கிரகங்கள் (நீதி நியாயத்திற்குரிய ஆகாய பூதம்) சிவபெருமானின் உடல் அக்கினியில் இருந்தும் உருவானதாக புராணம் கூறுகின்றது

இவ்விடத்தில் மத்துவ வேதம் கூறும் கருத்தை உற்று நோக்கும் போது இறைவனின் புத்திரரான வாயுவின் உதவியின்றி இறைவனை அணுக முடியாது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். தீப் பொருளான இறைவனை இறை புத்திரனான காற்றின் உதவியின்றி அணுக முடியர்து என்பது ஐந்துவித சக்திகளைத்தான் கடவுளாக வகுத்துள்ளார்கள் என்பதை உணரவாய்ப்பேற்படுகின்றது. தீயின் மீது காற்றுப் பட்டால்த்தான் ஒளியணு உண்டாக முடியும். எமது சமயத்தில் நாயன்மார்கள் வரலாற்றில் நாயன்மார்கள் ஒளியில் இரண்டறக் கலந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். நாம் செய்யும் கபடமற்ற நற் கருமங்களால் உடலில் நீர் சக்தி குறைந்து தீச் சக்தி மேலோங்கி நிற்கின்றது. நாயன்மார்கள் உழவாரைத் தொண்டு, நந்தவனம் அமைத்தல், ஆலய சுத்தம் பேணுதல், நீர் ஊற்றுதல் என்பன போன்ற சுய நலம் அற்ற உண்மை நிலையில் ஆற்றிய பணியால்தான் ஆன்ம அலைச் சக்தியில் மாற்றம் ஏற்பட்டு நீர் அணுக் குறைந்து ஒளியணுக் கூடி ஞான ஒளியில் முத்தியடைந்துள்ளவர். இவ்வாறு தீ, ஒளி அணு ஆன்ம அலையில் கூடும்போது நீர் அணு வற்றி இல்லாமல் போகின்

றது. ஐந்துவித சக்திகளில் ஒருவித சக்தி இன்றி எப்பொருளும் உருவாக முடியாது. இக் காரணத்தால் பிறப்பை நீக்க முடிகிறது. ஒருவித சக்தி இல்லாமல் போனதும் மிகுதி நாலு சக்திகளும் அவ் அவற்றின் சக்திகளுடன் சேர்ந்து விடுகின்றன. ஒளியணுவில் (முத்தி) சேர்வதைத்தான் இறைபதம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

பூமி நிலப்பரப்பில் மேற்கு நிலப்பரப்பு உயரமான இடங்களில் கிழக்கில் உதிக்கும் சூரியனின் தீச்சக்தி கூடுதலாகச் செறிவாகின்றது இதன்படி இந்தியாவின் தமிழ் நாடு - யப்பான் - இலங்கையின் வடகிழக்கு மாகாணங்கள் அமைந்துள்ளது. சைவசமய ஆலயங்கள் கிழக்கு வாசலாக அமைத்ததில் இருந்து தீயணுச் சேர்மானங்களுக்கு சைவ சமயம் கொடுத்த முதல் நிலையை உணரலாம். சன்மார்க்க நெறி விபுலானந்தரும் கிழக்கு மாகாண மட்டக்களப்பு காரைதீவில் மேற்கு உயரமான பகுதியிலேயே அவதரித்துள்ளார். இப்பகுதிகளில் ஏனைய வித அணுச் சேர்க்கைத் தொகைகளில் வெவ்வேறு இடங்களின் அணுச் சேர்க்கைகளோடு ஒப்பீடு செய்கையில் தீயணு விகிதாசாரம் கூடுதலாக காணப்படுகின்றமையை நாம் காணலாம்.

தீயணுச் சேர்க்கை கூடுதலான மனிதன் அறிவாளியாக ஞானியாக வருகின்ற சாத்தியப்பாடுகள் கூடுதலாக உள்ளதை எம் சிந்தனை மூலம் கண்டு கொள்ளலாம். மணிவாசகர் தம் மந்திரிப் பதவியை உதறித் தள்ளிவிட்டு பிறப்பை நீக்கும் நோக்கத்திற்கான கஷ்டங்களை அனுபவித்தார். இது எவராலும் செய்யக் கூடிய காரியமல்ல. அவருக்கு அமைந்த அணுத்தொகையில் தீயணுக்கூடுதல் சேர்மானமே காரணமாகும். வள்ளுவருக்கு அமைந்த அணுத்தொகையின் சேர்மானம் உலகில் வேறு எவருக்கும் அமையவில்லை. வள்ளுவர் இயற்றிய திருக்குறள் முழு உலகையும் ஆட்கொண்டு இருக்கின்றது. இவரும் மேற்கு உயரப் பிரதேசமான தமிழ் நாட்டில்தான் அவதரித்துள்ளார் இவ்வாறானவர்களின் சேர்மான அணுத் தொகையில் தீ அணு கூடுதலாக அமைந்துள்ளதே காரணமாகும். தீயணுச் சக்தி உடல் கஷ்டம் பாராத கடும் உடலுழைப்பால் ஏற்படுகிறது. இப்பகுதிகளில் வாழ்கின்ற மனிதர்கள் பெரும்பாலும் ஆற்றலறிவு கொண்டவர்களாக காணப்படுவதை நோக்குகையில் இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு மக்கள்

தென்பகுதி மக்களிலும் பார்க்க கல்வியிலும், ஆற்றலிலும், உண்மையிலும் கூடிய அளவுள்ளதைக் காணலாம்.

தெற்கு மேற்குப் பகுதி நீரணுச்சக்தி கூடுதலான விகிதம் கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றது. வடகிழக்குப் பகுதி தீயணுச் சக்தி கூடுதலாகக் காணப்படுவதே காரணமாகும். யப்பான் கிட்டம் குறைந்த பூமிப்பரப்பு உள்ளதால் அங்கு நிலநடுக்கம் பூகம்பங்கள் அடிக்கடி காணப்படுகின்றது. தீயணுத் தொகை கூடுதலாக உள்ளமையே பூகம்பங்களுக்குக் காரணமாகும். அங்கு வாழும் உயிரினங்களும் தீயணுத் தொகை கூடுதலானவையாகவே காணப்படுகின்றது. இங்குள்ளவர்கள் அறிவாளியாகவும் திறமைசாலியாகவும் காணப்படுகின்றனர். தீயணுத் (ஒளி) தொகை கூடுதலாக உள்ளவர்கள் உயிர் பிரிய வரினும் பொய் கூறமாட்டார்கள். உண்மையே தெய்வம் என்பதை சிந்தனையாக்கி பூகம்பங்கள், அணுகுண்டுக்குப் பயப்பட மாட்டார்கள் வேறு ஒருவரிடம் கையேந்தாதவர்களாகவும் உதவும் மனப்பாங்கு உடையவர்களாகவும் சிறந்த தொழில் முயற்சியாளர்களாகவும் ஞான அறிவாளர்களாவும் காணப்படுகின்றனர். தீச்சக்தி சேர்மானம் கூடுதலான பகுதிகள் எவ்வகையான உயிர் இனங்களை உண்டு பண்ணுகின்றது என்பதை உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மண்புழு மண்ணுக்குள் வாழ்வதாலும் அவ்விடம் ஈரலிப்பான இடமாக இருப்பதினாலும் தீயணுக் குறைவு காரணமாகவும் மண்புழுவுக்கு கண் உருவாகவில்லை. விலங்கினமும், மனித இனமும் தீயணுச் சேர்மானம் கூடியதால் வயிற்றிலே கருவை உருவாக்கி பிரசவிக்கின்றன. ஊர்வன, பறவைகள் கருவை வயிற்றினில் உருவாக்க முடிவதில்லை. முட்டையில் உருவாக்குகின்றது. பொதுவாக தீயணுக் குறைவு காரணமாகவே கண்பார்வைக் குறைவும் காதுகேளாத் தன்மையும் உண்டாகின்றது. தீயணுவின் தன்மை மேலும் கீழ்நிலையடையும் போது கண்பார்வை முற்றாகத் தடைப்படுகின்றது. கடைசிக் காலம் இறக்கும்போது கண்பார்வை முற்றாகவே தடைப்பட்டுஇருந்தால் எதிர்வரும் பிறப்பு கீழ்நிலையை அடைகிறது. கண்பார்வைக் குறைவு மனித இனத்துக்கு மட்டுமே ஏற்படுகின்றது. மற்றைய பிராணிகளுக்கு மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. மனிதனின் சுயநல நோக்கத்தினாலும் பகட்டு வாழ்க்கை மனநிலையினாலும் ஆசை (நீர் அணுக்கூடி தீஅணுக் குறைவதினாலேயே இவை ஏற்படுகின்றது. தற்

கால விஞ்ஞான ஆராய்வின் மூலம் மூன்றாவது நெற்றிக் கண் இருப்பதாகக் கண்டுள்ளார்கள். சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணில் இருந்து ஒளியணு முருகன் தோன்றியதாக புராணம் கூறுகின்றது. தியாக சேவையாலும் கடும் உடலுழைப்பாலும் ஆன்ம அலையில் பதிவாகும் அணுச் சேர்க்கையில் ஒளியணு ஏராளமாக அதிகரித்தால் நெற்றிக் கண் மூலம் ஞான அறிவு ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டாகின்றது.

அணு

சமணம் - வைசேடிகம் - மீமாம்சம் முதலிய சமயங்கள் பிரிக்க முடியாத சிறு பருமனைக் குறிக்கும் ஒரு பொருளாக அணுவைக் குறிப்பிடுகிறார்கள். உயிர் இனங்கள் உருவாகுவதற்கு அணுச் சக்தி மூல காரணமாகும்.

அணு என்பது மேற் கொண்டு பிரிக்கப்பட முடியாத ஒரு அளவு கோல் என நாம் கருதுகிறோம். வேறு சிலர் அதைப் பொருளாகக் கருதுகின்றனர். ஆன்ம அலையில் உள்ள அணுச்சக்தி சக்தியில் வேறுபட்டது. அதாவது ஒரு அணுவின் சக்தி பூமியில் 100 லட்சம் அணுவுக்கு சமனானதாகும். 1 வேப்பம் விதையை நாம் நட்டாலோ வேறு எவ்விதைகளை நட்டாலோ அவ்விதையின் நூறு லட்சம் விதை அளவு பொருள்களை மரம் இலை, காய், பூ, என பலவிதமாக உற்பத்தி செய்து தருகின்றது.

கன்மம்

மீமாம்சம் : கன்மமே முக்கியமான சக்தி எனவும் - சமணம் ; கன்மத்தைக் கடவுளெனவும்- சைவசித்தாந்தம்; பழம் பிறப்பும் பழவினையும் உண்மையானது பற்றற்ற வினையே பிறப்பை ஒழிக்கும் எனவும் கூறுகின்றது.

தூலதேக கன்ம ஆற்றலாலே சூக்கும தேக ஆன்ம அலையிலுள்ள அணுச்சக்திகள். அதற்குரிய பதிவுகளை மேற் கொள்கின்றன நாம் செய்கின்ற செயல்களின் பலாபலன்களை கள்ளங் கபடமற்ற கன்ம ஆற்றலின் மூலம் மாற்றி அமைக்கலாம். நாம் செய்யும் நற் செயல்களை மென்மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும் போது அதற்குரியதான சக்திச் சேர்மான அணுத்தொகைகள் பதிவாகின்றன.

கடும் உழைப்புக்கு ஆன்ம அலையில் தீயணு பதிவாகின்றது. அந்த உழைப்பு பல சீவராசிகட்கும் பயன் உடையதாக இருந்தால் மட்டுமே சேவைக்கான தீயணுவாய்ப் பதிவாகும். பகட்டு வாழ்க்கைக்கான முறையில் உழைக்கும் போது ஆன்ம அலையில் ஆசை அணுவாகப் பதிவாகின்றது. 'வேறு மக்களிடம் பணம் பெற்றுச் செய்யும் தான தருமங்கள் செய்பவரது ஆன்ம அலையில் காற்றணுவாய்ப் பதிவாகின்றது. பாராட்டுவிழா, பட்டமளிப்புவிழா செய்பவர்க்கும் காற்றணுவாகப் பதிவாகின்றது. ஆலய சேவைகளிலும் மற்றைய உயிரினங்களுக்கு பயன் தராத சேவையால் ஒளியணு உருவாக முடியாது. மரம் நடுதல், மரங்களுக்கு நீர் ஊற்றுதல், சூழல் துப்பரவு செய்தல் முதலிய செயல்கள் செய்பவருக்கு ஒளியணுவை உருவாக்குகின்றது. இச்செயல்கள் மறு சீவராசிகளின் உணவுத் தேவைக்கு வழிவகுக்கின்றது. இலவச மருத்துவ சேவையால் உயிரினங்கள் உடல் நலம் பெறும்போது அவ்வுயிரினங்கள் வினைப்பயன் ஆற்றலைப் பூரணமாய்ச் செய்ய முடிகின்றது ஆகவே இச் செயல்களும் ஒளியணுவை உருவாக்கும் முயற்சியாகும். யப்பான், சிங்கப்பூர் மக்களின் சிந்தனைகளைப் பின்பற்றி மக்கள் கருமமாற்றினால் பிரச்சனைகள் நேர இடமில்லை. இயந்திரம் இயங்குவதற்கு தூயகாற்று முக்கியம். காற்றுப் போகும் பாதை அடைத்து விட்டாலோ காற்று கூடுதலாகப் போனாலோ போன காற்று வால்வ் மூலம் சரியான முறையில் இயங்காது விட்டாலோ இயந்திரம் இயங்க முடியாது. தீச்சத்தியை இயந்திரம் உருவாக்கினாலே இயந்திரம் சக்தியைக் கொடுக்கும். இவ்வாறு உயிரினங்களின் கடும் உழைப்பின் மூலமே ஒளியணுச் சேமிப்புக் கூடி மேல்நிலைப் பிறவியை அடைய முடிகின்றது.

நற்பதிவுகளின் பலாபலனாக மேல்நிலைப் பிறப்பையும். மென்மேலும் நற்செயல் ஆற்றலை அதிகரித்துக் கொண்டே செல்கையில் பிறவா நிலையையும் அடைய முடியும். ஆன்ம அலையின் அணு சக்திப் பதிவுகளுக்கு ஏற்பவே கருமங்கள் ஆற்றுகின்றோம். அக்கட்டளையை மாறி நாம் செயற்பட முடியாது. அதிலிருந்து வரும் 1 அணுச் சக்தி பூமியில் 100 லட்சம் (1கோடி) அணு ஆற்றலைத் தருகின்றது. கூடுதலாக 200 லட்சம் அளவு கருமமாற்றினால் திரும்பி ஆன்ம அலையில் அதற்குரிய வகையான 2 அணுவாகப் பதிவாகிறது. இவ்வாறு தூல உடலில் உயிர் பிரியும் போது ஆன்ம அலையிலுள்ள அணுத்தொகைக்கு ஏற்ப மறுபிறவி வந்தடைகிறது.

பல ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலத்திலே ஒரு அரசன் போர் செய்யும் போது அவன் பிரயோகித்த பாணமானது ஒருபாணம் பத்தாகவும் பத்து நூறாகவும் நூறு ஆயிரமாகவும் இப்படியே பத்துப் பத்தாக பத்துத் தரம் பெருகிய நூறு கோடி பாணங்களால் மாற்றானுடன் போர் செய்து வென்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. ஆனால் நாம் இதைக் கற்பனைக்கதை எனவே எண்ணியிருந்தோம். இன்றைய விஞ்ஞான காலகட்டத்திலே இது முழு உண்மை என்பதை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. ஜேர்மனி தேச கிட்லர் இந்தியாவிலிருந்து விஞ்ஞான ஏடுகளை எடுத்துச் சென்று கணைகளை உருவாக்கி ஆங்கிலேயருடன் போர் செய்ததும் அமெரிக்கா அவரை வென்று ஜேர்மனியிலிருந்து அவ் ஏடுகளை எடுத்துச் சென்று அணுக்குண்டை உருவாக்கி யப்பானில் போட்டு யுத்தத்தில் வென்றதும் யாவரும் அறிந்ததேயாகும். இச்சம்பவத்தில் இருந்து தான் அணுகுண்டு போன்ற சக்திமிக்க பொருட்களை உருவாக்குகின்றனர்,

எல்லா உயிர்களினதும் ஆன்ம அலையில் இருந்து வரும் ஒரு அணுச்சக்தி தூலதேகத்தில் 100 லட்சம் பங்கு ஆற்றலைச் செய்ய முடிகின்றது. இவ்வாறு நாம் செய்யும் 100 லட்சம் அணு ஆற்றல் திரும்ப ஒரு அணுவாக ஆன்ம அலையில் பதிவாகின்றது. சோம்பல் காரணமாக 100 லட்சம் அணு ஆற்றலை நாம் உருவாக்க முடியாவிடில் வாங்கிய கடனைத் திருப்பி செலுத்த முடியாத கடனாளியாக ஏற்பட இடமுண்டு. அதற்காக பலபிறப்பு பிறக்க வேண்டி நேரிடும். ஒவ்வொரு செயல்களுக்கும் ஆன்ம அலையில் அச்செயல்களுக்குரிய சக்தி நிறங்களில் பதிவாகின்றது. ஒருவருக்கு நியாய முறையில் உதவினால் வெள்ளை நிறத்திலும், நியாயம் தவறி ஏசினால் அதற்குரிய நீலநிறத்திலும் பதிவாகின்றது. நமது பிறப்புக் காரணமாக சூரியனுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடனை செலுத்தாமல் சோம்பேறிகளாக வாழ்ந்து கொண்டு இருப்போமானால் கீழ்நிலைப் பிறப்பை அடைந்து மீண்டும் பிறந்து பிறந்து பிறப்பை நீக்க முடியாது பிறந்து கொண்டே இருப்போம்.

கன்ம ஆற்றலின் சக்தியால் பிறப்பு மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஓரறிவு உயிரினம் தன் கன்ம ஆற்றலைக் கூட்டி ஈரறிவு உயிரினமா

கவும் பின்னர் ஆற்றல் அதிகரிப்பின் மூலம் மூவறிவு நாலறிவு ஐந்தறிவு உயிரினமாகவும், ஆறறிவு உயிரினமாகவும் மாற்றமடைந்துள்ளன. ஆன்ம அலை உருவான ஆரம்பகாலத்தில் 10 எண்ணிக்கைக் கணக்காகச் சேர்ந்த அணுத்தொகை கன்ம ஆற்றல் காரணமாக நூறு, ஆயிரம், இலட்சம், கோடிக்கணக்கில் உயர்ந்ததும் அறிவுத்திறன் கூடி இரண்டறிவு, மூவறிவு, நாலறிவு, ஐந்தறிவு, ஆறறிவு உயிரினமாக வரமுடிந்தது. சூக்கும தேக ஆன்ம அலையிலிருந்து அனுப்பும் சக்திக் கட்டளைக்கு அமையவே உயிர் இனங்களின் தூல உடல் வேலை செய்கின்றது. தூல உடல் செய்யும் கன்ம ஆற்றல் சக்தி திரும்பி சூக்கும தேக ஆன்ம அலையில் அணுவாக சேமிக்கப்படுகிறது.

இவ்வாறு உயிர் இனங்கள் தூல உடல் மூலம் ஆன்ம அலையில் சேமிக்கும் சேர்மான சக்தி கூடக்கூட மறுபிறவியில் மேல்வகுப்பு உயிர் இனமாய் பிறக்க முடிகிறது. குரங்கின் கபடமற்ற கடும் ஆற்றல் மூலம் பகுத்தறிவு மனிதனாகப் பிறந்த மனித இனம் தனது கன்ம ஆற்றல் மூலம் ஒளியணு சேமிப்பைக் கூட்டி சூக்கும தேக ஆன்ம அலைக்கு அனுப்ப முடியாத காரணத்தால் கீழ்நிலைப் பிறப்புக்கு ஆளாகின்றது. கடும் ஆற்றல் மூலம் பகுத்தறிவை அடைந்த மனித இனம் பகட்டு வாழ்க்கையில் மோகம் கொண்டு பேராசை அணுவைக் கூட்டி தூல உடல் உழைப்பின் மூலம் ஒளியணுவைக் கூட்ட முடியாமல் மூன்று, நாலு அறிவு வர்க்க உயிர் இனமாகப் பிறக்கிறது. திரும்ப ஆற்றல் அறிவு கூடி மனித நிலைக்கு வர பல இலட்சம் வருடங்கள் செல்லலாம். கன்ம ஆற்றல் மூலம் சிலந்தி மாவலி மன்னனாக பிறந்ததெனப் புராணம் கூறுகின்றது. ஐந்தறிவு உள்ள குரங்கினம் தனது கன்ம ஆற்றல் அதிகரிப்பு மூலமாகமே மனித இனமாகப் பிறக்க முடிந்தது. மற்ற எந்த மிருக இனமும் செய்ய முடியாத ,,நிலத்திலிருந்து வயிற்றில் அணைத்த குட்டியுடன் உயரமான மேல் மரப்பரணுக்கு கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில் பாய்தல்'' போன்ற கடும் கன்ம ஆற்றல் மூலமே பகுத்தறிவுள்ள மனித இனமாக பிறக்க முடிந்தது.

குரங்கின் கன்ம ஆற்றல் அவ்வாறு அமைந்திராவிடில் பகுத்தறிவு மனித இனம் தோன்றியிருக்க முடியாது. இதனால் குரங்கின் கன்ம ஆற்றலுக்கு மனித இனம் நன்றி கூற வேண்டும். ஒரு கார் வாகனத்தை தொழில் படுத்த முயற்சிக்கும் போது பற்றறியில் உள்ள

மின்சார சக்தி கார் எஞ்சினை இயக்குகிறது. எஞ்சின் இயங்கியதும் டைனமோ மூலம் உருவாகும் மின்சார சக்தி திரும்ப பற்றறியில் சேர்மானமாகிறது. பற்றியில் சேர்மானமான கூடுதல் மின்சக்தி எஞ்சின் இயக்கத்துக்கும் வெளிச்சத்துக்கும் பிரயோசனமாகிறது. மின்சார சக்தி எஞ்சின் இயக்குவதன் மூலமே உருவாகிறது.

சக்தி சேமிக்கும் இடத்தில் மின்சார சக்தி சேர்மானம் ஆகாது விட்டால் கார் ஓடவும் முடியாது. வெளிச்சம் வரவும் முடியாது. இவ்வாறே எமது உடல் இயங்குவதற்கும் ஆன்ம அலை அணுச்சக்தி வேலை செய்கிறது. ஆன்ம அலைக் கட்டளைப்படியே உடல் வேலை செய்யும். இவ்வாறே சூக்கும தேக அணுச்சக்திகளும் சேமிப்பில் உள்ள அணுத் தொகைக்கேற்ப தூலஉடல்மூலம் கருமங்களை ஆற்றி கூடுதலான ஒளியணு சேரும்வரை பிறந்து பிறந்து உழன்றே ஆகவேண்டும் கபடமற்ற கடும் உடல் உழைப்புச் சேவை மூலம் ஒளியணு சேமிப்பை அதிகம் கூட்டினால் குறுகிய காலத்தில் பிறப்பை நீக்க முடியும். இவ்வாறு மனிதனை பிறப்பறுக்கின்ற மேல் நிலையை அடையச் செய்து அதற்கான வழிவகைகளை உணர்ந்து ஏற்படுத்திக் கொள்ள உதவுவதே எமது கடனான கடமை நோக்கமாகும்.

சைவசித்தாந்தமும், வள்ளுவர் குறளும், திருவாசகமும் பற்றற்ற பின்பே பிறப்பு நீங்கும் எனக் கூறுகின்றன. ''வேண்டும் கால் வேண்டும் பிறவாமை'' என்கிறது குறள். ''கற்றாவின் மனம் போல கசிந்துருக வேண்டுவனே'' என்கிறது மணிவாசகர் திருவாசகம். குறள், திருவாசகம், சைவசித்தாந்தம் ஆகியவை கூறியதின் பிரகாரம் பிறவா நிலையை அடைவதற்குரிய வழிவகைகளை அறிய வேண்டிய கட்டாய கடன் நமக்கு உண்டு.

காசிப முனிவருக்கு மகனாகப் பிறந்த சூரன் எவரும் பெற முடியாத 108 அண்டத்தை 18 யுகம் அரசாளும் வரத்தை சிவபெருமானிடத்தில் நேரில் பெற்றுள்ளான். அரசாளும் வரம் காரணமாக பேராசை கூடி சேர்மான அணுசக்தி மாறுபட்டு அகங்காரம் கூடி ஒளியணு குறைந்ததும் சேவலும் மயிலுமாகப் பிறக்கின்றான். இங்கு எவ்வளவுதான் உயர்வானவனாகப் பிறந்தாலும் அவன் செய்கின்ற

கன்ம ஆற்றலுக்கு ஏற்ப ஆன்ம அலையில் பதிவாகின்ற சேர்மான அணுத்தொகைகள் எவ்வித முடிவினைத் தருகின்றனவோ அவ்வாறான முடிவினையே ஏற்கவேண்டி இருக்கும். இங்கு அவரவர் செயலுக்கு ஏற்பவே பிறப்பற்ற நிலையோ அல்லது கீழ் பிறப்பு நிலையோ ஏற்படுகின்றது என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். பெரியவன், சிறியவன், உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன், பட்டதாரி, தொழிலாளி, உயர்குலம், இழிகுலம் என்ற வேறுபாடுகள் இங்கு பிறப்பை அல்லது பிறவாமையை நிர்ணயிக்க முடியாதவையாகின்றன என்பதை உணரலாம். எனவே எவ்வாறாயினும் பிறவாநிலையை அடைய வேண்டும் என்பதே எமது வேண்டுகோளாகும்.

வினைப்பயனால் உருவாகும் மறுபிறப்பு

மறுபிறப்பு உண்டு என்பதற்கு இங்கே நடந்த சில சம்பவங்களை நாம் அறிந்தளவில் உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றோம். தென் இலங்கை கதிர்காமப் பகுதியில் மன்னம்பேரி என்ற அழகுராணிப் பெண் தனது ஊரில் நடந்த வன்செயலால் இறந்து பின்னர் அயல் கிராமத்தில் பெண்ணாகப் பிறந்து தன் பழைய முன்னைய பிறவியிலுள்ள சுற்றத்தாரின் பெயர்கள், பாடசாலைப் பெயர், மாணவர் பெயர் முதலிய முழு வரலாற்றையும் கூறியுள்ளார். சிறீலங்கா இராணுவச் சிப்பாய் ஒருவர் பலாலி இராணுவ முகாமில் சூடுபட்டு இறந்து பின்னர் தனது சிங்களக் கிராமத்தில் பெண்ணாகப் பிறந்து தனது முன்னைய பிறப்பிலுள்ள சுற்றத்தாரின் பெயர்கள், பாடசாலைப் பெயர், மாணவர் பெயர்கள் முதலிய முழு வரலாற்றையும் கூறியுள்ளார். இவற்றை நோக்குகையில் மறுபிறப்பு உண்டு என்பதை உறுதியாக அறியக்கூடியதாக உள்ளது. திடீரென இறக்கும்போது அவரது சிந்தனை அலைகள் செயல்பெற்றவாறே இருக்கும். நோய்வாய்ப்பட்டு இறப்பவர்களின் சிந்தனை செயல் இழந்து மரணமடைவதால் மறுபிறப்பில் முற்பிறப்பு பற்றிய சிந்தனைகள் வர முடியாது. ஆகவே திடீரென இறப்பவர்கள் மூன்று நான்கு மாதங்களில் மறு பிறவியில் அவதரிக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு முற்பிறப்பு பற்றிய சிந்தனையை வசூலித்துக் கொள்ள முடிகிறது. இராணுவ சிப்பாயாக உயிருடன் இருந்த போது செய்த வினைப்பயன் காரணமாக ஆன்ம அலையில் தீயணுக் குறைந்து நீரணுக் (ஆசை அணு) கூடுதலாகச் சேர்ந்ததால்

மறு பிறப்பில் ஆணாக வரமுடியவில்லை. இவ்வாறு மேறும் இரு ஆண்கள் மறு பிறவியில் பெண்களாய்ப் பிறந்ததை அறிந்துள்ளோம் மன்னம் பேரி பெண்ணாக இறந்து திரும்பவும் பெண்ணாகப் பிறந் ததால் ஆன்ம அலைச் சக்தி அணுத்கொகை அதிகம் மாறுபட வில்லை என்பதை உணர முடிகின்றது.

எமது ஊரில் உள்ள தோத்திரப் பாடலில் பக்திமிக்க கடவுள் பக்தர் ஒருவர் மருமகளைக் கொடுமை செய்தும் அவவின் காணியை அவ இறந்தபோது மகனுக்கு எழுதியும் செய்த தீய காரணத்தால் இவை நடந்த 18 வருடங்களின் பின் இறந்து அதன் பின் 1 வருடத் தில் பெண்ணாகப் பிறந்துள்ளார் இவருக்கு வயது முதிர்ந்ததும் இறக் கும் காலத்தில் கண்பார்வை முற்றாக இல்லாது இருந்தது. இவரது ஆன்ம அலையில் வினைப்பயன் காரணமாக தீயணுக் குறைந்ததால் கண்பார்வை இல்லாமல் போனதுடன் ஆணாகப் பிறக்கவும் முடிய வில்லை. அவரது சீவியகாலத்தில் விசேச கோயில் பூசை எந்தத் தினத்தில் செய்தாரோ அதே தின நாளில் பெண்ணாகப் பிறந்துள் ளார். பின்நாளில் கல்விகற்று தேவார திருவாசகங்களுக்குரிய சமய பாடங்களில் திறமையடைந்து பட்டதாரி ஆசிரியையானார். இவரின் 25 வயதின்பின் பிரயாணம் செய்கையில் வன்செயல் துப்பாக்கிச் சூட் டுக்கு இலக்காகி ஒரு கால் முறிந்து 1 வருடகாலம்வரை வயித்தியம் செய்து கால்முறிவை மாற்றியுள்ளார். சிறு தீங்கு செய்தாலும் அது பதிவாகி அதற்குரிய தண்டம் வந்தே தீரும். இதை மாற்ற முடி யாது. ஆகவே ஆன்ம அலையில் பதிவாகும் தீவினை அணுக்களின் பெறுபேறுகள் காலாகாலத்தில் செயற்பட்டே ஆகும் என்பதை உன் னிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்னும் ஒரு ஆண் இறந்தபின் ஆணாகப் பிறந்த விபரம் வருமாறு. பொதுத் தொண்டில் கூடுதலான திறமையும் சேவை எண் ணமும் கொண்ட ஒரு கோவில் மனேஜர் கோவில் பூசை விவகா ரத்தில் ஐயருடன் வாக்குவாதப்பட்டு கடும் கோபம் கொண்டிருந்தார் அதனால் மாலை இருட்டில் ஐயர் போகும் வழியில் வைத்து வேறு இருவரைக் கொண்டு ஐயருக்கு அடிப்பித்துள்ளார். சிறிது காலம் செல்ல அவருக்கும் அவரது மனைவிக்கும் ஏற்பட்ட தகராறு காரண மாக நஞ்சருந்தி அடுத்தநாள் இறந்து போனார். இறந்த மூன்று

மாதங்களில் திரும்ப ஆணாகப் பிறந்துள்ளார். அதன்பின் உரிய காலத்தில் கல்விகற்று கல்வியில் மேல் நிலையடையவில்லை. இருபத் திரண்டு வயதில் இஸ்கூட்டரில் பயணம் செய்யும்போது முச்சந்தி ஒன் றில் லொறியால் மோதப் பெற்று தலையில் வெடிப்பு ஏற்பட்டது. அதன்பின் பல சிகிச்சைகள் செய்து ஆறு மாதத்தில் காயத்தை மாற் றியுள்ளார். இவர் முற்பிறவியில் செய்த பொதுச்சேவை நல்மனம் நல்லுழைப்புக் காரணமாக திரும்பவும் ஆணாகப் பிறந்துள்ளார். முன் வினைப்பயன் பெறுபேறுகளை அனுபவித்துள்ளார்.

பிறவா நிலை அடைதல்.

9 கிரகங்களில் பூமியின் நிழலான கிரகங்கள் இரண்டை நீக்கி மிகுதி ஏழு கிரகங்களின் சக்திகள் ஏழு நிறங்களில் பிரதி பலிக்கின் றன. இவ் ஏழு கிரக சக்திகளே இப்பூவுலக பிரபஞ்சத்தை நிர்வகிக் கின்றன. இவற்றில் வெள்ளிக் கிரகத்தின் ஆசைப் பொருளான நீல நிற சக்தியை நீக்கி மிகுதி ஆறு கிரக சக்திகளையும் சிவபெருமானின் குடும்ப சக்தி என சைவசித்தாந்தம் ஆராய்ந்து நிர்ணயித்துள்ளது. உயிரினங்கள் உற்பத்திக்கு காற்றுச்சக்தி முதலாவதாக அமைவதால் முதல்வணக்கத்தை காற்றுப் பொருளான விநாயகனுக்கு கொடுத் துள்ளார்கள். சிவபெருமான் முப்புரம் எரிக்க புறப்பட்டுச் சென்ற போது விநாயகனைக் கூட்டிச் செல்லாத படியால் முப்புரம் எரிக்க முடியவில்லை என சமய புராணம் கூறுகிறது. தீ எரிவதற்கு காற்று முக்கியம், ஆகவே இது முற்றிலும் சரியானதே. உயிரினங்களின் சிந்தனை எவ்வாறு செயல் பெறுகிறதோ அதற்குரிய கிரக சக்தி அக் கிரகத்திற்குரிய நிறங்களில் ஆன்ம அலையில் சேர்மானமாயிருக்கும். எந்தக் கிரகசக்தியின் நிறம் கூடுதலாக ஆன்ம அலையில் உள்ளதோ அச்சக்திக்குரிய சிந்தனையில் அவ்வுயிரினம் செயலாற்றும். எந்த உயி ரினமும் கடும் உடல் உழைப்பு மேற்கொள்ளும் போது அவ் உயிரினத் தின் ஆன்ம அலை வெண்நிறம் கூடுகிறது. இவ்வாறு வெண்ணிறம் கூடக்கூட பகுத்தறிவு கூடுகிறது. பகுத்தறிவு கூடக்கூட பிறப்பு மேல்நிலைக்கு மாற்றமடைகிறது.

பிறவா நிலையை அடைய வேண்டுமெனில் மற்றைய உயிரி னங்களுக்கு இடையூறுகளின்றி சகல விதமான ஆசைகளையும் நீக்க வேண்டியதே முதல் கடனாகும், அத்துடன் பழவினைப் பயனை நீக்குவதற்காக முடிந்தளவு உண்மையான சேவைகளை ஆற்ற வேண்

டும். பிற சீவராசிகளுக்கு தன்னால் இயன்ற சேவைகளை கள்ளம் கபடமின்றி இயன்ற வரை செய்துதான் ஆகவேண்டும். இவ்வாறு செய்துவர ஆன்ம அலையில் ஒளி அணுச் சேர்மானம் ஏராளமாகச் சேரும். ஒளி அணுவினைக் கூட்டுவதற்காக உடற் கஷ்டங்களைப் பாராது நாம் பெற்ற கடன் நீங்க கூடுதலான சேவைகளைச் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு கணக்கிட முடியாதளவு ஒளியணுக்கள் ஆன்ம அலையில் சேரும் போது நீரணுவற்றி உயிர் உருவாக முடியாத பிறப் பில்லாத நிலை ஏற்பட முடியும். நாயன்மார்கள் ஒளியில் முத்திய டைந்தார்கள் என்பது பேரொளியில் அவர்களது ஒளியணு ஒன்றுபட்டு பிறப்பு இல்லாமல் போவதே ஆகும். அந்நிலையே இறைவன் திரு வடி அடையும் நிலை எனக் கூறப்படுகிறது.

எமக்காக இன்னொருவர் செய்யும் சேவையாலோ நாம் பிறி தொருவருக்கு பணத்திற்குச் செய்யும் சேவையாலோ எமது ஆன்ம அலையில் நல்ல பதிவுகள் ஏற்படப் போவதில்லை. அவரவர் தியாக சேவ்வ ஆற்றல் மூலமே அவரவர் ஆன்ம அலையில் அதற்குரிய வினைப் பயன்கள் ஒளி அணுவாகப் பதிவாக முடியும். இதனால் தன் னம்பிக்கையோடு சாவை எதிர் கொள்ளும் மனப்பாங்கு வந்து விடு கிறது. நாம் புரிந்த கன்ம வினைகளில் இருந்து தான் நாம் இறந்த பின் நமது எதிர் காலம் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது என்னும் உண்மை எமக்குப் புலனாகி வருகிறது. நன்நெறிகளை கடைப்பிடித்து வாழ வேண்டும் என்ற நல் நோக்கம் மேலோங்குகிறது. பந்த பாசங்கள் எல்லாம் வெறும் கனவுகள் என உணரமுடிகிறது. பிறவிகள் தோறும் நாம் பந்தத் தொடர்பு கொண்டிருந்த உறவுகள் ஒன்றல்ல இரண்டல்ல ஏராளம் என்பது புரிகிறது.

மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் கபிலமுனிவர் அண்டத் தைப் பற்றிக் கூறிய உண்மைகளைத்தான் இன்றைய விஞ்ஞானிகள் பல வித ஆராய்ச்சியின் பின்னர் கண்டு பிடித்து வெளியிடுகிறார்கள். சூக்கும உலகத்தை நுண் நோக்காற்றல் உடையவர்களைத் தவிர வேறு எவராலும் பார்க்கவோ உணரவோ முடியாது. சூக்கும உலகம் சட உலகத்தோடு ஊடுருவிக் கொண்டு இணைந்திருக்கின்றது. அது மிக நுட்பமான பரிமாணத்தை உடையது ஆகையால் சூக்குமமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இவ் இயக்கம் சட உலகின் கண்களுக்கு

தெரிவதில்லை சூக்கும சரீரம் மனிதனின் ஸ்தூல சரீரத்தை சுற்றி இயங்குகிறது. இதில் உயிர்களின் உணர்ச்சிகள், ஆசைகள், எண்ணக் கிளர்ச்சிகள், எல்லாம் அவை அவைக்குரிய நிறங்களில் பிரதிபலிக்கின் றன. எமது கரும வினைக்கேற்ப எமது குணங்கள், உணர்வுகள், மனப் பாங்குகள், மனோசக்திகள் எல்லாம் அமைந்து விடுகின்றன.

நாம் புகவேண்டிய கற்பாயசமும் (கருவறை) எமது கரும வினைக்கேற்பவே நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆன்மாவும் பிறக் கின்ற நாடு, இனம், குடும்பம் எல்லாம் அதனுடைய கன்ம வினைக் கேற்பவே நிர்ணயிக்கப்பெறுகிறது. அண்டங்கள் பல உண்டு என்பதை அன்றைய காலகட்டத்திலே ஞானிகளால் அறியப் பெற்றுள்ளது. சூரன் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கள் ஆள வரங்கேட்டு நூற்றியெட்டு அண்டங்கள் ஆள வரம் பெற்றான் என் புராணக் கதைகளிலே நாம் படிக்கின்றோம். ஆனால் இப்போது தான் விஞ்ஞான ரீதியாக அவற்றை விளங்கிக் கொள்ள முடிகின்றது.

பாவ புண்ணியங்கள் எவ்வாறு சேருகின்றன

இன்றைக்கு பல வருடங்களுக்கு முன்னதாக பாவ புண்ணியம் கடவுளால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது எனநம்பி எக்குற்றத்திற் கும் கடவுளை மன்றாடினாற் போதும் என நினைத்து ஏராளமான பொருட்செலவில் ஆலயங்களைக் கட்டுவித்து விழாக்களைச் செய்து வந்தார்கள். கடவுளை பணத்திற்கு வேலை செய்பவராக நம்பி கரு மம் ஆற்றினார்கள். எத்தவறையும் நாம் செய்யலாம். கடவுளை மன்றாடினாற் போதும் பாவம் நீங்கி விடும் என முழுநம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் தற்காலம் சந்திர மண்டலத்திற்கு போய் மண்ணெடுத்து வந்து பல கிரகங்களை ஆராயும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு பலவித விஞ்ஞானப் பொருட்களை உருவாக்கி அதன்மூலம் பல திட்டங்களை செயற்படுத்துகிறார்கள். இதன் மூலம் சமயங்கள். கூறிய இறை சக்திகளை கிரக சக்திகளாகக் கண்டுள்ளார்கள். இச் சக்தி பூமண்டலம் முழுக்க ஏகமாய்ப் பரவியுள்ளது. தனிய ஆலயத் துள் மட்டும் இச்சக்தி உள்ளது என்பதை நிராகரித்துள்ளார்கள். கிரகங்கள் தங்களைத் தாங்களே சுற்றுவதுடன் இப்பூமண்டலத்தின் சூரியனையும் சுற்றி வருகின்றன; இப்பூமண்டலமும் தீப்பொருளான சூரியனைச் சுற்றி வருகின்றது.

விஞ்ஞான கண்டுபிடிப்பு மூலம் சேர்மான சக்திகளை அறிந்து கொண்டதும் இப்பூமண்டலத்தை இயக்கும் 9 வித இறை (கிரக) சக்திகளை உணர்ந்துள்ளார்கள். உயிரினங்களில் இச்சக்திகளின் சேர்மான மாற்றத்தை அவரவர் வினைப்பயன் மூலமேயன்றி வேறு எவ்விதத்திலும் மாற்ற முடியாது என்பதையும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். இதன் பயனாக சில நாடுகளில் மக்கள் எல்லாரும் சமன் எல்லாரும் சமனாக வாழ வழி வகுப்பதே கடமை என உணர்ந்து அவ்வாறே செயற்பட முடிவு செய்து அதை நாட்டுக் கடமையாக்கி செயல் புரிகிறார்கள். இங்கு தியணுச் செறிவு கூடியதால் ஏழை பணக்காரன் என்ற நிலை மாறி அடுத்தவர் கொடுத்தாலும் வாங்காத மனநிலையில் வாழ்கிறார்கள். வெளிநாட்டவர் கடன் கேட்டால் ஏன்? எவ்வளவு தேவை? எனக் கேட்டு இரக்க மனதுடன் உதவுகிறார்கள்.

செய்யுந் தொழிலே தெய்வம். திறமைதான் நமது செல்வம் என்ற மனநிலை எல்லா இடங்களிலும் அடுத்த சில வருடங்களுக்குள் பரவி நடைமுறைக்கு வரலாம். அதன்பின் மக்களில் உயர்வு, தாழ்வு எந்த நாட்டிலும் காண முடியாத நிலை ஏற்படலாம்.

எனவே மக்கள் இதனை உணர்ந்து நம் முன்னோர்களால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டுச் சென்ற வரலாற்றுப் பாடங்களை வெறுங் கதைகளாகக் கொள்ளாது அவை உண்மையான சம்பவங்களே என்பதனை உணர்ந்து அதற்கேற்ற வழிமுறைகளைச் செயலாக்கி மீண்டும் பிறவா நிலை அடைய வழிகாட்டியாக இந்நூலை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றோம். பலமுறை வாசியுங்கள் (குறைந்தது 9 முறை) உங்கள் சிந்தனைக்கு சரியெனத் தோன்றுவதை செயற்படுத்துங்கள்.

114ம் பக்கம் 1ம் பந்தியின் கடைசித் தொடர்

வியாழன் கிரகத்தை விநாயகன் எனவும், புதன் கிரகத்தை வீரபத்திரர் எனவும், சனி கிரகத்தை வைரவர் எனவும், செவ்வாய் கிரகத்தை முருகன் எனவும் சைவசமய புராணம் கூறுகிறது.

௨

பகுத்தறிவு மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சி

ஐந்தறிவு விலங்கினமாகிய குரங்கிலிருந்து அதன் வினைப்பயன் காரணமாக ஏற்பட்ட அணுச்சேர்க்கை விகிதாசார மாற்றத்தினால் பகுத்தறிவுள்ள உயிரினமாக வளர்ச்சியடைந்தவனே மனிதன் ஆவான்

இப் பகுத்தறிவுள்ள மனிதன்தான் எவ்வாறு இந்த மனிதப் பிறப்பை அடைந்தான் என்பதையும் தனது இத்தகைய பிறப்பிற்கு காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து அறியும் வல்லமையுடையவனாவான். விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் மேலோங்கி ஒரு கோளிலிருந்து ஒரு கோளுக்குச் செல்லும் வளர்ச்சியினைப் பெற்றுள்ளான். இவையெல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராயும்போது அவனது கிரகிக்கும் ஆற்றல் (எண்ணம்) காரணமாக பலமுறை மனிதனாய் பிறந்ததால் அணுச்சேர்க்கை விகிதாசாரம் மாறுபாடடைந்து விஞ்ஞான அறிவு வளர்ச்சியடைந்து அச் சிந்தனைக்குரிய அணுக்களின் தொகை அதிகரித்திருப்பதனை நாம் அறியலாம். சிந்தனையானது ஒரு விதமான உடலுழைப்புத்தான்; கஷ்டமான காரியந்தான் கஷ்டப்பட்டுத்தான் அவ் ஆற்றலை வளர்க்க முடியும். ஆற்றலின் வளர்ச்சியினாலேயே புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றது.

சில சமயம் ஒரே விஷயத்தில் ஆழ்ந்து மூழ்கியிருப்பவன் பிற விஷயங்களையும், புதிய சிந்தனைகளையும் செய்ய முடியாதவனாயிருக்கின்றான். ஆனால் புதிய பாதை கண்டவர்களாலேயே இவ்வுலகம் முன்னேறியிருக்கிறது. புதிய நோக்கு நமக்குத் தேவை அது நம்மை வளர்க்க வளமாக்க உதவும். விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் பலவும் ஒரு துறையிலுள்ள உண்மைகள் மற்றோர் துறையில் இறங்கும்போது ஏற்படுவனதான் அவை புதிய கண்டுபிடிப்புக்களல்ல. சிந்தனை வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடுகளேயாகும். சிந்தனை மனிதனால் மட்டுமே செய்யக்கூடிய ஒரு காரியமாகும். ஆனால் சிந்தனையின் ஆற்றலின் வலிமை மனிதருக்கு மனிதர் வேறுபட்டிருப்பதன் காரணம் அம் மனிதர்களது சிந்தனையின் வளர்ச்சிக்குரிய அணுச்சேர்க்கைகளின் தொகை மாற்றங்களேயாகும்.

ஆன்ம அலை இயக்குவது பற்றி சிந்திக்கும் போது பல உண்மைகள் தெரிய வருகின்றது. கார் பற்றறியில் இயந்திர சுழற்சியால் எவ்வாறு மின்சக்தி சேர்மானமாகிறதோ அவ்வாறே மனிதனின் சுத்தமான காற்றணுவில் இயங்கும் உடல் உழைப்பால் மனித ஆன்ம அலையில் ஒளி அணுத்தொகை கூடுகிறது. சுத்தமான காற்றணுவில் இயங்கும் உடல் உழைப்பு இல்லாத வேறு எவ்வகைச் செயலாலும் ஒளி அணு உருவாக முடியாது. ஒளி அணு அதிகம் கூடினாலே அன்றி வேறு எவ்விதத்திலும் பிறப்பை நீக்க முடியாது என்பதை உணர வேண்டும். நல்லெண்ணம் உருவாக சுத்தமான காற்றே முக்கியம்.

ஔவையார் பாடலின்படி கூன், குருடு, செவிடு, பேடு நீங்கிப் பிறப்பதற்கு தீயணு கூடுதலாக சேர்வது கஷ்டமென கூறுகின்றார். மனித இனம் முதலில் உருவானபோது தற்கால அறிவு ஏற்படவில்லை. தற்கால அறிவுக்குரிய அணுத்தொகை முதன் முதலில் ஆன்ம அலையில் சேர்மானமாகவில்லை. மனிதன் திரும்பத் திரும்ப மனிதனாகப் பிறப்பதால் ஒவ்வொரு பிறவியிலும் ஏற்படும் அறிவு சிறிது சிறிதாகக் கூடி தற்காலம் அதிக அறிவு கூடியுள்ளது.

ஒரு மனிதன் பிறந்ததும் பேச்சு வருவதற்குரிய நா வளர்ச்சி படிப்படியாகவே வளர்ந்து பேச்சுச் சரியாக வர இரு வருடங்கள் செல்லலாம். முன்பும் மனிதப் பிறவியிலிருந்து வருபவரானால் இப் பிறப்பில் பேச்சு கெதியில் வந்துவிடும். கல்வித் திறமைசாலியாக உலகில் 13 வயதிலே ஒருவர் உருவாகியுள்ளார். இவர் முன் பல மனிதப் பிறவியில் திறமையடைந்து வந்தவராவர். இவரது ஆன்ம அலையில் அறிவுச் சேமிப்பு கூடுதலாக இருந்ததால் சிந்தனைக்கு இலகுவில் அறிவு கூட வந்தள்ளது, நாம் கற்பது முதலிய சகலதும் ஆன்ம அலையில் போய்ப் பதிவாகி நாம் தேடும் நேரம் திரும்பி எமது சிந்தனைக்கு வருகிறது. நாம் பதிவு செய்யாத எதுவும் திரும்பி வர முடியாது. தமிழ் மட்டும் படித்தவருக்கு சிந்தனையிலிருந்து வேறு பாஷை வர முடியாது. கணித வாய்பாடாக இருந்தாலும் பலமுறை மனனம் செய்து ஆன்ம அலையில் பதித்தாலேயன்றி வேறு வழிகளில் அக் கணக்கு வர முடியாது. இதனுடன் ஒத்த பதிவுகள் முற் பிறவியில் பதிவாகியிருந்தால் இக் கணித வாய்பாடு இலகுவாக வர முடியும்

ஆரம்ப காலங்களிலே மனிதன் வாழ்ந்த நிலையினை இப்போது மனிதன் வாழுகின்ற நிலைமையினூடு தொடர்புபடுத்திப் பார்க்குமிடத்து மனிதனின் வளர்ச்சி எந்தளவிற்கு உயர்வடைந்துள்ளது என்பதனையும் விஞ்ஞான ரீதியிலும், ஆன்மீக ரீதியிலும் மனிதனின் வளர்ச்சிப் போக்கு எத்தன்மையினையுடையதாக இருக்கின்றது என்பதையும் நாம் அறியலாம். அன்று காடுகளிலே மரங்களிலும் கற்பாறைகளினாலான குகைகளிலும் இலைகுழைகளை உடையாகவும் தரித்து வாழ்ந்த மனிதன் இன்று விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் காரணமாக விதவிதமான உடைகளை அணியப் பழகிக் கொண்டுள்ளதுடன் மாட மாளிகைகளிலும் வாழ்ந்து வருகின்றான் மனிதனின் வளர்ச்சிக்கும் வீழ்ச்சிக்கும் அவனது சிந்தனைதான் காரணமாகின்றது. சிந்தனை ஒரு சக்தி. ஒருமுகப்படுத்தப்படும் சிந்தனை சதா சிந்திக்கப்படும் ஆசை வலு படைத்த சக்தியாய் மாறுகின்றது. ஒரு மனிதன் எந்தச் சிந்தனையினால் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றானோ அச் சிந்தனையின் சக்தி அவனைச் சுற்றிப் பரவி நிற்கின்றது. அந்த சிந்தனையின் சக்தியை அவன் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் பரப்புகிறான்; அத்தகைய சூழ்நிலையில் ஒத்த சிந்தனையின் சக்தியானது வெளியில் உலவும் பிற சிந்தனைச் சக்திகளைக் கவருகின்றன.

ஐந்தறிவு படைத்த விலங்கினங்கள் தம்மினத்தைத் தாமே அழித்துக்கொள்ளும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளனவா? விஞ்ஞான வளர்ச்சியில் முன்நோக்கிய மனிதன் ஆன்மீக ரீதியில் பின்தள்ளப்பட்டுள்ளான். நாம் பிறப்பது முதல் இறப்பது வரையான சகல செயற்பாடுகளையும் வளர்ச்சியினையும் அக்குவேறு ஆணிவேறாக ஆராய வல்லவனாக வளர்ச்சியடைந்துள்ள மனிதன் இறந்தபின் ஆன்மா எங்கு செல்கின்றது என்பதை அறியும் ஆற்றலை வளர்க்க விரும்பாமலிருக்கின்றான். ஏன்? மீண்டும் பிறக்க விரும்பும், வாழ விரும்பும் ஆசையினால் தான் அவ்வாறு செய்கிறானா? அல்லது பிறப்பறுக்கின்ற எண்ணம் ஏற்படாது தொடர்ந்தும் இப்பூமியில் பிறந்து வாழ விரும்புவதால் தான் அவனது ஆற்றல் வளர்ச்சியடைகின்றதா? இவ்வாறான கேள்விகளைக் கொண்டதான சிந்தனைகளையுடையவனும் மனிதன்தான். ஆனால் அவ்வாறான மனிதனால் ஏன் உண்மையை உணர முடிய

வில்லை. பரிணாம வளர்ச்சிப் போக்கில் மாற்றங்களைக் கண்டுவந்த மனிதன் உண்மையை உணர்ந்தானாகில் இவ்வுலகில் எந்தவிதமான பிரச்சனைகளும் இருக்க முடியாது. பிரச்சனைகளுக்குக் காரணம் மனிதன்தான். அதேவேளை செயற்பாட்டின் மூலம் பிரச்சனைகளை வெல்ல முடியாதவனாக இருப்பவனும் மனிதன்தான். மனிதன் ஏன் பல்வேறு விதமான பிரச்சனைகளுக்கு ஆளாகின்றான் என்பதை நாம் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது ஆசை காரணமாகவே பெரும்பாலான பிரச்சனைகள் ஏற்படுவதை உணரலாம்.

இந்தப் பிரச்சனைகளை முற்றாக நீக்கிக் கொண்டு வாழ மனிதனால் முடிவதில்லை. ஆசை, இதன் மூலம் எத்தனையோ பிரச்சனைகள் என்பதைத் தெரிந்து கொண்ட மனிதன் ஆசையை எந்த வழியிலும் முற்றாக நீக்கிக்கொள்ள முடிவதில்லை, இந்த ஆசை எம்மைவிட்டு எப்போது நீங்கப்போகிறது என்பதைக் கண்டறிய மனிதன் முயல்வதாகத் தெரியவில்லை. கோளிலிருந்து கோளுக்குச் செல்வதற்கு விரும்புகின்ற மனிதன் விஞ்ஞான ரீதியிலே அத்தகைய அணுச் சேர்க்கை வளர்ச்சியினை அடைந்து மேலோங்கி நிற்கின்றான். விலங்கினங்கள் பெரும்பாலானவை தமது இனத்தின்சகல இயல்புகளையும் ஒருங்கே ஒத்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. ஆடு, மாடு, நாய் போன்றவை தமது இயல்புகளில் வெவ்வேறு இடங்களில் வெவ்வேறு பட்டனவாக பெரும்பாலும் காணப்படுவதில்லை. ஆனால் மனிதனானவன் தனக்குள் வேற்றுமை வளர்வதற்கான வகையிலே பல்வேறு விதமான மொழிகள், உணவுப்பழக்கங்கள், கலாச்சாரங்கள் என வேறுபட்டு சொல்லொணாத் துன்பங்களுக்குள் சிக்கியுள்ளான், இவற்றிலிருந்து அவன் எவ்வாறு விடுதலை பெறுவான் என்பதனை ஆராய வேண்டியதும் மனிதனைச் சார்ந்த செயலேயாகும்.

நேரம் பொன்னானது என்று கூறுவார்கள். நேரத்தை மீதப்படுத்துவதற்காகவும், செயற்பாடுகளை துரிதப்படுத்துவதற்காகவும் மனிதன் புதிய தொழில்நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தினான். அவற்றின் மூலம் மீதப்படுத்தப்பட்ட நேரத்தை பெரும்பாலும் தீய சிந்தனையிலே செலவிட்டான். பொன்னான நேரத்தை இந்தவகையிலே மண்ணாக்கினான். ஆரம்பகாலத்திலே மனிதனுக்கு நேரம் மீதமாக இருக்கவில்லை. அவன் முழுநாளும் நேரத்தை உடலுழைப்பிலேயே செலவிட்டான். இதன்காரணமாக அவனுக்கு தீய சிந்தனையிலே செலவிடக்கூடியதாக நேரம் இருக்கவில்லை.

அதேபோன்று அக்காலங்களிலே உலகிலே இன்று காணப்படுகின்ற குழப்பங்கள் பிரச்சனைகள் இருக்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மனிதனின் சிந்திக்கும் ஆற்றல் வளர வளர சகல துறைகளிலும் வளர்ச்சிகண்டு வருகின்ற மனிதன் பிரச்சனைகள், குழப்பங்கள் கருத்து முரண்பாடுகள், மோதல்கள் போன்ற எல்லாவற்றிலும் வளர்ச்சிகண்டு வருகின்றான் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆனாலும் மனிதனுக்கு மட்டுமே உரியதான பகுத்தறிவின் மூலம் நல்லவை தீயவைகளை மனிதனால் பகுத்து ஆராய்ந்து அறியமுடிகின்றது. ஆனால் அவற்றை செம்மையான வழியில் நெறிப்படுத்த உள்ளம் பண்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆயினும் ஆசை காரணமாக உள்ளத்தை பண்படுத்தமுடியாத நிலைமை காணப்படுகின்றது. அதேவேளை ஆசையை ஒழிக்க எத்தனைபேரால் மூடியும். ஒரு தனி மனிதனால் ஆகக்கூடிய காரியமல்ல ஒவ்வொரு தனிமனிதனாலும் ஆகவேண்டிய காரியமே இதுவாகும். ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னல சிந்தனையிலிருந்து பொதுநல சிந்தனையாளனாக மாற வேண்டும். சிந்தனை மாற்றத்தினை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் வழிமுறைகளுக்குள் சுவாத்தியம், உணவுப் பழக்கங்கள் என்பனவும் உள்ளடங்குகின்றன. நல்ல காற்று, நல்ல உணவு (மாமிசமல்லாத தாவர உணவு வகைகள்) நல்ல ஒளி என்பன எமது சிந்தனையில் நல்ல மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாகும்.

இந்த வழிமுறைகளை பின்பற்றுமிடத்து விரைவில் மனிதன் தூய சிந்தனையாளனாக உருவாகலாம். சுத்தமான காற்றணுக்கள் காணப்படும் சூழலில் வாழுகின்ற மனிதனின் சிந்தனை தூயதாக இருப்பதற்கான சாத்தியங்கள் பெரும்பாலும் கூடுதலாகவே காணப்படுகின்றது. சுத்தமான காற்றணு இருக்கக்கூடியதான நிலையினை ஏற்படுத்துவதில் தாவர வர்க்கங்களே முன்னணியில் திகழ்கின்றன. எனவே இவ்வாறாக மனிதனின் பரிணாம வளர்ச்சியில் இயற்கையளித்துள்ள செல்வங்கள் அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஒன்றுடனொன்று தொடர்புபட்டதாகக் காணப்படுவதையும் அதேவேளை

மனிதனின் சிந்தனை வளர்ச்சிப் போக்கினைத் தீர்மானிப்பதில் ஐந்து வித அணுத்தொகைகளின் விகிதாசார மாற்றம் பெரும்பங்கு கொண்டுள்ளது என்பதையும் நாம் தெளிவாக உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது.

ஆகவே நம் மனம் என்னும் சோலையில் நல் எண்ண விதைகளை விதைப்போம். நம் வாழ்வையும் நாட்டு வாழ்வையும் எப்படி நல்லவிதமாக மாற்றுவது என்ற சாதனை எண்ணங்களை வளர்ப்போம்.

முற்பிறவியை அறிய முடியலாம்

எல்லா மனிதரும் சூக்கும தேக ஆன்ம அலை செயல் பெறும் வரை பிறந்தேயாக வேண்டும். ஆன்ம அலையில் 5 வித சக்திகளில் ஒருவித சக்தி இல்லாது விட்டால் ஆன்ம அலை செயல் பெற முடியாது பிறப்பு நீங்கி விடுகிறது. அவ்வாறு அமையாது விட்டால் இறக்கும் எல்லா மனிதரும் மறுபடியும் பிறந்தேயாக வேண்டும். இதில் சில பல வேறுபாடுகள் ஏற்படவே செய்யும், சிலவேளை கடும் குற்றவாளியாக இருந்தால் மிருகப் பிறப்பும் பிறக்க வேண்டி வரலாம் அல்லது ஆண், பெண் வேறுபாடு வரலாம். முன்னைய பிறவியை அறிய முடியாதென பலரும் நினைப்பார்கள். கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென முயற்சி செய்தால் காலம் சென்றாவது இன்னொருவர் கண்டு கொள்ள முடியும். திடீரென இறப்பவர்கள் மனித மறு பிறவியில் சிந்தனை வளர்ந்ததும் அவரவர் முற்பிறவியைப்பற்றி கூறமுடிகிறது. ஊர்சுற்றி சோம்பலாய் வயிறு வளர்ப்பவர்களது ஆன்ம அலையில் பகுத்தறிவு சேர்மானம் இல்லாது போவதால் திரும்ப மேல் நிலைப் பிறவியாய் வரமுடியாது. இறப்பவர் எவர் மீது கடும் அன்பு கொண்டுள்ளாரோ அல்லது கடும் கோபம் கொண்டுள்ளாரோ அவ்இடம் பிறக்க முயற்சிப்பார். அதற்கு வசதி இல்லாது போனால் சுற்றத்தாரிடம் ஒரு வருட காலத்துள் பிறந்திடுவார். இப் பிறப்பில் குற்றம் செய்யாதவர் எதிர்பாராத முற்பிறவித் தண்டனை அடையுஞ் சமயம் இதை இலகுவில் கண்டுபிடிக்க முடியும். இவ்வாறு ஒரு ஆண் இருபத்துநாலு வயதில் இறந்து ஒரு வருடத்தில் பெண்ணாய் பிறந்து முற்பிறவி வினைப்பயன் அடைந்ததை அவவின் சுற்றத்தார் இன்று ஏற்கின்றனர். இதைப்பற்றி ஆராய்ந்தபோது உண்மைகள் பல வெளிவந்தன. தீவினைப் பதிவுகள் அவரவர் ஆன்ம அலையில் உடனுக்குடன் கரு நிறப்புள்ளியாய் பதிவாகி விடுகிறது. மறு பிறப்பில் அப்பதிவுப்புள்ளி செயலுக்குவரும்போது அதற்குரிய எதிர்பாராத தண்டனை கிடைக்கிறது. வினைப்பயனை மாற்ற எவராலும் முடியாது.

செய்யுந் தொழிலே தெய்வம். திறமைதான் நமது செல்வம் என்ற மனநிலை எல்லா இடங்களிலும் அடுத்த சில வருடங்களுக்குள் பரவி நடைமுறைக்கு வரலாம். அதன்பின் மக்களில் உயர்வு, தாழ்வு எந்த நாட்டிலும் காண முடியாத நிலை ஏற்படலாம்.

எனவே மக்கள் இதனை உணர்ந்து நம் முன்னோர்களால் நமக்கு அளிக்கப்பட்டுச் சென்ற வரலாற்றுப் பாடங்களை வெறுங் கதைகளாகக் கொள்ளாது அவை உண்மையான சம்பவங்களே என்பதனை உணர்ந்து அதற்கேற்ற வழிமுறைகளைச் செயலாக்கி மீண்டும் பிறவா நிலை அடைய வழிகாட்டியாக இந்நூலை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றோம். பலமுறை வாசியுங்கள் (குறைந்தது 9 முறை) உங்கள் சிந்தனைக்கு சரியெனத் தோன்றுவதை செயற்படுத்துங்கள்.

3-10-95 விநாயகர் தரும நிதியம்

உ

பதஞ்சலி முனிவரின் பரிணாம தத்துவம்

சுதந்திரமான இயக்கத்திற்கு எவ்வித தடையோ எதிர்ப்போ இருக்கக் கூடாது. ஆனால் பரிணாமக் கிரமத்தில் படியேறிவந்த மனித மூளை மண்டலத்தில் இயற்கைக்கு மாறாக செயற்கையான ஈர்ப்பும் உரோஞ்சுதலும் உருவாகியுள்ளன. இந்த ஈர்ப்புக்கும் உரோஞ்சுதலுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் காமம், வெகுளி, மயக்கம், அச்சம், துக்கம், சந்தோசம், பொறாமை, வெறுப்பு ஆகிய மனோவிகாரங்களாகும். இவைகளை எல்லாம் நீக்கி பரிணாமப் பாதையில் தொடர்ந்து செல்பவன் யோகியாகிறான். நிறை ஞானம் அவனுக்கு சொந்தமாகிறது. அணு நிலையில் தோன்றிய பரிணாமம் இந்த ஆன்ம ஞான நிலையில் முற்றுப் பெறுகிறது.

ஆக்கம்: கு. பதிதரன்
இணுவில் மேற்கு.

விநாயகர் தரும நிதிய நிறுவனத்தால் இதுவரை வெளியிடப்பெற்ற இலவச வெளியீடுகளின் விபரங்கள் ஒரே பார்வையில்:—

வெளியீட்டின் பெயர்கள்	வெளியிடப் பெற்ற காலம்	பக்கங்கள்	பிரதிகள்	வெளியீட்டு இலக்கம்
★ 1. மருத்துவ வெளியீடு	1988, 90, 91, 92	48	16500	1, 2, 7, 11, 16, 18, 26. 28, 31
★ 2. கீதை அமுதரசம்	1989	24	700	3
3. ஆத்ம சிந்தனை	1990, 91, 92, 94	46	6234	4, 5, 12, 19, 24, 34
★ 4. ஞான வாழ்வு மலர	1990, 91	48	2800	6, 17
5. நீதிப்பொருள்	1990, 94	38	2534	8, 33
6. அறநெறிச் சிந்தனை	1990, - 94	30	15950	9, 13, 14, 15, 32, 37, 32A
★ 7. பிரபஞ்ச தத்துவம்	1990, 91, 94	30	3234	10, 21, 33A
★ 8. தெய்வீகப் பண்பு நிலை	1991	26	1600	20
★ 9. ஆன்மா உருவாகும்விதம்	1991	38	3630	22, 22A, 40A
★ 10. சாரணர் நூல்	1992	48	1550	23, 25
11. தமிழ் அகராதி	1992	280	1200	27
12. மருத்துவ தொகுப்புகள்	1992, 93, 94	120	4739	28, 29, 31, 36
13. திருக்குறள்	1993	54	6539	30, 39
14. உறுப்பெழுத்துக் கொப்பி	1993, 1994	16	14757	35, 38
15. அறிவியல் சிந். அலைகள்	1994, 1995	60	3947	40 41
16. விஷகடி மருத்துவம்	1995	40	1600	42
1. அறத் தமிழ் ஞான சஞ்சிகை	1992, 1993, 94, 95	40 சராசரி	1600	மாதாந்த, காலாண்டு வெளியீடு
2. அறம் வளர் இளம் தமிழ்	1992, 1993, 94, 95	40 சராசரி	2100	காலாண்டு வெளியீடு

★ இவ்வெளியீடுகள் கைவசம் இல்லை.

VINAYAGAR CHARITY FUND

Puloly West, Point Pedro.

Vinayagar: Lord Vinayagar insists in our mind to work hard.

He is wind amongst the numbers. He is number 3 and amongst the Planets he is Jupiter.

Memorial Fund: Mr S. A Sivakolunthu

Mrs. A. S. Rasammah

(Daughter of V. K. K. Saravanamuthu)

Master. A. S. M. Subramanian

Motive:

1. To promote knowledge (Education)
2. Assistance to the Invalids, Crippled and Blind.
3. To encourage people to perform duties honestly.

விநாயகர் தரும நிதியம்

புலோலி மேற்கு — பருத்தித்துறை.

விநாயகர் = தொழில் புரிவதற்குரிய எண்ணத்தை உள்ளத்திலே உருவாக்குபவன். காற்றுப்பொருள், எண்களில் "உ 3" கிரகங்களில் வியாழபகவான்.

ஞாபகார்த்த நிதி = திரு. சி. ஆ. சிவக்கொழுந்து

திருமதி. ஆ. சி. இராசம்மா

(வ. க. கோ. சரவணமுத்துவின் மகள்)

செல்வன் ஆ. சி. மு. சுப்பிரமணியன்

நோக்கம் = அறிவு வளர்ச்சிப் பணி

ஊனமுற்றோர் உதவிப் பணி, கருமயோகப் பணி.

அறப்பணி எது?

நாம் ஓர் உண்மையை நன்கு நினைவில் வைத்திருக்க வேண்டும். உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்தி, ஞானத்தைப் பெறுவதற்கே நாம் செயல் புரிகிறோம் என்பதே அந்த உண்மையாகும். எல்லாச் செயல்களும் பற்றற்றுச் செய்யப்படுமானால் அவைகள் ஞானத்திற்கு வழிகாட்டும். சிலர் கர்மத்தில் உள்ள பற்றை விடுவதற்குப் பதிலாகக் கர்மத்தையே விட்டுவிட முயலுகின்றனர். இதன் விளைவு விநோதமாக முடிகின்றது. மக்கள் சேவை, தேசத்தொண்டு போன்ற நற்பணிகளை விட்டுவிடுகின்றனர். ஆனால் — உண்ணல், உறங்குவது போன்ற சுயநலக் காரியங்களை விட்டுவிடுவதில்லை.

இதனால் — சுயநலக்காரர்கள் பெருகி நாடு சீர்கேடான நிலையை அடைகிறது. கீதை காட்டும் முறையில் கர்மத்தைச் சுய நலப் பற்றற்றுப் பிறர் நலம் கருதிச் செய்யும் மக்கள் கடவுளை நாடிச் செல்பவர்கள் ஆகின்றார்கள். ஏழை மக்களுக்குச் சேவை செய்வது பாமரர்களுக்குக் கல்வி கொடுப்பது போன்ற பொதுநலக் கருமங்களால் நாடும் நல்ல நிலையை அடைகின்றது.

நன்றி: ஈழநாடு, 26 - 05 - 95 — சுவாமி நித்தியானந்தர்

எமது வெளியீடுகளை
பின்வரும் விலாசங்களில்
பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

★ சி. சி. வரதராசா
(சமாதான நீதவான்)
- கொழும்புத்துறை.

★ சிவ. ஆறுமுகசாமி
(சமாதான நீதவான்)
- கோணாவளை கிழக்கு,
கொக்குவில்.

★ ச. கந்தசாமி
- சங்கரத்தை, வட்டுக்கோட்டை

★ அஷ்டலட்சுமி கலண்டர் நிறுவனம்
- கண்டி றோட், கைதடி

★ சிவம் மருந்தகம்
- சாவகச்சேரி

★ சின்னையா ஸ்ரோர்ஸ்
- கொடிகாமம்.

★ கலைச்சோலை
- வல்வெட்டித்துறை.

★ S. K. சாமி — நெல்லியடி

★ அன்னை மருந்தகம்
- பருத்தித்துறை.

இவ் வெளியீடு புலோலி மேற்கு விநாயகர் தரும நிதியத்திற்காக விநாயகர் தரும நிதிய அச்சகத்தில் 95—212 பதிப்பிக்கப்பெற்றது.